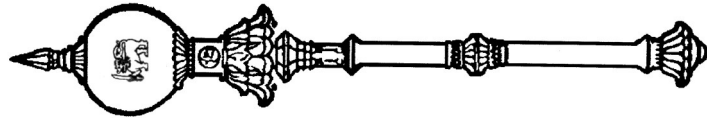

246 වන කාණ්ඩය - 03 වන කලාපය
தொகுதி 246 - இல. 03
Volume 246 - No. 03

2016 සැප්තැම්බර් 08 වන බ්‍රහස්පතින්දා
2016 செப்ரெம்பர் 08, வியாழக்கிழமை
Thursday, 08th September, 2016

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சார்ட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

අත්තික ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන:

කථානායකතුමාගේ සහතිකය

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

කල් කැබිමේ යෝජනාව:

කලා ක්ෂේත්‍රයේ පැන නැගී ඇති ගැටලු

පிரතාන உள்ளடக்கம்

අறிවිච්ඡා:

පාඨානායකතුමා සානුරා

විනාකකුකු වාච්ඡා විකෘති

ඉතිවිකෘති පිලිවික:

කලාත්‍රිකාවකි ඇතුළු පිරිසිකකු

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS:

Speaker's Certificate

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ADJOURNMENT MOTION:

Issues arisen in the field of Arts

பார்லிமேன்තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

2016 ஈழநூலிவர் 08 වන බ්‍රහස්පතින්දා
2016 செப்ரெம்பர் 08, வியாழக்கிழமை
Thursday, 08th September, 2016

பூ.ஊ.10.30 பார்லிமேன்තුව රැස් විය.
காணாயகத்துමා [ගරු කරු ජයසූරිය මහතා]
இலாசனாரුව විය.
பாராளுமன்றம் மு.ப. 10.30 மணிக்குக் கூடியது.
சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு கரு ஜயசூரிய] தலைமை
வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 10.30 a.m.,
MR. SPEAKER [THE HON. KARU JAYASURIYA]
in the Chair.

නිවේදන அறிவிப்புகள் ANNOUNCEMENTS

I

காணாயகத்துමාගේ සහතිකය சபாநாயகரது சான்றுரை SPEAKER'S CERTIFICATE

ගරු කානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම
ව්‍යවස්ථාවේ 79 ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධාන ප්‍රකාරව, 2016
ඈජනුවර් මස 07වැනි දින මිවිසින් පහත සඳහන් පනත්
කෙටුම්පත්වල සහතිකය සටහන් කරන ලද බව දන්වනු
කැමැත්තෙමි.

සත්ව ආහාර (සංශෝධන)

මරණ ලියාපදිංචි කිරීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) (සංශෝධන)

II

பார்லிமேன்තුව කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභා රැස්වීම பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழுக் கூட்டம் MEETING OF COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS

ගරු කානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේ රැස්වීමක් 2016
ඈජනුවර් මස 08වන බ්‍රහස්පතින්දා, එනම් අද දින අපර භාග
1.30ට මාගේ නිල කාමරයේදී පැවැත්වීමට නියමිත බැවින් ඊට
පැමිණ සහභාගි වන ලෙස ගරු සභික මන්ත්‍රීන් සියලු දෙනාට
මෙයින් දැනුම් දීමට කැමැත්තෙමි.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள் PAPERS PRESENTED

2015 වර්ෂය සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල කාර්යාලයේ කාර්යසාධන
වාර්තාව.- [අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු
අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තීරිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා (පාර්ලිමේන්තු
ප්‍රතිසංස්කරණ හා ජනමාධ්‍ය අමාත්‍ය සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ
ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க - பாராளுமன்ற
மறுசீரமைப்பு மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சரும்
அரசாங்கக் கட்சியின் முதற்கோலாசானும்)
(The Hon. Gayantha Karunatileka - Minister of
Parliamentary Reforms and Mass Media and Chief
Government Whip)
ගරු කානායකතුමා, ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා
වෙනුවෙන් මම පහත සඳහන් වාර්තා ඉදිරිපත් කරමි.

- (i) 2015 වර්ෂය සඳහා රත්නපුර දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ
කාර්ය සාධන හා ගිණුම් වාර්තාව; සහ
- (ii) 2015 වර්ෂය සඳහා නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික් ලේකම්
කාර්යාලයේ වාර්ෂික කාර්යසාධන වාර්තාව සහ ගිණුම්.

එම වාර්තා අභ්‍යන්තර පරිපාලනය හා රාජ්‍ය කළමනාකරණය
පිළිබඳ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි
මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු කානායකතුමා, මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් 2015
වර්ෂය සඳහා වෙළඳ හා ආයෝජන ප්‍රතිපත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ
කාර්ය සාධන වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

එම වාර්තාව රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව වෙත යොමු
කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු කානායකතුමා, වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමා
වෙනුවෙන් මම පහත සඳහන් වාර්තා ඉදිරිපත් කරමි.

- (i) 2013 වර්ෂය සඳහා පොල් වගාකිරීමේ මණ්ඩලයේ
වාර්ෂික වාර්තාව; සහ
- (ii) 2013/2014 වර්ෂය සඳහා සි/ස කළුබෝවිටියාන තේ
කර්මාන්තශාලා සමාගමේ වාර්ෂික වාර්තාව.

එම වාර්තා කෘෂිකර්මය හා ඉඩම් පිළිබඳ ආංශික අධීක්ෂණ
කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

போக்குவரத்து, சிவில் விமான சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ)(i) இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் சில டிப்போக்களில் 2016 மார்ச் மாதச் சம்பளம் 2016 ஏப்பிரல் மாதம் 28ஆம் திகதி வரையில் செலுத்தப்படாமலிருந்தமை பற்றி அறிவாரா என்பதையும்;
- (ii) தமது ஊழியர்கள் அனைவரினதும் 2016 மார்ச் மாதச் சம்பளத்தை குறித்த திகதியில் முழுமையாக பெற்றுக்கொடுக்கத் தவறிய டிப்போக்கள் யாவை என்பதையும்;
- (iii) எதிர்வரும் காலத்தில் உரிய திகதியில் சம்பளம் பெற்றுக்கொடுக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் யாவை என்பதையும்;

அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Transport and Civil Aviation:

(a) Will he inform this House-

- (i) whether he is aware that the salaries for the month of March, 2016 had not been paid until 28th April, 2016 by some depots of Sri Lanka Transport Board;
- (ii) the depots that failed to pay the salaries of all the employees for the month of March, 2016 on the due date; and
- (iii) the steps that will be taken to ensure that the salaries will be paid on due date in the future?

(b) If not, why?

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා (ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන් සේවා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க - போக்குவரத்து மற்றும் சிவில் விமானச் சேவைகள் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Ashok Abeysinghe - Deputy Minister of Transport and Civil Aviation)

ගරු කර්මාන්තකර්මා, ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන් සේවා අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලබා දෙනවා.

(අ) (i) ඔව්.

ශ්‍රී ලංගමයේ කාලයක පටන් පවත්නා මූල්‍ය අර්බුදය හමුවේ සමහර ඩිපෝවල හිඟ වැටුප්, හිඟ සේවක අර්ථසාධක හා හිඟ පාරිතෝෂික මුදල් ගෙවීම් ප්‍රමාදවීම් දක්නට තිබුණි.

මහා භාණ්ඩාගාරයේ ප්‍රතිපාදන මත සෑම ඩිපෝ සේවකයෙකුටම රුපියල් 16,200ක මුදලක් සෑම මසකම ප්‍රධාන කාර්යාලය විසින් මෙම සේවකයින්ගේ පුද්ගලික ගිණුමට බැර කරන අතර, ශේෂ වැටුප් අදාළ ඩිපෝවන් මගින් උපයා ගත් ආදායමින් ගෙවීම සිදු කරයි. මේ අනුව ඉහළ ආදායම් උපයා ගන්නා ඩිපෝවන් විසින් හිඟ වැටුප් ගෙවාගෙන යනු ලබන අතර, අඩු ආදායම් ලබන ඩිපෝවන් හිඟයක් සහිතව වැටුප් ගෙවාගෙන යනු ලබයි. වර්තමානයේදී මෙම තත්ත්වය සමථයකට පත් කරමින් පවතී.

එසේම රජය විසින් ගන්නා ලද තීරණයක් මත සෑම සේවකයෙකුගේම වැටුප් රුපියල් 10,000කින් වැඩි වීමත් සමඟ හා සේවක අතිරික්තයක් පැවතීම මත ශ්‍රී ලංගම වෙත ලැබෙන ආදායම මගින් වියදම් කළමනාකරණය කිරීම ගැටලු සහගත වී ඇත.

(ii) මීගමුව/ නිට්ටමුව/ කිරිඳිවැල/ කඩවත/ කළුතර/ හොරණ/ අලුත්ගම/ රත්මලාන/ කින්නියා/ කැගල්ල/ රත්නපුර/ මුතුර්

(iii) ඔව්.

විශේෂයෙන් මා අමාත්‍යාංශයේ වැඩ භාරගත් පසු ශ්‍රී ලංගම තුළ වැටුප් නියමිත දිනට ගෙවීමට නම් සිදු කළ යුතු ව්‍යුහාත්මක වෙනස්කම් රාශියක් හඳුනා ගන්නා ලද අතර, විශ්‍රාමික සේවකයින්ට පාරිතෝෂික ගෙවීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මෙන්ම ඉදිරියට විශ්‍රාම යන සේවකයින්ගේ අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක්ද දැනට ක්‍රියාවේ යොදවා ඇත.

තවද, මේ වන විට ශ්‍රී ලංගමයේ සේවක සංයුති සැලැස්ම -cadre - හා බඳවා ගැනීමේ/උසස් කිරීමේ පරිපාටි -SOR- සකස් කර භාණ්ඩාගාරයේ අනුමැතියට යොමු කර ඇති අතර, මා මේ අමාත්‍යාංශය භාරගත් පසුව කිසිදු නව සේවකයෙකු බඳවා නොගැනීමටද වග බලා ගන්නා ලදී.

ශ්‍රී ලංගමය තුළ සිටින අතිරික්ත සේවකයන් ස්වේච්ඡා විශ්‍රාම ගැන්වීම -VRS- සඳහා දැනට ක්‍රමවේදයක් සකස් කර ඇති අතර, ඒ යටතේ දැනට සේවකයන් 3,480 දෙනෙකුගේ අයදුම්පත් ලැබී ඇත. මෙම සේවකයන් ඉවත් වන විට ඩිපෝවල වැටුප් ගෙවීමට අතිරේක මුදලක්ද ඉතිරි වේයැයි අපේක්ෂිතව ඇත.

ඉහත දැක්වූ කරුණු හා ශ්‍රී ලංගම තුළ ව්‍යුහාත්මකව දීර්ඝ කාලීනව ක්‍රියාත්මක කිරීමට සැලසුම් කර ඇති වැඩසටහන් රාශියක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංගම සේවකයන්ගේ වැටුප් නියමිත දිනට ගෙවීමට අමතරව වෙනත් අයිතිවාසිකම්ද සුරක්ෂිත කිරීමට කටයුතු කරන බව දන්වමි.

(ආ) අදාළ නොවේ.

ගරු උදය ප්‍රභාත් ගම්මන්පිල මහතා

(மாண்புமிகு உதய பிரபாத் கம்மன்பில)

(The Hon. Udaya Prabhath Gammanpila)

ගරු කර්මාන්තකර්මා, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

ලංගම මුහුණ දී ඇති මෙම මූල්‍ය අර්බුදයට විසඳුමක් ලෙස, ලංගම පෞද්ගලිකරණය කිරීමට හෝ පෞද්ගලික අංශය සමඟ හවුල් ව්‍යාපාරයකට යෑමට බලාපොරොත්තු වෙනවාද?

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)

(The Hon. Ashok Abeysinghe)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එහෙම කිසිම අදහසක් නැහැ. ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ජාතිය සතු වස්තුවක්. ඒ නිසා එය කිසිසේත්ම පෞද්ගලිකරණය කරන්නේ නැහැ.

ගරු උදය ප්‍රභාත් ගම්මන්පිල මහතා

(மாண்புமிகு உதய பிரபாத் கம்மன்பில)

(The Hon. Udaya Prabhath Gammanpila)

ඔබතුමාට බොහොම පින්, ගරු ඇමතිතුමනි.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා (අභ්‍යන්තර කටයුතු, වයඹ සංවර්ධන හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය)

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன் - உள்ளக அலுவல்கள், வடமேல் அபிவிருத்தி மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. S.B. Nawinne - Minister of Internal Affairs, Wayamba Development and Cultural Affairs)

ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

- (අ) (i) පරිගණක පද්ධතිය මගින් අවලංගු කර ඇත.
(ii) 2015.03.06
(iii) ඔව්.
(iv) 2015.03.06
(v) ඔව්.
(vi) ඔව්. ලිපිය සභාගත* කරමි.
(vii) නැත.
(viii) උදයංග වීරතුංග මහතාගේ බිරිඳ යු.අයි. වීරතුංග මහත්මිය
(ix) 2015.03.09

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr.) Nalinda Jayathissa)

ගරු කථානායකතුමනි, මාගේ පළමු වන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

මේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ රුසියාවේ හිටපු ශ්‍රී ලංකා තානාපති උදයංග වීරතුංග මහතාගේ ගමන් බලපත්‍රයට අදාළවයි. ඔහුට බරපතළ චෝදනා කිහිපයක් එල්ලවෙලා තිබෙනවා. ඔහු තානාපතිවරයා වෙන්න කලින් යුක්රේනයේ කීව් නගරයේ හෝප්නාගාරයක අයිතිකරුවකු හැටියට තමයි කටයුතු කළේ. ඒ කාලයේ ඔහු සම්බන්ධ වුණ මිග් යානා ගනු-දෙනුවක් සම්බන්ධයෙන් දැන් පරීක්ෂණයක් පැවැත්වෙමින් තිබෙනවා. ඒ වාගේම යුක්රේන ආණ්ඩුවෙන් චෝදනා කරලා තිබෙනවා, රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික වරප්‍රසාද පාවිච්චි කරලා ඔහු යුක්රේනයේ කැරලිකරුවන්ට අවි ආයුධ විකුණා තිබෙනවා කියලා.

ඒ වාගේම, උදයංග වීරතුංගට එරෙහිව පරීක්ෂණයක් පැවැත්වෙනවා, රුසියානු තානාපති කාර්යාලයේ වැඩ කරපු තරුණයෙකුගේ හදිසි මරණයක් සම්බන්ධයෙන්. මෙහෙම තත්ත්වයක් තියෙද්දී තමයි, 2015 මාර්තු මාසයේ 06වැනි දා ඔහුගේ රාජ්‍යතාන්ත්‍රික ගමන් බලපත්‍රය වෙනුවට සාමාන්‍ය ගමන් බලපත්‍රයක් නිකුත් කරන්නේ. එය නිකුත් කිරීම සඳහා විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ අනුමැතිය ලබා දීලා තිබෙනවා, ආගමන විගමන පාලකවරයාට. ඒ passport එක ගන්නත් ඔහු පැමිණ නැහැ. ඔහුගේ බිරිඳ ලංකාවට ඇවිත් එය අරගෙන ගිහින් තිබෙනවා. ඔබතුමන්ලා මේ රටට කියනවා, "ඔහු සම්බන්ධයෙන් බරපතළ චෝදනා තිබෙනවා, ඔහු භෝයනවා" කියලා. හැබැයි, ඔහු ඒ ගමන් බලපත්‍ර පාවිච්චි කරලා හිටපු අධිකරණ ඇමති ජී.එල්. පීරිස් සහ හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා නායිලත්තයට ගියාට පස්සේ ඒ රටට ගිහිල්ලා හිටියා. ඒ විධියට මේ ළඟදී ජපානයට හෝ කොරියාවට ගියාද කියන්න අපි දන්නේ නැහැ. මොකද, ඒ ඡායාරූපවල හිටියේ නැති නිසා. එතකොට, මේ

ආණ්ඩුවේ ආගමන විගමන පාලකවරයාගේ සහ විදේශ අමාත්‍යාංශයේ අවසරය ඇතුළත් ඒ උදයංග වීරතුංග මේ විධියට කට්ටි පනිමින් ඉන්නේ.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)
(The Hon. S.B. Nawinne)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මේකයි සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ සිද්ධිය මම මේ අමාත්‍යාංශයට එන්න පෙර වූ එකක්. මම මේ අමාත්‍යාංශය භාර ගත්තේ අගෝස්තු 17 වන දා. දැන් මේ සිද්ධි දිහා බැලුවාම, diplomatic passport එකක් අවලංගු කිරීමේ බලය Controller General of Immigration and Emigrationට තිබෙනවා. ඒ කාර්යය අපේ රජය මගින් කරලා තිබෙනවා. "උදයංග වීරතුංගට මේ මේ වැරදි සම්බන්ධ චෝදනා තිබෙනවා" කියලා අපේ Controller General of Immigration and Emigration විසින් INTERPOL එකට දන්වලා තිබෙනවා. ඔබතුමා කියන, ඊට වඩා ඇතුළත සිද්ධි සම්බන්ධව අධිකරණ අමාත්‍යාංශය තමයි කටයුතු කළ යුත්තේ.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

ගරු ඇමතිතුමනි, මෙම චෝදනා එන්න පටන් ගත්තේ ඔබතුමා ඇමති ධුරය භාරගන්න දවසේ ඉඳලා නොවෙයි. ඔබතුමන්ලා ආණ්ඩුවක් හදාගෙන බලයට පත් වෙන්න උත්සාහ දරපු ජනාධිපතිවරණ කාලයේ ඉඳලා තමයි මේ චෝදනා එන්න පටන් අරගෙන තිබුණේ. ජනාධිපතිවරණයටත් පෙර ඉඳලායි මේ චෝදනා ආවේ. එතකොට මුළු රටම, ලෝකයම දන්නවා, මොහු වූදින පුද්ගලයෙක් කියලා. එහෙම තිබියදී ඔහුට සාමාන්‍ය ගමන් බලපත්‍රයක් දෙන්න ආගමන විගමන දෙපාර්තමේන්තුව කටයුතු කරලා තිබෙන්නේ ඇයි?

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)
(The Hon. S.B. Nawinne)

සාමාන්‍යයෙන් ඉල්ලුම් කරන ඕනෑම කෙනෙකුට අනිවාර්යෙන්ම passport එකක් දෙනවා. ඒක ගැන කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත්, ඔහුගේ බිරිඳ ලංකාවට ආවාට පස්සේ, ලබාදී තිබුණු diplomatic passport එක සම්පූර්ණයෙන්ම අවලංගු කරලා සාමාන්‍ය passport එකක් තමයි දීලා තිබෙන්නේ.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

මේ දීලා තිබෙන්නේ diplomatic passport එකක්ද, normal passport එකක්ද කියන එක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. ඔහු රටට අවශ්‍ය නම්; ඔහු මිග් යානා ගනු - දෙනු වාගේ රුපියල් බිලියන ගණනකට සම්බන්ධ නම්; මිනීමැරුමකට සැකකාරයෙක් නම්; අපේ රටේ කීර්තිය නැති කරපු අවි ආයුධ ගනු - දෙනුවකට සම්බන්ධයි නම්; ඔහුව අත් අඩංගුවට ගැනීමට අධිකරණයෙන් සොයනවා නම්; FCID එකේ පරීක්ෂණ යනවා නම්; ආණ්ඩුවේම ආයතනයක් වෙච්ච විදේශ අමාත්‍යාංශය ලියුමක් දීලා, ආගමන විගමන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඔහුට සාමාන්‍ය ගමන් බලපත්‍රයක් දෙන්නේ මොන පදනමින්ද කියලායි මම අහන්නේ?

* ප්‍රස්තූතකාලයේ තබා ඇත.

* நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)

(The Hon. S.B. Nawinne)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා වූණත් රට ගිහිල්ලා passport එක නැති වූණොත්, entry එකක් දාලා තිබෙනවා නම් අපි නැවත එකක් ලබා දෙනවා. දැන් ඔබතුමාට ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ මේ passport ලබාදීම සම්බන්ධව නේ. ඔහුට පසු ගිය කාලයේ දීලා තිබුණේ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික passport එකක්. ඔහුගේ තනතුර අවලංගු වෙනකොට අනිවාර්යෙන්ම ඔහුට normal passport එකක් තමයි දෙන්න වෙන්නේ. ඔහුගේ බිරිඳ ලංකාවට ආවාට පස්සේ ඇයට normal passport එකකුත්, වීරතුංග මහතාට normal passport එකකුත් අපි නිකුත් කරලා තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපට ඊට වඩා විශේෂයෙන් වෙන මොකුත් දෙයක් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

හොඳයි. [බාධා කිරීමක්] ඔබතුමා තුන්වෙනි අතුරු ප්‍රශ්නය ඇහුවා. දැනට අතුරු ප්‍රශ්න තුනක් අසා තිබෙනවා. ඕනෑ නම් යම් පැහැදිලි කිරීමක් කරන්න ඇමතිතුමාට පුළුවන්.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)

(The Hon. S.B. Nawinne)

අධිකරණයෙන් තහනම් නියෝගයක් දීලා තිබුණේ නැහැ. එවැනි දෙයක් දීලා තිබුණා නම් අපි ඒ ගැනත් ක්‍රියාත්මක වනවා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

අධිකරණ නියෝගයක් නොවෙයි. පාස්පෝට් එක නැති වූණාට පසුව තානාපති කාර්යාලයෙන් ලබා දුන්නේ තාවකාලික පාස්පෝට් එකක් පමණයි. ඔය විධියට - [බාධා කිරීමක්] ඊළඟට, ඔබතුමා දැනුවත්ව ඔහුගේ බිරිඳට මෙම පාස්පෝට් එක ගෙන යන්න අවසර ලබා දීලා තිබෙනවා.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)

(The Hon. S.B. Nawinne)

වෝදනාවක් විතරයි නේ තිබෙන්නේ, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

වෝදනාවක් තිබෙනවා නම්, වෝදනාවක් විතරයි තිබෙන්නේ කියලා කියන එක වැරදියි.

ඌව පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ පෞද්ගලික

කාර්ය මණ්ඩලය: විදේශ සංචාර

ஊவா மாகாண முதலமைச்சரின் பிரத்தியேக

பணியாட்டொகுதி : வெளிநாட்டுப் பயணங்கள்

PERSONAL STAFF OF CHIEF MINISTER OF UVA PROVINCE:

FOREIGN TOURS

809/'16

10. ගරු වමින්ද විජේසිරි මහතා

(மாண்புமிகு சமீந்த விஜேசிரி)

(The Hon. Chaminda Wijesiri)

පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාලයාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය-

(1):

(අ) ඌව පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ පෞද්ගලික කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ,

(i) නම්;

(ii) තනතුරු;

(iii) අධ්‍යාපන සුදුසුකම්;

(iv) වැටුප් හා අනෙකුත් දීමනා;

(v) විදේශ සංචාරවල නිරත වී ඇත්නම්, එම සංචාර සඳහා දරන ලද වියදම;

වෙන් වෙන් වශයෙන් කවරේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) එම සංචාර සඳහා පළාත් සභා අරමුදල් යොදාගෙන තිබේද යන්නත් එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ඇ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) ஊவா மாகாண சபையின் தற்போதைய முதலமைச்சரின் பிரத்தியேக பணியாட்டொகுதி அங்கத்தவர்களின்,

(i) பெயர்கள் ;

(ii) பதவிகள்;

(iii) கல்வித் தகைமைகள்;

(iv) சம்பளம் மற்றும் ஏனைய கொடுப்பனவுகள்;

(v) வெளிநாட்டுப் பிரயாணங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருப்பின் அப்பிரயாணங்களுக்காக ஏற்கப்பட்ட செலவு;

வெவ்வேறாக யாவை என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) மேற்படி பிரயாணங்களுக்கு மாகாண சபை நிதியம் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதையும் அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

Asked the Minister of Provincial Councils and Local Government:

(a) Will he inform this House separately-

(i) the names;

(ii) the designations;

(iii) educational qualifications;

(iv) salaries and other allowances; and

(v) if they have participated in any foreign tours, the expenses borne for such tours;

of the personal staff of the present Chief Minister of the Uva Province?

(b) Will he also inform this House whether the funds of the Provincial Council have been used for those tours?

(c) If not, why?

ගරු පියංකර ජයරත්න මහතා (පළාත් සභා හා පළාත් පාලන රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය)

(மாண்புமிகு பியங்கர ஜயரத்ன - மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி இராஜாங்க அமைச்சர்)

(The Hon. Piyankara Jayaratne - State Minister of Provincial Councils and Local Government)

ගරු කථානායකතුමනි, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දීර්ඝ පිළිතුරක් තිබෙන නිසා මම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරන්නම්.

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

* Answer tabled:

- (අ) උච්ච පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ පෞද්ගලික කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයින් වන පෞද්ගලික ලේකම්, සම්බන්ධීකරණ ලේකම්, මාධ්‍ය ලේකම්, මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරී, පුද්ගලික සහකාර, කළමනාකරණ සහකාර, රියදුරු, කාර්යාල කාර්ය සහායක, බංගලා භාරකරු, අරක්කුම්, කම්කරු, සන්නිවේදන කම්කරු, ප්‍රධාන අමාත්‍ය උපදේශක (නීති, අධ්‍යාපන, සංවර්ධන, වාරිමාර්ග, මහජන සම්බන්ධතා, මාධ්‍ය, උච්ච පළාත් සභා මුද්‍රණාලය) වරුන්ගේ

(i) නම

(ii) තනතුරු

(iii) අධ්‍යාපන සුදුසුකම්

(iv) වැටුප් හා අනෙකුත් දීමනා

(v) ව ඊදේශ සංචාරවල නිරතවී ඇත්නම්, එම සංචාර සඳහා දරන ලද වියදම් *ඇමුණුම 01 හි සඳහන් කර ඇත.

- (ආ) සංචාර සඳහා පළාත් සභා අරමුදල් යොදාගෙන ඇති අයගේ නම් ඇමුණුම 01 (A නිරුවෙහි) සඳහන් කර ඇත.

2016.01.16 දින සිට 2016.01.24 දින දක්වා තායිලන්ත හා ඉන්දුනීසියානු සංචාරය සඳහා ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශය සමඟ සහභාගී වී ඇත. ඒ සඳහා ජනාධිපති ලේකම්ගේ අංක සිඑස්එස්/1/8/1/1 හා 2015.12.14 දිනැති ලිපියෙන් අනුමැතිය ලැබී ඇත. (*ඇමුණුම 02 බලන්න)

- (ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු චමින්ද විජේසිරි මහතා

(மாண்புமிகு சமீந்த விஜேசிரி)

(The Hon. Chaminda Wijesiri)

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, මෙම ප්‍රශ්නයේ (v) වැනි කොටසට පිළිතුර කියන්න පුළුවන්ද?

ගරු පියංකර ජයරත්න මහතා

(மாண்புமிகு பியங்கர ஜயரத்ன)

(The Hon. Piyankara Jayaratne)

ඔව්. කාර්ය මණ්ඩලයේ එක්කෙනෙක් විදේශ සංචාර සඳහා සම්බන්ධ වෙලා තිබෙනවා. සම්බන්ධීකරණ ලේකම්, සුමනිපාල ලියනආරච්චි මහතා, විදේශ සංචාර සඳහා රුපියල් 5,21,892.65ක මුදලක් පළාත් සභාවෙන් වියදම් කරලා තිබෙනවා.

ගරු චමින්ද විජේසිරි මහතා

(மாண்புமிகு சமீந்த விஜேசிரி)

(The Hon. Chaminda Wijesiri)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ පළමු වන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. සාමාන්‍යයෙන් කැබිනට් අමාත්‍යවරයකු විදේශගත වනවා නම්,

* පුස්තකාලයේ තබා ඇත.

* நூலிணையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

රජයේ වියදමෙන් එතුමාගේ පෞද්ගලික ලේකම්වරයාට රැගෙන යන්න අනුමැතිය ලැබෙන බව අපි දන්නවා. ගරු රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ, ඔබතුමාගේ පිළිතුර අනුව විදේශ සංචාරයට සහභාගී වූයේ එක්කෙනෙක් කියලා තමයි සඳහන් වූයේ. නමුත් ජී.ඒ. ආනන්දසිරි මහතා විශ්‍රාමික නිලධාරියෙක්. එතුමාත් 2016.01.15වන දින එම විදේශ සංචාරයට සම්බන්ධ වෙලා තිබෙනවා. එතුමාත් සම්බන්ධීකරණ ලේකම්වරයෙක්. ඒ වාගේම උපුල් රණවිර මැතිතුමාට එතුමාගේ උපදේශකයකු ලෙස පත් කර යවා තිබෙනවා. එතුමාත් පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ සම්බන්ධීකරණ ලේකම් කෙනෙක්. ඒ වාගේම ජී.වයි.ඒ.ආර්. පුෂ්පකුමාර මැතිතුමා. එතුමා පාර්ලිමේන්තුවේ හිටපු මන්ත්‍රීවරයෙක්. එතුමාත් පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ උපදේශකවරයෙක්. මා කලින් සඳහන් කළා, කැබිනට් ඇමතිවරයකුටත් රැගෙන යා හැක්කේ තමන්ගේ පෞද්ගලික ලේකම්වරයා විතරයි කියලා. ඔය කියන පුද්ගලයාටත් පත්ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කර තිබෙනවා. තවත් මුදල් දරලා තමයි නිත්‍යානුකූල නොවන විධියට යම් අය විදේශගත වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමා නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරනවාද?

ගරු පියංකර ජයරත්න මහතා

(மாண்புமிகு பியங்கர ஜயரத்ன)

(The Hon. Piyankara Jayaratne)

ගරු කථානායකතුමනි, පළාත් සභා අරමුදලින් ගිහින් තිබෙන්නේ සුමනිපාල ලියනආරච්චි කියන නිලධාරියා විතරයි. ඒ සඳහා ජනාධිපති ලේකම්තුමාගේ අනුමැතිය ලැබී තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා හිතන විධියට අනෙක් අය යන්න ඇත්තේ, තමන්ගේ පෞද්ගලික වියදමින් වන්න ඇති. ජනාධිපති ලේකම්ගේ අනුමැතිය ලැබී තිබෙනවා, ඒ අයට විදේශ සංචාරය සඳහා මුදල් වියදම් කරන්න.

ගරු චමින්ද විජේසිරි මහතා

(மாண்புமிகு சமீந்த விஜேசிரி)

(The Hon. Chaminda Wijesiri)

ගරු රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ, ඔබතුමා කියන්නේ, 'අනෙක් අය පෞද්ගලික වියදමින් යන්න ඇති' කියන කාරණයයි. නමුත්, ඒ අය පළාත් සභා අරමුදලින් ගිහින් තිබෙනවා කියන එකයි පැහැදිලි වෙලා තිබෙන්නේ. පළාත් සභා අරමුදලින් තමයි ඒ වියදම් දරලා තිබෙන්නේ. පෞද්ගලික මුදලින් ඒ වියදම් දැරුවා නම් මෙම ප්‍රශ්නය ගරු සභාවට මා ගෙන එන්නේ නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, එසේ විදේශගත වීමේ හැකියාවක් තිබෙනවා කියන කාරණය මම දන්නවා. නමුත් පැහැදිලිවම ලේඛන එක්ක, සාක්ෂි ඇතිව අපට ඔප්පු කරන්න පුළුවන්, පළාත් සභා අරමුදලින් තමයි ඉහත කී පිරිස ගොස් තිබෙන්නේ කියන එක.

ජී.වයි.ඒ. පුෂ්පකුමාර මැතිතුමා කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමත තනතුරක්. උච්ච ප්‍රජා ගුවන් විදුලියේ "සභාපති" කියා තනතුරක් නැහැ. එම තනතුරට පත් කරලා තමයි ව්‍යාජ ලෙස ගෙන ගිහින් තිබෙන්නේ. ඒ වාගේම ජනාධිපතිවරයා අවසරය දීලා තිබෙන්නේ උච්ච පළාත් සභාවේ ගරු ඇමතිවරුන්ට සහ මන්ත්‍රීවරුන්ට යෑම සඳහා පමණයි කියන කාරණයම සඳහන් කළ ලිපියකුත් තිබෙනවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා අද මේ ගරු සභාවට ලබා දී තිබෙන පිළිතුර විකත් වැරදි සහගතව ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අතිගරු ජනාධිපතිතුමා දීලා තිබෙන අනුමැතියෙන් තොරව කටයුතු සිදු වෙලාත් තිබෙනවා. මම ඔබතුමාගෙන් අහන්නේ, ඔබතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් ගන්නා ක්‍රියාමාර්ග මොනවාද කියායි.

பட்ட குழுவினுடாக மேற்கொள்வதற்கு 02/2006 ஆம் இலக்க சுற்றறிக்கையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதையும்;

அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?

(ஆ) 05/2001ஆம் இலக்க மற்றும் 02/2006ஆம் இலக்கச் சுற்றறிக்கைகளைச் சபையில் சமர்ப்பிப்பாரா என்பதை அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Prime Minister and Minister of National Policies and Economic Affairs:

(a) Will he admit that-

- (i) the forests which are not coming under the purview of the Department of Forest Conservation and the Department of Wildlife Conservation were administered by Divisional Secretaries/Assistant Government Agents/Divisional Revenue Officers prior to 2001;
- (ii) all such lands were transferred to the Forest Conservator under Circular No. 05/2001;
- (iii) Circular No. 02/2006 was issued exempting lands essential for emergency needs of the Government from Circular No. 05/2001; and
- (iv) Circular No. 02/2006 has provided for the release of lands for development needs of the Government by a committee established under the patronage of Government Agent and District Secretary?

(b) Will he inform this House whether he tables Circular No. 05/2001 and No. 02/2006?

(c) If not, why?

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා (මහවැලි සංවර්ධන හා පරිසර නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு அநுராத ஜயரத்ன - மகாவலி அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றாடல் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Anuradha Jayaratne- Deputy Minister of Mahaweli Development and Environment)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙනවා.

- (අ) (i) 2001 වර්ෂයට පෙර වියළි කලාපයේ හෙක්ටයාර 80කට අඩු සහ තෙත් කලාපයේ හෙක්ටයාර 08ට අඩු අවශේෂ කැලෑවල පාලනය දිස්ත්‍රික් ලේකම්, ප්‍රාදේශීය ලේකම් වෙත පැවරී තිබුණි.
- (ii) 2001.08.10 දිනට පෙර දිස්ත්‍රික් ලේකම්, ප්‍රාදේශීය ලේකම් වෙත පාලන බලය පැවරී තිබූ සියලු අවශේෂ කැලෑවල පාලනය, වන සම්පත් හා පරිසර අමාත්‍යාංශය විසින් රාජ්‍ය පරිපාලන ස්වදේශ කටයුතු සහ පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශයේ එකඟතාව ඇතුළු නිකුත් කරන ලද 2001.08.10 දින අංක 05/2001 දරන වක්‍ර ලේඛය මගින් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව වෙත පවරා ඇත.

(iii) 02/2006 වක්‍ර ලේඛය නිකුත් කර ඇත්තේ, 05/2001 වක්‍ර ලේඛය මගින් කැලෑ කිසිවක් නොපවතින රජයේ ඉඩම් ද වන සංරක්ෂක වෙත පැවරීම නිසා රජයේ කඩිනම් සංවර්ධන අවශ්‍යතාවන් සඳහා අත්‍යවශ්‍ය කැලෑ නොමැති ඉඩම් එම කාර්යයන් සඳහා නිදහස් කිරීමේදී ඇතිවන ප්‍රමාදයන් වැළැක්වීමට ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දීම සඳහා වේ.

(iv) පිළිනොගනී.

02/2006 වක්‍ර ලේඛයෙන් සිදුකර ඇත්තේ කැලෑ වශයෙන් නොපවතින ඉඩම් නැවත දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්, ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් වෙත නිදහස් කර ගැනීම පිණිස අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රමවේදය දැනුම්දීමයි.

(ආ) සභාගත කළ හැකිය.

(ඇ) පැන නොනගී.

ගරු ජේ. එම්. ආනන්ද කුමාරසිරි මහතා

(மாண்புமிகு ஜே.எம். ஆனந்த குமாரசிரி)

(The Hon. J.M. Ananda Kumarasiri)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ඔබතුමා අද දිනයේ මේ වක්‍ර ලේඛය සභාගත කරනවාද?

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා

(மாண்புமிகு அநுராத ஜயரத்ன)

(The Hon. Anuradha Jayaratne)

ගරු කථානායකතුමනි, අද සභාගත* කරනවා.

ගරු ජේ. එම්. ආනන්ද කුමාරසිරි මහතා

(மாண்புமிகு ஜே.எம். ஆனந்த குமாரசிரி)

(The Hon. J.M. Ananda Kumarasiri)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ ජීවත්වන අපට අද ලොකු ගැටලුවක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. එක් කාරණයක් තමයි, වනජීවී කලාපවලින් අතිවිශාල ප්‍රදේශයක් ආවරණය වෙලා තිබීම.

ඊට අමතරව, සම්ප්‍රදායානුකූලව හේන් කොටා ගෙන ජීවත් වුණු පිරිසට හේන් කොටන්න තිබුණු ඉඩම් ප්‍රමාණය අහිමි වෙලා තිබෙනවා, මේ හේතුව නිසා. ඒ නිසා මට දැන ගන්න ඕනෑ, ඒ අය විශේෂයෙන්ම තමන්ගේ ජීවිතය ගත කළ ඉතාමත් දුෂ්කර ප්‍රදේශ වන තණමල්විල, සියඹලාණ්ඩුව, මඩුල්ල වාගේ ලංකාවේම දුප්පත් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසවල ඉන්න ජනතාවට තමන්ගේ කියලා ඉඩමක් නිදහස් කර ගන්න පුළුවන් ක්‍රමවේදයක් ඔබතුමාට හදන්න පුළුවන් වේවිද කියලා. මොකද, සමස්තයක් වශයෙන් මේ කරපු කාරණයෙන් අතිවිශාල පිරිසකට හානියක් වෙලා තිබෙන නිසා.

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා

(மாண்புமிகு அநுராத ஜயரத்ன)

(The Hon. Anuradha Jayaratne)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ 2006 වක්‍රලේඛනයේ බොහොම පැහැදිලිව තිබෙනවා, ඒ ඉඩම් නිදහස් කිරීමේ ක්‍රමවේදය පිළිබඳව. මොකද, 2001 වක්‍රලේඛනය මගින් මේ ඉඩම් නිදහස් කිරීමේ කටයුතු ප්‍රමාද වීම වාගේම එයින් යම් යම් කණ්ඩායම්වලට අපහසුතාවලට ලක් වෙන්න සිදු වුණා. ඒ නිසා තමයි ඒ සියලු

* ප්‍රස්තකාලයේ තබා ඇත.

* நூலிணையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

[ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා]

දේවල් සංශෝධනය කරලා 2006 වක්‍රලේඛනය නිකුත් කරලා තිබෙන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ වක්‍රලේඛනය අද සභාගත කළාම විස්තර බලන්න පුළුවන්. මොන ආකාරයටද මේ ඉඩම් නිදහස් කරන්නේ කියලා ක්‍රමවේදය තිබෙනවා. ඒ අනුමැතීන් ටික ලබා ගන්නොත් දිසාපතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් තිබෙන කමිටුවේ අනුමැතිය ලබා ගන්නොත් බොහෝම පැහැදිලිව ඒ ඉඩම් ලබා දීමේ හැකියාව පවතිනවා.

ගරු ජේ. එම්. ආනන්ද කුමාරසිරි මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජේ.එම්. ආනන්ද කුමාරසිරි)

(The Hon. J.M. Ananda Kumarasiri)

අතුරු ප්‍රශ්න එපමණයි, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර පාඨනායකර් අමරසිංහ)

(The Hon. Speaker)

හොඳයි.

ගරු නිහාල් ගලප්පත්ති මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර නිහාල් ගලප්පත්ති)

(The Hon. Nihal Galappaththi)

ගරු කථානායකතුමනි, අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර පාඨනායකර් අමරසිංහ)

(The Hon. Speaker)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා කැමැති ද තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු ලබා දෙන්න.

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරාධ ජයරත්න)

(The Hon. Anuradha Jayaratne)

කැමැතියි.

ගරු නිහාල් ගලප්පත්ති මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර නිහාල් ගලප්පත්ති)

(The Hon. Nihal Galappaththi)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට අදාළ මඩු රක්ෂිතයේ හෙක්ටයාර් 48,000ක් තිබෙනවා. මෙන්න මේකේ විශාල ප්‍රමාණයක, මඩු පල්ලියට යන පාරේ 2කණුව ලිහිල් පහළට ගිහිල්ලා මහ වනය මැදින් කිලෝමීටර් 12ක් පමණ ගෙවලා, මීටර් 4ක් පළල පාරක් හඳුන්වා සැලසුම් කරලා තිබෙනවා. දැන් වනජීවී එකෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මේකේ සංචාරක කලාපයක් ඇති කරලා ඒ තුළින් ආදායම් ලබා ගන්නයි. නමුත්, වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් තමයි වන අපරාධකරුවන් අල්ලන්නේ. වනජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව වන අපරාධකරුවන් අල්ලන්නේ නැහැ. ඒ අය බලා ගන්නේ සතුන් විතරයි.

සංචාරක ව්‍යාපාරය හැමදාම නැහැ. සංචාරක ව්‍යාපාරය තිබුණේ මාස හතරක් තැන්තම් පහක් කියලා අපි හිතමු. මේ කාරණය නිසා සිදු වන්නේ මේ පාරවල් උපයෝගී කර ගෙන වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වන අපරාධකරුවන් අල්ලා ක්‍රියාවලිය අහෝසි වෙලා යන එකයි. ඊට පස්සේ වන අපරාධ කරන පුද්ගලයන් මේ පාර උපයෝගී කර ගෙන ට්‍රැක්ටර් මගින් මහා දැවැන්ත අපරාධයක් කරනවා. මගේ ඇඟිල්ම මම ඒක නැගෙනහිර පළාතේ සංචාරයක් කළ වෙලාවේ දැක්කා. ඒ නිසා මෙන්න මේ ක්‍රියා මාර්ගය ගැනීම හරිම අපරාධයක් කියලා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ නිසා වන ජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට වන ජීවීන් ආරක්ෂා කරන්න ඉඩ දෙන්න. වන සංරක්ෂණ

දෙපාර්තමේන්තුවට වන අපරාධකරුවන් අල්ලන්න ඉඩ දෙන්න. එහෙම නැතිව මෙන්න මේ අපරාධය කරන්න ඉඩ දෙන්න එපා කියා මා ඉල්ලීමක් කරනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමා දැනුවත් වෙලා ඉන්නවාද?

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරාධ ජයරත්න)

(The Hon. Anuradha Jayaratne)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කරන කාරණය පිළිබඳව ඇත්තටම අපට සොයා බලන්න පුළුවන්. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි මේ ඉදි කිරීම් සඳහාත් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව යම් අනුමැතියක් ලබා දුන්නාය කියලාද කියන්නේ?

ගරු නිහාල් ගලප්පත්ති මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර නිහාල් ගලප්පත්ති)

(The Hon. Nihal Galappaththi)

සංචාරක කර්මාන්තය ඇති කරන්න පාර කපන්න වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති මේ භූමිය ඒ ගොල්ලන්ට දෙන්න කියලා, වන ජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගැසට් කරලා තමයි මේ ඉල්ලීම කරලා තිබෙන්නේ. එතකොට වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ අයට මේ භූමියට ඇතුළු වෙන්න බැහැ.

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරාධ ජයරත්න)

(The Hon. Anuradha Jayaratne)

ගරු කථානායකතුමනි, අපරාධකරුවන් යම් කිසි වැරදි ක්‍රියාවක් කරනවා නම් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව සහ වන ජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව කියන ආයතන දෙකම ඒ කණ්ඩායම් අත් අඩංගුවට ගැනීම සහ නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පැත්තෙන් කටයුතු කරනවා. ඒ සඳහා වනජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව විතරක් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව විතරක් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. අපි දෙගොල්ලන්ම ඒකාබද්ධව ඒ කටයුතු කරනවා.

ඊළඟ කාරණාව මේකයි. මේ භූමිය යම් විධියකින් වන ජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට භාර දීමක් සිදු වෙනවා නම් ඒ භාර දීම සිදු වන්නේ අදාළ සියලුම ආයතන ප්‍රාදේශීය ලේකම්තුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවැත්වෙන කමිටුවේ අනුමැතියත්, දිසාපතිතුමා ඇතුළු සියලු කමිටුවල අනුමැතියත් ලබා ගන්නට පසුවයි. පැවරීමක් කරනවා නම්, අවසාන වශයෙන් අමාත්‍යාංශයේ අන්තර් කමිටුව මගින් අනුමැතියක් ලබා ගෙන තමයි එය කරන්නේ. ලබා දෙනවා නම්, යම් ක්‍රමවේදයක් තුළ තමයි එය සිදු වෙන්නේ. එහෙම නැතුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කරන ආකාරයට යම් ගැටලුවක් ඇති වන විධියට ඒ කටයුතු සිදු වෙන්නේ නැහැ. ඒ පිළිබඳව විශේෂයෙන් සොයා බලන්නත් අපට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු නිහාල් ගලප්පත්ති මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර නිහාල් ගලප්පත්ති)

(The Hon. Nihal Galappaththi)

මම හිතන විධියට වනජීවී සංරක්ෂණ සහ වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවල අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරු සාකච්ඡාවක් පවත්වා තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා පොඩ්ඩක් මැදිහත් වෙලා ඒ ගැන සොයා බලන්න.

ගරු කථානායකතුමා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර පාඨනායකර් අමරසිංහ)

(The Hon. Speaker)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා ඒ ගැන අවධානය යොමු කරන්න.

ඊළඟට, ප්‍රශ්න අංක 13 - 817/16 - (1), ගරු ඩී.ටී.ඩබ්ලිව්. විමලවීර දිසානායක මහතා.

ගරු ඩී. ටී. ඩබ්ලිව්. විමලවීර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு டி.டி.டபிள்யூ. விமலவீர திசாநாயக்க)
(The Hon. D.T.W. Wimalaweera Dissanayaka)
ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු නිරෝෂන් පෙරේරා මහතා (ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு நிரோஷன் பெரேரா - தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Niroshan Perera - State Minister of National Policies and Economic Affairs)
ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සනියක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
දෙවන වටය.

රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන්: විස්තර

தொழிலற்ற பட்டதாரிகள் : விபரம்
UNEMPLOYED GRADUATES: DETAILS

487/'16

1. ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (ගරු කනක හේරත් මහතා වෙනුවට)
(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன - மாண்புமிகு கனக ஹேரத் சார்பாக)
(The Hon. Bandula Gunawardane on behalf of the Hon. Kanaka Herath)
අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය- (2):

- (අ) (i) 2015 වර්ෂය අවසන් වනවිට රට තුළ සිටි රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (ii) 2016 වර්ෂයේදී එම උපාධිධාරීන්ගෙන් කොපමණ සංඛ්‍යාවකට රජයේ රැකියා ලබාදීමට කටයුතු කරන්නේද;
- (iii) ඉතිරි උපාධිධාරීන් සම්බන්ධයෙන් ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ගය කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ආ) (i) රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් පෞද්ගලික අංශයෙහි රැකියා අවස්ථාවන් සඳහා යොමුකිරීමට යම් සැලැස්මක් තිබේද;
- (ii) එසේ නම්, එම සැලැස්ම මෙම සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නේද;

යන්නත් එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඇ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

பிரதம அமைச்சரும் தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) 2015ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நாட்டிலிருந்த தொழிலற்ற பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை யாதென்பதையும்;
- (ii) 2016ஆம் ஆண்டில் மேற்படி பட்டதாரிகளில் எத்தனை பேருக்கு அரச தொழில் வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதையும்;
- (iii) எஞ்சிய பட்டதாரிகள் தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கை யாதென்பதையும்; அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (ஆ) (i) தொழிலற்ற பட்டதாரிகளைத் தனியார் துறையின் தொழில் வாய்ப்புக்கு ஆற்றப்படுத்துவதற்கான ஏதேனும் திட்டம் உள்ளதா என்பதையும்;
- (ii) ஆமெனில், அத்திட்டத்தை இச்சபைக்குச் சமர்ப்பிப்பாரா என்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Prime Minister and Minister of National Policies and Economic Affairs:

- (a) Will he inform this House-
 - (i) the number of unemployed graduates by the end of 2015 in the country;
 - (ii) how many of them will be provided with government jobs within the year 2016; and
 - (iii) what course of action will be taken regarding the rest of the graduates?
- (b) Will he also inform this House-
 - (i) whether there is a plan to channel unemployed graduates to employment opportunities available in the private sector; and
 - (ii) if so, whether he will table such plan?
- (c) If not, why?

ගරු නිරෝෂන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு நிரோஷன் பெரேரா)
(The Hon. Niroshan Perera)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

* Answer tabled:

- (අ) (i) 26,173 (ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව - 2015 ඉමබල සමීක්ෂණය අනුව)
- (ii) 2016.05.31 දිනට ලබා දී ඇති උපාධිධාරී පන්තීම් සංඛ්‍යාව - 8,028

[ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා]

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:

* ප්‍රකාශිතව තබා ඇති විවිධ :

* Answer tabled:

(අ) (i)

වර්ෂය	ලියාපදිංචි කළ සේවක අර්ථසාධක අරමුදල (EPF) ගිණුම් සංඛ්‍යාව
2013	1,105,648
2014	1,157,340
2015	1,177,292

(ii)

වර්ෂය	අලුතින් ලියාපදිංචි වූ සේවක අර්ථසාධක අරමුදල (EPF) ගිණුම් සංඛ්‍යාව
2013	373,370
2014	384,932
2015	379,545

(ආ) ඉහත පරිදි වර්ගීකරණය කරන ලද පද්ධතියක් දැනට සේවක අර්ථසාධක අරමුදල සතුව නොමැත.

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව හා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව A සිට X දක්වා වූ අක්ෂරයන් අනුව නම් කරනු ලබන කලාපයන්ට අනුකූලව සේවායෝජකයන් ලියාපදිංචි කරන දත්ත පද්ධතියක් පවත්වා ගෙන යනු ලබයි. එලෙස ලියාපදිංචි වූ සේවායෝජකයෙකුගෙන් යම් සාමාජිකයෙකු වෙනුවෙන් දායක මුදලක් ලද විට අදාළ සේවායෝජකයාට හිමි අක්ෂරය හා අංකය යටතේ එම සාමාජිකයා ලියාපදිංචි කෙරේ.

(ඇ) පැන නොනගී.

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)

(The Hon. Bimal Rathnayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මම මෙතැන ඉන්නා නිසා අතුරු ප්‍රශ්න අහන්න පුළුවන් නේද?

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දෙවන වටයේදී පිළිතුර සභාගත කිරීම තමයි සාමාන්‍ය වාර්තය වන්නේ.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, අද සභානායකතුමා පිළිතුරු සභාගත කළ නිසා මට හදිසි ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න ඉඩ දෙන්න.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ඒ සඳහා අවසානයේදී අවස්ථාව දෙන්නමි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉහළ සිට පහළට සියලු නිලධාරීන් වැඩ වර්ජනයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. කම්කරු අයිතිවාසිකම් -

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

මා ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාට අවස්ථාවක් දෙන්නමි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

හදිසි ප්‍රශ්නයක්.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

හදිසි ප්‍රශ්නයක් කියන්නේ, ගින්නක් ඇති වූණොත් වහාම දෙන්නමි. එහෙම නැත්නම් ප්‍රධාන කටයුතු පටන් ගන්න ඉස්සෙල්ලා අවස්ථාව දෙන්නමි.

ප්‍රශ්න අංක 7 -788/16- (1), ගරු ලක්ෂ්මන් ආනන්ද විජේමාන්න මහතා.

ගරු වාසුදේව නානායකකර මහතා

(மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார)

(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ලක්ෂ්මන් ආනන්ද විජේමාන්න මහතා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாக்கள் மற்றும் வினாக்கள் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 8 -792/16- (1), ගරු ඩලස් අලහප්පෙරුම මහතා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ඩලස් අලහප්පෙරුම මහතා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු මලික් සමරවික්‍රම මහතා (සංවර්ධන උපාය මාර්ග හා ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மலிக் சமரவிக்ரம - அபிவிருத்தி உபாய முறைகள்)

மற்றும் சர்வதேச வர்த்தக அமைச்சர்)

(The Hon. Malik Samarawickrama - Minister of Development Strategies and International Trade)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாக்கள் மற்றும் வினாக்கள் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 9 -800/16- (1) ගරු ශාන්ති ශ්‍රීස්කන්දරාසා මහත්මිය.

ගරු වාසුදේව නානායකාර මහතා

(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)

(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ශාන්ති ශ්‍රීස්කන්දරාසා මහත්මිය වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සතියක් කල් ඉල්ලනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற்கு சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

"පෝෂණ මල්ල" ව්‍යාපෘතිය: සමූපකාරය හරහා ක්‍රියාත්මක කිරීම

"போசாக்குப் பொதி" கருத்திட்டம் :கூட்டுறவுச்

சங்கங்களுடாகச் செயற்படுத்தல்

"BAG OF NUTRITIOUS FOOD" PROGRAMME: IMPLEMENTATION THROUGH CO-OPERATIVE SOCIETIES

815/16

12. ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (ගරු ප්‍රසන්න රණවිර මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன - மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணவீர சார்பாக)

(The Hon. Bandula Gunawardane on behalf of the Hon. Prasanna Ranaweera)

කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමාත්‍යවරයාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) තත්ත්වයෙන් ඉහළ ගුණාත්මක භාණ්ඩ ලබාගත හැකි දිපව්‍යාප්ත අලෙවි ජාලයක් සහිත රාජ්‍ය ආයතනයක් ලෙස සමූපකාරය ක්‍රියාත්මක වන බවත්;
- (ii) ආපදා අවස්ථාවලදී මහ ජනතාව වෙත සහනාධාර ලබාදීම සඳහා සමූපකාරය ප්‍රධානතම ආයතනයක් ලෙස භාවිත කරනු ලබන බවත්;

එතුමිය දන්වන්නෙහිද?

- (ආ) (i) ගැබ්නි මව්වරුන් සඳහා ක්‍රියාත්මක "පෝෂණ මල්ල" ව්‍යාපෘතිය සමූපකාරය මෙන්ම, වෙනත් ආයතන හරහා ද ක්‍රියාත්මක වන බවත්;
- (ii) එම ව්‍යාපෘතිය සමූපකාරය හරහා පමණක් ක්‍රියාත්මක කළේ නම්, මීට වඩා වැඩි පිරිසකට ප්‍රතිලාභ ලබා දිය හැකි බවත්;
- (iii) එමගින් සමූපකාරයේ ආදායම ඉහළ නැංවිය හැකි බවත්;

එතුමිය පිළිගන්නෙහිද?

- (ඇ) (i) සමූපකාරය සහ වෙනත් ආයතන හරහා ඉහත ව්‍යාපෘතිය යටතේ මේ වනවිට බෙදාහැර ඇති ආධාරවල මූල්‍ය වටිනාකම කොපමණද;

- (ii) රාජ්‍ය මැදිහත්වීමක් හා විධිමත් අධීක්ෂණයක් යටතේ පවතින සමූපකාර ව්‍යාපාරය හරහා විශාල පිරිසකට ප්‍රතිලාභ ලැබෙන පරිදි පෝෂණ මල්ල ලබාදීමේ වැඩසටහන දිපව්‍යාප්තව ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හැකියාව තිබියදී, වෙනත් පෞද්ගලික ආයතන හරහා එය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ මන්ද;

යන්න එතුමිය මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඈ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

மகளிர் மற்றும் சிறுவர் விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) தரத்தில் உயர்ந்த சிறந்த பண்டங்களை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நாடளாவிய சந்தைப்படுத்தல் வலையமைப்புடன் கூடிய அரசு நிறுவனமாக கூட்டறவுத்துறை இயங்குகின்றதென்பதையும்;
- (ii) அனர்த்த நிலைமைகளின்போது பொது மக்களுக்கு நிவாரணங்களை வழங்குவதற்காக கூட்டுறவுச்சங்கம் பிரதானமான நிறுவனமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றதென்பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

- (ஆ) (i) கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்காகச் செயற்படுத்தப் படுகின்ற "போசாக்குப் பொதி" கருத்திட்டம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஊடாகவும் ஏனைய நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் செயற்படுத்தப்படு கின்றதென்பதையும்;
- (ii) மேற்படி கருத்திட்டம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஊடாக மாத்திரம் செயற்படுத்தப்பட்டிருப்பின், இதைவிட அதிகமானோருக்கு அனுகூலங்களை வழங்க முடியுமென்பதையும்;
- (iii) அதன்மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வருமானத் தையும் அதிகரிக்கச் செய்யலாமென்பதையும்;

அவர் ஏற்றுக்கொள்கின்றாரா?

- (ஆ) (i) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்கள் ஊடாக மேற்படி கருத் திட்டத்தின்கீழ் இன்றளவில் விநியோகிக்கப் பட்டுள்ள உதவிகளின் நிதிசார் பெறுமதி எவ்வள வென்பதையும்;
- (ii) அரசு தலையீடு மற்றும் முறைசார்ந்த மேற் பார்வையின்கீழ் உள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தின் ஊடாக பெரும் எண்ணிக்கையானோருக்கு அனுகூலங்கள் கிடைக்கும் வகையில் போசாக்கு பொதி வழங்கும் வேலைத்திட்டத்தை நாடளா விய ரீதியாக செயற்படுத்தக்கூடிய இயலுமை காணப்படுகின்றபோது, வேறு தனியார் நிறுவனங்கள் ஊடாக அதனை மேற்கொள்வதற் கான காரணங்கள் யாவையென்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (இ) இன்றேல், ஏன்?

[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

asked the Minister of Women and Child Affairs:

(a) Is she aware that-

- (i) the co-operative societies system operates as a public institution with an island-wide network that provides quality goods; and
- (ii) the co-operative societies system is used as a key institution to provide aid to the public in disaster situations?

(b) Will she admit that-

- (i) the 'bag of nutritious food' programme in operation for pregnant mothers is implemented through co-operative societies as well as other institutions;
- (ii) a larger number of people could be provided benefits if the said programme was implemented only through co-operative societies; and
- (iii) the revenue of co-operative societies could also be enhanced through that?

(b) Will she inform this House-

- (i) the monetary value of assistance distributed by now through co-operative societies and other institutions under the said project; and
- (ii) the reason for implementing this programme of providing a bag of nutritious food through other private institutions when it is possible to implement the same island-wide providing benefits to a larger number of people through the co-operative societies system which operates with government involvement and proper supervision?

(c) If not, why?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரீள்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමාත්‍යතුමිය වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

* Answer tabled:

(අ) (i) අදාළ නැත.

(ii) අදාළ නැත.

(ආ) (i) ගැබ්නි මවුවරුන් සඳහා ලබා දෙන පෝෂණ දීමනාව වැඩසටහන තුළ ලියා පදිංචි වෙළෙඳ ආයතන තෝරා ගැනීමේදී සමුපකාරය ඉවත් කර නොමැති අතර එක් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයක ප්‍රතිලාභීන්ට පහසුවෙන් ළඟාවිය හැකි වෙළෙඳ ආයතන කිහිපයක් තෝරා ගත හැකිය. එහිදී සමුපකාර ආයතනයටද ලියා පදිංචි වීමේ හැකියාව පවතී.

(ii) එක් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයක ප්‍රතිලාභීන් කොට්ඨාසය පුරා විසිරී පදිංචි වී සිටින බැවින් ප්‍රතිලාභීන්ට පහසුවෙන් ළඟාවිය හැකි ස්ථානවල සමුපකාරය පමණක් ලියා පදිංචි කිරීමට වඩා තවත් ලියා පදිංචි වෙළෙඳ ආයතන පැවතීමෙන් ප්‍රතිලාභීන්ට පහසුවෙන් හා ප්‍රමාදයකින් තොරව අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය සමුපකාරයද ඇතුළු කොට්ඨාසය තුළ ඔවුන් කැමැති ලියා පදිංචි වෙළෙඳ සැලකිත් ලබා ගැනීමේ හැකියාව පවතී.

(iii) මෙම වැඩසටහනෙහි අරමුණ වන්නේ දිවයිනේ අඩු බර දරු උපන් තුරන් කිරීම සහ කායික හා මනෝ සමාජීය වශයෙන් නිරෝගිමත් දරු පරපුරක් බිහි කිරීම වේ. එහිදී සෑම ආකාරයකින්ම ප්‍රතිලාභීන්ට පහසු හා ප්‍රමිතියෙන් ඉහළ ගුණාත්මකබවින් යුතු ආහාර ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීම සඳහා වේ.

(ඇ) (i) පෝෂණ දීමනාව වැඩසටහනට අදාළ 2016 වර්ෂයේ වියදම

මාසය	වියදම
ජනවාරි	රුපියල් 6,888,000.00
පෙබරවාරි	රුපියල් 229,882,623.50
මාර්තු	රුපියල් 507,912,535.50
අප්‍රේල්	රුපියල් 434,581,646.60
මැයි	රුපියල් 367,830,356.50
ජූනි	රුපියල් 324,347,437.44

(ii) මෙම වැඩසටහන 2015 මාර්තු මස සිට ක්‍රියාත්මක වූ අතර වැඩසටහන ආරම්භයේ සිටම ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබුවේ සමුපකාරය මගිනි. නමුත් මෙම වැඩසටහනෙහි සමාරම්භක දිනයේදීම ගිනිගත්හේන විවිධ සේවා සමුපකාරය මගින් ගල්ලන් සහිත ආහාරයට නුසුදුසු හාල්මැස්සන් සහ කඩල ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් එදිනම (2015.03.21) මාධ්‍ය හරහා ප්‍රචාරය වූ අතර ඒ මගින් වැඩසටහන ආරම්භයේදීම විවේචනයට භාජන විය. එසේම 2015 අගෝස්තු මස 13වන දින ලංකාදීප පුවත් පතෙහි කළුතර විවිධ සේවා සමුපකාරය විසින් ගල්ලන් ගැසූ හා පණුවන් සහිත පරිප්පු, හාල්මැස්සන්, කරවල සහ සෝයා මීට්ටල ගල්ලන් හා පණුවන් ඉවත් කිරීමට විෂ වායුවක් යොදා ඇති බවට පළ විය. මේ අයුරින් වැඩසටහන ආරම්භයේ සිටම විවිධ පුවත් පත්වල මෙම වැඩසටහන මගින් සමුපකාරය හරහා භාවිතයට නුසුදුසු ආහාර බෙදා හරින බවට විවිධ පුවත් පළ විය. එපමණක් නොව අමාත්‍යාංශය වෙත ලැබෙන දුරකථන ඇමතුම් හරහාද සමුපකාර ආයතන හරහා භාවිතයට නුසුදුසු ආහාර ද්‍රව්‍ය බෙදා හරින බවට පැමිණිලි විශාල වශයෙන් ලැබිණ. තවද නියමිත ප්‍රමාණවලට වඩා අඩුවෙන් ආහාර ද්‍රව්‍ය බෙදා හරින බවටද පැමිණිලි ලැබී ඇත. මෙවැනි විවිධාකාරයෙන් පෝෂණ දීමනාව වැඩසටහන සම්බන්ධයෙන් නීතිමය කටයුතු සිදු වූ අතර දඩ නියම කිරීම, පරීක්ෂණ පැවැත්වීම ආදිය සිදු විය. මේ සියලු කාරණා පිළිබඳව සැලකිලිමත් වෙමින් ප්‍රතිලාභීන්ට උපරිම පහසුව සහ ගුණාත්මකබවින් ඉහළ ආහාර ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය තුළ අප විසින් ලබා දී ඇති ප්‍රමිතීන්ට අනුකූලව තෝරා ගෙන ඇති ලියා පදිංචි කළ පවත්නා ඕනෑම වෙළෙඳ සැලකිත් ප්‍රතිලාභියාට ආහාර ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට හැකි පරිදි කටයුතු සම්පාදනය කර ඇත. සමුපකාරය කළ යුත්තේ මහ ජනයා තෘප්තිමත් වන අයුරින් සේවා සැපයීම මගින් ප්‍රතිලාභීන් තමන් වෙත නැඹුරු කර ගැනීම වේ.

(ඈ) අදාළ නැත.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භයේදී යෝජනා පිළිබඳ දැනුම් දීම, ගරු සභානායකතුමා.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම් பாராளுமன்ற அமர்வு SITTINGS OF THE PARLIAMENT

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

Sir, I move,

"That notwithstanding the provisions of the motion agreed to by Parliament on 08.03.2016, the hours of sitting this day shall be 10.30 a.m. to 12.30 p.m. and 1.30 p.m. to 6.30 p.m. At 11.30 a.m. Standing Order No. 7(5) of the Parliament shall operate. At 6.30 p.m. Mr. Speaker shall adjourn the Parliament without question put."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, මම පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝග 84.(x) කෙරෙහි ඔබතුමාගේ කාරුණික අවධානය යොමු කරවනවා. එහි මේ විධියට සඳහන් වෙනවා:

"පාර්ලිමේන්තුවේ ඒ පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් සභාභිමුඛ කර නොතිබුණ ද, පාර්ලිමේන්තුවේ කැමැත්ත ඇතිව මන්ත්‍රීවරයකුට තමා පිළිබඳ වූ පෞද්ගලික කරුණු පහදා දිය හැකි ය; එහෙත් එවැනි කරුණු විවාදයකට භාජනය කළ නොහැකිය. එමෙන් ම එම කථාව තමාගේ පැවැත්ම දෝෂමුක්ත කිරීමට පමණක් සීමා කළ යුතු ය."

ඒ අනුව ඊයේ දිනයේදී,-

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, සාමාන්‍යයෙන්, ඔය ඉල්ලීම මට ලිඛිතව ලබා දුන්නොත් අවසර ලබාදෙන්න පුළුවන්. ලිඛිතව ලබා දෙන්න. එතකොට මම ඔබතුමාට හෙට අවස්ථාව ලබාදෙන්නම්.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝගවල - Standing Ordersවල- එහෙම සඳහන් වෙන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

මට ලිඛිතව ලබා දෙන්න. සාමාන්‍යයෙන් ඒක තමයි කෙරෙන සම්ප්‍රදාය.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

නැහැ, පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝගවල එහෙම සඳහන් වෙන්නේ නැහැ. මොකද, ඊයේ මතු වුණු ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳවයි මම

සඳහන් කරන්නේ. අපි මේ සභාවේ කටයුතු කිරීමේදී පොදුවේ, පාර්ලිමේන්තුව නොමඟ යවන්නේ නැති ආකාරයට මෙම සභාව තුළ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමයි මෙම උත්තරීතර සභාවට වැදගත් වෙන්නේ. ඒ නිසා මම ගරු මුදල් අමාත්‍යතුමා,-

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ඔබතුමා කථා කරන්න නැහී සිටිය නිසායි මම මේ කියන්නේ. සාමාන්‍ය වාරිත්‍රය තමයි, මෙහෙම ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කරනවා කියලා උදේ වරුවේ මාව දැනුවත් කරන එක. එහෙම කළා නම් තමයි හොඳ ගරු මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමා ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරයෙක්. මම ඔබතුමාට අවස්ථාව දෙන්නම්. නමුත් සම්ප්‍රදාය ඒ විධියට අනුගමනය කරන්න. ඔබතුමා දැන් කථා කරන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

මුදල් ඇමතිතුමා සම්බන්ධයෙන්ද, මේ ප්‍රශ්නය?

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

නැහැ, ඔබතුමා සම්බන්ධයෙන්.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

කවුද, නොමඟ ඇරලා තියෙන්නේ?

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තුව තුළ මුදල් පිළිබඳ කටයුතුවලදී ඔබතුමා,-

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

Sir, I rise to a point of Order.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මම ඔබතුමා හමුවෙලා මේ කරුණ ඉදිරිපත් කළා. මක් නිසාද යත්, මුදල් කටයුතු පිළිබඳ සම්පූර්ණ බලය තිබෙන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට වන නිසා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, කවුද නොමඟ ඇරලා තියෙන්නේ කියලා මම අහන්න කැමැතියි.

ගරු වාසුදේව නානායකකාර මහතා

(மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார)

(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු කථානායකතුමනි, point of Order එකක් ගන්නාම ඒකට විරුද්ධව තව point of Order එකක් ගන්න බැහැ. ඒක කොහේද තිබෙන්නේ?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ඔබතුමා කෙටියෙන් කියන්න කෝ, කවුද නොමඟ ඇරලා නියෙන්නේ කියලා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

කෙටියෙන් කියන්න තේන්නම් හදන්නේ. මන්ත්‍රීවරයෙකුට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කිරීමේ නිදහස තිබෙන්නට ඕනෑ නේ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

මෙතුමා කියනවා, නොමඟ යැව්වා කියලා. කවුද නොමඟ යැව්වේ.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

මන්ත්‍රීවරයෙකුට කථා කිරීමේ නිදහස තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා මගේ කරුණ කියලා ඉවර වෙනකල් ඔබතුමා වාඩිවෙන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ඔබතුමාට කථා කරන්න පුළුවන්. නමුත්, කවුද නොමඟ ඇරලා තිබෙන්නේ?

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

He can refer that matter to me. Then, I will go through it and allow that.- [Interruption.] He is the Leader of the House and he has to reply. We must follow the proper procedure.- [Interruption.]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

Hon. Member, you are wasting time. - [Interruption.]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

මේ පාර්ලිමේන්තුව සංවාද මණ්ඩපයක් නොවෙයි නේ. අපි ඇවිල්ලා මේකට සහභාගි වෙන්නේ ඇයි? ජාතික වශයෙන් වැදගත් වන මෙවැනි කරුණක් පිළිබඳව ඔබතුමන්ලා විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකුට අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න දෙන්නේ නැත්නම්, ඇයි අපි මේ සභාවට සහභාගි වෙන්නේ?

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ඒ අවස්ථාව දෙනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. මගේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඔබතුමා සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කරන්න. එව්වරයි. ඔබතුමා අද උදේ මට telephone කරලා කියන්න තිබුණා, මෙහෙම එකක් ඉදිරිපත් කරනවා කියලා. එතකොට අපි සූදානම් වෙනවා.

එතකොට මට ඒ අය දැනුවත් කරන්න පුළුවන්. එහෙම කළාම මේ සභාවේ වැඩ කටයුතුවලට පහසු වෙනවා. එහෙම නොවුණොත් මේ සභාවේ වැඩ අවුල් වෙනවා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, කලින් දැනුම් නොදීම පිළිබඳව සමා වෙලා, මට මේ සභාවේ-

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ඔබතුමා ඒක පිළිගන්නවා නම් ඒක වැදගත්. ඒ සම්ප්‍රදාය අපි අනුගමනය කළ යුතුයි.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, කරුණු මතු කරන්න ඉඩ දෙන්න. මීට කලින් දිනයකදී සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී මම ප්‍රශ්නයක් ගරු මුදල් අමාත්‍යතුමාට යොමු කළා. ඒ අවස්ථාවේදී ඒ ප්‍රශ්නය යොමු කළේ ඉතාම වැදගත් කරුණක් සම්බන්ධයෙන්. මේ රටේ රාජ්‍ය මූල්‍ය සම්බන්ධයෙන්, "බදු එකතු කිරීම විදේශ සමාගමකට දුන්නොත් වෘත්තීය සමිති ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නවා" කියලා තිබුණා. ඒ අනුව, ජාතික පුවත් පතක් වන "දිවයින" පුවත් පතේ 2016.09.05 වැනි දින පැහැදිලිව වාර්තා කර තිබුණා, "දේශීය ආදායම් නිලධාරීහු අද ලෙඩ වෙති" කියලා.

ඊට පස්සේ 2016 සැප්තැම්බර් 06 වැනිදා "ලංකාදිප" පුවත් පතේ මුල් පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"ලෙඩ නිවාඩුවෙන් දේශීය ආදායම් වැඩ අඩාලයි" දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවකයන් ඊයේ අසනීප නිවාඩු දමා සේවයට වාර්තා නොකිරීම හේතුවෙන් එම දෙපාර්තමේන්තුවේ කොළඹ ප්‍රධාන කාර්යාලයේ සහ දිවයින පුරා පිහිටි දිස්ත්‍රික් කාර්යාලවල කටයුතු අඩපණ වී තිබේ.

බදු ගෙවීමට සහ විවිධ සේවාවන් ඉටුකර ගැනීම සඳහා සාමාන්‍යයෙන් දිනකට තුන්දහස් පමණ ප්‍රධාන කාර්යාලයට පැමිණෙන නමුත්, ඊයේ එහි පැමිණි කීප දෙනාට ද හැරී යාමට සිදුවී ඇත."

මේ රටේ බදු ආදායම එකතු කරන ආයතනය ලෙඩ වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

මේක personal matter එකක් නොවෙයි නේ, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

නැහැ, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

Then, I cannot allow that.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, - [බාධා කිරීමක්]

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ස්ථාවර නියෝග 84හි තිබෙන්නේ,-

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමා, Only a matter of personal nature can be raised.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

Yes, it is not a matter of personal nature.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

පෞද්ගලික කරුණු නොවෙයි, ගරු කථානායකතුමා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

මේක පෞද්ගලික කරුණක්-[බාධා කිරීමක්]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමා, මම කියන්නම් ඒකට දිලා තිබෙන උත්තරය. [බාධා කිරීමක්] ගරු සභානායකතුමා, ඔබතුමා මීට වඩා වගකීමෙන් හැසිරෙන්න. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

Hon. Speaker, he can raise only a matter of personal nature. පෞද්ගලික කරුණු කියන්නේ, එතුමාට බැණලා තිබුණා නම්, එතුමාට අපහාස කරලා තිබුණා නම්, ඒ වාගේ දෙයක්. [බාධා කිරීමක්]

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

84 ස්ථාවර නියෝගය යටතේ මට එය අනුමත කරන්න බැහැ, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමා, මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා උත්තරයක් දෙන කොට, ඒ උත්තරය සම්පූර්ණයෙන්ම පාර්ලිමේන්තුව නොමග යවන උත්තරයක් නම් මොකක්ද, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතරභාවය?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමා, එතුමාට ඒක තේරෙන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඒක වෙනත් දවසක කථා කරමු. මේ අවස්ථාවේදී මට කාලය ලබා දෙන්න අමාරුයි. මන්ත්‍රීතුමාට ඒක ස්ථාවර නියෝග 84 යටතේ බලපවත්වන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] මේ ගැන වෙනම කථා කරන්නට පුළුවන්. [බාධා කිරීමක්]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමා, දැන් මේ සභාව මරණාධාර සම්පීයක් වගේ නේ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

එතුමා නැහිටලා කථා කරනවා. ඔබතුමාට දැනුම් දීලාත් නැහැ. [බාධා කිරීමක්] I object to it.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමා ඉල්ලීම නියම විධියට සම්ප්‍රදායානුකූලව ඉදිරිපත් කර නැති නිසා, මට එය අනුමත කරන්න අමාරුයි. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමා, 84 (x) ස්ථාවර නියෝගයේ දක්වා තිබෙනවා මෙහෙම:

"...මන්ත්‍රීවරයකුට තමා පිළිබඳ වූ පෞද්ගලික කරුණු..."

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

I know that. So, it is not a matter of personal nature.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමා, පෞද්ගලික කරුණක් නොවෙයි මා ඉදිරිපත් කරන්නේ, රටේ බදු අය කිරීමක් ගැන-

ගරු දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

පාර්ලිමේන්තුව නොමග යැවීමක්. [බාධා කිරීමක්]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මේක පාර්ලිමේන්තුව නොමග යැවීමක්. ගරු කථානායකතුමා, මුදල් අමාත්‍යතුමා ඊයේ දිනයේදී උත්තරයක් දුන්නා. මේ බලන්න -[බාධා කිරීම]

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

I cannot allow that, ගරු මන්ත්‍රීතුමා, කරුණාකරලා වාඩි වෙන්න.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)

ගරු කථානායකතුමනි, කාටද කියන්නේ? නඩුත්
හාමුදුරුවන්ගේ, බඩුත් හාමුදුරුවන්ගේ වාගේ නේ.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

කරුණාකරලා වාඩි වෙන්න. ඒ නියමිත සම්ප්‍රදාය අනුගමනය
කරන්න. අපි සාධාරණ වෙන්නම්. ඔබතුමා උදේ ඒ විධියට කිව්වා
නම් මට අවස්ථාව ලබා දෙන්න තිබුණා. [බාධා කිරීම්] මෙන්ම
ඒකාධිපති ක්‍රමයක් නැහැ. ක්‍රමවේදය ඔබතුමාම පිළිගන්නා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

නැහී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමා කථා කරන්න.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ වැඩ කරන ලක්ෂ 45ක
ජනතාව වෙනුවෙන් ගරු සභානායකතුමා වෙත ඉතාම හදිසි
ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරනවා. අද මුළු කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවම
වර්ජනයක් පටන් අරගෙන, පහළට බැහැලා තිබෙනවා. කම්කරු
දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගේ සිට සියලු දෙනා අඛණ්ඩ වැඩ
වර්ජනයක් අද උදේ සිට ආරම්භ කරලා තිබෙනවා. මේ රටේ වැඩ
කරන ජනතාවට කිසිම ප්‍රශ්නයක් එතැනින් විසඳා ගන්න බැරි
තත්ත්වයක් අද සිට උදා වෙනවා. EPF, ETF වාගේ කාරණා -
[බාධා කිරීම්]

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
Let him give the reply.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේක හදිසි ප්‍රශ්නයක්. අපි උදවු
වෙන්නටයි හදන්නේ. මේක වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. [බාධා කිරීම්]

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

Hon. Leader of the House, let him raise the question.
Thereafter, you can reply.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, මම දැනගන්නට කැමැතියි මේ වැඩ
වර්ජනයට හේතුව මොකක්ද කියලා. [බාධා කිරීම්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

හේතුව මොකක්ද කියලා කියන්න දෙන්න කෝ. වැඩ කරන
ජනතාව වෙනුවෙන්, මේ දෙපාර්තමේන්තුව ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම හා
මහජන කම්කරු සම්බන්ධතා අංශ සියල්ලම ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම
නමැති මුවාව යටතේ සිදු කරන්නට යන, වැඩ කරන ජනතාව
අවුරුදු 80ක් තිස්සේ මේ දෙපාර්තමේන්තුව භුක්ති විඳින තත්ත්වය
නැති කරන්නට යන භයානක වැඩ පිළිවෙළ වහා නවත්වන්නට
කියලා තමයි සියලු දෙනාම එළියට බැහැලා තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ගරු සභානායකතුමා, පිළිතුරු දෙන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම-

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

නැහී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ගරු සභානායකතුමා, ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාගේ
අදහස් දැක්වීමෙනුත් පසුව එක පිළිතුරක් දෙන්න.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව තමයි
අපේ රටේ සියලු වැඩ කරන සේවක සේවිකාවන් රැක බලා
ගන්නට, ආරක්ෂා කරන්නට බැඳී තිබෙන්නේ. දැන් ඒ ආයතනය
කඩාකප්පල් කිරීමක්, ඒ ආයතනය කඩා වැටීමක් සිද්ධ වුණාට
පසුව කම්කරුවන්ගේ ආරාමුල්වලට බරපතළ තත්ත්වයක් ඇති
වෙත බව ඔබතුමාට අමුතුවෙන් කියන්නට ඕනෑ නැහැ.

දැන් ඇතිවෙලා තිබෙන තත්ත්වය තමයි, තමුන්නාන්සේලා
මේ හැම එකටම ප්‍රතිව්‍යුහගතකරණය කියා බෝඩි එකක් ගේන්න
පටන්ගෙන තිබීම. දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවට එය
ගේන්න පනත් කෙටුම්පතක් හඳුනවා. රේගු දෙපාර්තමේන්තුවට
එය ගේන්න පනත් කෙටුම්පතක් හඳුනවා. "එයාර්ලයා" එකට
ඒක කරන්න හඳුනවා. ඒ විධියටම කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවටත්
තමුන්නාන්සේලා මේ වැඩේ දෙන්න හඳුනවා. අන්න ඒකට
එරෙහිව තමයි එහි ඉන්න කම්කරුවන් මේ වැඩ වර්ජනයේ නිරත
වෙන්න සූදානම් වෙලා තිබෙන්නේ.

ගරු ඇමතිතුමනි, අප තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ
මේ තත්ත්වය ඇති වෙන්න දෙන්න එපා කියායි. මොකද, මේ
රටේ වැඩ කරන ජනතාවට තමන්ගේ ගැටලුවක් විසඳා ගැනීමට
තිබෙන තැන එතැනයි. ඒ නිසා එම දෙපාර්තමේන්තුව අඛණ්ඩ
වර්ජනයක නිරත වුණොත් විශාල අර්බුදයක් මතු වන බව ඔබතුමා
දන්නවා. ගරු සභානායකතුමනි, ඔබතුමාට මේ ගැන අවබෝධයක්
නොතිබෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා කම්කරු ඇමතිතුමා අද දවස

ඇතුළත පාර්ලිමේන්තුවේ ඒ පිළිබඳව ප්‍රකාශයක් කළ යුතුය කියා අප හිතනවා, ගරු කථානායකතුමා.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු සභානායකතුමා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමා, මේ නව රජයට ජන වරමක් ලැබුණේ අලුත් රටක්, අලුත් දේශයක් බිහි කරන්නයි. ඒ නිසා අපේ රටේ තිබෙන ප්‍රශ්න දිහා අප අලුත් විධියට බලන්න ඕනෑ. හැබැයි, යහ පාලන ආණ්ඩුව යටතේ වැඩ වර්ජන කිරීමේ අයිතිය දැන් තිබෙනවා. ඒ කාලයේ ඇත්ත වශයෙන්ම වැඩ වර්ජන කිරීමේ අයිතිය තිබුණේ නැහැ නේ. [බාධා කිරීම] මොකක්ද වුණේ කියා අපි දැක්කා නේ. [බාධා කිරීම] අද යහ පාලන ආණ්ඩුව යටතේ ඒ අයිතිය තිබෙනවා. [බාධා කිරීම]

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)

(The Hon. Ashok Abeysinghe)

ඒ කාලයේ නොතිබුණු නිසා තමයි අප අද ඒ කමිකරු අයිතිය ලබා දුන්නේ. [බාධා කිරීම]

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

ගරු සභානායකතුමාට කථා කරන්න අවස්ථාව දෙන්න. [බාධා කිරීම] ඔබතුමන්ලා කරුණාකර වාඩිවෙන්න. [බාධා කිරීම] ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, වාඩි වෙන්න. ගරු සභානායකතුමනි, ඔබතුමා මේ පිළිබඳව කමිකරු ඇමතිතුමාට අද දැනුම් දෙනවාද?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ සම්බන්ධයෙන් විමසීමක් කළා කියා මම අද කමිකරු ඇමතිතුමාට දැනුම් දෙන්නම්.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

හොඳයි, ඒ අවශ්‍ය පියවර ගන්න.

කල්තැබීම ஒத்திவைப்பு ADJOURNMENT

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, "පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභානිවුඩ කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීම - ගරු අනුර දිසානායක මහතා.

ඊට පෙර ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයට පැමිණෙනවා ඇති.

අනතුරුව ගරු කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [ගරු සෙල්වම් අඩේක්කලනාදන් මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தலிசாளர் அவர்கள் [மாண்புமிகு செல்வம் அடைக்கலநாதன்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. SPEAKER left the Chair, and DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [THE HON. SELVAM ADAIKKALANATHAN] took the Chair.

කලා ක්ෂේත්‍රයේ පැන නැගී ඇති ගැටලු

கலைத்துறையில் எழுந்துள்ள பிரச்சினைகள்
ISSUES ARISEN IN THE FIELD OF ARTS

[ප්‍ර.භා. 11.11]

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර ලබාදීම පිළිබඳව ඔබතුමාට බෙහෙවින් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"අප රටේ කලා ක්ෂේත්‍රය තුළ පැනනැගී ඇති ගැටලු ගණනාවක් නිසාවෙන් සාහිත්‍යය, ටෙලි නාට්‍ය, චිත්‍රපට, වේදිකා නාට්‍ය ඇතුළු නිර්මාණයන් බිහිවීමට කලාකරුවා පෙළඹවීම වෙනුවට එකී ක්ෂේත්‍රයන් තුළින් ඔවුන් පිටමන් කිරීමේ තත්ත්වයක් වර්තමානයේ පැනනැගී ඇත. ආණ්ඩු පක්ෂීන්ගේදී ඔවුන් වෙතද බලාපොරොත්තු ඇති කරවන හා මැතිවරණ ප්‍රකාශනවලට ප්‍රතිපත්ති, පොරොන්දු, වැඩ පිළිවෙළවල් ඇතුළත් කරන පාලකයන් විසින් කර ඇත්තේ, වර්තමාන පාලනය විසින් සිදු කරන්නේ නිසි විසඳුම් සඳහා ආණ්ඩුවක කාර්ය භාරය කරනවා වෙනුවට ආණ්ඩුවක් විසින් කළ යුතු අවධානයද යොමු නොකර මගහැර සිටීමයි. මෙම තත්ත්වය නිසා රටක ජනතාවකට ලැබිය යුතු කලා රසවින්දනය අහිමි වී ඇති අතර ඒ මගින් නූතන පරපුර නිර්මාණාත්මක කලා නිර්මාණයක් පරිශීලනයට නොලැබෙන, විශේෂයෙන්ම තම නිවසේ රූපවාහිනියෙන් කැමති වූනත් නැතත් නැරඹීමට සිදුවන බාල වර්ගයේ ටෙලි නාට්‍ය හෝ හඬකවන ලද විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය තරඹන අතරම වූ තරඹන්නන් පිරිසක් බවට පත්ව ඇත.

මෙම තත්ත්වය වෙනස්කොට නිර්මාණකරුවන් ඇතුළු කලා ක්ෂේත්‍රයේ සියලු ශිල්පීන්ගේ, ඔවුන්ගේ නිර්මාණ හා නියැලී භූමිකාව අරක්ෂා කිරීමටත් උසස් රසවින්දනයකට ජනතාවට ඇති අයිතිය තහවුරු කිරීමටත් ආණ්ඩුව විසින් ජාතික වගකීමක් ලෙස සලකා ප්‍රතිපත්ති තීරණ ඇතුළු අවශ්‍ය පියවරයන් ගෙන නිර්මාණකරුවන්ගේ ස්වාධීනත්වයට අවශ්‍ය ඉඩකඩ සලසා දිය යුතු බවට යෝජනා කර සිටී."

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපි අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සාකච්ඡාවට බඳුන් කරනු ලබන්නේ අපේ රටේ සමාජය යහපත් අතට යොමු කිරීම සඳහා, එහි අධ්‍යාත්මය

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

වර්ධනය කිරීම සඳහා විශේෂයෙන්ම බලපෑම් කරනු ලබන සාහිත්‍ය කලා ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව සහ එම ක්ෂේත්‍රය මුහුණ දී තිබෙන ගැටලුන්, එම ක්ෂේත්‍රයේ නියැලී සිටින නිර්මාණකරුවන් මුහුණ දී ඇති ගැටලුන්, ප්‍රේක්ෂකයන්ට ඇතිවී තිබෙන තත්ත්වයන් පිළිබඳවයි. හැබැයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මුළු සමාජයක් බිඳ වැටී තිබෙන මොහොතක මේ ක්ෂේත්‍රය පමණක් ආලෝකමත් කළහොත් ලෙස වැජඹෙන බව අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. අප ඉදිරිපිට තිබෙන්නේ නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිවරු කප්පමට මිනී මරන සමාජයක් නම්; ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිවරු සාතකයන් සොයනවා වෙනුවට සාතකයන් ආරක්ෂා කරන සමාජයක් නම්; අලි භොරකම් කරන විනිසුරුවන් සිටින සමාජයක් නම්; ගෙදර මෙහෙකරුවන් දූෂණය කරන විනිසුරුවන් ගොඩනැගෙන සමාජයක් නම්; අවුරුදු 80 මහලු කාන්තාවන් දූෂණය කරන අවුරුදු 17, 18 දරුවන් නිර්මාණය වෙලා සිටින සමාජයක් නම් සියලු මිනිස් සබඳතා බිඳ වැටෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ගායකයින් යැයි කියා ගන්නා සමහර අය වේදිකාවට නැගලා "අම්මට" "අම්මට" කියනකොට ඒකට අත්වැල් අල්ලන ප්‍රේක්ෂකයන් සිටින සමාජයක් අද අප ඉදිරිපිට තිබෙනවා නම් අද මේ සමාජය නරුම සමාජයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙනවා.

මේ සියල්ල බිඳ වැටී තිබෙන තැනක, කලා, සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රය පමණක් ආලෝකමත් කළහොත් ලෙස ආරක්ෂා වනවාය කියලා අපි කිසිසේත්ම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. "බුලත් කොත්කනට හෙණ ගැහුවාට පස්සේ කිල්ලෝටය බලන්නේ නැතුවම විසි කරන්න" කියනවා. මේ විධියට මුළු සමාජයම නරුම සමාජයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙන වෙලාවක එක ක්ෂේත්‍රයක් පමණක් ආරක්ෂා වෙව් කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඒකට අපට ප්‍රතිපත්තියම අදහසක් තිබෙනවා. 1848දී කොමියුනිටිස් ප්‍රකාශනය ලියලා කාල් මාක්ස් මෙහෙම කියනවා:

"...ආගමික භක්තියද, ධීර-වීර උනන්දුවද අධි රසිකවාදී අනුරක්තවාද අරභයා වූ ස්වර්ගමය ආනන්දයත් ආත්මාර්ථකාමී ගණන් බැලීම නැමති අයිස් වතුරේ ගිල්වා දමන ලදී. එය පෞද්ගලික අගය හුවමාරු වටිනාකම බවට පෙරළන ලදී. එමෙන්ම සංඛ්‍යා වරහින උදුරාගත නොහැකි වර සහිත නිදහස් අයිතීන් වෙනුවට හෘද සාක්ෂියට කොහෙත්ම එකඟ නොවන එකම නිදහස වන වෙළෙඳාම් කිරීමේ නිදහස පිහිටුවාලිය..."

ඒක තමයි තමුන්නාන්සේලා අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය. එකම නිදහස, වෙළෙඳාම් කිරීමේ නිදහස.

ඒ විතරක් නොවෙයි තවදුරටත් මෙහෙම කියනවා:

"නිෂ්පාදනයේ ඇතිවන ස්ථාවර විප්ලවීය වෙනස්වීම් සියලු සාමාජයීය සබඳතාවල ඇති වන නිරන්තර කැලඹවීම්, සදාකාලික අවිනිශ්චිතතාව සහ ගාමකත්වය විසින් ධනවාදී යුගය අත් සියලු යුගවලට වඩා වෙනස් වේ. සිය පෞරාණික වූත්, පූජනීය වූත් ප්‍රාග් විනිශ්චයන් සහ මත සහිත පාෂාණික යකඩ සහ මල බැඳුණු සියලු සබඳතා වෙනස් වී යන අතර, අලුතින් ඇති වන සියලු සබඳතා අස්ථිරකරණයට භාජන වීමටත් පෙර ඒවා යල් පැන යයි. සන වූ හැම දෙයක්ම උණු වී වාතය බවට පෙරළේ. ශුද්ධ වූ හැම දෙයක්ම කෙළෙසෙන්නේය. අවසානයේදී මිනිසාට තම ජීවිත තත්ත්වය සහ තම වර්ගයා සමඟ ඇති අන්‍යෝන්‍ය සබඳතා දෙස සන්සුන් ඇසින් බැලීමට අවශ්‍යතාවක් ඇති වේ."

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ඒක. පන්සල සහ දායක සභාව අතර සබඳතාව බිඳ වැටී

තිබෙනවා නම්, ගුරුවරු සහ දරුවන් අතර සබඳතාව බිඳ වැටී තිබෙනවා නම්, දෙමව්පියන් සහ දරුවන් අතර සබඳතාව බිඳ වැටී තිබෙනවා නම්, සියලු මිනිස් සබඳතා බිඳ වැටී තිබෙනවා නම්, මිනිස් සමාජයටත් තම වර්ගයාටත් බල කර තිබෙනවා, "මේ තත්ත්වය පිළිබඳව සන්සුන් සිතින් බලන්න" කියලා. අද මේ සමාජයේ ඇති වී තිබෙන මේ බේදවාචකය අප හැම කෙනාටම බල කර සිටිනවා, "මේ ඇති වී තිබෙන බේදවාචකය දෙස විවෘත, සන්සුන් මනසින් බලන්න" කියලා. ඒ සඳහා අපි තමුන්නාන්සේලාට ආරාධනා කරනවා.

මා දන්නේ නැහැ, තමුන්නාන්සේලා ඒකට සූදානම් වෙයිද කියලා. මොකද, සන්සුන්වීමට හෝ විවෘතවීමට හෝ මොන තරම් සූදානම් ද කියන ප්‍රශ්නය අප හමුවේ තිබෙනවා. හැබැයි, අපි සන්සුන් මනසින් විවෘතව මේ බේදවාචකය දෙස බැලිය යුතුව තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මිනිස් ආධ්‍යාත්මය පෝෂණය කිරීමේදී, වඩාත් ගුණවත් සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමේදී, අපේ රටේ සාහිත්‍යයට, කලාවට විශාල කාර්ය භාරයක් පැවරී තිබෙනවා. හැබැයි, වෙළෙඳාම පමණක් නිදහස් වූ සමාජයක තමුන්නාන්සේලා ඒකට දීප්‍ර අර්ථ කථන මොනවාද? අපට මතකයි, අපේ රටේ පළමු ජනාධිපතිවරයා කිව්වා, "ඔහුට සාහිත්‍ය වැඩක් නැහැ, එය මුදල් හම්බ කිරීමේ මාධ්‍යයක් නොවෙයි" කියලා. අපට මතකයි, අපේ රටේ දෙවැනි ජනාධිපතිවරයා කිව්වා, "ඔහුට ඉංජිනේරුවන් අවශ්‍ය නැහැ. වඩු කාර්මිකයන් -වඩු බාස්ලා- හිටියොත් ඇති. නිර්මාණ ශිල්පීන් වැඩක් නැහැ, මිටියෙන් ගහන්න පුළුවන් මිනිස්සු හිටියොත් ඇති" කියලා. අපට මතකයි, අපේ රටේ හතරවැනි ජනාධිපතිවරයා කිව්වා, "කලා උපාධිය වැඩක් නැහැ" කියලා. ඒ අනුව, රාජ්‍ය මට්ටමින්ම සාහිත්‍ය පිළිබඳව, කලාව පිළිබඳව, මිනිසාගේ ආධ්‍යාත්මික පෝෂණය පිළිබඳව තමුන්නාන්සේලාගේ වටිනාකම්, තමුන්නාන්සේලාගේ ඇගයීම්, තමුන්නාන්සේලාගේ නායකයන් විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඊට වඩා අලුත් එකක් නොවෙයි මේ ආණ්ඩුව. අපි කිසිසේත්ම මේ ආණ්ඩුවෙන් ඊට වඩා අලුත් දෙයක් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා අලුත් දෙයක් ඇති කරන්න සූදානම් වෙන බවක් පෙන්නුම් කරන්නේවත් නැහැ.

පළමුකොටම මේ සඳහා වගකියන අමාත්‍යාංශයට මේ ආණ්ඩුවෙන් මොකක්ද කළේ? කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ අපේ එස්.බී. නාවික ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිතුමා නේ. දැන් සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිතුමාට ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලය තිබෙනවාද, මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල තිබෙනවාද, පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව තිබෙනවාද, ටවර්නෝල් රහභල පදනම තිබෙනවාද, ගාලු උරුමය තිබෙනවාද? සංස්කෘතියේ වැදගත්ම ක්ෂේත්‍ර වන මේ ආයතන තමුන්නාන්සේලාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ නැහැ. එහෙම නේද ගරු ඇමතිතුමනි? එහෙම නම්, මොකටද සංස්කෘතික ඇමතිකමක්? තමුන්නාන්සේලා යහ පාලන ආණ්ඩුව පිහිටුවන කොට ඒ වෙලාවේ තමුන්නාන්සේලාට සභාය දෙන්න දායකත්වය දක්වපු පුරවැසි බලය සංවිධානය සහ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිවරයා අතර ඇති වූ එකඟතා ලියැවිල්ල මා ළඟ තිබෙනවා. එහි මොකක්ද කියන්නේ? එම කාර්යයට, - ඒ කියන්නේ මේ ක්ෂේත්‍රයට- සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය මගින් ජාතික වශයෙන් ඉටු කළ යුතු කාර්ය භාරය නිශ්චය කොට තහවුරු කරමින්, එමගින් කලා ක්ෂේත්‍රවල අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම පිණිස එම අමාත්‍යාංශය රටේ සංවර්ධනයට උර දෙන ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශයක් බවට පත් කරමින්, ඊට ජාතික අය වැයෙන් වාර්ෂිකව ලබා දෙන ප්‍රතිපාදන වැඩ කරනවා කියලා තමයි කිව්වේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශය රටේ ප්‍රබල අමාත්‍යාංශයක් බවට පත් කරනවාය කිව්වා. අය වැය ලේඛනයෙන් විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් මේ අමාත්‍යාංශයට යොමු කරනවාය කිව්වා. රටේ සංවර්ධනයේදී සැලකිය යුතු දායකත්වයක් ලබා ගන්නා ක්ෂේත්‍රයක් බවට මේ ක්ෂේත්‍රය පත් කරනවාය කියලා ජනාධිපතිවරණයේදී කිව්වා. හැබැයි, මොකක්ද කළේ? සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයට ඇමතිවරයෙක් පත් කළා. ඇමතිතුමනි, තමුන්නාන්සේ ළඟ තිබෙන්නේ ඒකේ පිට පොත්ත පමණයි. එහි මදය ගලවලා තමන්ගේ හිතවාදී අමාත්‍යවරුන්ට පවරන තත්ත්වයක් නිර්මාණය කරලා තිබෙනවා. ගරු එස්.බී. නාවින්න අමාත්‍යතුමනි, තමුන්නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය මොකක්ද? සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයත්, ආගමන විගමන අමාත්‍යාංශයේ කොටසකුත්, වයඹ සංවර්ධනයත් තමයි තමුන්නාන්සේට දීලා තිබෙන්නේ. ඒක හරියට සිමෙන්ති, ෆැන්ටා, ගස්ලබු එකතු කරලා හදපු "සැලඬ" එකක් වාගේයි. මොකක්ද තමුන්නාන්සේගේ මේ අමාත්‍යාංශය?

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව වැදගත් අවධානයක් යොමු කොට මෙහෙයවීම සඳහා මධ්‍යගත ආයතනයක අවශ්‍යතාව තිබුණා. හැබැයි, මේ ක්ෂේත්‍රය මොන ආකාරයෙන් වර්ධනය කළ යුතුද, මොන ආකාරයෙන් ආරක්ෂා කළ යුතුද කියන එක පිළිබඳව මේ අමාත්‍යාංශ වෙන් කිරීම හරහා තමුන්නාන්සේලාගේ දැක්ම පෙන්නුම් කරලා තිබෙනවා. ඒ අනුව, පරණ නායක කාරකාදීන්ට වඩා අබමල් රේණුවකින්වත් තමුන්නාන්සේලා වෙනස් වෙලා නැති බව තමයි පෙන්නුම් කරලා තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ ක්ෂේත්‍රය අතිශය වැදගත් බව අපි දන්නවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපි සංවර්ධනය කියලා කියන්නේ ගොඩනැගිලි, පාලම්, මහ පාරවල් ගොඩ නැගීම පමණක් නොවෙයි. මිනිසුන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය කිරීමකින් තොරව, සමාජයේ මානව බැඳීම ශක්තිමත් කිරීමකින් තොරව, ඒ සමාජය යහපත් සමාජයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමෙන් තොරව, ඒ සමාජය ලාභය හා මුදල් හඹා ගෙන යන

අධිපරිභෝජනවාදී සමාජයකට පත් කිරීමෙන් මේ රට ඉදිරියට ගෙන යන්න බැහැ. ඒ නිසා වැදගත් ලෙසම අපේ සමාජයේ මානව බැඳීම ශක්තිමත් කරන, ආධ්‍යාත්මික බැඳීම් වර්ධනය කරන ප්‍රවේශයකට අප අවතීර්ණ විය යුතුව තිබෙනවා.

අද අපි මහා බෙදවාචක දකිනවා. අද කිඹුලන්ට කන්න මාතර ගහට දරුවන් විසි කරන තාත්තලා හැදෙන්නේ කොහොමද? අවුරුදු 80ක මහලු කාන්තාවන් දුෂණය කරන දරුවන් හැදෙන්නේ කොහොමද? අවුරුදු හතරේ දරුවන් දුෂණය කරන වැඩිහිටියන් හැදෙන්නේ කොහොමද? මේ සියල්ල සිදුවන විධියට නරුමභාවයට පත් වෙච්ච සමාජයක් අපි ඉදිරිපිට තිබෙනවා. මේ සමාජය වෙනස් කිරීමේදී කලාවට, සාහිත්‍යයට කළ හැකි කාර්ය භාරය අතිමහත් කියලා අපි කවුරුත් පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා සමාජය සුවපත් කිරීමේදී, ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් මිනිසා පෝෂණය කිරීමේදී, ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් මිනිසා ඉදිරියට ගෙන ඒමේදී අත්නොහළ හැකි වගකීමක් මේ ක්ෂේත්‍රයට පැවැරී තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

නිර්මාණකරුවකු සමාජය වෙත ගෙන යන තමන්ගේ නිර්මාණය පිළිබඳ සංකල්පය නිර්මාණකරුවාගේ මොළයේ ඇති වන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා; ඔහුගේ සිත තුළ එය වර්ධනය වන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. හැබැයි, එම නිර්මාණ සමාජය වෙත ගෙන යන ප්‍රධාන මාධ්‍යයන් කීපයක් තිබෙනවා. ඒ මාධ්‍ය අතරින් එකක් තමයි චිත්‍රපට නිර්මාණය. මේ සමාජය වෙත එම

නිර්මාණයන් ගෙන යන තව මාධ්‍යයක් තමයි, ටෙලි නාට්‍යය. ඒ වාගේම වේදිකා නාට්‍යය, පත පොත යනාදියත් තවත් මාධ්‍යයන්. ඒ වාගේම වීදි නාට්‍ය වැනි විකල්ප ධාරාවේ අංගෝපාංගද මේ නිර්මාණයන් සමාජය වෙත ගෙන යෑම වෙනුවෙන් උපයෝගී කරගෙන තිබෙනවා. සංගීතය ඇතුළු හැම ක්ෂේත්‍රයක්ම උපයෝගී කර ගන්නවා; විවිධ මාධ්‍යයන් උපයෝගී කර ගන්නවා මේ නිර්මාණ සමාජය වෙත ගෙන යන්න. දැන් මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ? චිත්‍රපටයක් වේවා; ටෙලි නාට්‍යයක් වේවා; වේදිකා නාට්‍යයක් වේවා; සංගීත ප්‍රසංගයක් වේවා; විකල්ප ධාරාවේ ක්‍රියා මාර්ග වේවා, ඒ මාධ්‍ය සියල්ල ක්ෂේත්‍රයක් හැටියට අද අර්බුදයකට මුහුණ දී තිබෙනවා. ඒවා ක්ෂේත්‍රයක් හැටියට අර්බුදයකට මුහුණ දී තිබෙනවා පමණක් නොවෙයි, එම ක්ෂේත්‍රයේ නිර්මාපකයන්ද, නිර්මාණකරුවන්ද විශාල අර්බුද ගණනාවකට මුහුණ දී සිටිනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. නිර්මාණ රස විඳින ප්‍රේක්ෂකයනුත් අද තමන්ට සිදු වන විශාල අසාධාරණයකට, අයුක්තියකට මුහුණ දී සිටිනවා. ඒ නිසා මේ ක්ෂේත්‍රයත්, එහි නිර්මාණකරුවනුත්, ප්‍රේක්ෂකයනුත් ඇති වී තිබෙන මේ බෙදවාචකයෙන් මුදා ගැනීම වෙනුවෙන්, ගොඩ ගැනීම වෙනුවෙන් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුව තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මා කරුණු එකින් එක තමුන්නාන්සේට කියන්නම්. අපේ රටේ එක මාධ්‍යයක් තමයි චිත්‍රපට කර්මාන්තය. එය ඉතා කුඩා එකක් බව අපි දන්නවා. අපේ රටේ දැවැන්ත චිත්‍රපට කර්මාන්තයක් නැහැ. ආසන්න වශයෙන් වසරකට චිත්‍රපට 20කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් තමයි නිෂ්පාදනය වන්නේ. සිනමා හල් 150කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් තමයි තිබෙන්නේ. වර්තමානය ගත්තොත්, වසරකට මිලියන 7කට, 7.5කට ආසන්න ප්‍රේක්ෂකයන් ප්‍රමාණයක් තමයි චිත්‍රපට ශාලාවලට ගිහිත් චිත්‍රපට බලලා තිබෙන්නේ. මෙය ප්‍රේක්ෂකයන් කුඩා ප්‍රමාණයක් සිටින, චිත්‍රපට කුඩා ප්‍රමාණයක් නිෂ්පාදනය කරන, චිත්‍රපට ශාලා කුඩා ප්‍රමාණයක් තිබෙන ක්ෂේත්‍රයක්. ඒ නිසා ලෝකයේ චිත්‍රපට කර්මාන්තයත්, චිත්‍රපට වෙළෙඳ පොළත් එක්ක සංසන්දනය කර බලන විට, අපේ රටේ තිබෙන්නේ කුඩා චිත්‍රපට කර්මාන්තයක්; කුඩා වෙළෙඳ පොළක්. ඒ වාගේම එය ඇකිළෙන වෙළෙඳ පොළක්.

එක කාලයකදී -80 දශකයේ මැද භාගය පමණ වන විට- අපේ රටේ සිනමා ශාලා විශාල ප්‍රමාණයක් තිබුණා අපට මතකයි. අද ඒ සිනමා ශාලාවලට අත් වෙලා තිබෙන ඉරණම මොකක්ද? මාතර "බ්‍රෝඩ්වේ" සිනමා ශාලාව අද Food City එකක්. තඹුන්ගේගම "රිගල්" සිනමා ශාලාව අද වී ගබඩාවක්. අනුරාධපුරයේ "විජේන්ද්‍ර" සිනමා ශාලාව, අද tuition කඩයක්. අම්බලන්තොට "සාලිය" සිනමා ශාලාව අද පොලිස් ස්ථානයක්. සංවර්ධනය වෙනවා නම්, වෙන්න ඕනෑකම තිබුණේ මොකක්ද? මොකක්ද සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ? රටක් සංවර්ධනය වෙනවා නම් තව කුඩා කුඩා චිත්‍රපට ශාලා ගොඩනැගෙමින් සමාජයට එම මතයත්, එම නිර්මාණයත්, එම රස වින්දනය ගෙන යා හැකි ප්‍රජාවක් ගොඩනැගිය යුතුව තිබුණා. හැබැයි, සිදු වී තිබෙන දෙය වන්නේ ක්‍රමානුකූලව හැකිලෙමින් ක්ෂේත්‍රයක් හැටියට අද මෙය අර්බුදයට ලක් වෙමින් තිබීමයි. එම නිසා මෙම ක්ෂේත්‍රය මෙසේ කුඩාවීම හේතු කොටගෙන -අනිවාර්යයෙන්ම තමුන්නාන්සේලා හැම එකටම ගෙනෙන "ඉල්ලුම-සැපයුම" කියන වෙළෙඳ පොළ තර්කණය මේකට අදාළ නැහැ. මේක ඉතා කුඩා කර්මාන්තයක්; කුඩා වෙළෙඳ පොළක්. කුඩා කර්මාන්තයක්, කුඩා වෙළෙඳ පොළක් අධිකාරි කිහිපයක් යටතට පත් නොවෙන්න නම්, ඒකාධිකාරි නිර්මාණ බිහි නොවෙන්න නම් අනිවාර්යයෙන්ම රාජ්‍ය අංශයේ මැදිහත්වීමක් තුළින් මේ ක්ෂේත්‍රය පවත්වා ගත යුතුව තිබෙනවා. හැබැයි, ක්‍රමානුකූලව සිද්ධ වෙමින් තිබෙන දෙය තමයි, චිත්‍රපට කර්මාන්තය කෙරෙහි රාජ්‍ය දායකත්වය

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

ක්‍රමානුකූලව හීන කරමින් තිබීම. රාජ්‍ය දායකත්වය එසේ හීන කරමින් විත්‍යපට කර්මාන්තයේ සුක්කානම රාජ්‍ය අතේ නොතබා ගන්නා ප්‍රමාණයට එහි මෙහෙයවන්නා බවට, එහි හසුරුවන්නා බවට කුඩා ව්‍යාපාරිකයන්, ව්‍යවසායකයන් පත් වෙනවා. එවිට එම ක්ෂේත්‍රය කුඩා ව්‍යාපාරිකයන්ගේ, ව්‍යවසායකයන්ගේ වුවමනාවන් සපුරන ක්ෂේත්‍රයක් බවට පත්වීම වළක්වන්න බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අනිවාර්යයෙන්ම යම් ව්‍යාපාරිකයන් කිහිප දෙනෙකුගේ ඒකාධිකාරයක් බවට විත්‍යපට කර්මාන්තය නුදුරේදීම ගිල ගනු ලබනවා. ඒ නිසා වහා රාජ්‍ය මැදිහත්වීමක්, රාජ්‍ය හැසිරවීමක් සිදු කර මේ විත්‍යපට ක්ෂේත්‍රය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා.

ලෝකයේ හැම ක්ෂේත්‍රයකම තාක්ෂණය වේගයෙන් වර්ධනය වෙනවා වාගේම, විත්‍යපට කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේත් තාක්ෂණය වේගයෙන් වර්ධනය වෙමින් තිබෙනවාය කියන කාරණය අපි දන්නවා. අද මිනිසුන් සිනමා ශාලාවක විත්‍යපටයක් බැලීමේදී වේවා, රූපවාහිනී නාළිකාවක් තුළින් ටෙලි නාට්‍යයක් බැලීමේදී වේවා, එහි හරය පසෙක තබා පළමුකොට ප්‍රධාන වශයෙන් බලන්නේ, එම නිර්මාණයේ තිබෙන ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳවයි. එම නිර්මාණය මොන තරම් සුමට ලෙස තමන්ට බලන්න පුළුවන්ද, මොන තරම් තාක්ෂණයෙන් උඩට ඇවිල්ලා තිබෙනවාද, පින්තූර මොන තරම් පැහැදිලිද, එම නිර්මාණය මොන තරම් ආකර්ෂණයක් ගෙනාවත් දෙනවාද කියලායි බලන්නේ. ඒක තමයි විත්‍යපටයක, ටෙලි නාට්‍යයක පළමුවැනි ප්‍රවේශය වන්නේ.

ගරු (ආචාර්ය) චිප්පාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ අමාත්‍ය සහ බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்ச - நீதி அமைச்சரும் புத்தசாசன அமைச்சரும்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse - Minister of Justice and Minister of Buddhasasana)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන කාරණයේ සත්‍යතාව පිළිබඳව මගෙන් පැහැදිලි කිරීමක් තිබෙනවා. නමුත් දිගින් දිගටම ඔබතුමාත් දකින්න ඇති, විත්‍යපට ක්ෂේත්‍රය තුළ සිටින ජ්‍යෙෂ්ඨ කලාවේදීන් මාධ්‍ය හරහා නිරන්තරයෙන්ම කරනු ලබන චෝදනාවක් තිබෙනවා. ඒක තමයි ජාතික විත්‍යපට සංස්ථාව හරහා මේ කටයුතු සිදුකිරීම සහ රාජ්‍ය මැදිහත් වීම නිසා විත්‍යපට කර්මාන්තය බිඳ වැටෙනවාය කියන චෝදනාව. මෙතැන පරස්පර විරෝධතාවක් තිබෙනවා. ඔබතුමා කියන කාරණය මමත් පිළිගන්නවා. නමුත් ඒ ක්ෂේත්‍රයේ ඉන්න උදව්‍යයේ තිබෙන චෝදනාව තමයි, රාජ්‍ය මැදිහත් වීම තුළ මේ විත්‍යපට කර්මාන්තය -මේ කලා ක්ෂේත්‍රය- බිඳ වැටෙනවාය කියන එක.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனුர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

නිර්මාණකරුවන් තුළ ඒ අදහස පැලපදියම් වෙලා තිබෙන එක අසාධාරණ නැහැ. මොකද, රාජ්‍ය මැදිහත් වීම උපයෝගී කර ගත් ආකාරය බැලුවොත් එහෙම හිතෙන්න පුළුවන්. තමන්ට හිතවාදී කණ්ඩායම් නිර්මාණය කර ගන්න, තමන්ට හිතවාදී කණ්ඩායම් ඉදිරියට ගෙන එන්න, තමන්ට හිතවාදී කණ්ඩායම්වලට ණය ලබා දෙන්න කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ ඉතිහාසය අපි දන්නවා. ඒ නිසා රාජ්‍ය මැදිහත්වීම පිළිබඳව විවේචනයක් ගොඩනැගිලා තිබෙන්නේ, මැදිහත් වීමේ ආකාරයේ තිබුණු දෝෂය හේතුකොට ගෙනයි. මොකද අපේ රටේ කුඩා කර්මාන්තයක් වුණොත්, එම කර්මාන්තය පිළිබඳව ව්‍යවසායකයන් කිහිප දෙනෙකු අතරේ ඒකාධිකාරීත්වයක් ගොඩනැගීම වැළැක්විය හැකි වන්නේ අනිවාර්යයෙන්ම රාජ්‍ය මැදිහත්වීමකින් පමණයි. රාජ්‍ය මැදිහත්වීම පිළිබඳව විවේචනයක් තිබෙනවා නම්, එම විවේචනය

ගොඩනැගිලා තිබෙන්නේ මැදිහත්වීම පිළිබඳව නොවෙයි; මැදිහත් වුණු ආකාරය පිළිබඳවයි. එම මැදිහත් වීමේ ආකාරයේ තිබෙනවා, බරපතළ වැරද්දක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළත් වී තිබෙන තාක්ෂණය වේගයෙන් උකහා ගන්න අද අපි අසමත් වෙලා තිබෙනවා. සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණය පිළිබඳව සාකච්ඡාවන් විශාල ප්‍රමාණයක් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඇදෙමින් තිබෙනවා. ඇමතිවරු යම් පොරොන්දු දුන්නා. ඒ ගැන මම මේ සභාවේ ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. මට මතකයි, මම ප්‍රශ්නයට අභන්තට නියමිතව තිබුණු දවසට කලින් දවසේ රැස්වීමක් නියලා කෙහෙලිය රඹුක්වැල්ල හිටපු අමාත්‍යවරයා ප්‍රකාශයක් කළා, මේක ලබන සතියේ පටන් ගන්නවා කියලා.

මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී මා නැවත මේ ප්‍රශ්නය අහපු වෙලාවක විදුලි සංදේශ හා ඩිජිටල් යටිතල පහසුකම් අමාත්‍යවරයා කිව්වා, ඒ සඳහා තමන්ගේ අමාත්‍යාංශයට මුදල් වෙන් කරලා තිබෙනවා, ඒක පටන් ගන්නවා කියලා. හැබැයි සිනමා ශාලාවක් ඩිජිටල්කරණය කිරීම සඳහා ගොඩනැගිලි හඳුනවා වාගේ, පාරවල් හඳුනවා වාගේ සැලකිය යුතු කාලයක් ගත වන්නේ නැහැ. මාසයකට ආසන්න කාලයකින් එම කාර්ය අවසන් කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. හැබැයි අපේ කර්මාන්තය පොඩිවීම නිසා එය මුළුමනින්ම විත්‍යපට ශාලා හිමියෙකුට දරා ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එයට යනවා, යම් පිරිවැයක්. ඒ පිරිවැය දරා ගැනීමේ හැකියාවක් විත්‍යපට කර්මාන්තයට නැහැ. මොකද අපේ විත්‍යපට කර්මාන්තය දැවැන්ත කර්මාන්තයක් නොවන නිසා. අන්න එතැනදී තමයි ඩිජිටල්කරණ ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කර ගැනීම වෙනුවෙන් එම සිනමා ශාලාවන් සඳහා යම් සහායක් ලබා දිය යුතු වන්නේ.

ඔවුන්ගේ යෝජනාව තිබෙන්නේ ආධාරයක් දෙන්න කියන එක නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඔවුන් සමහර අවස්ථාවල යෝජනා කරලා තිබෙනවා, ණය මුදලක් ලබා දෙන්න කියලා. ඒ ලබා දෙන ණය මුදල ප්‍රවේශ පත්‍රවල මිල ගණන් සංශෝධනයක් හරහා නැවත පියවීම සඳහාත් ඔවුන් සුදානම් බව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ සඳහා රජයක් හැටියට දක්වලා තිබෙන දායකත්වය පිළිබඳව ඉතා විශාල ගැටලුවක් මතු වෙලා තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඊළඟ ගැටලුව තමයි බෙදා හැරීම හා ප්‍රදර්ශනයේ ඇති වී තිබෙන ගැටලුව. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඕනෑම නිර්මාණයක් කළාට පස්සේ ඒ නිර්මාණකරුවාගේ අදහස තමයි, තමන්ගේ නිර්මාණය හැකි ඉක්මනින් ප්‍රේක්ෂකයා වෙත ගෙන යෑම.

හැබැයි, අද අපේ නිර්මාණකරුවන්ට තමන් කරන නිර්මාණය කවදා පෙන්වන්න සිද්ධ වේවිද, ඒ නිර්මාණය කවදා එළියට ඒවිද කියලා කිසිදු අදහසක් නැතිව නිර්මාණ කරන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, නිර්මාණ කියලා කියන්නේ මේ තිබෙන සමාජයෙන් වියුක්ත වුණු ඒවා නොවෙයි. මේ සමාජයේ සිද්ධ වෙන වලනයන්ම එක් එක් කෝණයන්ගෙන් දැකලා ඔවුන් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. හැබැයි, නිර්මාණය සකස් කරන කොට තිබුණු සමාජය නොවෙයි, නිර්මාණය එළියට එන කොට තිබෙන්නේ. ඊට වඩා වෙනස් තත්ත්වයන් නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. සමහර නිර්මාණ යල් පැනපු තත්ත්වයක් තිබෙනවා. සමාජයේ ඒ තිබුණු අවධිය පහු කරලා, ඒ තිබුණු කලබලානිය වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. එතකොට තමන්ගේ නිර්මාණය එම පැරණි සමාජයත් එක්ක අනුබද්ධ නොවන නිර්මාණයක් බවට පත් වෙනවා. ඒ නිසා බෙදා හැරීම සහ ප්‍රදර්ශනය පිළිබඳව ගැටලුවක් අද මේ ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති වී තිබෙනවා. මේකට ප්‍රධාන මණ්ඩල 05ක් තිබුණාට ඒ මණ්ඩල

ඒකාබද්ධ කරලා මණ්ඩල 03ක් ගොඩ නැගිලා තිබෙනවා. විත්‍රපටයක් හැදුවාට පස්සේ ඒ විත්‍රපටය කඩදා ද පෙන්වන්නේ, මොකක්ද පෙන්වන්නේ, මොකක්ද පෙන්වන අනුපිළිවෙළ කියන එක පිළිබඳව හෝ අදහසක් අද නිර්මාණකරුවාට නැහැ. ඒ නිසා මොකක්ද සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ? ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, සමහර විත්‍රපට රූගත කරමින් තිබෙන කොටම ප්‍රදර්ශනය සඳහා දින දෙන්න නියම වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි සමහර විත්‍රපට පෝලිමේ තිබෙනවා, ප්‍රදර්ශන දිනයක් පිළිබඳව අදහසක්වත් නැහැ.

අපට මතකයි, මීට පෙර රැහුම් පාලක මණ්ඩලයෙන් සහතිකය ලබා දුන් පසු ඒ ලබා දෙන දින වකවානු අනුව තමයි මෙය ප්‍රදර්ශනය කිරීමට අවශ්‍ය වන පටිපාටිය සකස් වූණේ. අද එහෙම නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික අංශය විසින් මෙහෙයවනු ලබන සමාගම් විත්‍රපටය දෙස බලන්නේ වාණිජමය ලෙසයි. තමන්ට මේක සාර්ථක කර ගන්න පුළුවන්ද, බැරිද කියන සාධකය තමයි බලන්නේ. එතකොට ඔවුන් වැඩියෙන් පෙළඹෙනවා, වාණිජමය වශයෙන් තමන්ට සාර්ථක කර ගන්න පුළුවන්කම තිබෙන නිර්මාණයකට වැඩි ප්‍රමුඛතාවක් දෙන්න. ඒ නිසා මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? අද මේවා ප්‍රදර්ශනය කිරීමේදී, බෙදා හැරීමේදී ඇති වී තිබෙන ගැටලුව බරපතළ වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම රැහුම් පාලක මණ්ඩලය හරහා ලබා දෙන සහතිකයට අනුව, දින වකවානු අනුව ක්‍රමවේදයක් සකස් කරන එක තමයි වඩාත් යෝග්‍ය. නැත්නම් විත්‍රපටයක් හදනවා, පෙන්වන්නේ කඩදා ද කියලා දන්නේ නැහැ. පෙන්වන්න පුළුවන් වේවිද කියලා දන්නේ නැතිව විත්‍රපටයක් හදනවා. ඒක කිසි සේත්ම සාධාරණ තත්ත්වයක් නොවෙයි.

රීළඟට, මේ විත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයේ නිෂ්පාදකයාට මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේක කුඩු විකුණනවා වාගේ නොවෙයි. එහෙම නැත්නම් මේක හෝටල් කර්මාන්තය වාගේ නොවෙයි. විත්‍රපටය බලන්න ප්‍රේක්ෂකයා එන්න ඕනෑ. ඒ නිසා නිෂ්පාදකයා මෙතැනදී අවදානමක් ගන්නවා. සමහර භාණ්ඩ තිබෙනවා, නිෂ්පාදනය කරපුවාම අනිවාර්යයෙන්ම විකුණන්න පුළුවන්. වන්නේ පොල් තිබෙනවා නම් පොල් කඩපුවාම විකුණන්න පුළුවන්. පොල් කඩන කෙනා දන්නවා පොල් කැඩුවාට ප්‍රශ්නයක් නැහැ, විකුණන්න පුළුවන් කියලා. මුහුදේ මාළු අල්ලන කෙනා දන්නවා මාළු අල්ලුවාට කමක් නැහැ, මාළු විකුණන්න පුළුවන් කියලා. හැබැයි, නිර්මාණයක් කරන කොට එම නිර්මාණය මොන තරම් ප්‍රමාණයකට ප්‍රේක්ෂකයා අතරට යාවිද, නැද්ද කියලා කියන්න බැහැ. ඒකේ අවදානමක් තිබෙනවා. නිෂ්පාදකයා මේ ක්ෂේත්‍රයට අවතීර්ණ වන කොට අවදානමක් ගන්නවා. ඒක අපි පිළිගන්න ඕනෑ. හැබැයි, මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? නිෂ්පාදකයා ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ ඉතාමත් දුර්වලයි.

නිෂ්පාදකයා ආරක්ෂා කර ගන්නේ නැතිව මේ කර්මාන්තය ඉස්සරහට ගෙන යන්න බැහැ. අද සිද්ධ වෙලා තිබෙන දේ තමයි, විත්‍රපටයක් නිෂ්පාදනය කළාට පසුව විත්‍රපටයේ නිෂ්පාදන වියදම වාගේම, එහි ප්‍රචාරක වියදමත් නිෂ්පාදකයා විසින් දරන්න සිදුවීම. හැබැයි, සිනමාශාලාවකින් ඔවුන්ට ලබා දීම සඳහා ප්‍රමිතිය සකස් කොට තිබෙන්නේ සියයට 45ක්. හැබැයි, සියයට 45ට වඩා අඩුවෙන්, සියයට 35ත් - 45ත් අතර ප්‍රමාණයක් තමයි නිෂ්පාදකයාට ලැබෙන්නේ කියලා අපි දන්නවා. ඕනෑම කෙනෙක් විත්‍රපටයක් ණයට බලන්න එන්නේ නැහැයි කියලා අපි දන්නවා. යම් කෙනෙක් ප්‍රේක්ෂකාගාරයට ඇතුළු වන්නේ ටිකට එකක් අරගෙනයි. එතකොට යම් කෙනෙක් ප්‍රේක්ෂකාගාරයට ඇතුළු වනකොටම කවුන්ටරයට සල්ලි ඇවිල්ලා අවසන්. ඒ නිසා ඒක විශාල කාලයක් පමා කරන්න ඕනෑ නැහැ. හැබැයි, දැන් සිද්ධ

වෙලා තිබෙන දේ තමයි, සිනමාශාලාවෙන් නිෂ්පාදකයාට මුදල් ලබා දීම මාස හතර-පහ පමා කිරීම. එය කිසිසේත්ම සාධාරණ නැහැ. සමහර විට ඒ නිෂ්පාදකයා මේ විත්‍රපටය කරලා තිබෙන්නේ බැංකු ණයක් අරගෙන. එහෙම නැත්නම් ඒ මුදල තමන්ගේ වෙන ව්‍යාපෘතියකට දමන්න තිබෙන මුදලක් වන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් අධ්‍යක්ෂවරයාගේ හිත හොඳකම නිසා, අධ්‍යක්ෂවරයාත් එක්ක තිබෙන යාළකම නිසා, පෞද්ගලික සබඳතා නිසා තමයි සමහර අය විත්‍රපට නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයට ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා විත්‍රපට නිෂ්පාදකයා අද මුහුණ දීලා තිබෙන ගැටලුව කෙරෙහි තමුන්නාත්සේලාගේ අවධානය යොමු කිරීමේ ඕනෑකම අද තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, රීළඟට වැදගත්ම දේ නව අධ්‍යක්ෂවරු සම්බන්ධ කරුණයි. මේ ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව නව අත් දැකීම සහිතව තරුණ පරම්පරාව වර්ධනය වෙමින් ඉදිරියට එමින් තිබෙනවා. ඒක විත්‍රපට කර්මාන්තය දෙස බැලුවොත් ඉතාමත් හොඳ ලකුණක්. හැබැයි, වැඩක් නැහැ. විවිධ ජාත්‍යන්තර අධ්‍යයන ආයතනවලට ගිහිල්ලා විවිධ හැදෑරීම් කරලා ඔවුන් විත්‍රපටයක් හදනවා. නමුත්, මේ නව අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ විත්‍රපටි තමයි අද පෝලිමේ හිර වෙලා තිබෙන්නේ. සමහර විත්‍රපට පෝලිමේ ඉදිරියට එන්නේ අධ්‍යක්ෂවරයාට තිබෙන වටිනාකම අනුව කියලා මම ඉතා වග කීමෙන් කියනවා. නමුත්, සමහර විත්‍රපට දේශපාලන මැදිහත් වීම් අනුවත් පෝලිමේ ඉදිරියට ආවා. හැබැයි, නව නිර්මාණ කරන අධ්‍යක්ෂවරුන්ට අද විත්‍රපටයක් කරලා වසර ගණනාවක් කිස්සේ බලාගෙන ඉන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා, ඒ විත්‍රපටය එළියට දෙන්න. තමන්ගේ පළමු විත්‍රපටයම අවුරුදු හතරක්, පහක් ප්‍රමාදයට ලක් වනවා නම්, නව විත්‍රපටයක් හදන්න පෙලඹෙන නව අධ්‍යක්ෂවරයකු ඉන්නවාද? එතකොට ඒ විත්‍රපටයට ලැබෙන ප්‍රේක්ෂක ප්‍රතිචාර බලා අලුත් විත්‍රපටයක් නැවත කරන්න කොපමණ කාලයක් පමා වනවාද? ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ නිසා නව අධ්‍යක්ෂවරු මුහුණ දීලා තිබෙන ගැටලු පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑකම තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ ක්ෂේත්‍රය මේ දූපතට සීමා කරලා තබා ගත යුතුය කියන ස්ථාවරයක කිසිසේත්ම අපි නැහැ. ඒ නිසා ලෝකයේ විත්‍රපටි සාහිත්‍යයේ, කලාවේ සිද්ධ වන වර්ධනයන් උකහා ගැනීමේ ඕනෑකම අපට තිබෙනවා. අපේ සිනමාශාලාවක විදේශීය විත්‍රපටයක් පෙන්වීම පිළිබඳව අපේ විරෝධයක් නැහැ. ඒ විශ්වීය භාෂාවන්. ඒක ලෝකය පුරා පරිහරණය වන්න ඕනෑ. ඒක ලෝකය පුරා ප්‍රේක්ෂකයන්ට එන්න ඕනෑ. ඒ පිළිබඳව විවාදයක් නැහැ. හැබැයි, දැන් සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? පිට රටවලින් අපට ගලාගෙන ආවේ මොනවාද? අපට ඉංග්‍රීසි විත්‍රපට ආවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, රුබි සිනමාශාලාවේ ඇති පෝස්ටරය බල බලා ඒ සිනමාශාලාව ඉදිරිපිටින් අම්මාටයි, තාත්තාටයි, දරුවන්ටයි එකට අත් වැල් බැඳගෙන යන්න බැහැ. අපට විදේශ විත්‍රපට ගෙනවා. කොම්පක්ස්කු විදියේ රියෝ සිනමාශාලාවේ ප්‍රදර්ශනය වන විත්‍රපටයේ cut-out එක බල බලා ඒ සිනමාශාලාව ඉදිරිපිටින් අම්මාටයි, තාත්තාටයි, දරුවන්ටයි එකට යන්න බැහැ. මෙන්න ගෙනාපු විත්‍රපටි. ඒ නිසා ලෝක සාහිත්‍යයේ විත්‍රපටවල සිද්ධ වන මහා නැවුම් වර්ධනයන් අපි උකහා ගන්න ඕනෑ. හැබැයි, තමුන්නාත්සේලා ඉතාමත් බාල වර්ගයේ විත්‍රපට ගෙනැල්ලා අපේ ප්‍රේක්ෂකයින්ගේ රස වින්දනය මොට්ට කරලා ඔවුන් රස වින්දනයෙන් මොට්ට කරන ලද ජනතාවක් බවට පත් කළා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඒ නිසා මේ ජාත්‍යන්තර විත්‍රපටි ගලා ගෙන ඒම යම් ප්‍රමිතිකරණයකට ලක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

අපේ අරමුණ විය යුත්තේ මොකක් හරි ඉංග්‍රීසි චිත්‍රපටයක්, නැත්නම් වෙනත් මොකක් හරි විදෙස් චිත්‍රපටයක් පෙන්වීම නොවෙයි. ලෝකයේ ඇති වී තිබෙන නව වර්ධනය අපේ සමාජය වෙත පෝෂණය කරන්න, සමාජය වෙත ගෙන යන්න අවශ්‍ය වන ඉඩකඩ තමයි අප නිර්මාණය කළ යුතු වන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ කටයුත්ත චිත්‍රපට සංස්ථාව නොකළත්, අපේ රටේ අධ්‍යක්ෂවරු කළා. ඒ අනුව ඔවුන් මැදිහත් වෙලා වසර දෙකක් තිස්සේ ජාත්‍යන්තර සිනමා උළෙලක් පවත්වා ගෙන ගියා. එය තමයි, "The International Film Festival of Colombo." ඒක කළේ පසු ගිය වසරට කලින් වසරේ සහ පසු ගිය වසරේ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ නව නිර්මාණ කරන අයට; ඒ ක්ෂේත්‍රයේ ඉන්න අයට; ප්‍රේක්ෂක ජනතාවට ලෝකයේ ඉතා ඉහළ ගුණාත්මකභාවයෙන් සකස් කරන ලද චිත්‍රපට බැලීමේ අවස්ථාවක් ඒ තුළින් ලැබුණා. හැබැයි, අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ පෞද්ගලික වුවමනාව මත තමයි ඒ කටයුත්ත කර ගෙන ගියේ. නමුත්, ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික වුවමනාව මත මේ කටයුත්ත කාලයක් තිස්සේ කර ගෙන යන්න බැහැ. ඔවුන් අවස්ථා දෙකකදී මේ කටයුත්ත කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ අවුරුද්දේ ඔවුන්ට ඒක කරන්න හැකියාවක් නැහැ. එය කළ යුතු වන්නේ චිත්‍රපට සංස්ථාව මැදිහත් වෙලායි. ඒක චිත්‍රපට සංස්ථාවේ වග කීමක්. චිත්‍රපට සංස්ථාව ඒ වගකීම අත් හැරලා තිබෙන්නේ ඇයි? ඒක අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ පෞද්ගලික කාර්ය භාරයක් නොවෙයි. ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ නිසා තමුන්නාන්සේ ඒ පිළිබඳව අවධානය යොමු කරා වි කියලා මම කල්පනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඊළඟට අපේ රට මුහුණ දීලා තිබෙන දැවැන්තම බේදවාචකය තමයි, "ටෙලි නාට්‍ය". අනෙක් සැම ක්ෂේත්‍රයකටම වඩා ක්‍රමානුකූලව වර්ධනය වෙමින් තිබෙන ජනමාධ්‍යයට වැඩියෙන්ම බලපෑම් කිරීමේ ක්ෂේත්‍රය බවට අද පත් වෙලා තිබෙන්නේ "ටෙලි නාට්‍ය" කියලා අපි දන්නවා. මොකද, තමන්ගේ ගෙදර සාලයට එනවා, ඒ නිසා කැමති වුණත්, අකමැති වුණත් තමන්ට බැලීම සඳහා පෙලඹවීමක් ඇති කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි මේ ක්ෂේත්‍රයේ ඉන්න නිර්මාණකරුවන් අද විශාල අනතුරකට මුහුණ දී තිබෙනවා. අද නිර්මාණකරුවෙකුට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා, කොන්ත්‍රාත් වැඩපළක වැඩ කරන මිනිසුන් බවට පත්වන්නට; පැයකට මෙව්වරයි, පැය දෙකට මෙව්වරයි, දවස් භාගයට මෙව්වරයි යන විධියට මෙහෙවර කරන්න. මේ මොකක්ද සිද්ධවෙලා තිබෙන්නේ? මේවා නිර්මාණද? මේවා නිකම් රොබෝවරු දාලා හදනවා වාගේ වැඩක්. මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? දවසටයි ගෙවන්නේ. නිර්මාණයට ගෙවන එකක් නොවෙයි. පැයට ගෙවන්නේ. අපේ ගම්වල තිබෙනවා ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, "පැය භාගයක් කුඹුර කපන්න එන්න, මම මෙව්වර දෙන්නම්; පැය දෙකක් කුඹුර කපන්න එන්න, මම මෙව්වරක් දෙන්නම්; දවස් දෙකක් අත්වැඩ දෙන්න එන්න මම මෙව්වර දෙන්නම්" කියා මෙහෙවර ලබා ගන්නා ක්‍රමයක්. ඒ ජාතියේ වැඩක් මෙක. ඒ නිසා සාමාන්‍ය ශ්‍රමිකයාගෙන් මේ නිර්මාණශීලී ශ්‍රමිකයා වෙන් කර ගන්නේ කොහොමද? මෙය වෙන් කර ගන්න ඕනෑකම තිබෙනවා. ඔවුනුත් සාමාන්‍ය ශ්‍රමිකයන් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඔවුන් ඊට වඩා යම් නිර්මාණාත්මක දෙයක් තමයි ඇති කරනු ලබන්නේ. එයට අවශ්‍ය සාධාරණ මානසිකත්වයක් ගොඩ නැඟිය යුතුව තිබෙනවා. නමුත් ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? ඔවුන්ගේ ආදායම බැලුවත්, ඔවුන්ගෙන් මෙහෙය ගන්නා ආකාරය බැලුවත් විශාල බේදවාචකයකට අද ඔවුන් ලක්

කර තිබෙනවා. එයට ප්‍රධාන හේතුවක් බවට මේ කාරණය පත්වී තිබෙනවා.

අප දන්නවා, මේ ක්ෂේත්‍රයේ කට කතා ඕනෑතරම් තිබෙන බව. ඒවා කට කතාම නොවෙයි; ඇත්ත. කල්පනා කර බලන්න ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. නිර්මාණ ශීල්පියෙකුට ටෙලිනාට්‍යයක් පෙන්වා ගන්න ඒ ඇමතිවරයාට රුපියල් පණස් දහක් දෙන්නට සිද්ධ වෙනවා නම් මොකක්ද ඒ රට? නිර්මාණකරුවාට නාට්‍යයක් දාගන්න ඇමතිවරයාට ලිංගික අල්ලස් දෙන්න සිද්ධ වෙනවා නම්, මොකක්ද ඒ රට? මොකක්ද ඒ ඇමතිවරුන්ගේ තත්ත්වය? අපි තමුන්නාන්සේලාගෙන් අහන්නේ මෙයයි. ඇමතිවරයාගේ කාර්ය භාරය මේ දෙය මෙහෙයවා සමාජය පෝෂණය කිරීමයි. හැබැයි සිදු වී තිබෙන දෙය තමයි, ඇමතිවරයාට කප්පම් ගෙවන්නට සිදු වී තිබීම.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்ன)
(The Hon. S.B. Nawinne)

ඒවා පරණ කාලයේ. දැන් කාලයේ නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්] මේ ආණ්ඩුවේ නොවෙයි.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු එස්. බී. නාවින්න ඇමතිතුමා කියනවා, පරණ කාලයේ ඒවා කියා. එතුමාත් හිටපු කාලයේ. මේ ආණ්ඩුවේ නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්] මේ ආණ්ඩුවේ ඒවා තවම ආවේ නැතිව ඇති, බලවු. මම මේ කියන ඒවා ගැන කල්පනා කර බලන්න. ඇමතිවරයා ඉන්නේ ඒ ක්ෂේත්‍රය මෙහෙය වන්නටය; ඒ ක්ෂේත්‍රය කළමනාකරණය කරන්නට, ඒකට ප්‍රතිපත්ති හදන්නට, ඒ ක්ෂේත්‍රය වර්ධනය කරන්නට. හැබැයි ඒ අමාත්‍යවරයාම නාට්‍යයක් දමා ගැනීම වෙනුවෙන් රුපියල් පණස් දහක් ඉල්ලනවා නම්, නාට්‍යයක් දමන්න ලිංගික අල්ලස් ඉල්ලනවා නම් මොකක්ද තත්ත්වය? ටෙලි නාට්‍යයේ එක කොටසකට රුපියල් පණස් දහක් කප්පම් ඉල්ලනවා නම්, තමුන්නාන්සේලා කල්පනා කර බලන්න, මේ රාජ්‍යයන් මේ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති කර තිබෙන විනාශයේ තරම. මම දන්නේ නැහැ, එය දැන් මොන තරම් ප්‍රමාණයකට ලිහිල් වෙමින් යනවාද කියන එක. අපේ රටේ සාමාන්‍යයෙන් ගත්තොත් නරක ආභාෂයන් continue වෙනවා.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்ன)
(The Hon. S.B. Nawinne)

එහෙම වෙන්නේ නැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ඒක එහෙම වෙන්නේ නැත්නම් හොඳයි. සාමාන්‍යයෙන් මම මේ කියන්නේ. පොදුවේ ගත්තොත් නරක ආභාෂයන් continue වෙන සමාජයක් අපේ රටේ තිබෙන්නේ කියන එකයි. හොඳ ආභාෂයක් ආවොත් ඒක ඉතා ඉක්මනින් අයින් වෙනවා.

මා නැවතත් කියන්නේ, විදෙස් ටෙලි නාට්‍ය පිළිබඳව දූපත් සාකච්ඡාවක් අපි මේ ගෙන එන්නේ. විදේශීය තාක්ෂණයෙන්, නිර්මාණවලින් ඉහළ ටෙලි නාට්‍ය ලෝකයේ නිර්මාණය වෙනවා. ඒවා අපේ රටේ ප්‍රේක්ෂක ජනතාවටත් ලබා ගැනීම සඳහා මේ නාළිකාවලින් ඉඩපුස්ථා ලබා දීම වරදක් නැහැ. හැබැයි අද සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ ඒක නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. නාළිකාවල ප්‍රධාන මාර්ගයක් බවට පත් වී

තිබෙනවා, තමන්ට ආදායමක් උපයා ගැනීම. නාළිකාවලට විකුණන්න වෙන දෙයක් නැහැනේ. නාළිකා මුහුණ දෙන අර්බුදයක් අපි දන්නවා. ඔවුන්ට විකුණන්නට පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ වෙළඳ දැන්වීම් විතරයි. වෙන ව්‍යාපාරයකට භාණ්ඩයක් සාදා විකුණන්නට පුළුවන්. නාළිකාවකට පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ වෙළඳ දැන්වීම් විකුණන්න විතරයි. ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන පිරිවැය අඩු කර ගන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා යන වියදම අඩු කරගන්න ඕනෑ. අනෙක ආදායම උපයා ගැනීම වෙනුවෙන් වෙළඳ දැන්වීම් ගන්න ඕනෑ. මේ දෙක මත තමයි මේ සියලු රූපවාහිනී නාළිකා අද රඳා පවතින්නේ.

අප මේ කාරණය තේරුම් ගන්නට ඕනෑකම තිබෙනවා. රූපවාහිනී නාළිකා යොදවන ප්‍රාග්ධනය ඔවුන්ගේ වෙන්නට පුළුවන්. ඒ ආයතනයේ buildings ඔවුන්ගේ වෙන්නට පුළුවන්. ඒ ආයතනයේ කළමනාකරණය ඔවුන්ගේ වෙන්නට පුළුවන්. හැබැයි, ඔවුන් භාණ්ඩයක් නිෂ්පාදනය කරනවා නොවෙයි. ඔවුන් මේ රටේ පොදු ජනතාවට අයිති සංඛ්‍යාත උපයෝගී කර ගනිමින් ජනතාව වෙත මතයක් ගෙන යනවා. වෙන සෑම ව්‍යාපාරයකටම වඩා විශේෂයෙන් රූපවාහිනී නාළිකා ව්‍යාපාරය වෙනස්. ඒක සමාජයක් එක්ක බැඳීමක් තිබෙනවා. "සන්ලයිට්" හදනවා නම් කැමති කෙනා ගන්නවා, අකමැති කෙනා නොගෙන ඉන්නවා. බේකරිය පාන් හදනවා නම් කැමති කෙනා පාන් ගන්නවා, අකමැති කෙනා පාන් නොගෙන ඉන්නවා. මේක එහෙම නොවයි. රූපවාහිනී නාළිකා ව්‍යාපාරයේ තිබෙනවා, ජනතාවත් සමඟ අත්හරින්න බැරි අනුල්ලංසනිය බැඳීමක්. ඒක අත් හරින්න බැහැ. හැබැයි, අද සිද්ධ වෙලා තිබෙන දෙය මොකක්ද? ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, තමන්ගේ වෙළඳ උපාය මාර්ගික වැඩ පිළිවෙළ අනුව අද හුණක් නාළිකාවල ටෙලි නාට්‍යය තීරණය කරන්නේ, ටෙලිනාට්‍ය පිළිබඳ තිබෙන විද්වත් සභාවක් විසින් නොවෙයි, marketing section එක විසින්. ඒ ආයතනයේ තිබෙන වෙළඳ අංශය තමයි නාට්‍ය තීරණය කරන්නේ. ඒ නාට්‍ය විකුණන්න පුළුවන්ද; කොවිටර් විකුණන්න පුළුවන්ද; ඒ ටෙලි නාට්‍ය දමනවාද නැද්ද; තෝරනවාද නැද්ද කියන එක marketing section එකේ වැඩක් වෙලා තිබෙනවා. අද එතැනට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ නිසා දැන් ඒක තරගයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. රූපවාහිනී නාළිකා-

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි තුනක කාලයක් තමයි තිබෙන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මම හිතන්නේ අප මේ විවාදය ටිකක් කලින් පටන් ගන්නා කියලා. පටන් ගන්න තිබුණේ පූර්ව භාග 11.30ටයි. දැනට ගිහිල්ලා තිබෙන්නේ විනාඩි 20යි. ඒ නිසා අපට කාලය ටිකක් ඉතිරි වුණා නේද? ඒ කියන්නේ අපි මේ විවාදය වෙලාසනින් තමයි පටන් ගන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
Okay. You may continue.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ ක්ෂේත්‍රයේ විදෙස් ටෙලි නාට්‍ය පිළිබඳව යම් ප්‍රමිතිකරණයකට ලක් කරන්න ඕනෑකම

තිබෙනවා. යම් වර්ගීකරණයකට ලක් කළ යුතුයි. මා මේ කියන්නේ තහනම් කිරීමක් පිළිබඳව නොවෙයි. නමුත් වර්ගීකරණයකට ලක් කළ යුතුයි. ඒ වාගේම දේශීය ටෙලි නාට්‍යයන් අපි යම් වර්ගීකරණයකට ලක් කර "මේ නාට්‍ය මේ වර්ගීකරණයට අයත්, මේ නාට්‍ය මේ වර්ගීකරණයට අයත්" කියලා යම් සහතිකයක් ලබා දිය යුතුව තිබෙනවා. මේක මාගේ අදහසක් නොවෙයි. ඒ නිර්මාණ ශිල්පීන්ගෙන් ඇවිල්ලා තිබෙන අදහසක්. ඒ විධියට යම් වර්ගීකරණයකට ලක් කරන්න ඕනෑ කියලා ඔවුන් කියනවා. එහෙම වර්ගීකරණයකට ලක් වන නාට්‍යයකට අවම මිලක් කියන්න ඕනෑ. අද ඒ නිෂ්පාදකයන්ට, අධ්‍යක්ෂවරුන්ට නාට්‍යයක් හදා ගෙන, ඒ නාට්‍ය අර ගෙන නාළිකා පසු පස යන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. එක්කෝ අයිතිකරු හඳුනනවාද කියලා අහනවා. එක්කෝ marketing section එකේ කවුරු හරි හඳුනනවාද කියලා අහනවා. එක්කෝ ඇමති හඳුනනවාද කියලා අහනවා. මොකක්ද, මේ සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. අර තෙල් බෙහෙත් වෙළෙන්දෝ වාගේ තමන් හදපු නාට්‍ය අර ගෙන නාළිකා පස්සේ යන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය මහ හැරලා හැම නාට්‍යයකටම යම් වෙළඳ පොළ වටිනාකමක් ලබා දෙන තත්ත්වයක් හදන්න ඕනෑ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. මොකද, ඒ සඳහා ඔවුන්ට යම් නිෂ්පාදන වියදමක් යනවා. නිෂ්පාදන වියදම තමන්ට උපයා ගන්න බැරි නම් ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදනවල වියදම අඩු කරන්න ඕනෑ. මොකක් හරි නිර්මාණයක නිෂ්පාදන වියදම අතිවාරයෙන්ම එහි ගුණාත්මකභාවයත් එක්ක රඳා පවතිනවා. ඒ නිසා මේ ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව තමුන්නාන්සේගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, දැන් කලා මණ්ඩලය තිබෙනවා. ඒකට අනුබද්ධව - ඒකට යටත්ව- සාහිත්‍ය අනු මණ්ඩලය තිබෙනවා. එහෙම නැත්නම් නාට්‍ය අනු මණ්ඩලය තිබෙනවා. හැබැයි, ටෙලිනාට්‍ය සඳහා එවැනි අනු මණ්ඩලයක් හෝ මොකක් හෝ මණ්ඩලයක් නැහැ. ඒ නිසා ටෙලි නාට්‍ය නියාමනය සඳහා යම් මණ්ඩලයක් ගොඩ නැගීම කෙරෙහි තමුන්නාන්සේලා අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඒ අයගේ වෘත්තීය ගරුත්වය ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳවත් කියන්න ඕනෑ. එක පැත්තකින් ඔවුන් වෘත්තීය මට්ටමකට ගේන්න ඕනෑ. ඒක රජයේ වගකීමක්. ඒ සඳහා අධ්‍යයන ආයතන ගොඩ නගන එක, ඒ සඳහා අවස්ථා සකස් කරන එක රජයේ වගකීමක්. ඔවුන් වෘත්තීයමය ක්ෂේත්‍රයේ වගකිව යුත්තන් බවට පත් කිරීම සඳහා තමුන්නාන්සේලා අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑකම තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඉතාමත් ප්‍රබල අපේ නිර්මාණකරුවන්ට අද සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා, ඉන්දියානු ටෙලි නාට්‍යවලට හඬ කවන්න. ඒක තමයි බේදවාචකය. අපට ඔවුන්ගේ කට හඬ ඇහෙන කොට අපි දන්නවා, මේ අසවල් නිළිය නේද, අසවල් නළුවා නේද කියලා. රටේ මහා ප්‍රභාවත් වර්තවලට අද සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා, හඬ කවන ශිල්පීන්ගේ වෘත්තීයම තල්ලු වෙන්න. රූපවාහිනී නාළිකාවල වැදගත්ම වෙලාවට - වැදගත්ම belt එකට- අද මොකක්ද සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ? ඒක විදෙස් ටෙලි නාට්‍ය විසින් ගිල ගෙන තිබෙනවා. ඒක එකක්. අනික් එක, ලාභය.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මැද සාලයට එන සමහර නාට්‍ය අපි දකිනවා. නැන්දම්මා ඉන්නවා, අභි-සක ලේලියක් ඉන්නවා, නොතේරෙන පුතා ඉන්නවා. ඒක තමයි නාට්‍යය. නැන්දම්මායි, ලේලිය රණ්ඩු වෙනවා. පුතාට මේක තේරෙන්නේ නැහැ. එක දවසක් සාරිය ඇඳගෙන රණ්ඩු වෙනවා, ඊළඟ දවසේ ගවුමක් ඇඳගෙන රණ්ඩු වෙනවා. අපේ ගෙවල්වල අය ඒක දිහා බලලා කියනවා, "අපේ ගෙදර වාගේම තමයි, රණ්ඩුමයි." කියලා. මොකක්ද, මේ නාට්‍යය? ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි,

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

මෙවැනි නාට්‍යයක් මැද සාලයේ ඉඳගෙන බලන්න අවශ්‍ය නැහැ. රූපවාහිනිය ඕනෑ නැහැ, කාමරයේ ඉඳගෙන නාට්‍යය අහන්න පුළුවන්. රේඩියෝවේ මුවන්පැලැස්ස නාට්‍යය අහනවා වාගේ කාමරයේ ඉඳගෙන අහන්න පුළුවන්. මෙවැනි තත්ත්වයක් තුළ අපේ රටේ ප්‍රේක්ෂක ජනයා කොතැනටද ගෙන යන්නේ? මේ නාළිකාවලට තමන්ගේ වෙළෙඳාම, තමන්ගේ ආයතනය පවත්වා ගෙන යෑම පිළිබඳව මූල්‍ය වගකීමක් තිබෙනවා. හැබැයි, නාළිකාවල තිබෙන සමාජ වගකීම අත් හරින්න එපාය කියලා අපි ඔවුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඔවුන්ට සමාජ කාර්යයක් තිබෙනවා. සමාජ කාර්යය ඔවුන් ඉටු කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වී තිබෙන කඩා වැටීම නිසා අද නිර්මාණකරුවන්, නිර්මාණ ඒ වාගේම ප්‍රේක්ෂක ජනයා විශාල අර්බුද රැසකට මුහුණ දීලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව වැඩි අවධානයක් යොමු කරන්න කියා තමුන්තාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

රිළහට, වේදිකා නාට්‍ය ගැන බලමු. අපේ රටේ එක්තරා කාලයක සමාජ පෝෂණයේදී, සමාජ මත හැසිරවීමේදී වේදිකා නාට්‍ය විසින් විශාල කාර්ය භාරයක් ඉටු කරනු ලැබුවා. වේදිකා නාට්‍ය බොහෝ විශ්වවිද්‍යාලවල සෞන්දර්යවේදීන්, රසාස්වාදයක් සහිත මිනිස් ප්‍රජාවක් ගොඩ නැගීමට ඉවහල් වුණා. හැබැයි, අද අපේ රටේ කොළඹ නගරයේ වේදිකා නාට්‍ය තරඟන ස්ථානයකට ගිහින් බැලුවොත් අපට පෙනෙනවා, ඉතා සීමිත ප්‍රේක්ෂක සංඛ්‍යාවක් තමයි නාට්‍ය බලන්නේ කියලා. බොහෝ ස්ථානවල ශාලාව පිරෙන්න ප්‍රේක්ෂකයෝ ඉන්නවා. හැබැයි, ඒ පැතිරුණු කණ්ඩායමක් නොවෙයි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද නාට්‍යයක් බලලා, රිළහ දවසේ තව නාට්‍යයක් බලන්න ගියොත් අපට පෙනෙනවා, ඊයේ හිටපු ප්‍රේක්ෂක පිරිසගෙන් සියයට 20ක් හෝ සියයට 30ක් පමණයි ඉන්නේ කියලා. පැතිරුණු ප්‍රේක්ෂක පිරිසක් අද අපට නැහැ. අද සිටින ප්‍රේක්ෂක පිරිස කුඩායි. හැබැයි, ඒ ගොල්ලන් නාට්‍ය විශාල ප්‍රමාණයක් බලනවා. ඒකයි මේ සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා රජයක් හැටියට කරන්න ඕනෑ එක දෙයක් තමයි, ප්‍රේක්ෂක සහතිකය වැඩි කිරීම. අද ඉතා සීමිත පිරිසක් තමයි වේදිකා නාට්‍ය බලන්නේ.

විශේෂයෙන් කොළඹ නගරය ගත්තොත් වේදිකා නාට්‍ය තරඟන පිරිස ඉතා සීමිතයි. යම් කෙනෙක් ලයනල් චෙන්ඩිට් රහහලේ නාට්‍යයක් බලනවා අප දකින්නේ නැහැ. මොකද, වේදිකා නාට්‍ය නැරඹීම කුඩා කණ්ඩායමකට සීමා වෙමින් තිබෙනවා. ඒ නිසා පැතිරුණු ප්‍රේක්ෂක පිරිසක් වේදිකා නාට්‍ය නැරඹීම කෙරෙහි ගොඩ නැගීම පිළිබඳව තමුන්තාත්සේලාගේ අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා.

රිළහට, අද කොළඹ නගරය ගත්තාම නාට්‍යයක් පෙන්වන්න හොඳ රහහලක් නැති එක වේදිකා නාට්‍යකරුවන් ප්‍රධාන වශයෙන් මුහුණ දීලා තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. ලුම්බිණි රහහල අවුරුද්දකට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ අලුත්වැඩියා කරමින් තිබෙනවා. එල්ලිත්ස්ටන් රහහල කවදා හදලා අවසන් වේවිද දන්නේ නැහැ. අදවත් ඇමතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් උත්තරයක් ලබාදෙයිද කියලා මම දන්නේ නැහැ. උත්තරය දෙන්නේ මොන ඇමතිවරයාද කියලාත් මම දන්නේ නැහැ. එල්ලිත්ස්ටන් රහහල දැන් අවුරුදු හතරකට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ වසා දමා තිබෙනවා. ජෝන් ද සිල්වා සමරු රහහලට මොනවා වේවිද දන්නේ නැහැ. එහෙම නම්, කොතැනකද වේදිකා නාට්‍ය පෙන්වන්නේ?

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்னா)

(The Hon. S.B. Nawinne)

ජෝන් ද සිල්වා සමරු රහහලේ වැඩ සියයට 90ක් පමණ දැන් අවසන්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ජෝන් ද සිල්වා සමරු රහහල, ලුම්බිණි රහහල, එල්ලිත්ස්ටන් රහහල, ඊට පස්සේ අපට ඉතිරි වෙලා තිබෙන්නේ පෞද්ගලික අංශයේ තිබෙන ලයනල් චෙන්ඩිට් රහහලත්, ටවර් හෝල් රහහලත් පමණයි. ඊට පස්සේ mini theatres කීපයක් තිබෙනවා. ඔපමණයි අපට තිබෙන්නේ. කොළඹ නගරය අද ප්‍රමිතියෙන් යුතු රංගශාලා නැති ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දීලා තිබෙනවා. හැබැයි, කොළඹ නගරයට මේ තත්ත්වය නම්, පරිධියේ පිහිටි නගර මුහුණ දීලා තිබෙන තත්ත්වය මීට වඩා හයානකයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඒ අනුව අනුරාධපුරයේ නාට්‍යයක් පෙන්වන්නේ කොහේද, මොනරාගල නාට්‍යයක් පෙන්වන්නේ කොහේද, මන්නාරමේ නාට්‍යයක් පෙන්වන්නේ කොහේද? මේ හැම ප්‍රදේශයකම වාගේ නාට්‍ය පෙන්වන්නේ ඉස්කෝලයක තිබෙන ප්‍රධාන රහහලේ. ඉස්කෝලයේ තිබෙන වැසිකිළිය වාගේම තමයි, ඉස්කෝලයේ තිබෙන රහහලට අනුබද්ධ වැසිකිළියත්. නාට්‍ය ශිල්පීන්ට ගිහිල්ලා තමන්ගේ ඇඳුම මාරු කර ගන්න, තමන්ට නාට්‍යයක් පෙන්වන්න අවශ්‍ය මානසිකත්වය හදා ගන්න, තමන්ට වැසිකිළි කැසිකිළි යන්න සුදුසු තත්ත්වයක් නොමැති තැන්වලට ගිහිල්ලා නාට්‍ය පෙන්වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මොකක්ද මේ වෙලා තිබෙන්නේ? නාට්‍යයේ තිබෙන හැම වර්තයම "හිඟන වර්තයක්" නම් ඒ තැන හොඳයි. නාට්‍යයේ තිබෙන හැම වර්තයකින්ම ඉන්ද්‍රියාවේ විදිවල සැරිසරන හිඟන්නන් පෙන්වීම නම් කරන්න තිබෙන්නේ ඒ හැම නාට්‍යයක්ම ඔය රහහලේ පෙන්වන්න පුළුවන්. මොකද, ඔය වැසිකිළියත් ඒකට හොඳයි, ඔය කැසිකිළියත් ඒකට හොඳයි, ඒකට හොඳම පරිසර තත්ත්වය එතැන හදලා තිබෙනවා. හැබැයි, හොඳ නාට්‍යයක් පෙන්වන්න පුළුවන් රහහලක් නැහැ. අඩුම තරමේ තමුන්තාත්සේලා මේ අවුරුද්දේ අය වැය ලේඛනයෙන්වත් මේ සඳහා මුදල් වෙන් කරන්න. මම කියන්නේ එක පාර හැම දිස්ත්‍රික්කයකම රහහල් හදන්න කියලා නොවෙයි. ප්‍රධාන නගර කීපයකවත් රහහල් හතරකට හදනවා කියලා තමුන්තාත්සේලා තීරණයක් ගන්න. ඒ සඳහා මුදල් වෙන් කරන්න. තමුන්තාත්සේලා අධිවේගී මාර්ගයක් හදන්න කොපමණ මුදලක් වෙන් කරනවාද? තමුන්තාත්සේලා වරායක් හදන්න කොපමණ මුදලක් වෙන් කරනවාද? සංවර්ධනය කියන්නේ ඒවා පමණක් නොවෙයි. තමුන්තාත්සේලාගේ ඔපවේ සංවර්ධනය පිළිබඳව ගොඩ නැගිලා තිබෙන අදහස් වෙනස් කර ගන්න. සංවර්ධනය කියන්නේ ගොඩනැගිලි විතරක්ම නොවෙයි. සංවර්ධනය මිනිසුන්ගේ ආධ්‍යාත්මයත් එක්ක සම්බන්ධයි. මිනිසුන්ගේ ආධ්‍යාත්මය සංවර්ධනය නොවුණු සංවර්ධනයක් ඒ මිනිසුන්ට වැඩක් නැහැ. අපට එහෙම නේ වෙලා තිබෙන්නේ. අපට ගොඩනැගිලි ඉතිරි වෙයි. අපට පාලම් ඉතිරි වෙයි. අපට පාරවල් ඉතිරි වෙයි. නමුත්, අපට සමාජයක් ඉතිරි වන්නේ නැහැ.

ගරු ඇමතිතුමනි, මහනුවර highway එකට කොපමණ මුදලක් වෙන් කළාද කියලා ඔබතුමා දන්නවා. හැබැයි, මහනුවර highway එකට වෙන් කරන මුදලින් සියයට එකක් රහහල්වලට වෙන් කරන්නේ නැහැ නේ? තමුන්තාත්සේලාගේ ආකල්පය මොකක්ද? සංවර්ධනය කියන්නේ ගොඩනැගිලිද, පාරවල්ද, මංගල්ලද? සංවර්ධනය කියන්නේ ඒවා විතරක් නොවෙයි. මිනිස් සමාජය ආධ්‍යාත්මයෙන් පෝෂණය කිරීමකින් තොරව සමාජයක් පවතින්නේ නැහැ. අද සමාජයට ඇති වී තිබෙන බේදවාචකය මේකයි. විශේෂයෙන්ම 1977ත් පස්සේ අපේ සංවර්ධනය පිළිබඳ නිර්ණායක වෙනස් වුණා. ඒ අනුව සංවර්ධනය කියන්නේ ගොඩනැගිලි බවට, සංවර්ධනය කියන්නේ පාරවල් බවට, සංවර්ධනය කියන්නේ ලයිට්, වතුර බවට ඒ නිර්ණායක වෙනස් වුණා. ඒවා අවශ්‍ය නැහැයි කියලා නොවෙයි මම කියන්නේ.

හැබැයි, ඒ හා සමගාමීව මිනිසුන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය කෙරෙහිත් අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ සියල්ල අත් හැරපු ගමනකට තමුන්නාන්සේලා යොමු වෙලා තිබෙනවා.

අය වැය ලේඛනය දින බැලුවාම පෙනෙනවා, අය වැය ලේඛනයේ මුළු ක්‍රියාවලියේම මොකක්ද තිබෙන්නේ කියලා. මුළු ක්‍රියාවලියෙන්ම වැඩිපුර අවධානය යොමු කරලා අය වැය ලේඛනය ගොඩ නැගිලා තිබෙන්නේ, පාරවල්, මංගාවත් කෙරෙහියි. හැම ඇමතිවරයාම, හැම ජනාධිපතිවරයාම පුරාපේරු ගහන්නේ මොකක් කියලාද? ඒ අය, "මම පාරවල් හදුවා. මම පාලම් හදුවා" කියනවා. හැබැයි, "මම රහහල් හදුවා" කියලා කිසි කෙනෙක් කියනවාද? කවුරුවත් එහෙම කියන්නේ නැහැ. හිටපු ජනාධිපතිතුමාට "නෙළුම් පොකුණ රහහල හදුවා." කියලා කියන්න පුළුවන්. හැබැයි, ඒකේ නාට්‍යකරුවන්ට නාට්‍යයක් පෙන්වන්න බැහැ. ඒකේ ව්‍යාපාරිකයන්ට functions කියන්න පුළුවන්. රහහලට පමණක් රුපියල් ලක්ෂ අටක් ඕනෑ. රුපියල් ලක්ෂ අටක් දිලා රහහල අරගෙන නාට්‍යයක් පෙන්වන්නේ කොහොමද? ඔක්කෝම වියදම් එකතු කළොත් ඒ රහහලට රුපියල් ලක්ෂ 10ක් පමණ යනවා. එතකොට එතැන නාට්‍යයක් පෙන්වන්න පුළුවන්ද? ඒ නිසා මේ රටේ වේදිකා නාට්‍ය කලාව "රහහල් ප්‍රශ්නය" ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය හැටියට මුහුණ දිලා තිබෙනවා. අඩුම තරමේ අපේ රටේ ප්‍රධාන නගර කීපයක්වත් තෝරා ගෙන රහහල් ඉදිකිරීම සඳහා මෙවර අය වැය ලේඛනයෙන්වත් මුදල් වෙන් කරන්න කියලා තමුන්නාන්සේලාගෙන් අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்னா)

(The Hon. S.B. Nawinne)

ලබන අවුරුද්දේ රහහල් දෙකක් හදන්න මුදල් වෙන් කරනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

දෙකක්. මොකක්ද, අප්පා! මගේ කථාව අහලා මේ සැරේ ඔක්කෝම කරන්නම් කියයි කියලා මම හිතුවා. මේ අනුව වැහිලා තිබෙන රහහල් ප්‍රමාණය මට තේරෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் மாந்நப்பெரும)

(The Hon. Ajith Mannapperuma)

"නෙළුම් පොකුණ" වාගේ රහහල් දෙකක් හදනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

අපි කියන්නේ ඒවා එපා කියලායි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මෙපමණ වෙලා මම කියපු ඒවාට හාත්පසින් වෙනස් දෙයක් කිව්වාම මම මොකටද මේවා කියන්නේ කියලා හිතෙනවා. මම කියන්නේ වේදිකා නාට්‍ය පෙන්වීම සඳහා කොළඹ තිබෙන ලුම්බිණි රහහලේ, පෝත් ද සිල්වා සමරු රහහලේ, එල්ලිත්ස්වන් රහහලේ වැඩ කටයුතු ඉක්මනින් අවසන් වනවා නම්, කොළඹ නගරයේ තිබෙන රහහල් සංඛ්‍යාව අපට කාලයකට ප්‍රමාණවත් කියලායි. හැබැයි, දැන් අපි යන්න ඕනෑ කොහොට්ද? ගමට. ගමට යන්න ඕනෑ.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்னா)

(The Hon. S.B. Nawinne)

කුරුණෑගලට.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔව්, ඒ පළාත්වලට යන්න ඕනෑ. ඒ පළාත්වලට යන්න තමුන්නාන්සේ අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපට මතකයි, ඉස්සර එච්.එම්. අෂ්රෝෆ් මැතිතුමා වරාය ඇමති වුණාම එතුමා ඔලිවිල්වල වරායක් හදුවා. නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මැතිතුමා සෞඛ්‍ය ඇමති වුණාම සුනාමිය වෙනුවෙන් ලැබුණු ඉස්පිරිතාලයක් බදුල්ලේ හදුවා. අඩුම තරමින් ඔබතුමා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමති වුණු නිසා කුරුණෑගල හෝ වාරියපොල හෝ එක රහහලක් හදන්නකෝ. ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් ඕනෑ නැහැ, අඩුම තරමින් ඒ ප්‍රතිපත්තියට හෝ ගිහිල්ලා කුරුණෑගලවත් එකක්, දෙකක් හදන්න කියන එකයි මම තමුන්නාන්සේට කියන්නේ. ඒ විධියට මේ වැඩ පිළිවෙළ ව්‍යාප්ත කරන්න ඕනෑකම තිබෙනවා.

රීළඟ කාරණය මේකයි. විශේෂයෙන්ම නාට්‍ය ශිල්පීන්ගේ පුහුණුවීම සඳහා ආරම්භයක් වශයෙන් කොළඹට පුහුණු කිරීමේ තැනක් අවශ්‍යයි. විශේෂයෙන්ම බොහෝ නාට්‍ය හැදෙන්නේ කොළඹ කේන්ද්‍ර කරගෙන. ඒ අයට පුහුණු කිරීම් සඳහා විශාල කුලියක් ගෙවන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා; පුහුණු කරන ස්ථාන නොමැති වෙලා තිබෙනවා. නාට්‍ය පෙන්වන ස්ථාන වාගේම පුහුණු කිරීමේ ස්ථානත් හදන්න ඕනෑ. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේ නාට්‍ය පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන ටිකක් ගොඩනඟා වි කියා අපි හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, නාට්‍ය කලාව ඉදිරියට ගෙනයෑමේදී ප්‍රේක්ෂක සංඛ්‍යාව ගොඩනැගීම සඳහා පාසල් අධ්‍යාපනය අද අපට අත්‍යවශ්‍ය වෙලා තිබෙනවා. මොකද, අපි මොන නිර්මාණ කළත් වැඩක් නැහැ, රස වින්දනයක් සහිත ප්‍රේක්ෂකයන් හදන්නේ නැත්නම්. ගායකයා වේදිකාවට නැගලා "අම්මට ..., අම්මට ..." කියන කොට ඉතුරු ටිකට අත් අල්ලන ප්‍රේක්ෂකයෝ නම් ඉන්නේ, ඒක මේ රටට මොන ලජ්ජාවක්ද? කල්පනා කරලා බලන්න. අනෙක් පැත්තට හැරිලා ගායකයාට මොකක් හෝ එකක් කියන්න තිබුණා. හැබැයි, මොකක්ද කරන්නේ? අනෙක් අතට නාලය අල්ලනවා. ඔබතුමන්ලා මේ දවස්වල ඒක දකින්න ඇති. සමහර ඒවා මෙතැන කියන්න බැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, හැබැයි ගායකයෝ එහෙම කියන එක ගැන මම පුදුම වෙන්නේ නැහැ. මොකද, මේ ඇමතිවරුන් මෙතැනදී ඔය වචනයම කිව්වා. මන්ත්‍රීවරුන් මෙතැනදී ඔය වචනයම කිව්වා. ඉතින්, හැම තැනම කුණුවෙලා තිබෙන අවස්ථාවක ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මම අවසාන වශයෙන් මෙන්න මේ කාරණයක් කියනවා. දැන් ඇතිවෙලා තිබෙන තත්ත්වය පිළිබඳව තමුන්නාන්සේලා මීට වඩා අවධානය යොමු කරලා මේ ක්ෂේත්‍රය වර්ධනය කරන්නත්, මේ ක්ෂේත්‍රයේ අනාගතය පිළිබඳව කල්පනා කරලා මේ ක්ෂේත්‍රය වඩාත් හොඳ දිශාවකට යොමු කිරීම කෙරෙහිත් අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑකම තිබෙනවා.

1965 දී සාහිත්‍ය සඳහා නොබෙල් ත්‍යාග ලබාගත් සෝවියට් දේශයේ අග්‍ර ගණ්‍ය සාහිත්‍යවේදී මිහයිල් ෂොලොහොව් එම ත්‍යාගය ලබා ගනිද්දී ඉතා වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළා. එය මෙසේයි: "මානව වර්ගයාගේ බුද්ධියට හා හදවතට බලපෑම් කිරීමට සමත් විශිෂ්ට හැකියාවක් කලාව සතුව ඇත්තේය. මා අවංකවම අදහන පරිදි යමෙකුට තමා කලාකරුවෙක් යැයි හඳුනා ගැනීම සඳහා පූර්ණ හිමිකමක් ඇත්තේ, ඔහු මෙම ශක්තිය මිනිසුන්ගේ හදවත් තුළ අලංකාර ලෝකයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා යොදාගන්නේ නම් පමණි. මාගේ කෘති මානව වර්ගයාගේ සිත් සතත් වඩාත් නිර්මල කිරීමට, වඩාත් යහපත්වීම සඳහා මහ පෙන්වීමට ඉවහල්වන්නේ නම් මම ඒ පිළිබඳව හුදෙක්ම සතුටු වෙමි. එසේ

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

මාගේ කෘතී මගින් තම සගයන් වෙත ආදරය දැක්වීමට, මානව වර්ගයාගේ අභිවෘද්ධිය උදෙසා සටන් වැදීමට මිනිසා පොළඹවනු ලබන්නේ නම් මම ඒ පිළිබඳව අවංකවම සතුටු වෙමි."

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මම මගේ කථාව අවසන් කරන්නේ, "නිර්මාණකරුවන්ගේ නිර්මාණය සහ නිර්මාණකරුවන්ගේ ස්වාධීනත්වය" පිළිබඳ ප්‍රශ්නය අවධානයට යොමු කරමින්. අපි දන්නවා, නිර්මාණකරුවන්ට තමන්ගේම වූ දේශපාලනයක් තිබෙනවා කියලා. ඒ කිසිවෙක් කවර හෝ දේශපාලන වේදිකාවකට නැගීම විවේචනයට ලක් නොවිය යුතුයි. ඒ, තමන්ගේ දේශපාලන දැක්ම. ඔහු නාට්‍යකරුවෙක් වෙන්න පුළුවන්; චිත්‍රපටකරුවෙක් වෙන්න පුළුවන්; වෙනත් නිර්මාණයක සිටින කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්, ඔහු මේ සමාජයේ පුද්ගලයෙක්. ඒ නිසා ඔහුට අනන්‍ය දේශපාලනයක් කිරීමේ අයිතිය තිබෙනවා. ඒ නිසා කවර හෝ රංගන ශිල්පියෙක් කවර හෝ දේශපාලන වේදිකාවකට නැඟුණා කියා අපට ඔවුන් කෙරෙහි කිසිම දේශපාලන විවේචනයක් නැහැ. හැබැයි, අපට විවේචනයක් තිබෙනවා. ඔවුන් තමන්ට ගොඩනැගී තිබෙන සමාජ වටිනාකම් ඉතා අඩුවට ලංසු තබමින් විකිණීම පිළිබඳව තමයි අපට ගැටලුවක් මතු වෙලා තිබෙන්නේ. මහාදැවැන්ත කලාකරුවන්ට පත් වූණු ඉරණම අපි දැක්කා. ඒ පිළිබඳව අපට විවේචනයක් තිබෙනවා. හැබැයි, කිසිසේත්ම නිර්මාණකරුවෙකුට දේශපාලනයෙන් වියුක්ත වී සිටිය යුතුයි කියා අපි කල්පනා කරන්නේ නැහැ. හැබැයි, අනියමින් ඒ බලපෑම තිබෙනවා. සමහර නාට්‍ය කණ්ඩායම්වල හිටපු අයට සිද්ධ වෙච්ච දේ තවුන්නාන්සේලාට මතක ඇති. ඔවුන් වෙනත් දේශපාලන වේදිකාවකට නඟින්න හයයි, තමන්ගේ නාට්‍ය ජාතික රූපවාහිනියේ විකාශය කරගන්න බැරිවෙයි කියලා. තව වේදිකාවකට නඟින්න හයයි, තමන්ගේ නාට්‍ය ITN එකේ විකාශය කරගන්න බැරිවෙයි කියලා. මේවා ඉතිහාසයේ තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, සමහර නාට්‍යවල රහපාන රංගන ශිල්පිනිය වෙනත් දේශපාලන වේදිකාවකට නැහැපුටාම ඒ නාට්‍යයෙන් ඇයගේ චරිතය අතුරුදහන් වෙනවා. මෙහෙම නාට්‍ය තිබුණු බව ඔබ දන්නවා. ඒ නිසා ඔවුන්ගේ නිර්මාණත්වයට තිබෙන ස්වාධීනත්වයට හානි කරන්න එපා. ඔවුන්ට දේශපාලනය කිරීමේ අයිතිය තිබෙනවා. හැබැයි, ඔබතුමන්ලා ජාතික රූපවාහිනිය, ITN නාලිකා උපයෝගී කර ගෙන, තමන්ගේ දේශපාලන හිතවාදීන්ට පමණක් ඉඩ කඩ විවෘත කරන තැන් බවට ඒවා පත් කරන්න එපා.

ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.எம். மரிக்கார்)

(The Hon. S.M. Marikkar)

පසු ගිය ආණ්ඩුවෙන් එහෙම කළේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனුர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඉතිහාසයේ ඒක සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. වර්තමානයේත් අපි ඉදහිට දැක තිබෙනවා, සමහර ඒවා කැපෙන විධිය. අවශ්‍ය නම් ඒවා ගැන කියන්නම්. අපි දැකලා තිබෙනවා. ඒ නිසා නිර්මාණ ශිල්පියා බයෙන් ඉන්නවා. වෙනත් දේශපාලනයක, -ආණ්ඩුවත් එක්ක එකඟ නොවන දේශපාලනයකට- වේදිකාවකට ගොඩ වදින්න බයයි; අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්න බයයි. ඒ ඇයි? තමන්ගේ නිර්මාණය ප්‍රේක්ෂකයා වෙත ගෙන යන්න තිබෙන මාධ්‍ය තිබෙන්නේ ආණ්ඩුව අතේ නම්, ආණ්ඩුවේ මාධ්‍ය විසින් නිර්මාණකරුවාගේ ස්වාධීනත්වයට හානි කරනවා. ඒ නිසා නිර්මාණයේ ස්වාධීනත්වය පමණක් නොවෙයි, නිර්මාණකරුවාගේ ස්වාධීනත්වයත් ආරක්ෂා කිරීමට ගරු සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිතුමා කටයුතු කරයි කියා අප කල්පනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයට පරිවර්තන විශාල ප්‍රමාණයක් ඉදිරිපත් කළ සිරිල් සී. පෙරේරා ලේඛකයා ඊයේ-පෙරේදා අපෙන් සදහටම සමු ගන්නා. අපි කාටත් මේ සමාජය පිළිබඳව අලුතින් හිතන්න, සමාජය පිළිබඳ අලුත් දිශාවකින් කල්පනා කරන්න, ඔහු කරන ලද දායකත්වය ඉතාමත් වැදගත් කියා කල්පනා කරනවා. ඒ නිසා, ඔහුට අපේ ගෞරවය මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. අපේ කලාකරුවන්ගෙනුත්, රටේ ජනතාවගෙනුත් මේ ඉල්ලීම කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. විශේෂයෙන්ම, 'ඉසෙර්ගිල් මැහැල්ල' කථාවේ මෙහෙම සදහන්ව තිබෙනවා:

"අප කල්පනා කළ පමණින් පාරේ තිබෙන කළු ගල් ඉබේ ඉවත් වන්නේ නැහැ. අපි මේ කැලෑව මැදින් ඉදිරියට යමු. කොහේ හෝ මේ සන කැලෑවට අවසානයක් තිබෙන්නට ඕනෑ."

සහතිකයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ සන කැලෑවට කොහේ හෝ අවසානයක් තිබෙනවා.

හැබැයි, අපි නිකම් කල්පනා කරමින් හිටියාට, පාරේ තිබෙන කළු ගල් ඉබේ ඉවත් වන්නේ නැහැ. මේ කැලෑව මැදින්ම පිරන්න ඕනෑ. හැබැයි, අපි සහතික වශයෙන් දන්නවා, මේ සන කැලෑවට අවසානයක් තිබෙන බව. ඒ අවසානය වෙනුවෙන් සෑම දෙනාටම එකතු වන්නාය කියන ආරාධනය කරමින් මම නතර වනවා. බොහොම ස්තූතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

Hon. (Dr.) Nalinda Jayatissa to second the Motion.
ඔබතුමන්ට විනාඩි පහක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)

(The Hon. (Dr.) Nalinda Jayathissa)

Sir, I will second the Motion now and speak later.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

Okay.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)

(The Hon. (Dr.) Nalinda Jayathissa)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව මම ස්ථිර කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

Thank you. Then, the Hon. S.B. Nawinne, please.

[අ.හා. 12.04]

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා (අභ්‍යන්තර කටයුතු, වයඹ සංවර්ධන හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன் - உள்ளக அலுவல்கள், வடமேல் அபிவிருத்தி மற்றும் கலாச்சார அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. S.B. Nawinne - Minister of Internal Affairs, Wayamba Development and Cultural Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, විපක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක අනුර දිසානායක මැතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාවේ සඳහන්, සංස්කෘතික විෂය, ඒ හා බැඳුණු ප්‍රශ්න හා එයට කළ යුතු දෑ සම්බන්ධ යෝජනාව ගැන පිළිතුරු දීමට මම කැමැතියි.

අනුර දිසානායක පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා දක්වා ඇති පරිදි සමාජයේ බොහෝ ගැටලු පවතින බවත්, ඒ ගැටලු නිරාකරණය කර ගැනීම සඳහා තිරසාර විසඳුම වන්නේ සංස්කෘතිය හා කලාව තුළින් සම්පූර්ණ මිනිසුන්ගෙන් පිරි ජන සමාජයක් ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම බවත් මා පිළිගන්නවා. ඒ සඳහා මේ වන විට ගෙන ඇති විවිධ ක්‍රියා මාර්ග සඳහන් කිරීමට මම කැමැතියි.

සංස්කෘතිය හා කලා කටයුතු තුළින් සිදු වන්නේ රසවින්දනය පමණක් නොවෙයි. එය රටේ ආර්ථිකයටත්, සමාජ ක්‍රමය වෙනස් කිරීමටත් යොදා ගත හැකි බව අප වටහා ගෙන සිටිනවා. ඒ නිසා, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස 331ත් 300කට ආසන්නව සියලුම කලාකරුවන් සම්බන්ධ කර ගනිමින්, ඊට අවස්ථාව සලසා දෙමින්, ප්‍රාදේශීය සංස්කෘතික බල මණ්ඩලයේ දිස්ත්‍රික් 25 තුළ දිස්ත්‍රික් සංස්කෘතික බල මණ්ඩල පිහිටුවමින්, විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කෙරෙනවා. උදාහරණයක් ලෙස ගත් කළ, අවර ගණයේ හරපුන් ගීත ජනගත වීම නිසා ඇති වී තිබෙන ප්‍රශ්න තේරුම් ගෙන, 50, 60, 70 දශකයේ ගායක, ගායිකාවන්ගේ සුභාවිත ගී දිස්ත්‍රික් මට්ටමට ගෙන යාමේ සංදර්ශන මාලාවක් මේ වන විටත් සංවිධාන කර තිබෙනවා. ශාලා පිරි ඉතිරි යන තරමටම ජනතාව මෙම වැඩසටහන් නැරඹීමට පැමිණෙනවා. ඇතැම් දිස්ත්‍රික්කවල රුපියල් ලක්ෂ 5ක, 6ක ආදායමක් ලබා තිබෙනවා. මේවායින් අපට තේරුම් ගත හැකි වන්නේ, යහපත් දේ මිනිසුන්ට ලබා දෙනවා නම්, මහ ජනතාව ඒවා රස විඳිනවා; වැළඳ ගන්නවා කියන එකයි. එකී ආදායම් සංස්කෘතික බල මණ්ඩල ආයෝජන තර කර, එමගින් ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් විවිධ වැඩසටහන් කිරීමට සැලසුම් කර තිබෙනවා. සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථාන 185ක් පමණ ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් ඉදි කර, විවිධ සංස්කෘතික ප්‍රවර්ධන වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

ඊට අමතරව නිර්මාණකරුවන්ගේ නිර්මාණ ඇගයීම සඳහා රාජ්‍ය උත්සව 15ක් සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පවත්වනවා. අද දවසේත් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙල බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේදී අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවැත්වෙනවා. ඇත්තම කිව්වොත් රාජ්‍ය සම්මාන උත්සව 11ක් තිබුණා. වියදම් පාලනය තුළ පවත්නා ප්‍රතිපාදනවලින්ම රාජ්‍ය සම්මාන උත්සව 15ක් මේ වසරේ අපි කරනවා. ඒ හැම දේකින්ම-

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, -

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)
(The Hon. S.B. Nawinne)

මට තිබෙන්නේ සීමිත කාලයක්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔය කාරණයට සම්බන්ධ නිසා අහන්නේ. බාධාවක් කරන්න නොවෙයි. දැන් ඔබතුමා කිව්වානේ රාජ්‍ය උත්සව 15ක් කරනවා කියලා. නමුත් ඔබතුමා දන්නවා මෙවර රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙලට මොකක්ද වුණේ කියලා. ඒ රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙලේ නිර්මාණ ශිල්පීන්ට සිද්ධ වුණේත් නාට්‍යයක් පෙන්වන්නයි. ඔබතුමා දන්නවා ඒකට තිබුණු ගෞරවය, ඒකට තිබුණු අභිමානය සියල්ලම පසෙකලා-

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)
(The Hon. S.B. Nawinne)

ඇත්ත වශයෙන්ම රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙල අයිති මගේ අමාත්‍යාංශයට නොවෙයි. රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙල අයිති කලා මණ්ඩලයටයි. කලා මණ්ඩලය අයිතිව තිබෙන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට. රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙල විෂය අයිති කලා මණ්ඩලයට.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශයට නාට්‍ය අයිති නැද්ද?

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)
(The Hon. S.B. Nawinne)

නාට්‍ය අයිතියි. නමුත් ඒ විෂය කලා මණ්ඩලයට ගිහිත් තිබෙන්නේ. කලා මණ්ඩලයෙන් තමයි රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙල පැවැත්වුවේ.

රාජ්‍ය සම්මාන උත්සව 15ක් අපි මේ වසරේදී කරනවා. මේ හැම දෙයකින්ම නිර්මාණ ඇගයෙනවා. පළාත් නවයේම සංස්කෘතික විෂය භාර අධ්‍යක්ෂවරුන් කැඳවා අපි ඔවුන් සමඟ සාකච්ඡා කළා. ඉදිරියේදී සංස්කෘතික විෂය භාර පළාත් අමාත්‍යවරුන් සමඟ ඒකාබද්ධව මේ වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපි උත්සාහ කරනවා. මට දැනට අදාළ වන්නේ සංස්කෘතික විෂය යටතේ සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුවත්, කෞතුකාගාර දෙපාර්තමේන්තුවත් පමණයි.

සංස්කෘතික විෂය වෙනුවෙන් 2016 වසරේ රුපියල් මිලියන 11,000ක පමණ මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. රජයේ දායකත්වය නැහැයි කියලා කාටවත් කියන්නට බැහැ. නමුත් ප්‍රමාණවත් නොවන බව අපි පිළිගන්නවා. සංස්කෘතිය හා කලාව කියන්නේ ආදායම් උත්පාදනය කළ හැකි විෂයයත්. ඒ ගැනත් අපි මේ වන විට හිතලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපේ සංස්කෘතිය සම්බන්ධයෙන් දැනුම හා අවබෝධය වැඩි කිරීමට වැඩසටහන් මාලාවක් ඔක්තෝබර් මස 01වෙනි දා සිට 05වෙනි දා දක්වා "අපේ ගම" පරිශ්‍රයේදී පැවැත්වීමට කටයුතු සලසා තිබෙනවා. ඔබතුමන්ලාටත් මම ඒ සඳහා ආරාධනා කරනවා. එහිදී අපේ උරුමයන්, සු සැට කලාවන් පාසල් දරුවන්ට, විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ට, පොදු මහ ජනතාවට දැක බලා ගැනීමේ අවස්ථාව ලැබෙනවා. ඇත්තටම මා දකින විශාල ගැටලුවක් වන්නේ අතිභවනීය වූ අපේ සංස්කෘතික උරුමයන් හා හරයන් පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට නිශ්චිතව හා පැහැදිලිව පවරා දී නොතිබීමයි. මේ සංස්කෘතික හා කලා ප්‍රදර්ශනයෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ අපේ සංස්කෘතිය ගැන අවබෝධයක් හා දැනුමක් ජනතාව තුළ ඇති කිරීමයි.

[ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඔබතුමාටත් මතක ඇති අපි කුඩා කාලයේදී පෙළ පොතට වඩා ඉගෙන ගත්තේ සමාජය තුළ ජීවත් වීමයි. පුද්ගලයකු ගොඩ නැගෙන්නේ ඔහු අත්පත් කර ගනු ලබන අත් දැකීම, පළපුරුදු, කළ පුරුදු, දැක පුරුදු, අභ පුරුදු හා හුරු පුරුදු සමඟයි. අපි වර්තමානයේදී දකින මේ සියලු ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා මෙකී සමාජ පරිවර්තන කාර්ය භාරය මවු කුසේ සිටම සිදු කළ යුතුයි. ඒ නිසාම අපි "අපේ සොදුරු පවුල" හා "ජීවත් වීමේ කලාව" නමින් විද්‍යානුකූල දැනුමක් ලබා දෙමින් සෞන්දර්යය හා ඒකාත්මිකවීමේ වැඩසටහන් මාලාවක් හඳුනාගෙන ක්‍රියාත්මක කරන්නට මූලික කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම, අලුතෙන් විවාහ වන අය, ගැබ්නි මවුවරුන්, පෙර පාසල් ගුරුවරුන්, පෙර පාසල් දරුවන්ගේ දෙමව්පියන්, පාසල් ගුරුවරුන්, තනි මා පිය පවුල්, තරුණයන් හා තරුණියන්, දහම් පාසල් ගුරුවරුන්, දරුවන් හා වැඩිහිටියන් සඳහා වැඩසටහන් මාලාවක් අදාළ ඒ ඒ අමාත්‍යාංශ සමඟ එකතු වී ක්‍රියාත්මක කිරීමට මා පෞද්ගලිකව මැදිහත් වී මූලික සාකච්ඡාවක් සිදු කර එහි ව්‍යාපෘති වාර්තාව ගැන අතිගරු ජනාධිපතිතුමා සමඟත් මේ වන විට සාකච්ඡා කොට තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මම කියන්නට උත්සාහ කළේ කලා ක්ෂේත්‍රයට හා කලාකරුවන්ට අවශ්‍ය පහසුකාරකයන් ලෙස කටයුතු කිරීම මෙන්ම ඊට එහා ගිය වපසරියක් තුළ පැහැදිලි දර්ශනයක් තුළ කටයුතු කිරීමට අප මැදිහත් වී තිබෙන බව සඳහන් කිරීමටයි. ඇත්තෙන්ම දශක ගණනාවක සිට සිදු වන සමාජ බාදනය කෙටි කාලයකින් යථා තත්ත්වයට පත් කළ නොහැකියි. ඒ සඳහා සියලු පෞද්ගලික මතිමතාන්තරවලින් බැහැරව සැබෑ වූ හෘදයාංගම බවකින් මෙම විෂය හා බද්ධ විය යුතුය. අපගේ අපේක්ෂාව වන්නේ කලාකරුවන්ට හා නිර්මාණකරුවන්ට පහසුකාරකයන් ලෙස පෙනී සිටීම පමණක් නොව ඉහළ යන සමාජයක් බිහි කිරීමයි. ඒ සඳහා මේ වන විටත් බිම් මට්ටමේ, ගම් මට්ටමේ රස වින්දන වැඩසටහන්, අධ්‍යාත්මික සංවර්ධන වැඩසටහන් මෙන්ම, ගමින් ගමට ගොස් ප්‍රොපෙක්ටර් මගින් විග්‍රහ පෙන්වමින්, රූකඩ සන්දර්ශන පවත්වමින් කවි මඩු වැනි වැඩසටහන් පවත්වනවා. ලබන වසරේදී මේ වැඩසටහන් අඛණ්ඩව හා විධිමත්ව ක්‍රියාත්මක කිරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, දැනට රූපවාහිනී මාධ්‍ය ඔස්සේ විකාශනය වන විදේශීය නාට්‍ය නිර්මාණ අතර අතරමං වුණු නරඹන්නන් පිරිසක් සිටින බව මමද පිළිගන්නවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, පොදු ප්‍රවාහන සේවය තුළද රූපවාහිනී තිර භාවිත කරමින් පහත් රස වින්දනය සහිත නිර්මාණ ජනතාවගේ අකැමැත්තෙන් ජනගත වන ආකාරය දැකගන්න තිබෙනවා. අප මෙවන් කරුණු සඳහාද විසඳුම් සොයමින් සිටිනවා. රූපවාහිනී සම්මාන උළෙලවල් මගින් උසස් රස වින්දනය සහිත වැඩසටහන් තෝරා සම්මාන ලබාදෙන්නේ මෙම ක්ෂේත්‍රයේ නියැලුණු උසස් නිර්මාණකරණයේ නිරත කලාකරුවන් දිරිමත් කිරීමටයි. මේ වසරේ සිට අප සුභාවිත ගීත තැටියක් සකසා පොදු ප්‍රවාහන සේවා සඳහා ලබාදීමට සැලසුම් කර තිබෙනවා. "විනිත රියැදුරු සතිය" නමින් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල මට්ටමින් අප කළ වැඩසටහනේදී මූලික අරමුණ වූයේ උසස් නිර්මාණකරණය හා රස වින්දනය ජනගත කිරීමයි. "දොළොස්මහේ පහන" නමින් අප විසින් කරන මාසික වැඩසටහන් මගින් විෂය ක්ෂේත්‍ර 12ක් ආවරණය වන පරිදි ප්‍රාදේශීය සහ දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල හරහා මෙම වැඩසටහන් අප බිම් මට්ටමටද ගෙන ගොස් තිබෙනවා. මේ අතර ජාත්‍යන්තර දින සැමරුම් උත්සව, කලාකරු ආධාර, ලේඛක ආධාර, කලායතන, විභාග ආදී වශයෙන් වැඩසටහන් රාශියක් පවත්වාගෙන යමින් කලාකරු සුබසාධනය හා කලාවේ උන්නතිය

උදෙසාම විශේෂිත වූ වැඩසටහන් මාලාවක් ක්‍රියාත්මක කරනවා. මේවා ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් කලාකරුවන්ගේ මෙන්ම කලාවේ සංවර්ධනයත් ඇති වනු ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, සංස්කෘතිය යනු කලාව පමණක් නොවන බව මා විශ්වාස කරනවා. මේ අනුව අපගේ සංස්කෘතියට අදාළ තවත් බොහෝ දේ නැවත ජනගත කිරීමටත්, අභාවිතව ඇති එම වටිනා දායාද මතු පරපුරට උරුම කර දීමටත් කටයුතු ක්‍රියාවට නංවා තිබෙනවා. දේශීය ආහාර සංස්කෘතිය යළිද ජනගත කිරීමේ වැඩසටහන් ඒ සඳහා උදාහරණයක් වශයෙන් සඳහන් කරන්න පුළුවන්. මෙහිදී අභාවිතව ඇති අපේ ආහාර, සංස්කෘතිකමය වශයෙන් වැදගත් ආහාර, පාන වර්ග, රසකැවිලි වර්ග ආදිය ජනගත කිරීමේ වැඩසටහන් පෙන්වා දෙන්න පුළුවන්. මේ යටතේ "කෙතයි බතයි අපේකමයි" නමින් ආරම්භ කළ වැඩසටහන මේ වන විට ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල හා දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල හරහා බිම් මට්ටම දක්වා ගමන් කර තිබෙනවා. පසු ගිය වසරේදී දේශීය ආහාර සැකසීමේ තරගාවලියක්ද පැවැත්වූවා. මේ ආකාරයට දේශීය ආහාර සංස්කෘතිය, පාරම්පරික ඥානය ආදිය නගා සිටුවීමේ රාජ්‍ය ජයභූතී හා ජනකලා උපදේශක මණ්ඩලය යනුවෙන් නව උපදේශක මණ්ඩලයක් පිහිටුවා අවශ්‍ය කටයුතු සංවිධානය කරමින් සිටිනවා. මේ වන විට ජන සංගීත ඒකකය මගින් අපගේ එම උරුමය පිළිබඳ තොරතුරු එක් රැස් කර ඒවා ආරක්ෂා කිරීමේ කටයුතුද ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා.

රටක් වශයෙන් මුහුණ දීමට සිදුවන යම් යම් ගැටලු සංස්කෘතිය භාවිත කර විසඳීමට හැකියාව පවතිනවා. මා ඊට උදාහරණයක් කියන්නම්. ජාතීන් අතර සාමය හා සහජීවනය ඇති කිරීමට සංස්කෘතික විවිධත්වය හා විවිච්ඡන්තිය යොදා ගැනීමට පුළුවන්. අපේ රටේ ජනවර්ග 18ක් වාසය කරනවා. මේ වන විට එම ජන වර්ගවල භාෂාව, සාහිත්‍යය, ජන ගීය, ජන කථා කලාව, ඇඳුම් ආදියත්ම මෙන්ම පාරම්පරික ඥානය පිළිබඳවත් අප සුවිශේෂ පර්යේෂණයක් කරමින් සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, සංස්කෘතියට හා සදාචාරයට දැඩි බලපෑම් එල්ල වන නිර්මාණ බිහිවීම අද සුලබව දක්නට ලැබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் துவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි තුනක් තිබෙනවා.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்ன)

(The Hon. S.B. Nawinne)

හොඳයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

මේ සම්බන්ධව අපේ දෙපාර්තමේන්තුවේ උපදේශක මණ්ඩලය සමඟ සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. සදාචාර විරෝධී මෙවන් නිර්මාණ සඳහා නෛතික රාමුවක් සැකසීමට අප සියලු කටයුතු සූදානම් කරමින් සිටිනවා. සංස්කෘතිය හා කලාව කියන ක්ෂේත්‍රයේදී රසවින්දනය මූලික කර ගත්තත්, රටක ආර්ථික සංවර්ධනයට හා මානව සංවර්ධනයට සංස්කෘතිය හා කලාව මගින් ලබා දිය හැකි දායකත්වය විශාලයි. නිදහස් අරගලයේදී නිදහස දිනා ගැනීම වෙනුවෙන්, කවියත්, සාහිත්‍යාධරයත් විශාල සේවාවක් කළ බව මා මේ අවස්ථාවේ සිහිපත් කරනවා. රටකට අවශ්‍ය ආර්ථික සංවර්ධනයට සංස්කෘතිය හා කලාව දායක කරගත් ක්‍රමවේදයක් තිබෙනවා. මූලික ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳීමට පවා අපගේ සංස්කෘතිය හා කලාව භාවිත කිරීමේ හැකියාව තිබෙනවා.

ශ්‍රී ලංකාවේ සංස්කෘතිය හා කලාව විදේශීය සංචාරකයන්ගේ ආකර්ෂණය දිනා ගැනීමේ පහසුම මාර්ගයක් ලෙස යොදා ගැනීමට හැකි බවත් මා දකිනවා. ඒ සඳහා අභාවිතව ඇති ශිල්පීය ඥානය යොදාගත හැකියි. මෙවන් සංස්කෘතියම වටිනාකම් ආරක්ෂා කර නව පරපුරටත්, ඉදිරි අනාගතයටත් දායාද කර දීමට අවශ්‍ය සියලු කටයුතු මේ වන විටත් සිදුකරමින් පවතිනවා.

විශේෂයෙන්ම අපේ මන්ත්‍රිතුමා මතක් කරපු කාරණා කිහිපයක් සම්බන්ධවත් කියන්න කැමැතියි. පසු ගිය කාලයේ ටෙලි නාට්‍ය සම්බන්ධව සිද්ධ වූ, ඔබතුමා කියපු සියලු දේවල් මම පිළිගන්නවා. මොකද, මුදලට තමයි ඒ කටයුතු වුණේ. මුදලක් නැත්නම් තමන්ගේ ටෙලි නාට්‍ය රාජ්‍ය නාළිකා තුළවත් ඉස්සරහට දමා ගන්න පුළුවන්කමක් ඇති වුණේ නැහැ. හැබැයි, මේ ආණ්ඩුව යටතේ එවැනි දේවල් නොවන බව මම ස්ථිරවම ප්‍රකාශ කරනවා. මොකද, කලාව ගැන හොඳ දැනීමක් ඇති කෙනෙක් තමයි අපේ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමා. ජනමාධ්‍ය මගේ අමාත්‍යාංශයේ කොටසක් නොවෙයි. නමුත් එතුමා ඒ කාර්ය හරියාකාරව කරන බව මතක් කරන්න ඕනෑ.

ඔබතුමා කියන චිත්‍රපට කලාව ගත්තොත්, පසු ගිය කාලය තුළ බොහෝදුරට අපේ පැතිවල තිබූ චිත්‍රපට ශාලා ක්‍රමානුකූලව අඩු වෙමින් ගියා. ඒකට එක හේතුවක් තමයි හරියාකාර නිර්මාණ නැතිවීම. අනෙක් එක තමයි, ලංකාවේ ටෙලි නාට්‍ය වැඩියෙන් ඇතිවීම. හුඟක්දුරට උදේ සිට රැ වනතුරු - පැය 24 පුරාම - හැම channel එකේම මොකක් හෝ ටෙලි නාට්‍යයක් පෙන්වනවා. විශේෂයෙන් අපේ මන්ත්‍රිතුමාට මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා, මේ සම්බන්ධව අපට උපදෙස් දීම පිළිබඳව. ඒ වාගේම අඩුපාඩු තිබෙනවා නම්, ඒවා ලබන වසර වෙනකොට නියමාකාරයෙන් සකස් කිරීමටත් මම බලාපොරොත්තු වනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔබතුමා දීර්ඝ කථාවක් කළා. හවස සාහිත්‍ය උළෙලේදී කරන්න හිටපු කථාව නොවෙයි නේද?

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආචාර්ය ආරාධනා)
(The Hon. S.B. Nawinne)

නැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

මම හිතුවා, ඒ කථාවද කියලා.

ගරු ඇමතිතුමනි, අපි ඉදිරිපත් කරපු අදහස් ටිකක් තිබෙනවා. ඔබතුමා කැමැති නම්, ඒ නිර්මාණ ශිල්පීන්ට සහ අපට එකතු වෙලා මේ කටයුතු කරන්න පුළුවන්. ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා, මේක ආණ්ඩුවක කාර්ය භාරයක් විතරක්ම නොවෙයි, සමාජයේ අපි කාගේත් වගකීමක් බව. ඒ නිසා, ඇතිවී තිබෙන මේ ගැටලු ටික නිරාකරණය කර ගැනීම සඳහා යම් ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා ඔබතුමාගේ පැත්තෙන් එකඟතාවක් තිබෙනවාද? කොහොමද අපි ඒක කරන්නේ?

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආචාර්ය ආරාධනා)
(The Hon. S.B. Nawinne)

ඔබතුමන්ලාගේ කාර්යාලයේ ඉන්නවා පුද්ගලයෙක්. මට දැන් එතුමාගේ නම හරියට මතක නැහැ.

ගරු බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රිතුමනි, ඔබතුමාට එතුමාගේ නම මතකද?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ප්‍රේමරත්න මහත්තයා.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආචාර්ය ආරාධනා)
(The Hon. S.B. Nawinne)

අන්න හරි. ප්‍රේමරත්න මහතා අපිත් එක්ක බොහොම එකතුයි. අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් තමයි එතුමාගේ සියලු කටයුතු වෙන්නේ. ඒ අනුව අපට එතුමා සමඟ එක්කාසු වෙලා වැඩ කටයුතු කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

නිශ්චිත ගැටලු තිබෙනවා නේ.

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආචාර්ය ආරාධනා)
(The Hon. S.B. Nawinne)

ඒවා අපට විසඳා ගන්න පුළුවන්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

මේ නිශ්චිත ගැටලු ටික විසඳන්න ඕනෑ. ඒ කියන්නේ, ටෙලි නාට්‍ය මුහුණ දීලා තිබෙන ගැටලු, වේදිකා නාට්‍ය මුහුණ දීලා තිබෙන ගැටලු වශයෙන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය ආරාධනා)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

ගරු මන්ත්‍රිතුමා, ලබා දුන් කාලය අවසන්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ කාර්යයේ අවසානයක් තිබෙන්න ඕනෑ නේ. තව අපේ වෙලාවත් තිබෙනවානේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය ආරාධනා)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

අපි 12.30 p.m. Sitings suspend කරන්න ඕනෑ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර අනුරා ත්‍රිලාභායාචාර්ය)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපට වෙන් කර තිබෙන වේලාවෙන් අඩු වුණාට කමක් නැහැ.

මම කියන්නේ මේකයි. මේ ගැටලු ටික තිබෙනවා. අවස්ථා ගණනාවක මේ ගැටලු වෙනුවෙන් සමීප හැඳිලා තිබෙනවා; ඇමතිවරු මුණ ගැසී තිබෙනවා; සාකච්ඡා සභා පවත්වා තිබෙනවා; පාර්ලිමේන්තුවේ කියා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපට තවත් ඕනෑ තරම් ඒ ගැන කථා කරන්න පුළුවන්. හැබැයි, අඩුම තරමින් අපි

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

තෝරා ගත් ප්‍රශ්නවලින්, මේ ප්‍රශ්න ටික අපට ඉක්මනින් විසඳන්න පුළුවන්, මේ ටික අපට තව අධ්‍යයනය කරලා විසඳන්න පුළුවන්, මේ ටික අපට කොහොමත් කරන්න බැහැ කියලා මොකක් හෝ තීරණයක් අරගෙන අපි මේ කටයුත්ත අවසන් කළ යුතුයි. ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ සඳහා තිබෙන යාන්ත්‍රණය මොකක්ද?

ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவினன்)

(The Hon. S.B. Nawinne)

ඒ ගැන කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවේදී වුණත් අපට සාකච්ඡා කරලා විසඳන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිට වුණත් විසඳා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ ඕනෑ අවස්ථාවකට මම සූදානම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

මිලහට, ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා.

[අ.හා. 12.21]

ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා (පාර්ලිමේන්තු ප්‍රතිසංස්කරණ හා ජනමාධ්‍ය නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு கருணாரத்ன பரணவிதான - பாராளுமன்ற மறுசீரமைப்பு மற்றும் வெகுசன ஊடக பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Karunarathna Paranawithana - Deputy Minister of Parliamentary Reforms and Mass Media)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාව පිළිබඳ වූ මේ විවාදයට සම්බන්ධ වීමට ඉඩ ලැබීම ගැන මට සතුටක් තිබෙනවා. ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කරපු මේ යෝජනාව ඉතාම වැදගත් යෝජනාවක්. මේ යෝජනාවේදී සහ එතුමාගේ කථාවේදී ඉදිරිපත් කරපු බොහෝ කරුණු සම්බන්ධයෙන් අපේ ප්‍රසාදය පළ කරන අතර, ඒ කරුණු ගැන අපේ එකඟත්වයක් තිබෙන බව මුලින්ම සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අප ජීවත් වන මේ යුගයේ සමස්ත කලාවම මුහුණ පා තිබෙන අර්බුදය ඇත්තෙන්ම ඔබතුමා යෝජනාවේ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාටත් වඩා බරපතළයි. මට නම් පෙනෙන හැටියට මේ යුගයේ කලාව මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රධානම අර්බුදය තමයි, කලාව ඇතුළෙන්ම ප්‍රතිකලාවක් බිහි වීම. අපි ඒකට කියනවා, anti-art කියලා. නාට්‍ය ඇතුළේ නාට්‍ය විරෝධයක්. නාට්‍ය විරෝධයක් කියන්නේ, නාට්‍ය විරෝධී නාට්‍යයක් ඇති වන එකට. ඒක අපි නාට්‍ය කියලා හදා ගත්ත කලා ශාන්තරයේ මූලික ගුණාංග උල්ලංඝනය කරන දෙයක්. සංගීතය ගත්තොත්, සංගීතය තාක්ෂණ විප්ලවයක්. නව කථාව ගත්තොත්, එදා නව කථාකරුවෙකුට තමන්ගේ වූ පාඨක ප්‍රජාව 25,000ක් විතර හිටියා නම්, අද ඒක 2,500 දක්වා හැකිලෙනවා. ඒ පාඨක සමාජය හැකිලෙනවා. නාට්‍ය ගත්තොත්, බාල භාසා ජනිත කරන විගඩමක් බවට නාට්‍ය පත් වෙමින් තිබෙනවා. මේක ලංකාවේ විතරක් තිබෙන තත්ත්වයක් නොවෙයි, මුළු ලෝකයේම දකින්නට තිබෙන තත්ත්වයක්. ඒ තමයි කලාව ඇතුළේ ප්‍රතිකලාවක් බිහි වීම. මේක සංවේදී කාරණාවක් නිසා හැමෝටම ඒ ගැන විවිධ මත තිබෙන්නට පුළුවන්. නමුත් මේ බැරෑරුම්කම අපි අවබෝධ කර ගත්තොත්, කලාව බේරා ගැනීමට අවශ්‍ය නම් සරල දෝෂාරෝපණවලින් එහා ගිය වැඩ පිළිවෙළක් අවශ්‍යයි කියලා අපට පෙනෙනවා.

අද සමහර අය කල්පනා කරනවා, කලාවේ යුගය අවසානයයි, කලාව ඉවරයි කියලා. තව අය කියනවා, කලාව ඉවර වෙලා නැහැ, කලාත්මක ශක්‍යතාව, කලාත්මක කුසලතාව සමාජයෙන් ගිලිහිලා ගිහින් කියලා; සමාජයට කලාව අහිමි වෙලා ගිහින් කියලා. එහෙම නැත්නම්, කලාවක් බිහි කර ගන්න තිබුණු සංස්කෘතික පසු බිම දැන් අපෙන් අයින් වෙලා වෙනත් ආකාරයේ සංස්කෘතියකට මානව සමාජය යමින් තිබෙනවාය කියනවා. කලාව සම්බන්ධයෙන් එවැනි විවිධ මතිමතාන්තර ගොඩක් තිබෙනවා. එම නිසා කලාව සම්බන්ධව මහ බැරෑරුම් අර්බුදයක් අප අතර තිබෙනවාය කියන එක අපි මුලින්ම සඳහන් කරන්න අවශ්‍යයි, අද මේ කථා කරන කරුණුවලට එන්න කලින්. මේ ප්‍රශ්නය බැරෑරුම් වාගේම, උත්තර සෙවීමත් ඉතාම සංකීර්ණ කටයුත්තක් වෙලා තිබෙනවාය කියන එකත් අපි මේ වෙලාවේ මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා අපේ ලාංකික සමාජයේ තිබෙන ගොඩක් ප්‍රශ්න මතක් කළා. ඒ කියපු ගොඩක් දේවල් ඇත්ත. උදාහරණයක් හැටියට නාට්‍ය කලාව ගනිමු. තමුන්නාන්සේ හොඳ නාට්‍ය රසිකයෙක්; ප්‍රේක්ෂකයෙක්. මමත් එහෙමයි. සමහර වෙලාවකට අපි දෙදෙනාම එකම නාට්‍ය ප්‍රේක්ෂකාගාරයේදී හමු වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, නාට්‍ය කලාව අද මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රධාන අර්බුදය නාට්‍යශාලා නැතිකම පමණක්ම නොවෙයි. ඒකත් ලොකු ප්‍රශ්නයක්. නමුත් අද ඒ කලාව, කලා ශාන්තරයක් හැටියට ඊට වඩා අභ්‍යන්තරික අර්බුදයකට මුහුණ පා තිබෙනවා. උදාහරණයක් හැටියට රූපවාහිනිය ගනිමු. රූපවාහිනිය ගැන අද ගරු මන්ත්‍රීවරු වැඩි දෙනෙක් කථා කළා. අපි බලන්න ඕනෑ, රූපවාහිනිය කියන මාධ්‍යය කලාවේ ආරක්ෂකයා හැටියට පෙනී සිටිනවාද, ප්‍රතිකලාවේ නියෝජිතයා හැටියට පෙනී සිටිනවාද කියලා. මගේ අදහස අනුව නම් රූපවාහිනිය පෙනී සිටින්නේ ප්‍රතිකලාවේ නියෝජිතයා හැටියටයි. ටෙලිනාට්‍ය කියන කලා ශාන්තරය ගත්තොත්, අද ඒක "වැල් ටෙලිය" කියන පඩංගු නාට්‍ය ගණයට තල්ලු වෙලා ගිහින් තිබෙනවා. අපේ ජාතික රූපවාහිනිය හෝ ස්වාධීන රූපවාහිනිය කියන මේ ආයතන දෙකට පමණයි අඩුම වශයෙන් ඒක සීමා කරන්න පුළුවන් කියන ප්‍රතිපත්තියකට යන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ. කොටස් 100කින් එහා පෙන්වන්නේ නැහැ කියන තැනට එන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ කොටස් ගණනත් එහාට මෙහාට වුණු අවස්ථා තිබුණා. හැබැයි, අපි ඒ ප්‍රතිපත්තියට ගිහින් තිබෙනවා. නමුත්, මේ "වැල් ටෙලිය"ත් එක්ක මේ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වෙලා තිබෙන ප්‍රශ්න, සූරා කෑම, බාල භාණ්ඩ එළියට ඒම කියන ඒ ඔක්කෝම ටික තිබෙනවා. කලාවේ නියෝජිතයා හැටියට රූපවාහිනිය කියන මාධ්‍යය වැඩ කරන්නේ නැහැ කියන එකයි මගේ අදහස. අන්න ඒක පිළිගෙන අපි මොකක් හෝ උත්තරයක් හොයන්න සූදානම් වෙමු කියන එකයි මගේ අදහස.

"Reality" කලාව ගත්තොත්, අද හැම මාධ්‍යයකටම ඒක වසංගතයක් වාගේ බෝවෙලා තිබෙනවා, ගෝලීය පරිමාණයෙන්. නමුත් "reality" වැඩසටහන්වල චින්දන කර්මාන්තය ගත්තොත්, මෙව්වර කාලයක් - විශේෂයෙන්ම මේ නූතන යුගයේ - අපි බොහෝම මහත්සියෙන් හදා ගත්ත සංස්කෘතික භාණ්ඩාගාර උලා කන සුකර වර්ගාවකයි නිරත වෙලා ඉන්නේ. මේක ඇතුළෙන්ම උත්තරයක් සොයා ගන්න පුළුවන්ද කියන ප්‍රශ්නයත් අපට තිබෙනවා. එම නිසා මේවා පිළිබඳව මීට වැඩිය පුළුල් සංවාදයක් එක්ක අපි සියලු දෙනාම වැඩ කරන්න ඕනෑ. මේ හැම කලා අංගයක්ම ආරක්ෂා කරන කලා සංස්කෘතික සමාජ ව්‍යාපාරයක් ඇතුළේ තමයි මේවාට උත්තර සොයා ගන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ. රාජ්‍යයට ඒ වෙනුවෙන් තිබෙන වගකීමෙන් ගැලවෙන්න බැහැ. කලාවේ අන්තර්ගතයට රාජ්‍ය මොනම විධියකින්වත් මැදිහත් විය යුතුයි කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් පමණයි තිබෙන්නේ.

ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා

(மாண்புமிகு கருணாரத்ன பரணவிதான)
(The Hon. Karunaratna Paranawithana)

හොඳයි. මගේ කථාව අවසන් කළ යුතුව තිබෙන නිසා මම කෙටියෙන් සඳහන් කරන්නම්. අපේ විත්‍යපට කර්මාන්තය අර්බුදයකට මුහුණපාලා තිබෙනවා, විත්‍යපට බෙදාහැරීම සම්බන්ධයෙන්. විත්‍යපට සංස්ථාව, අධ්‍යක්ෂවරු, නිෂ්පාදකවරු සහ ක්ෂේත්‍රයේ සියලු දෙනාම එකඟ වෙමින් වැඩ පිළිවෙළකට දැන් අවතීර්ණ වෙමින් තිබෙනවා. ටෙලිනාට්‍ය විකාශනය කිරීමේදී ඔබතුමන්ලා යෝජනා කරපු ඒ වර්ගීකරණයට අනුව කටයුතු කරන්න අපේ ජාතික නාලිකා දෙක එකඟ වෙලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජාතික රූපවාහිනිය හෝ ස්වාධීන රූපවාහිනිය ඇතුළේ මේක ක්‍රියාත්මක වුණාට ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැහැ කියන එකත් අපි කියන්න කැමැතියි. තව නාලිකා ගොඩාක් තිබෙනවා. එම නිසා රූපවාහිනී කර්මාන්තයේ සිටින සියලු දෙනාම ඒක රාශි කරගෙන මේවා සම්බන්ධයෙන් යම් ප්‍රමිතියක් හදාගන්න අපට පුළුවන්ද කියන කාරණය සම්බන්ධයෙන් අපි කටයුතු කරමින් සිටිනවා. ඒ සඳහා නීතිමය වශයෙන් අපි මැදිහත් වෙනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනමාධ්‍ය නියාමන කොමිසමක් බිහි කරන්නත් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අන්න ඒ වාගේ වෙලාවකදී මේ වාගේ වැදගත් අදහස් ඒකරාශී කරගෙන පුළුවන් උපරිම ආකාරයෙන් හොඳ, යහපත් සම්මුතීන් හදන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ යෝජනාව ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශයට, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට සහ සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයට අදාළ වෙලා තිබෙනවා. ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශයට මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩි වගකීමක් පැවරෙන නිසා, මේ යෝජනාවේ සඳහන් ගොඩක් කරුණු කාරණා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිපත්තිමය සහ ක්‍රියාමාර්ගික මැදිහත්වීමක් කරන්න අපි සූදානම්ව සිටින බවත් ප්‍රකාශ කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

The Sitting is suspended till 1.30 p.m.

දස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත් හිටුවන ලදින්,
අ. හා. 1.30ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடைநிறுத்தப்பட்டு, பி.ப. 1.30 மணிக்கு மீண்டும் ஆரம்பமாகியற்று.

Sitting accordingly suspended till 1.30 p.m. and then resumed.

[අ.හා. 1.30]

ගරු ඩී. ටී. ඩබ්ලිව්. විමලවීර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு டி.டி.வி. விமலவீர திசனாயக்க)
(The Hon. D.T.W. Wimalaweera Dissanayaka)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. කලාව, සාහිත්‍යය, නිෂ්පාදනය, වෙළෙඳාම, කෘෂිකර්මය කියන මේ සියලු දේ අයිති වෙන්නේ "සංස්කෘතිය" කියන සන්දර්භය තුළටයි. හැබැයි, අපේ රටේ ඉතිහාසයේ ඉඳලාම "සංස්කෘතිය" අපි නිර්වචනය කරලා තිබෙන්නේ ඉතාම පටු විධියටයි. සංස්කෘතිය කලාවට, සාහිත්‍යයට, එහෙම නැත්නම් විත්‍යපටයකට, නාට්‍යයකට වාගේ දෙයකට සීමා කරලා තමයි තිබෙන්නේ.

හැබැයි, සංස්කෘතිය යනු මේ සියල්ලේම සමස්තයි. රටක නිෂ්පාදනය, වෙළෙඳාම, කලාව, නීතිය, කෘෂිකර්මය කියන මේ සියල්ලේ සමස්තයට තමයි සංස්කෘතිය කියලා කියන්නේ. ඒක තමයි, ඊ.බී. ටයිලර්ගේ නිර්වචනය අනුව "සංස්කෘතිය" යන්නට තිබෙන පුළුල්ම නිර්වචනය. හැම ආණ්ඩුවක් කාලයේදීම අපට පෙනෙන්න තිබෙන දෙයක් තමයි, "සංස්කෘතික කටයුතු" කියන එක තුන්වැනි ශ්‍රේණියට පත්වෙලා තිබීම.

ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙල පැවැත්වෙන දිනය අදයි. හැබැයි, ශ්‍රී ලංකාවේ සාහිත්‍ය සම්බන්ධයෙන් තිබෙන සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලයට මේ සම්මාන උළෙල පවත්වන්න විධියක් නැහැ. අද ඒ සම්මාන උළෙල පවත්වන්නේ සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවේ විශේෂ උපදේශන මණ්ඩලයක් මගිනුයි. සංස්කෘතිය කැලීවලට කඩලා, දෙපැත්තට තුන් පැත්තට බෙදිලා තිබෙනවා. "ඔළුව ජපන්, කඳ ජර්මන්, කකුල ඉතාලි" කියලා මා හැම දාම කියන මේ කථාව අනුව සාහිත්‍ය උත්සවය පවත්වන්න සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලයට පුළුවන්කමක් නැහැ. එවන් තත්ත්වයක් තුළ, කොළඹට කොටු වෙව්ව ඇතැම් ඊනියා උගතුන්, බුද්ධිමතුන්, කලාකරුවන් කියන අය මේ රටට විවිධ නිර්වචන දෙමින් තිබෙනවා. මේ රට මොකක් දෙප් වෙනසකට භාජනය වුණාය කියලා ඔවුන් කියනවා. හැබැයි, එවැනි තත්ත්වයක් තුළ දරුවන් මැරීම, කුඩු විකිණීම, මත් පැන් පානය කිරීම - මේ සියල්ල - අපේ රටේ වර්ධනය වෙද්දි කොළඹට කොටු වෙව්ව, තමන් ඊනියා බුද්ධිමතුන් යැයි උදම් අනමින් සිටින ඉතාම සීමිත පිරිසක් විසින් යම් යම් නිර්වචන දෙමින් සිටිනවා.

පසු ගිය රාජ්‍ය නාට්‍ය උත්සවය පවත්වපු වෙලාවේදී එතැන වේදිකාවේ නාට්‍යකරුවන් විරෝධතාවක නිරතවෙලා හිටියා. නාට්‍ය අනුමණ්ඩලයට නාට්‍ය පවත්වන්න අවශ්‍ය මුදල් නැහැ. නාට්‍ය අනුමණ්ඩලයට ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙල පවත්වන්න මුදල් නැහැ. කලාකරුවන් රාජ්‍ය නාට්‍ය උළෙල පවත්වන තැනට ගිහිල්ලා උද්ඝෝෂණ කරනවා. මේක තමයි, අපේ රටේ සාමාන්‍ය තත්ත්වය.

අපි උදේ ඉඳලා ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අහගෙන හිටියා. එතුමාගේ කථාව බොහොම සාරගර්භයි. එතුමා රෝගයේ ලක්ෂණ ඔක්කොම කිව්වා; රෝගී තත්ත්වය පිළිබඳව කිව්වා. හැබැයි, මේ රෝග නිධානය අපි හොයන්න ඕනැ. මේ රටේ නැහෙනහිර පළාතේ යම්කිසි කාලයක් අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා විධියට හිටපු මට කියන්න තිබෙන්නේ මේ සියල්ල බැදී තිබෙන්නේ අධ්‍යාපනයෙන් කියලායි. අද රටේ කොහේ හෝ තැනකට ගියොත් - දිය ඇල්ලක් ළහට ගියොත්, සිහිල් හෙවණක් ළහට ගියොත්, සුන්දර තැනක් ළහට ගියොත් - පෙනෙනවා, ඒ තැන්වල බත් කාලා දාලා, අරක්කු බිලා බෝතල් විසි කරලා, පොලිතීන්, ප්ලාස්ටික්වලින් ඒ තැන් පුරවලා තිබෙන බව. අපි කන්න දන්නේ නැති ජාතියක් බවට පත්වෙලා සිටිනවා. මහ පාරේ හැම දාම මිනිස්සු මැරෙනවා. පාරේ යන්න දන්නේ නැති ජාතියක් බවට අපි පත්වෙලා සිටින්නේ. පොදු වැසිකිළියකට ගියොත්, ඒ වැසිකිළියට ආපසු කාටවත් යන්න බැහැ. වැසිකිළි යන්න දන්නේ නැති ජාතියක් තමයි අපි නිර්මාණය කරමින් සිටින්නේ. මේ සියල්ල අධ්‍යාපනය හා බැඳුණු මූලික කාරණායි. නවීන තාක්ෂණයේ මෙවලම් ඔස්සේ, සොදුරු සෞන්දර්යාත්මක විදීමක් ඇති, අනුන්ගේ දුක බෙදා ගන්නා, අනුන්ගේ දුකේදී ඇහැට කළුකේ උනන සෞන්දර්යාත්මක දරුවෙක් අපට බිහි කරන්න අද බැරිවෙලා තිබෙනවා. හැම කෙනාම කල්පනා කරන්නේ අධ්‍යාපනය යනු විභාග සමත් කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් කියලායි. විභාග සහතිකයක් අතේ තිබෙනවා. හතරැස් කොළයක්; හතරැස් පත්ති කාමරයක්; හතරැස් අධ්‍යාපනයක්. විභාග සහතිකය අරගෙන ඉන්නවා. "විභාගය සමත්, ජීවිතය අසමත්" දරුවන් තමයි මේ බිහි කරලා සිටින්නේ. ඒ නිසා සංස්කෘතියේ, කලාවේ කඩා වැටීමට

[ගරු ඩී. ටී. ඩබ්ලිව්. විමලවීර දිසානායක මහතා]

මූලික කාරණය වෙලා තිබෙන්නේ අධ්‍යාපනයයි. හැමෝම මේ ගරු සභාවෙන් එළියේ ඉඳගෙන කථා කරන්නේ විභාග ප්‍රතිඵලයක් ගැන; ඉස්කෝලේ ගොඩනැගිල්ලක් ගැන; ඩෙස්ක් - පුටු ගැන; ගුරුවරයා ගැන. අද ගුරුවරු කී දෙනෙකුට සෞන්දර්යාත්මක විදීමක් තිබෙනවාද, කියවීමක් තිබෙනවාද කියලා අපි අහන්න කැමැතියි. ඒ නිසා මේ රටේ පවතින අධ්‍යාපනයේ යම් කිසි වෙනසක් නොකර, කවර හෝ ජාතික මට්ටමේ වැදගත් වෙනස්කමක් කරන්න හැකිවෙයි කියලා මම කල්පනා කරන්නේ නැහැ. එම නිසා අනෙකාගේ දුක්ඛ දෝමනස්සයන්ට අසංවේදී වන, මනු සතුන් කියන දෙපා සතුන් නිර්මාණය කරන මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය වෙනස් කරන්නේ නැතිව අපට යහපත් රටක්, සංස්කෘතියක් හදන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපි කලාකරුවන් ගැන කථා කරනවා; සාහිත්‍යකරුවන් ගැන කථා කරනවා. හැබැයි, මේ රටේ සාහිත්‍යකරුවෙක් යම් ග්‍රන්ථයක් නිර්මාණය කළාට පසුව ඔහුට ලැබෙන්නේ ඒ පොතේ අලෙවියෙන් සියයට 10ක කොටසක්- සියයට 10ක අනුපාතයක්- පමණයි. එනකොට පොත් වෙළෙඳාම් කරන වෙළෙඳ මහත්මයාට; ව්‍යාපාරිකයාට සියයට 40ක මුදලක් ලැබෙනවා. එනකොට නිර්මාණකරුවාට ලැබෙන්නේ, සියයට 10යි, පොත වෙළෙඳාම් කරන පුද්ගලයන්ට සියයට 40යි. එවැනි තත්ත්වයක් තුළදී නිර්මාණකරුවාගේ අයිතිය මොකක්ද? ඒ නිසා කොයි ආණ්ඩුවෙන් හරි, මේ ආණ්ඩුවෙන් හරි- මේ අවස්ථාවේදී ගරු සංස්කෘතික ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ නැහැ. සංස්කෘතික ඇමතිවරු කිහිප දෙනෙක්ම ඉන්නවා. මොකද, ඒ අමාත්‍යාංශයේ කාර්යයන් බෙදිලා ගිහිල්ලා තිබෙන නිසා. නමුත් දැන් මේ ගරු සභාවේ වගකිවයුත්තක් නැහැ. මේ ගරු සභාවේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ටයි මම මේ කථා කරමින් ඉන්නේ.- කරුණාකරලා අපි මේ වෙනස්කම කරන්න ඕනැ. නිර්මාණකරුවාගේ පොතේ අලෙවියෙන් ඔහුට එන ආදායම සියයට 10යි, පොත් විකුණන පුද්ගලයාට සියයට 40යි වුණාම නිර්මාණකරුවෙක් පවතින්නේ කොහොමද? එම නිසා ඔහුගේ අභිමානය, ගෞරවය රැක ගත යුතුයි.

මේ මාසයේ කොළඹ පොත් පුද්ගලයෙක් පවත්වන්න පටන් ගන්නවා. හැබැයි, එතැනට ගියොත් එකිනෙකාගේ ඇහේ හැප්පෙන තරමටම අති විශාල ජනගහනයක් ඉන්නවා. එතැනට එන වැඩි පිරිසක් පොත් කියවන්නන් නොවෙයි. වැඩි දෙනෙක් එතැනට එන්නේ ඒ පොත්වල මිල ගණන් අහලා, එතැන තිබෙන තෝසේ කඩෙන් තෝසයක් කාලා, කොත්තු රොටි කඩෙන් කොත්තුවක් කාලා යන්නයි. ඒ නිසා පොත් බලන්න නම් පිරිසක් ඉන්නවා. නමුත්, පොත් කියවීමේ සංස්කෘතියක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ නැහැ. ඒකට හේතුව වන්නේ, අපේ රටේ පවතින පාසල් අධ්‍යාපන රටාවයි. සොළුරු සෞන්දර්ය දර්ශනයක් නැති, විදීමක් - හැඟීමක් නැති පරපුරක් අපි බිහි කරමින් ඉන්නවා. අපි ඔක්කෝම අධ්‍යාපනය යොමු කරන්න හදන්නේ වෘත්තීය අභිමුඛ පාඨමාලා සඳහායි. අපි කථා කරමින් ඉන්නේ තාක්ෂණික මෙවලම් තුළින් සන්නද්ධ දරුවෙක් හදන්නයි. හැබැයි, මනුස්සකම් ඇති, දෙපා සතෙක් නොවන දරුවෙක් අධ්‍යාපනයෙන් හදන තාක් කල් මේ වෙනස්කම කරන්න අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. දැන් සමහර වෙලාවට කියන්නේ, "සල්ලි නැහැ" කියලායි. පසු ගිය යුගයේදී අපට එල්ල වුණු චෝදනාවක් තමයි, "එතනෝල්කාරයින්ට උදව් කළා" කියන එක. එතනෝල්කාරයන් කවුද? කුඩු කාරයන් කවුද? "රජපක්ෂ රෙජිමය" කියලායි කිව්වේ. හැබැයි, ශ්‍රී ලංකාවට ගෙන්වන එතනෝල් ලීටරයකට රුපියල් 200ක් අය කරපු බද්ද මේ ආණ්ඩුවෙන් රුපියල් 10 දක්වා අඩු කරලා තිබෙනවා. ආණ්ඩුව එතනෝල් බද්ද අඩු කිරීමෙන් පමණක් රුපියල් කෝටි 1,800ක පාඩු ලබනවා. හැබැයි, නාට්‍ය උළෙල කරන්න සල්ලි

නැහැ. සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලයට මැදිහත්වීමක් නැහැ. හැබැයි, එතනෝල්කාරයින් ආනයනය කරන එතනෝල් ලීටරයකට රුපියල් 200ක් අය කරපු බද්ද රුපියල් 10 දක්වා අඩු කරන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙනවා. රටේ සංස්කෘතියට, කලාවට, එවැනි වැදගත් කාර්යන්වලට වෙන් කරන්න මුදල් නැහැ. ඒක තමයි මේ ආණ්ඩුවේ යථාර්ථය. හැබැයි, ඔවුන් එදා දින 100 වැඩ සටහනින් අලුත් රටක් හදන්න-

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(මාණ්ඩුමිතූ ජයරත්නගේ පිරිමිපිටු තව්ශානර් අවුරුණ)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Will an Hon. Member propose the Hon. Lucky Jayawardana to the Chair?

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා (ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන් සේවා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(මාණ්ඩුමිතූ අශෝක් අබේසිංහ - පොරොත්තුකරු මාර්ග සහ සිවිල් ගුවන් සේවාවේ අමාත්‍ය)

(The Hon. Ashok Abeysinghe - Deputy Minister of Transport and Civil Aviation)

I propose that the Hon. Lucky Jayawardana do now take the Chair.

ගරු ගාමිණී ලොකුගේ මහතා

(මාණ්ඩුමිතූ කාමිනී ලොකුගේ)

(The Hon. Gamini Lokuge)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.

ශ්‍රී ජයරත්නගේ.

Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

චානක විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු ලකී ජයවර්ධන මහතා මූලාසනාරුව විය.

අනතුරුව, ජයරත්නගේ පිරිමිපිටු තව්ශානර් අවුරුණ අත්තිරිසරයෙන් අත්තිරිසරයෙන්, මාණ්ඩුමිතූ ලකී ජයවර්ධන මහතා මූලාසනාරුව විය.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and THE HON. LUCKY JAYAWARDANA took the Chair.

ගරු මූලාසනාරුව මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිතූ තලාසනාරුව මන්ත්‍රීතුමා - ජයරත්නගේ පිරිමිපිටු තව්ශානර් අවුරුණ)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කථා කරන්න.

ගරු ඩී. ටී. ඩබ්ලිව්. විමලවීර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිතූ ඩී. ටී. ඩබ්ලිව්. විමලවීර දිසානායක)

(The Hon. D.T.W. Wimalaweera Dissanayaka)

හොඳයි, මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ගරු සංස්කෘතික ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මේ සභාවේ නැති වුණත්, මේ බේදවාචකය නිවැරදි කරන්න මේ ආණ්ඩුව කටයුතු කරනවා ඇතැයි කියා මම බලාපොරොත්තු වනවා.

අපේ සාලය මැදදේ තිබෙන රූප පෙට්ටියෙන් හැමදාම පෙන්වමින් තිබෙන්නේ කොහේ තිබෙන ටෙලි නාට්‍යද? ඉන්දියාවේ ටෙලි නාට්‍ය. පසු ගිය කාලයේම මේ ටෙලි නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රය කොරියන්කරණයට ලක් කරලා තිබුණා. මම දැක්කා, ඒ කාලයේ "සුජාත දියණි" ටෙලිනාට්‍යය පෙන්වන කොට, මේ රටේ ගැහැනු ළමයි කොණ්ඩේ පිරුවේ සුජාත දියණිය වාගේ බව. ඒ වාගේ ලොකු පොල් කටු හැන්දක් වාගේ එකක් කොණ්ඩේ ගහගෙන ගියා. එනකොට ශ්‍රී ලංකාවේ ඉඳගෙන අපේ දේශීය

සංස්කෘතිය ගැන කථා කරන අය අනුකරණය කරමින් තිබෙන්නේ මොකක්ද? අපි හැන්දෑවට රූපවාහිනී ටෙලිනාට්‍ය මාලාව බලන්න ගියොත් සාලය මැදදේ මොකක්ද, තිබෙන්නේ? ඉන්දියාවේ නැත්නම් කොරියාවේ මධ්‍යම පාන්තික පවුලක ඕපාදුප ටිකක්. මේ ඕපාදුප නරඹලා විත්තනය පළල් වෙයිද? රසඥතා ඥානය දියුණු වෙයිද? එහෙම නැත්නම් සොයුරු විදීමක් ඇති කර ගන්න පුළුවන් ජීවන දෘෂ්ටියක් ඇති වෙයිද? ඥාන මණ්ඩලය පුළුල් වේවිද? අපේ ටෙලි නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයෙන් මේ ලාභදායී කොරියානුකරණයත්, ඉන්දියානුකරණයත් ඉවත් කළ යුතුය කියා මම යෝජනා කර සිටිනවා. කවුරුත් හෝ වග කිව යුත්තෙක් ඒ සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ගත යුතුයි. එහෙම නොකළොත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ටෙලි නාට්‍ය නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියත් අඩු පණ වේවි. කොරියානුකරණයයි, ඉන්දියානුකරණයයි නිසා "දඩුබස්නාමානය", "බෝගල සවුදිරිස්", "මහලා හටන", "රිදි ඉට්ටංකරය" ආදි අපූරු නිර්මාණශීලී ගුණාංගයන් සහිත, අපූරු සෞන්දර්යාත්මක ගීත ඥානයක් සම්පාදනය කළ හැකි උත්තංග කලා නිර්මාණ අද බිහි නොවන තැනට මේ රට පත් වෙලා තිබෙනවා.

අපේ සිනමා ඉතිහාසයේ, 1940 ගණන්වල, 1950 ගණන්වල, 1960 ගණන්වල සිනමාවත් මේ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබුණා. පසුව එය යම් ප්‍රමාණයකින් මිදුණත්, සිනමාශාලාවලට අද මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? අද සිනමාශාලා දවසින් දවස, පැයෙන් පැය කුඩා වෙමින් තිබෙනවා; කැල්ලෙන් කැල්ල වෙනත් ව්‍යාපාරවලට යමින් තිබෙනවා. පොත් විකුණපු තැන්වල මස් විකුණන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා; මත්පැන් විකුණන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. පොත් කඩ, මත්පැන් කඩ වන විට; පොත් කඩ, මස් කඩ වන විට මේ රටේ සෞන්දර්ය ඥානය පුළුල් වන්නේ කොහොමද, විඳිමේ ශක්තිය පුළුල් වන්නේ කොහොමද, කියවීමේ ශක්තිය වැඩි දියුණු වන්නේ කොහොමද?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද ගුරුවරයා පවා කියවන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට සාහිත්‍ය කෘති කියවීමේ පුරුද්දක් නැහැ. ඒ බේදවාචකය අද තිබෙනවා. අපි ගීතයක් ගනිමු. අද ගීතයක නිර්මාණශීලී ගුණය ගැන කවුද හිතන්නේ? අද නව තාක්ෂණික මෙවලම් ඔස්සේ, නව තාක්ෂණික ක්‍රියාවලිය ඔස්සේ බොහෝ ගායකයෝ බිහි වෙනවා. හැබැයි, අද අපට මතක හිටින ගීතයක්, කවියක් නැති තරම්. අපි තවමත් මොහිදින් බෙග්ගේ ගීත, රුක්මණි දේවගේ ගීත, මිල්ටන් පෙරේරාගේ ගීත, ජෝතිපාලගේ ගීත, එම්.එස්. ප්‍රනාන්දුගේ ගීත කියනවා. අපි එම ගීත අහනවා. අදත් අපි හිමින් හිමින් මුමුණන්නේ ඒ ගීතයි. තමුත්, අද තිබෙන අලුත් ගීත මොනවාද? ඊයේ පෙරේරා අලුත් ගීතයක් මට ඇහුණා. ඒ, "පත්තර පිටුවක ඔතලා තිබුණා..." කියන ගීතයයි. පත්තර පිටුවක ඔතා තිබෙන්නේ පාත් භාගයක්වත්ද කියා මා සිතුවා. බලන කොට, ඒ ප්‍රේමය ලු. ප්‍රේමයයි පත්තර පිටුවක ඔතලා තිබෙන්නේ. මේක තමයි නූතන සාහිත්‍යයේ -ගීත සාහිත්‍යයේ- බිඳීම. මෙය විවේචනය කරලා බැහැ. මෙහි රෝග ලක්ෂණය ගැන කථා කරලා බැහැ. අපි රෝග නිධානයට විසඳුමක් දිය යුතුයි. අද තිබෙන බරපතලම කාරණය මා කියන්නම්. මේ වෙලාවේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා සිටියා නම් හොඳයි. කරුණාකර ගුරු පුහුණුවේ වෙනසක් ඇති කරන්න. මේ ලෝකය වෙනස් කරන්න ඕනෑ නම් අධ්‍යාපනය වෙනස් කරන්න අපි ලැස්ති වෙමු. එහෙම නැත්නම්, කවදාවත් මේ බේදවාචකයෙන් ගැලවෙන්න පුළුවනිමක් නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සේයා සදෙව්ම් ළදරියගේ මරණය අපි ඇති වෙන්න වික්කා. මේ රටේ සියලු මාධ්‍ය ඒ ගැන කථා කළා. උද්ඝෝෂණ පවා පැවැත්වුණා. දැන් දරුවන් මරන්නේ නැද්ද? පසු ගිය කාලයේ අපට වෝදනා කළා, මත් ද්‍රව්‍ය, මත් කුඩු, එතනෝල් ගැන කියමින්. ඒ සියලු වෝදනා අප මත දමලායි තිබුණේ. දැන් එතනෝල් නැද්ද? දැන් මත් ද්‍රව්‍ය නැද්ද? දැන් මත්

කුඩු අල්ලන්නේ නැද්ද? දැන් කේරළ ගංජා අල්ලන්නේ නැද්ද? ඒ සියල්ල අද එදාටත් වඩා ඉතා පළල් විධියට -ඉතා පුළුල් විධියට- මේ රටේ සිද්ධ වෙනවා. අපි සංස්කෘතිය ගැන කථා කරලා, කලාව ගැන කථා කරලා වැඩක් නැහැ, නාට්‍ය අනුමණ්ඩලයට රාජ්‍ය නාට්‍ය උත්සවය පවත්වන්න බැරි නම්; සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලයට රාජ්‍ය සාහිත්‍ය උත්සවය පවත්වන්න බැරි නම්. එහෙම නම්, සංස්කෘතිය සහ කලාව වෙනුවෙන් මේ ආණ්ඩුව කුමක් කරමින් සිටින්නේද? එදා දින 100 වැඩසටහනට ඉදිරිපත් කරපු යෝජනා සහ පොරොන්දු, කෝ දැන්? අපේ මරික්කාර් මන්ත්‍රීතුමා නම් හයිසෙන් හිතා වෙනවා. හැබැයි, මා මේ කියන දේ හොඳින් මතක තියාගන්න. අද දෙමව්පියන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකු සාලය මැදදට ඇවිල්ලා කල්පනා කරන්නේ, අර ස්ටාර්ස්වලට, මේ ස්ටාර්ස්වලට, සුපර් ස්ටාර්ස්වලට දරුවන් යවන්න මිස යහපත් මනුෂ්‍යයන් කරන්න නොවෙයි; යහපත් දර්ශනයක් ඇති, ජීවන දෘෂ්ටියක් ඇති දරුවන් හදන්න නොවෙයි. ස්ටාර්ස්ලා හදන්න තමයි මේ රටේ ජනතාව කල්පනා කරන්නේ. එහෙම වෙන්නේ මොකද? අද මාධ්‍ය ඔස්සේ උදේ ඉඳන් ෪ වන කල්ම 'සුපර් ස්ටාර්ස්ලා වෙන්න ඕනෑ' කියන විත්තනය තමයි ජනතාවට සපයන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සාහිත්‍යකරුවන් වෙනුවෙන්, සාහිත්‍ය නිර්මාණකරුවන් වෙනුවෙන් ලබා දෙන සියයට 10 වෙනුවට එය අඩු තරමින් සියයට 25 දක්වා වැඩි කරන්න අපට බැරි නම්, නාට්‍ය අනුමණ්ඩලයට රාජ්‍ය නාට්‍ය උත්සවය පවත්වන්න බැරි නම්, සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලයට රාජ්‍ය සාහිත්‍ය උත්සවය පවත්වන්න බැරි නම් සාහිත්‍ය ගැන කථා කරලා මොකටද? රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙල පවත්වන අද දවසේ මා කියන්න ඕනෑ, රාජ්‍ය සාහිත්‍ය උත්සවය පවත්වන්නේ සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවේ විශේෂ උපදේශක මණ්ඩලයක් මගින් බව. සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලයට කුමක්ද සිදු වුණේ, නාට්‍ය අනුමණ්ඩලයට කුමක්ද සිදු වුණේ, කලාවට මොකක්ද වෙන්නේ, සංස්කෘතියට මොකක්ද වෙන්නේ කියා අපි සිතා බලමු. එසේ යෝජනා කරමින්, මම නිහඬ වෙනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 1.44]

ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා
(மாண்புமிகு எஸ்.எம். மரிக்கார்)
(The Hon. S.M. Marikkar)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ ගරු අනුර දිසානායක මහතා ගෙන ආ යෝජනාවට අදාළව කථා කිරීමට මටත් අවස්ථාවක් ලබා දීම පිළිබඳව මා ඔබතුමාට බෙහෙවින් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. කලාව යනු සංවේදනාව හා මනෝභාව ආමන්ත්‍රණය කරන මූලිකාංග දැනුවත්ව, පිළිවෙළකට සකස් කරන ක්‍රමවේදයයි කියන එක අපි ඉස්සෙල්ලාම අවබෝධ කර ගන්න ඕනෑ. මේ වාගේ වැදගත් මාතෘකාවකදීත් සමහර උදවිය දේශපාලන පාට, පක්ෂ කණ්ණාඩිවලින් බලා කථා කිරීම ගැන අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන ගමන් කලාවේ ඉතිහාසය පිළිබඳව යම් කිසි අවබෝධයක් ලබා ගත්තොත් හොඳයි කියා මට හිතෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඇත අතීතයේදී අපේ මහා දා ගැබ්, වෙහෙර-විහාරස්ථාන සෑදීම පිණිස කැටයම් කලාව වාගේම චිත්‍ර කලාව යොදා ගෙන තිබෙන ආකාරයෙන්ම අපේ කලාවේ ඉතිහාසය මැනවින් විදහා පෙන්වනවා. ඒ එක්කම සඳකඩ පහණ, ඉසුරුමුණිය, ඇම්බැක්කේ ලී කැටයම්, සිගිරි චිත්‍ර, දඹුලු විහාරයේ සිතුවම් වාගේම නිවංක පිළිම ගෙයි තිබෙන චිත්‍ර දිහා බැලුවාම, කලාව තුළින් ලංකාවේ සංස්කෘතිය පෝෂණය වුණු ආකාරයත් අපට අවබෝධ කර ගන්න පුළුවන්.

[ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා]

පසු කාලීනව 1800 වර්ෂයේදී පමණ පිළිපිටු සිංකෝ මහත්මිය නාඩගම් කලාව ගෙනැල්ලා අපේ කලාව පෝෂණය කළා. ඒ හරහා කලාව කියන්නේ එකතැන පල් වෙන දෙයක් නොවන බව පෙන්වුවා. ඉන් පසුව පෝන් ද සිල්වා මහත්මියගේ මැදිහත්වීමෙන් තුර්කි කලාවත්, වේදිකා නාට්‍යයන් ගෙනැල්ලා කලාව තවදුරටත් ඉස්සරහට ගෙන ගියා. ඊට පසුව 1870 වර්ෂයේදී පමණ පොඩ්සිරිනා ගුරුන්නාන්සේගේ මූලිකත්වයෙන් රුකඩ නාට්‍ය කලාව ලංකාවට ගෙන ඒම නිසා කලාවේ තවත් පැතිකඩක් විවෘත වෙන්න පටන් ගත්තා. ඉන් අනතුරුව 1906 වර්ෂයේදී ග්‍රැමෝන් සංගීතය පැමිණීමත් එක්ක අපේ රට තුළ ගීත කලාව ස්ථානගත වෙන්න පටන් ගත්තා. ඊට පසුව 1925 වර්ෂයේදී Radio Ceylon ආයතනය ආරම්භ වුණා. ඒ වාගේම 1947 වර්ෂයේදී නිර්මාණය වුණු "කඩවුණු පොරොන්දුව" නම් පළමුවැනි චිත්‍රපටයත් එක්ක සිනමා කලාව ලංකාව තුළට එන්න පටන් ගත්තා. එහෙම ඇවිල්ලා 1979 වර්ෂයේදී ස්වාධීන රූපවාහිනී සේවය ආරම්භ වුණා. අද මේ ගරු සභාවේ කථා කළ මහත්වරුන් මෙසේ විවේචන එල්ල කළත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවක් යටතේ තමයි ස්වාධීන රූපවාහිනී සේවය ආරම්භ කළේ. ඊට පසුව 1982 වර්ෂයේදී ජාතික රූපවාහිනී සේවය ආරම්භ කිරීමත් එක්ක "දිමුතු-මුතු" ටෙලිනාට්‍යය විකාශනය වුණා. ඒත් එක්කම ටෙලි නාට්‍ය කලාවේ ආරම්භයත් සිදු වුණා.

මෙන්න මේ ආකාරයට විවිධ පැතිකඩවලින්, විවිධ ආරවලින් ලංකාවේ කලාව ඉස්සරහට දියුණු වී ගෙන ආවා. නමුත් ගරු අනුර දිසානායක මැතිතුමා ගෙන ආ යෝජනාවේ සඳහන් පරිදි සැබෑ ලෙසම අද වෙනකොට අපේ රටේ කලාව ඉස්සරහට ගිහිල්ලා නැහැ කියන එක කවර පක්ෂයක සිටියත් අපත් පිළිගන්න ඕනෑ. කලාවේ අනාගතය පිළිබඳව විශාල අවදානමක් තිබෙනවා. කලාව හිරවීම පිළිබඳව අපට විශාල බලපෑමක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මෙන්න මෙහෙම වුණේ ඇයිද කියන කාරණය සම්බන්ධව අපි විශේෂයෙන්ම බලන්න ඕනෑ. අද පවතින තාක්ෂණයේ දියුණුව ගත්තාම, ඒකට අනුගත වෙන විධියට අපගේ සිනමා කලාව සහ සංගීත කලාව සැකසී තිබෙනවාද කියන එක බලන්න ඕනෑ. ලංකාවේ සංගීත ක්ෂේත්‍රයේ මහා යෝධයෝ තුන්දෙනෙකු සිටියා. ඒ තමයි ආනන්ද සමරකෝන් මහත්මිය, සුනිල් ශාන්ත මහත්මිය සහ පණ්ඩිත් අමරදේව මහත්මිය. ආනන්ද සමරකෝන් මහත්මිය ස්වකන්ත්‍ර ගීත කලාවක් නිර්මාණය කරනකොට, සුනිල් ශාන්ත මහත්මිය එදා වැළලී යන්න ගිය සංගීත කලාව ගොඩ දමන්න උත්සාහ කළා. නමුත් ඔවුන් දෙදෙනාටම ඒ උනපුරණය කරන්න බැරි වෙනකොට පණ්ඩිත් අමරදේවයන් ඇවිල්ලා තමයි අපටම අනන්‍යතාවක් සහිත දේශීය සංගීත කලාවක් නිර්මාණය කරලා ඉස්සරහට ගෙන ගියේ. හැබැයි, ඉන් පසුව අපට ඒ ආරෝප සංගීත කලාව දියුණු කරන්න පුළුවන් වුණා ද කියන ගැටලුව තිබෙනවා. අමරදේව මහත්මියගෙන් පසුව බිහි වුණු ආචාර්ය වික්ටර් රත්නායක, නන්දා මාලිනී, විශාරද සුනිල් එදිරිසිංහ කියන මහත්ම, මහත්මීන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් ඉදිරියට ගියත්, අද මේ කාලය -වර්තමානය- වෙනකොට එහෙම වර්ත සිටිනවාද, එහෙම නිර්මාණ බිහි කරන්න පුළුවන් පුද්ගලයන් සිටිනවාද, එහෙම නිර්මාණ බිහි වෙනවාද කියා ගැටලුවක් තිබෙනවා.

විශේෂයෙන්ම කසුන් කල්හාර කියන ගායකයා යම් ප්‍රමාණයක උත්සාහයක් ගත්තත්, අපේ සංගීත කලාව, විශේෂයෙන්ම සිංහල ගී කෙත මියාදෙන්න පටන් ගත්තේ එවැනි නිර්මාණ බිහි නොවන වකවානුවක් නිර්මාණයවීමත් එක්කයි. ඒ නිසා මේ සඳහා විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කර රාජ්‍ය අනුග්‍රහයක් ලබා දෙන කිසියම් වැඩ පිළිවෙළක අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා කියා මා හිතනවා.

පසු ගිය කාලයේ විශේෂයෙන්ම "millennium" කියන සංකල්පයත් එක්ක මුදල් තිබෙන අය සංගීත ක්ෂේත්‍රයට ඇවිල්ලා කොණ්ඩය "පෙල්" කරලා, ලොකු ඩෙබ්නිමක් ඇදගෙන තමන්ට කැමැති විධියේ සිංදු විකක් ලියාගෙන, එහෙම නැත්නම් මොනවා හෝ කුණුහරුපයක් ලියාගෙන තමන්ට ඕනෑ විධියට music video කරලා ඒවා නිර්මාණ බවට පත් කළා. ඒ නිසා අද වෙනකොට music video සම්මාන උළෙළවල් පවත්වන තත්ත්වයට අපේ රට පත්වීම අපේ රටේ සංගීතයේ විශාල අභාගයක් කියායි මා නම් හිතන්නේ.

සිනමාව ගැන කථා කරන විට සිනමාශාලා ගැන කියන්නට වෙනවා. 1983 විතර සිනමාශාලා තිබුණා, 279ක් විතර. අද වෙන කොට ඒක 150කට අඩු වෙලා තිබෙනවා. ඒකට හේතුව, අපේ සිනමාශාලා ඩිජිටල්කරණය නොවීමයි. තවම පනතේ තිබෙන්නේ මොකක්ද? පනතේ තිබෙන්නේ, මිලිමීටර් තිස්පහේ Celluloid චිත්‍රපට සම්බන්ධයෙනුයි. පසු ගිය අවුරුදු 20 තිස්සේ ආණ්ඩු කරපු කාටවත් මේ පනත වෙනස් කරන්නවත් බැරි වෙලා තිබෙනවා. බොම්බායේ තිබෙන Celluloid සංස්කරණ මධ්‍යස්ථාන නැති වුණොත් ලංකාවේ චිත්‍රපට කර්මාන්තය ඉවරයි; සම්පූර්ණයෙන්ම මියාදෙනවා.

රුපියල් ලක්ෂ 50ක්, 80ක් පමණ වියදම් කරලා සිනමාශාලාවක් ඩිජිටල්කරණය කරන්න පුළුවන්. එහෙම රාජ්‍ය මැදිහත් වීමක්, අනුග්‍රහයක් ලැබිය යුතුයි. රජයට ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය කරන්න මැදිහත් වෙන්න බැරි වුණොට චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ පුනරුදය සඳහා මැදිහත් වීමක් ලබා දීමේ හැකියාවක් තිබෙනවා. ඒ කාරණයත් සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරවන්න අපි කැමැතියි. මොකද, ලංකාවේ ඩිජිටල්කරණය කරපු චිත්‍රපටශාලා දෙකයි තිබෙන්නේ. ඩිජිටල්කරණයට නොගියොත් ලංකාවේ සිනමා කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන්ම අපුරු යුගයකට යන එක නවත්වන්න බැහැ.

මම මේ කාරණයත් කියන්න මේක අවස්ථාවක් කර ගන්නවා. මෙවැනි බාධක, ගැටලු ගණනාවක් තිබෙද්දී මේ කර්මාන්තය ඉස්සරහට ගෙන යන්න අන්තිම අවුරුදු පහේදී විතර ලංකාවේ සිනමාකරුවන් විශාල උනන්දුවක් ගත්තා. එහෙම නම් රජයක් හැටියට අපට වග කීමක් තිබෙනවා, ඒ කර්මාන්තකරුවන් ගන්නා වූ උත්සාහයට රාජ්‍ය මැදිහත් වීමක් කරන්න. "මැදිහත් වීම" කියලා කියන්නේ රජයෙන් අවශ්‍ය සහයෝගය ලබා දීලා ඔවුන්ට ඉස්සරහට ගෙන එන එකයි. ගරු විමලවීර දිසානායක මැතිතුමා ඇහුවා, "මේ ආණ්ඩුව මොනවාද කරන්නේ?" කියලා. අපි නොවෙයි මොකුත් කරලා නැත්තේ. මොකුත් කරලා නැත්තේ එතුමන්ලායි.

2013 සැප්තැම්බර් මාසයේ එවකට හිටපු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, "සිනමාශාලා ඩිජිටල්කරණය කරනවා" කියලා. ඊට පස්සේ 2014 පෙබරවාරි 19වැනි දා අරලියගහ මන්දිරයට කලාකරුවන් සියලුදෙනාම ගෙන්වලා, රාත්‍රී හෝප්පා සංග්‍රහයක් දීලා, පත්තරේ ලොකු දැන්වීමක් දැමීමා, "ඔන්න, අපි ලබන අවුරුද්දේ ඉඳලා සිනමාශාලා සියල්ලම ඩිජිටල්කරණය කරනවා" කියලා. මේවා තමයි 'රාජපක්ෂ ශෝභන' කියන්නේ. අපිද, සිනමාව වැළලුවේ? සිනමාව දියුණු කරන්න දේශපාලනයට ආපු කට්ටිය ඉන්නවා, කලාව දියුණු කරන්න දේශපාලනයට ආපු කට්ටිය ඉන්නවා. පසු ගිය ආණ්ඩුවේ තමයි එහෙම අය ගොඩක් හිටියේ. නමුත් ඔවුන් ඒ කාර්යය සිදු නොකිරීම පිළිබඳව අපි කනගාටු වෙනවා පමණක් නොවෙයි, වර්තමාන රජයටත් අපි යෝජනා කරනවා, මේ කටයුතු අපි කරන්න ඕනෑය කියලා. මොකද හේතුව? කලාව පිළිබඳව, සංස්කෘතිය පිළිබඳව අපට වාගේම අනාගත සමාජයට

වටිනාකමක් තේරෙන්නේ නැත්නම් අපට පැවැත්මකුත් නැහැ. අන්න ඒ නිසා අපි සංස්කෘතික ඇමතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් කරනවා. එතුමා විවිධ වැඩ පිළිවෙළවල් ගැන කිව්වා. මම කියන්නේ ඒ වැඩ පිළිවෙළවල්ද, එලදායි වැඩ පිළිවෙළවල් බවට පත් කරන්න ඕනෑ බවයි. මේ නිලධාරීන් හඳුනා වැඩ පිළිවෙළ ඒ හඳුනා තිබෙන විධියටම අරගෙන වැඩක් නැහැ.

මේ වැඩ පිළිවෙළ මහ පොළොවේ සාක්ෂාත් කර ගන්න නම් ලංකාව පුරා තිබෙන සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථාන, performing arts centres බවට පත් කරලා රජයේ අනුග්‍රහය ලබා දෙන්න ඕනෑ, අනාගත තරුණ පරපුරට මේ පිළිබඳව දැනුවත් වෙන්න; දැනුම ලබා ගන්න; පුහුණුව ලබන්න. විෂය ප්‍රගුණ කරගෙන ඉන් පස්සේ එහෙම කණ්ඩායමක් නිර්මාණය කරනවා නම් අපට මේ ක්ෂේත්‍රයට පුහුණුවක් සහ දැනුමක් සහිත පිරිසක් බිහි කරලා මේ කලාව තව ඉස්සහරට ගෙන යන්න පුළුවන් වෙයි.

අපි සංස්කෘතික ඇමතිතුමාට මේ යෝජනාව කරනවා. අපේ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව, ගුවන් යානා එන්නේ නැති මත්තල ගුවන් තොටු පොළ පෞද්ගලික අංශයත් එක්ක එකතු වෙලා පවත්වාගෙන යනවා නම්, නැව් එන්නේ නැති හම්බන්තොට වරාය පවත්වාගෙන යනවා නම් ඒ වාගේම 'රන්ඕනිතැන්න' සිනමා ගම්මානයත් එහෙම පවත්වාගෙන යන්න කියලා. මෙම සිනමා ගම්මානය බලන්න තවමත් රයිකයන් එනවා. නමුත් චිත්‍රපට කෙරෙනවා අඩුයි. ඒ නිසා ඒ සිනමා ගම්මානයත් තව දියුණු කළොත්, ඒ ආශ්‍රයෙන් චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන්ට සහනදායී මිලට නූතන පහසුකම් සහිතව තමන්ගේ චිත්‍රපට කර්මාන්තය ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන්.

මාතර - හම්බන්තොට අධිවේගී මාර්ගය ඉදිකිරීමේ කටයුතු දැන් කෙරෙනවා. ඒක විවෘත කළාම කොළඹ ඉඳලා පැය එකහමාරකින් විතර එතැනට යන්න පුළුවන්. පෞද්ගලික අංශයත් එකතු වෙලා 'රන්ඕනිතැන්න' සිනමා ගම්මානය තවත් දියුණු කරන්න ඕනෑ කියන එක තමයි මගේ ආකල්පය. එහෙම නොවුණොත් මේ කලාව තවදුරටත් වාණිජකරණය වෙනවා; තවදුරටත් මුදල් ඇති සමාජයකටම පමණක් සීමාවන දෙයක් බවට පත් වෙනවා.

පසු ගිය කාලයේ ජාතික රූපවාහිනියේ එහෙම නැත්නම් ස්වාධීන රූපවාහිනියේ ටෙලි නාට්‍යයක් දාන්න, එක්කෝ ලක්ෂ 12ක විතර අල්ලසක් දෙන්න ඕනෑ, නැත්නම් ලිංගික අල්ලසක් දෙන්න ඕනෑ. ඉතින් එහෙම තත්ත්වයක් නිර්මාණය වෙලා තිබුණු රටක තමයි අපි පසු ගිය අවුරුද්ද ඇතුළත සිදු වෙලා තිබෙන ක්‍රියාකලාපය ගැන කල්පනා කරන්නේ. දැන් තිබෙන තත්ත්වය මාස හයකින් ඇති වෙච්ච දෙයක් නොවෙයි. අවුරුදු 20ක් තිස්සේ ඇති වුණු දෙයක්. මේ චිත්‍රපට බෙදා හැරීම පෞද්ගලික අංශයට ලබා දීම වන්දිකා බණ්ඩාරායක මැතිනියගේ ආණ්ඩුව කාලයේ කළ සම්පූර්ණ වැරදි වැඩක් කියලායි මම හිතන්නේ. එය නිසි නියාමනයකට යටත්ව කළා නම් අද සිනමා කර්මාන්තයට මේ තරම් කනගාටුදායක ඉරණමක් අත් වෙන්නේ නැහැ.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කාලය අවසන්.

ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.எம். மரிக்கார்)

(The Hon. S.M. Marikkar)

කපා කරන්න බොහෝ දේවල් තිබුණත්, කාල වේලාව නැහැ. මට තව විනාඩියක් දෙන්න මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

විශේෂයෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, ලංකාවේ ගීත කලාව සහ සිනමා කලාව ගැනවත් විශේෂ අවධානයක් යොමු කරන්න කියලා. වේදිකා නාට්‍ය ගැනත් මා කපා කරන්න කැමැතියි. මට මතකයි, මම ජනමාධ්‍ය අංශයේ සේවයේ ඉන්ද්‍රදී වේදිකා නාට්‍ය උළෙලක් කරන්න එවකට හිටපු ඇමතිතුමියත් එක්ක කපා කළාම, සියලු දේවල් කරලා අන්තිමට එතුමිය දුරකථන ඇමතුම මහ හැරියා. බැලුවාම මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? හිටපු ජනාධිපතිතුමා ඒක කරන්න එපා කියලා. මේක තමයි ඇත්ත කථාව. ඒ නිසා වේදිකා නාට්‍ය ගැන මා ඔයට වැඩිය කපා කරන්න යන්නේ නැහැ. නමුත්, රාජ්‍ය අනුග්‍රහය සිනමාවේ ප්‍රවර්ධනයටත්, ලංකාවේ සිංහල ගීත කලාව බේරා ගැනීමටත් මැදිහත් වීම ඉතාම අත්‍යාවශ්‍ය යුගයකයි අපි දැන් ඉන්නේ. ඒ මැදිහත් වීම ලබා දෙනවා කියන්නේ පරණ, හැම දාම ඉන්න අයත් එක්ක මේ ගමන යෑම පමණක් නොවෙයි. ඔවුන්ට අවශ්‍ය ගරු බුහුමන් ලබා දීලා ඔවුන්ගේ විෂය දැනුම වර්තමාන පරම්පරාවට, අනාගත පරම්පරාවට, අද ලෝකයට ගැළපෙන පරිදි ලබා දීලා ඒ හරහා මේ ක්ෂේත්‍රය ඉදිරියට ගෙන යා යුතුයි. ඒ නිසා විශේෂයෙන් සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශයට අදාළ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාවේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මේ යෝජනා වික ඒ අදාළ ආයතනවලට ලබා දීලා මහ පොළොවේ යථාර්ථයක් වන වැඩ පිළිවෙළක් ඔවුන් ලවා ක්‍රියාත්මක කරවා ගනිමින් මෙම ක්ෂේත්‍රය ඉදිරියට ගෙන යන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා ලබන අය වැයෙන් මීට වඩා මුදල් ප්‍රතිපාදන අදාළ ක්ෂේත්‍රවලට ලබා දීලා මේ කටයුතු ඉස්සරහට ගෙන යන්න කියලා අපි ඉල්ලා සිටිනවා. පාරවල් හඳුනවා වාගේම අනෙක් දේවල් හඳුනවා වාගේම, සංවර්ධනය ගෙනෙනවා වාගේම, තාක්ෂණික විප්ලවය ඇති කරනවා වාගේම ඊට සමගාමීව දේශීය අන්‍යායාච ප්‍රගුණ කිරීම සඳහා ඒ අවශ්‍ය මැදිහත් වීම මේ රජය විසින් ලබා දීලා ඒ කටයුතු කළ යුතුයි කියන එකයි මගේ ඉල්ලීම. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට බොහොම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

බොහොම ස්තූතියි.

මිළහට, ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.හා. 1.56]

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளின்த ஜயதிஸ்ஸ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ රටේ කලාව, කලාකරුවන් සහ ජනතාවගේ රස වින්දනය පිළිබඳව ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාවට යම් අදහස් දැක්වීමක් කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන සතුටු වෙනවා.

මේ මාතෘකාව අපි එක අමාත්‍යාංශයක් ඉලක්ක කරගෙන විවාද කරන එකක් නොවෙයි. සෘජුවම ගන්නොත්, මෙයට ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සහ සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය අයිතියි. ඒ අනුව, මේ කපා කරන මාතෘකාවට අදාළ කැබිනට් ඇමතිවරු තුන් දෙනකුත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිවරු තුන් දෙනකුත් ඉන්නවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සංස්කෘත ශිල්පයක් තිබෙනවා මෙහෙම:

"සාහිත්‍ය සංගීත කලා විහින:

ශාක්ෂාත් පශු පුළුච්ඡාන හින:

තෘණං න බාදන්තපි ජීවමාන:

තද්භාගදේයං පරමං පශුනම්"

[ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා]

එහි තේරුම "සාහිත්‍ය, සංගීතය වැනි කලාවක් නොදන්නා මනුෂ්‍යයා අං තට්ටුවක්, වලිගයක් නැති හරකෙකු වාගේය. ඔහු තණ කොළ නොකනවා පමණි. ඔහු තණ කොළ නොකෑම තණ කොළ කන හරකුන්ගේ වාසනාවක්ය" කියන එකයි. කලාවෙන් කෙනකු විතැන් වුණාට පස්සේ ඔහු අමුම අමු සතෙකු බවට පත් වනවා හැර වෙන දෙයක් වෙන්නේ නැහැ කියන එක තමයි ඒ සංස්කෘතික ශිල්පයේ සඳහන් වෙන්නේ.

අනෙක් සතුන් වාගේම මිනිසුන්ද උපදිනවා; කනවා; බොනවා; දුවනවා; පනිනවා; ලිංගික ජීවිතයක් ගත කරනවා; දරුවන් හදනවා; දරුවන් වඩනවා. නමුත්, ඊට අමතරව මිනිසාට උරුම වුණු සංස්කෘතික ජීවිතයක් තිබෙනවා. ඒ සංස්කෘතික ජීවිතයේ අත්‍යාවශ්‍ය දෙයක් තමයි කලාව. කලාවේ විවිධ අංග පිළිබඳව අපි අද උදාසන සිට සාකච්ඡා කළා. සංගීතය, වේදිකා නාට්‍ය, ටෙලි නාට්‍ය, චිත්‍රපට, සාහිත්‍ය ඇතුළත් කලාවේ අංග බොහොමයක් තිබෙනවා.

අපේ රටේ ඉතිහාසය ගත්තොත් අපට පෙනෙනවා, බ්‍රිතාන්‍යයන්, අමාචතුරන්, සිද්ධි සහරාවෙන්, එහෙම නැත්නම් සද්ධර්ම රත්නාවලියෙන්, සද්ධර්මාලංකාරයෙන් පෝෂණය වුණු වසර දහස් ගණනක සාහිත්‍යයක් අපට තිබෙන බව. ඒ වාගේම සිගිරි කුරුටු ගිවිලිනුත් දැක්වෙන ගීතය පිළිබඳ ඉතිහාසයක් ක්‍රිස්තු වර්ෂ පස්වැනි සියවසටත් පෙර සිට අපේ රටේ පැවතිලා තිබෙනවා. චිත්‍රපට කලාව ගත්තොත් 2017 වන කොට වසර 70ක් සම්පූර්ණ වන සිනමා කර්මාන්තයක් අපට තිබෙනවා. එහිම කොටසක් තමයි දැන් වසය අවුරුදු 33ක් පසු කරන අපේ රටේ ටෙලි නාට්‍ය කලාව.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අනෙක් කලා මාධ්‍යයන්ට වඩා මේ "ටෙලි නාට්‍ය" කියන මාධ්‍යයේ යම් සුවිශේෂත්වයක් තිබෙනවා. චිත්‍රපටයක් හෝ වේදිකා නාට්‍යයක් නැරඹීමේදී අපි තෝරා ගැනීමක් කරනවා. අවශ්‍ය නම් බලන්න පුළුවන්, අවශ්‍ය නම් නොබලා ඉන්න පුළුවන්. ඒ එන චිත්‍රපටයත්, එහෙම නැත්නම් වේදිකා නාට්‍යයත් ප්‍රසිද්ධ රැහැම් පාලක මණ්ඩලයේ අනුමැතිය සහ අවසරය ලබා ගෙනයි එන්නේ. ඒ නිසා එතැනින් පෙරිලා තමයි අපේ ඉස්සරහට එන්නේ. ඒ වාගේම කෙනෙක් චිත්‍රපටයක් හෝ වේදිකා නාට්‍යයක් බලන්න වෙලාවක් වෙන් කර ගන්න ඕනෑ; ඒ ශාලාවට යන්න ඕනෑ; මුදල් ගෙවලා ටිකට් එකක් ගන්න ඕනෑ; ඒ වාගේම පැය එකහමාරක්-දෙකක් එතැන ඉන්න හිත හදා ගන්නත් ඕනෑ. හැබැයි මේ මාධ්‍ය දෙකටම වඩා ටෙලි නාට්‍ය වෙනස්. අපේ ගෙදර සාලයට අනවසරයෙන් කඩා වදින, එසේ කඩා වැදී බලන්නකාරයන් අපේ කනේ ඇනෙන, ඇහේ ඇනෙන දෙයක් බවට ටෙලි නාට්‍ය පත් වෙලා තිබෙනවා. එහි ප්‍රමිතිය තීන්දු කිරීම සඳහා කිසිදු පාලක මණ්ඩලයක් නැහැ; රැහැම් පාලක මණ්ඩලයක් හෝ වෙනත් ආයතනයක් නැහැ. ඒ නිසා හදන හැම ටෙලි නාට්‍යයක්ම අප මත කඩා වැටෙනවා. ඒ වාගේම තෝරා ගැනීමකුත් නැහැ. සවස 6.30 ඉඳලා රාත්‍රී 10.00 දක්වා කවර TV channel එකක් දැමීමත්, අපට ටෙලි නාට්‍ය මුණ ගැහෙනවා. ප්‍රේක්ෂකයාටත් වෙන කරන්න දෙයක් නැහැ. උදේට වැඩට ගිහිල්ලා හවසට ගෙදර එන ගෘහ මූලිකයා යම් ඉසිලුවක් ලබා ගෙන සාලයේ වාඩි වුණාට පස්සේ, පාසල් හෝ tuition ගිහිල්ලා එන දරුවා නාලා කියලා සාලයේ වාඩි වුණාට පස්සේ, ගෘහණිය කෑම උයන්න පටන් ගන්නට පස්සේ, මේ ටෙලිනාට්‍ය බලන්නකාරයන් ඒ සියලු දෙනාගේම ඇහේ වදිනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසාම තමයි මේ වන විට අපේ රටේ වැඩිම පිරිසක් එක විට නරඹන මාධ්‍යය බවට එය පත් වෙලා තිබෙන්නේ.

1979 වසරේදී අපේ රටේ තිබුණේ චිත්‍රපටශාලා 359යි. 2014 වසර වන විට එය 130 දක්වා අඩු වෙලා තිබෙනවා. චිත්‍රපට

කර්මාන්තයේ යම් කඩා වැටීමක් තිබෙනවා. 1979 වසරේදී අපේ රටේ ප්‍රේක්ෂකයන් ලක්ෂ 750ක් චිත්‍රපට බලලා තිබෙනවා. 2014 වසර වන විට එය ලක්ෂ 40 දක්වා අඩු වෙලා තිබෙනවා. අපේ රටේ වැඩිම පිරිසක් චිත්‍රපට බලපු අවුරුද්දේ ලක්ෂ 750ක් තමයි චිත්‍රපට බලලා තිබෙන්නේ. නමුත් ටෙලි නාට්‍ය ගත්තොත්, සතියක් ඇතුළත බලන ප්‍රමාණය ඊට සමාන වෙනවා. දවසකට ලක්ෂ 120ක් පමණ බලන මාධ්‍යයක් බවට අද එය පත් වෙලා තිබෙනවා. අනවසරයෙන් ඇවිල්ලා, අප මත කඩා ගෙන වැදිලා, වෙන කරන්න දෙයක් නැතිකමට මොන නාළිකාව දැමීමත් ඒ පැය තුන ඇතුළේ අපට බලන්න ඉඩ සලසන මාධ්‍යයක් බවට ටෙලි නාට්‍ය පත් වෙලා තිබෙනවා. සිනමාශාලා අඩු වුණාට, සිනමාශාලාවලට යන ප්‍රේක්ෂකයන් ප්‍රමාණය අඩු වුණාට, රූපවාහිනිය නැරඹීම වැඩි වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2012 වසරේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව අපේ රටේ පවුල් ඒකක ලක්ෂ 52න් සියයට 78.7කට රූපවාහිනිය යන්ත්‍ර තිබුණා. අපේ රටේ ගුවන්විදුලි යන්ත්‍ර තිබිලා තිබෙන්නේ සියයට 69යි. ඒ සියයට 78.7 තිබෙන්නේ යුද්ධය අවසන් වෙලා මුලතිව් ප්‍රදේශයේ පවුල්වලින් සියයට 25කට රූපවාහිනිය යන්ත්‍ර තිබුණු කාලයේදීයි; කිලිනොච්චියේ පවුල්වලින් සියයට 15කට රූපවාහිනිය යන්ත්‍ර තිබුණු කාලයේදීයි. ඒ නිසා දැන් මේ සංඛ්‍යාව අනිවාර්යයෙන්ම සියයට 85ක් දක්වා වැඩි වෙන්න ඕනෑ. ඒ කියන්නේ හැම ගෙදරකම වාගේ රූපවාහිනිය යන්ත්‍රයක් තිබෙනවා. රාජකාරියට ගිහිල්ලා ආවාට පස්සේ, කාර්යාලීය කටයුතු අවසන් කළාට පස්සේ, ව්‍යාපාරය වැහුවාට පස්සේ, පාසල් ගිහිල්ලා ආවාට පස්සේ, හැම දෙනාටම නරඹන්න තිබෙන, අපේ ඇහේ වදින මාධ්‍යය බවට අද ටෙලි නාට්‍ය පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒවායේ ප්‍රමිතිය අතිශයින් වැදගත් කරුණක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒවා වැඩිපුර නරඹන්නේ එක්කෝ අපේ රටේ තරුණ මව්වරු. එහෙම නැත්නම් මව්වරු විමට සිටින තරුණියන්. ඔවුන්ට තමයි ටෙලි නාට්‍යවලින් වැඩිම බලපෑමක් සිදු වන්නේ. ඒ නිසාමයි ඒවායේ ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳව අපි වැඩි වැඩියෙන් සැලකිලිමත් විය යුතු වන්නේ.

අපට අද මේ ටෙලි නාට්‍යවල ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳව කථා කරන්න සිදු වෙලා තිබෙන්නේ ඇයි? ඉතිහාසයේ ඉඳන් ගත්තොත්, ටෙලිනාට්‍ය ආරම්භයේ සිට ගත්තොත් ප්‍රංශයට පටන් අර ගෙන ක්‍රමානුකූලව වර්ධනය වුණු ටෙලි නාට්‍ය කර්මාන්තයක් නොවෙයි අපට තිබෙන්නේ. 1979 වසරේදී තමයි ඉස්සර වෙලාම අපේ රටේ රූපවාහිනිය නාළිකාවක් ආරම්භ වුණේ. ඒ, පෞද්ගලික නාළිකාවක් විධියට පටන් අර ගෙන පසුව රජයට පවරා ගත්, ස්වාධීන රූපවාහිනිය සේවය. ඊට පසුව 1982 වසරේදී ජාතික රූපවාහිනිය ආරම්භ කළා. 1951 වසරේදී සැන් ෆ්‍රැන්සිස්කෝ සමුළුවේදී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා කළ කථාවට කෘතඥයා සැලකීමක් හැටියට ජපානයෙන් එය දුන්නා කියලා තමයි කියන්නේ. ජපන් රජය ජාතික රූපවාහිනිය ලංකාවට දෙන කොට ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තුව වුණේ, එය අධ්‍යාපන සහ සංස්කෘතික මාධ්‍යයක් ලෙස ප්‍රවර්ධනය වෙයි කියන එකයි. ඒ නිසාම ජාතික රූපවාහිනිය ආරම්භ කරන කොට එහි නාට්‍ය අංශයක් ආරම්භ කළා. ඒ නාට්‍ය අංශයේ ප්‍රධානියා බවට පත් වුණේ අපේ රටේ ප්‍රචණ්ඩ කලාකරුවෙක් වුණු ධම්ම ජාගොඩ මහත්මයායි. ඔහු තමයි "television drama" කියන වචන, "teledrama" යනුවෙන් කෙටි කරලා, "ටෙලි නාට්‍ය" කියන වචනය ලංකාවට හඳුන්වා දුන්නේ. මුල් කාලයේදී උපසිරැසි සමඟ විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය පෙන්වීම තමයි ජාතික රූපවාහිනිය කළේ. 1983 වසරේදී ඩී.බී. නිහාල්සිංහ මහතා අධ්‍යක්ෂණය කළ "දිවුල්ල මුතු" ටෙලි නාට්‍යය, "ළා හිරු දහසක්" ටෙලි නාට්‍යය, ධම්ම ජාගොඩ මහතා අධ්‍යක්ෂණය කළ "පළිඟු මැණික්" වැනි ටෙලි නාට්‍ය බලපු ප්‍රේක්ෂකයින් ප්‍රමාණයක් අපේ රටේ ඉන්නවා.

ඒ කාලයේ අපේ රටේ ටෙලිනාට්‍ය කලාව ගුණාත්මකව ඉහළ යන්න බලපෑවේ මොකක්ද? එය ආරම්භ වූයේ, ඒ වෙන කොටත් යම් ආකාරයකින් වර්ධනය වෙලා තිබුණු උල්පත් තුනකිනි. එක් පැත්තකින් එදිරිවිර සරත්චන්ද්‍ර, ගුණසේන ගලප්පත්ති, හෙන්රි ජයසේන ආදී වේදිකා නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන්ගෙන් ආභාෂය ලත් වේදිකාවේ දක්ෂතම පිරිසක් සිටියා. ඒ වාගේම ඒ වෙනකොටත් සිනමාවට සම්බන්ධ වෙලා වසර තිස්පහක් හතළිහක් තිස්සේ වර්ධනය වූ සිනමා කර්මාන්තයේ පිරිසකුත් ටෙලිනාට්‍ය කලාවට ප්‍රවේශ වුණා. ඒ වාගේම තමයි අපේ සාහිත්‍යයත් ටෙලිනාට්‍යයට දායක වුණා. එම නිසා වේදිකාවත්, සිනමාවත්, සාහිත්‍යයත් කියන ත්‍රිවිධ උල්පත් හරහා තමයි අපේ ටෙලිනාට්‍ය කලාව පෝෂණය වන්නට පටන් ගත්තේ. එම නිසාම ටෙලිනාට්‍ය ආරම්භ වන මොහොතේම, එය යම් ගුණාත්මක තත්ත්වයකින් ඉතාම උසස් තත්ත්වයකින් තමයි ආරම්භ කෙරුණේ. එම නිසාම මුල් කාලයේ -ටෙලිනාට්‍ය ආරම්භ වී පළමුවන දශකයේ, දෙවන දශකයේ- අපට දකින්නට ලැබුණු ටෙලිනාට්‍ය කියා කියන්නේ, හරයක් සහිත දේවල් ඇතුළත් වුණු ටෙලිනාට්‍යයන්. ඒවායේ වස්තු බිජු ඉතාම උසස් මට්ටමක පැවතුණා. සමහර ඒවා ලංකාවේ සමාජ විකාශනය පිළිබඳව පර්යේෂණ කර, ඒ ආශ්‍රයෙන් නිර්මාණය කළ ටෙලිනාට්‍යයන්. උදාහරණ වශයෙන් කියනවා නම්, ධර්මසේන පතිරාජ මහතාගේ "කඩුල්ල" "ටෙලිනාට්‍යය, ජයන්ත වන්දසිරි මහතාගේ "දඬුබස්නාමානස" වාගේ ටෙලිනාට්‍ය ගත්තොත් අපේ සමාජ ක්‍රමවල විකාශනය තමයි ඒවායින් නිරූපණය කළේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම 1978න් පස්සේ වර්ධනය වන මැද පන්තිය, ඒ මැද පන්තියේ ඇතිවන ගැටුම, නාගරීකරණය නිසා ඇති වන පීඩාව, ගම සහ නගරය අතර ගැටුම, කුල ගැටුම මේ ආදී සමාජයේ සිදුවන විවිධ ප්‍රශ්න යථාර්ථයක් බවට ඉස්මතු කරමින් ටෙලිනාට්‍යය ප්‍රමාණයක් බිහිවුණා. පරාක්‍රම නිරිඟුල්ලයන් අධ්‍යක්ෂණය කළ "යශෝරාවය," නාලන් මෙන්ඩිස් මහතා අධ්‍යක්ෂණය කළ "නැදෑයෝ" ටෙලිනාට්‍යය එවැනි තත්ත්වයේ තිබුණු ඒවායි. ඒ වාගේම තමයි වෙනත් සුවිශේෂී පර්යේෂණාත්මක වස්තු බිජු පදනම් කර ගෙනත් අපේ ටෙලිනාට්‍ය කලාව පෝෂණය වුණා. උදාහරණ වශයෙන් ගත්තොත්, ධර්මසේන පතිරාජ මහතාම අධ්‍යක්ෂණය කළ "ඇල්ල ළම වලව්ව" වාගේ ටෙලි නාට්‍යයක්, "මායා මන්දිර" වාගේ නාට්‍යයක්, බර්ට්‍රම් නිහාල් මහතා අධ්‍යක්ෂණය කළ "දඩබිම" වාගේ නාට්‍යයක්, ජයන්ත වන්දසිරි මහතා අධ්‍යක්ෂණය කළ, "වෙද භාමිනේ" වාගේ ටෙලි නාට්‍යයක් කියා කියන්නේ ඉතාම සුවිශේෂී වස්තු බිජුයන් පදනම් කර ගෙන අපේ ටෙලි නාට්‍ය කලාව පෝෂණයට දායක වී තිබෙන ඒවායි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ විතරක් නොවෙයි, මුල් කාලයේ -පළමුවන දශකයේ, දෙවන දශකයේ මැද වෙනතුරු- අපේ රටේ ටෙලිනාට්‍ය පෝෂණය කරන්න සාහිත්‍ය කෘති විශාල ප්‍රමාණයක් දායක වුණා. ටෙලිනාට්‍යයක් විධියට නිර්මාණය වුණු පළමුවන නවකථාව බවට සෝමවිර සේනානායකයන්ගේ "යශෝරාවය" පත් වුණා. ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් කියන මහා සිනමාවේදියා පුණ්‍යකාන්ති විජේනායක මහත්මියගේ "ගිරය" කෘතිය ටෙලිනාට්‍යයක් බවට පත් කළා. ඒ වාගේම කේ. ජයතිලක මහතාගේ "වර්ත තුනක්" කෘතිය තිලක් ගුණවර්ධනයන් විසින් නාට්‍යයක් බවට පත් කළා. මාටින් වික්‍රමසිංහයන්ගේ කෘති ගණනාවක් විවිධ අධ්‍යක්ෂවරුන් විසින් ටෙලිනාට්‍ය බවට පත් කර තිබෙනවා. උදාහරණයක් වශයෙන් ගත්තොත්, බර්ට්‍රම් නිහාල් මහතා අධ්‍යක්ෂණය කළ "ගම් පෙරළිය" කියන්නට පුළුවන්. ඒ වාගේම සුදන් රෝහණයන් "විකුම්භ කතන්දර" කියා තවත් ටෙලිනාට්‍ය මාලාවක් නිර්මාණය කළා. ටී.බී. ඉලංගරත්නයන්ගේ "අඹ යහළුවෝ" කෘතිය ඇසුරෙන් සුදන් දේවප්‍රිය අධ්‍යක්ෂණය කළ "අඹ යහළුවෝ" ටෙලිනාට්‍යය අපි එක කාලයක හුඟක්

ආශාවෙන් නැරඹූ ටෙලිනාට්‍යයක්. මේ ආදී වශයෙන් දේශීය සාහිත්‍ය කලාව ටෙලිනාට්‍යය සුපෝෂණයට දායක වුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, විදේශීය සාහිත්‍යයත් අපේ ටෙලිනාට්‍යයේ වස්තු බිජු බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ධර්මසේන පතිරාජයන් එක්වෙලා "සුබ අනාගතයක්" ටෙලිනාට්‍යය නිර්මාණය කළා, වාර්ල්ස් ඩිකන්ස්ගේ "Great Expectations" කියන කෘතිය පදනම් කර ගෙන. ඒ වාගේම පතිරාජයන් එක්වෙලා "දුර්ගාන්තය" කියා ටෙලිනාට්‍යයක් නිර්මාණය කළා, එමලි බ්‍රොන්ටේගේ "Wuthering Heights" කියන කෘතිය මුල් කර ගෙන. මේ ආකාරයට දේශීය සාහිත්‍ය පමණක් නොවෙයි, විදේශීය සාහිත්‍යයේ තිබෙන රස ගුණයන් අපේ ප්‍රේක්ෂකයාට ගේන්න ඒ අය මහත්සි වුණා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම තිස්ස අබේසේකරයන් කළ "පිටගම්කාරයෝ" වාගේ ටෙලිනාට්‍යය, අබේක හඳගමයන් කළ "දුන්හිඳ අද්දර" වාගේ ටෙලිනාට්‍යය, අපේ ටෙලිනාට්‍ය කලාවට ඉදිරි පියවර -පිම්- ගණනාවක් පනින්න දායකවෙලා තිබෙනවා. මෙහෙම තිබුණු කලාවක් තමයි අද මේ අර්බුදයට ගිහින් තිබෙන්නේ. මේ ටෙලිනාට්‍ය කලාවේ අර්බුදය ගත්තොත් ගරු ඇමතිතුමනි, දැන් මේක තහයෙන් උඩටත් ගිහින් තිබෙන්නේ. අපි මේ කථා කරන්නේ ඇත්තටම, මේකේ කොතැනින් හෝ කොණක් අල්ලා ගෙන, ආපසු හරවන්න පුළුවන්ද කියා බලන්නයි. ඒ සඳහා දරන ලද උත්සාහයක් තමයි මේ තිබෙන්නේ.

මේ අර්බුදයේ ප්‍රධාන පැති දෙකක් තිබෙනවා. එකක්, දැන් මේ ටෙලිනාට්‍යවල ගුණාත්මකභාවය බිඳවැටීම. දෙවන කාරණය, විදේශීය ටෙලිනාට්‍යවලින් සිදු කරන ආක්‍රමණය. අපේ ටෙලිනාට්‍ය ගුණාත්මකව බිඳ වැටීමට බලපා තිබෙන්නේ, මේ ක්ෂේත්‍රයේ හිටපු -මා කලින් කිව්වා වාගේ, සිනමාවෙන් ආපු, සාහිත්‍යකරණයෙන් ආපු, එසේ නැත්නම් අපේ වේදිකාවෙන් ආපු - දක්ෂයන් මේ ක්ෂේත්‍රයෙන් ඉවත්වෙලා තිබීමයි. එසේ නැත්නම් දක්ෂයන්ගෙන් වැඩි නොගැනීමයි. ඒකට ප්‍රධාන වශයෙන් බලපා තිබෙන්නේ, නිෂ්පාදන වියදමට සාපේක්ෂව මේ නිර්මාණ මිලදී නොගැනීමයි. මේ නිර්මාණ මිලදී ගන්නේ කුණු කොල්ලයට. ටෙලිනාට්‍යයක් කියන්නේ අපි තිරයේ දකින රංගන ශිල්පී, ශිල්පිනියන් පමණක් නොවෙයි. ඒ පිටුපස ඉතා විශාල පිරිසක් ඉන්නවා. අධ්‍යක්ෂවරු, සහාය අධ්‍යක්ෂවරු, තිර පිටපත් රචකයන්, කලා අධ්‍යක්ෂවරුන්, පසුතල නිර්මාණකරුවන්, රංගන ශිල්පීන්- ශිල්පිනියන්, කැමරා ශිල්පීන්, කැමරා අධ්‍යක්ෂවරුන්, පටිගත කරන්නන්, ගීත රචකයන් මේ ආදී නිර්මාණකරුවන් සමූහයකගේ සාමූහික ප්‍රයත්නයක ප්‍රතිඵලයක් තමයි මේ ටෙලි නාට්‍ය නිර්මාණයක් කියන්නේ. එහෙම වෙන කොට අද රූපවාහිනී නාලිකාවක් ටෙලි නාට්‍යයක එක කථාංගයක් මිල දී ගන්නේ කීයටද?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා මේ සභාවට පැමිණ එක හොඳයි. මුලින්ම ජාතික රූපවාහිනිය ඒ episode එකකට රුපියල් 13,500ක් ගෙව්වා. ක්‍රමානුකූලව ඒ මුදල වැඩි වුණා. රුපියල් 16,000ක් වුණා; රුපියල් 20,000 වුණා; රුපියල් 50,000 වුණා. 1992 වන විට ජාතික රූපවාහිනිය සමහර නාට්‍යවල episode එකකට රුපියල් 1,75,000ක් ගෙවලා තිබෙනවා. 1996දී "දඬුබස්නාමානස" ටෙලි නාට්‍ය මිලදී ගන්න කොට episode එකක වටිනාකම රුපියල් 3,15,000යි. හැබැයි, අද වන විට ඒ මිල රුපියල් 1,20,000ට, 1,00,000ට, 80,000ට බැහැලා තිබෙනවා. මේක තමයි තිබෙන බරපතළම කාරණාව. එතකොට මොකද වෙන්නේ? මේ විධියට episode එකකට ගෙවන ගණන අඩු වුණාට පස්සේ-

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Order, please!

මේ අවස්ථාවේ ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතාගේ නම මූලාසනය සඳහා යෝජනා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා

(மாண்புமிகு கயந்த கருணாநிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු ලකී ජයවර්ධන මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு லக்கி ஜயவர்தன அவர்கள் அக்கிராசனத் திணின்று அகலவே, மாண்புமிகு எட்.வட் குணசேகர அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. LUCKY JAYAWARDANA left the Chair, and THE HON. EDWARD GUNASEKARA took the Chair.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

Episode එකකට ගෙවන ගණන රුපියල් 80,000ක් 1,00,00ක්, 1,20,000ක් වුණාට පස්සේ කොහොමද නිර්මාණයක් කර ගෙන යන්නේ? යම් කිසි ආකාරයක ප්‍රශස්ත ගෙවීමක් තිබුණ කාලයේ, ඒ කියන්නේ මීට අවුරුදු 10කට, 15කට එහා කාලයේ, ඒ නිර්මාණකරුවන් කියනවා එක කලාංගයක් - episode - කරන්න දින තුනක් ගත වෙනවා කියලා. නමුත් අද මොකක්ද වෙන්නේ? එදා episode එකක් කරන්න දින තුනක් ගත වුණා. අද එක දවසකට episodes තුනක් කරනවා! එහෙම නැතිව බැහැ.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා

(மாண்புமிகு கயந்த கருணாநிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
නිබ්බා, ගැහුවා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)
නිබ්බා, ගැහුවා.

එදා ටෙලි නාට්‍යයක් නිර්මාණය කරන කොට අධ්‍යක්ෂවරයා, රංගන ශිල්පීන්, තාක්ෂණ ශිල්පීන් ඇතුළු සියලුදෙනා එකතු වෙලා යම් පූර්ව සූදානමක් කරනවා; වැඩ මුළු තියනවා; සාකච්ඡා කරනවා; පිටපත අධ්‍යයනය කරනවා. එහෙම කරලා තමයි shoot එකට එන්නේ. හැබැයි, අද කොහොමද කරන්නේ? උදේට එන්න කියනවා, ඒ ආපු එක්කෙනා එක්ක shoot කරනවා. බිරිඳගේ සහ සැමියාගේ දර්ශනයක් රූපගත කරන්න ඕනෑ නම්, බිරිඳට රහපාන නිලිය ආවේ නැත්නම් සැමියාට රහපානන ආපු නළුවා ඉන්නවා නම්, ඒ නළුවා එක්ක ඒ කොටස කරනවා. බිරිඳට රහපාන එක්කෙනා හවසට ආවොත් ඇයත් එක්ක ඒ කොටස කරනවා. ඒ තැනට තමයි මේ කර්මාන්තය පත්වෙලා තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විවිධ ස්ථානවල රූගත කිරීම් කළොත් තමයි ටෙලි නාට්‍යයක විචිත්‍ර බව වැඩි දියුණු වන්නේ. හැබැයි, අද මේ මිල ප්‍රශ්නය නිසා බොහෝ අධ්‍යක්ෂවරු පෙළඹිලා

තිබෙනවා ඉතාම සීමිත ස්ථාන ප්‍රමාණයක්, කොළඹ අවට තිබෙන සීමිත ස්ථාන ප්‍රමාණයක් locations බවට පත් කරගෙන රූගත කිරීම් කරන්න. එකම තැන තමයි රූගත කිරීම් කරන්නේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි, රහපානවා කියන එක කපු කනවා වාගේ වැඩක් නොවෙයි නේ. ඔවුන්ගේ භාවමය ප්‍රකාශන මගින් අපට සංවේදනා දනවන්න ඕනෑ. දුක, වේදනාව, සතුට, ප්‍රේමය ඒ සියල්ල අපට දනවන්න ඕනෑ. නමුත් දැන් මේ මිල ප්‍රශ්නය නිසා මොකද වෙලා තිබෙන්නේ කියලා ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. උදේ හතරට මේ නළු නිලියන් ගන්නවා. උදේ හතරට ගන්නාම දවසක වැඩ කරලා ඉවර වෙන කොට පාන්දර 2.00යි, 3.00යි. ඔවුන්ට විවේකයක් නැහැ; ඉන්න තැනක් නැහැ. ඉස්සර නම් ඔවුන්ට යම් විවේකයක් සහිතව ඉන්න හිටින්න තැන් දීලා තමයි මේ රූගත කිරීම් කළේ. හැබැයි, අද මේ අය දෛනික කුලීකාරයෝ බවට පත් කරගෙන පාන්දර 4.00 සිට 2.00 දක්වා ඔවුන්ගේ වැඩ දවස බවට පත් කර ගෙන තිබෙනවා. ඒ කාලයේ සාමාන්‍ය ප්‍රශස්ත මට්ටමේ ගෙවීමක් ඔවුන්ට තිබුණා. ඒ කාලයේ මුළු නාට්‍යයටම තමයි කලාකරුවෝ කොන්ත්‍රාත් අත්සන් කළේ. හැබැයි, අද මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? අද අත්සන් කරන්නේ එක්කෝ සතියකට. එහෙම නැත්නම් දවසකට. දැන් ඒක තවත් අඩු වෙලා පැයේ කොන්ත්‍රාත්කරුවන් බවට කලාකරුවන් පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒකයි අපි කිව්වේ දැන් මේ කලාකරුවන් "කුලීකරුවන්" බවට පත් වෙලා තිබෙනවා කියලා. කලින් ටෙලි නාට්‍යයක් නිර්මාණය කරන කොට අධ්‍යක්ෂවරයෙක් හිටියා. ඔහු ස්ථීරයි. හැබැයි, දැන් මේ ප්‍රචාරය වන වැල් මෙහා ටෙලි නාට්‍යවල අධ්‍යක්ෂවරයෙක් ඉන්නේ සතියයි, දෙකයි. ඔහු දන්නේ නැහැ, ඊළඟට මොකද වෙන්නේ කියලා. අධ්‍යක්ෂවරු සති දෙකෙන් දෙකට මාරුවෙමින් තමයි පිටපත ලියාවෙන්නේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. දැන් මේ ටෙලි නාට්‍ය episode එකකට රුපියල් 1,75,000ක්-

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

දැන් කළාව අවසන් කරන්න. කාලය අවසන් වෙලා තිබෙන්නේ.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)
විචන්ඒ එකේ වෙලාව දෙනවා කිව්වා.

ටෙලි නාට්‍යවල පළමුවැනි දෙවැනි දශකවල, ජලේන් වී එකක් ගත 25ට තිබෙන කාලයේ, රුපියල් 250කට 300කට වාහනයක් කුලියට ගන්න තිබුණු කාලයේ, ටෙලි නාට්‍ය episode එකකට රුපියල් 1,75,000ක් රුපියල් 2,00,000ක් ගෙවලා තිබෙනවා. හැබැයි, අද වාහනයකට රුපියල් 5000ක 6000ක කුලියක් ගෙවන්න වෙලා තිබෙන කොට, ජලේන් වී එකකට රුපියල් 15ක් ගෙවන්න තිබෙන කොට ටෙලි නාට්‍ය මිලදී ගන්නා මිල පමණක් අඩු වෙලා තිබෙනවා. නිෂ්පාදන වියදම වැඩි වෙලා, ටෙලිනාට්‍ය episode එකක් ගන්න මිල අඩු වෙලා. ඒ නිසා මොකද වෙන්නේ? ඒ නිසා දැන් සියලුම අධ්‍යක්ෂවරු හා නිෂ්පාදකවරුන් පෙළඹිලා සිටින්නේ ටෙලි නාට්‍යයක් නිර්මාණය කරනවා වෙනුවට "ටෙලි කොත්තු" හදන්නයි. දැන් ටෙලි නාට්‍ය "හදනවා." ටෙලි "ගහනවා." ටෙලි කොත්තු හදනවා. විශාල ප්‍රේක්ෂක සතුහරයක් සාලයට ගෙනැල්ලා ඇහේ වද්දන ටෙලි නාට්‍යවල ගුණාත්මකභාවය අඩු වෙන්න ඒ කාරණා තමයි බලපා තිබෙන්නේ.

මෙතැන තිබෙන ප්‍රශ්නය මේකයි. අද මේ ටෙලි නාට්‍යවල මිල තීරණය කරන්නේ වෙන කවුරුවත් නොවෙයි, මේ ටෙලි නාට්‍ය මිලදී ගන්නා රූපවාහිනී නාලිකායි. නමුත් මීට කලින් තිබුණු ක්‍රමය මොකක්ද? කලින් තිබුණු ක්‍රමය අනුව ඒ ගුවන් කාලය යම් තනි අනුග්‍රාහකයෙක් ගන්නා. ඒ කාලය තුළ ටෙලි නාට්‍ය විකාශනය කළා. නමුත් අද රූපවාහිනී නාලිකා ටෙලි නාට්‍ය මිලදී ගන්නවා. මිලදී අරගෙන ඔවුන් ඒ සඳහා දැන්වීම් භායනවා. ඔවුන් කොච්චර දැන්වීම් භායනවාද?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි මේ කාරණය මීට කලින් සාකච්ඡා කළා. ටෙලි නාට්‍යයක් දැන් පෙන්වන්නේ පැය භාගයෙන් කොච්චර කාලයක්ද? අපට නාට්‍ය බලන්න පුළුවන් පැය භාගයෙන් විනාඩි 16යි නැත්නම් විනාඩි 17යි. විනාඩි 17ක් බැලුවත් හොඳයි වාගේ තමයි අපට හිතෙන්නේ. ඒ නිසා ජනතාව දැන් කියන්න පුරුදුවෙලා සිටිනවා, "ටෙලි නාට්‍යයක් අතර දැන්වීම් බැලුවා නොවෙයි, දැන්වීම් අතර ටෙලි නාට්‍යය කැලී කීපයක් බැලුවා" ය කියන්න. විනාඩි 15කට, විනාඩි 16කට අද නාට්‍ය සීමාවෙලා තිබෙනවා. ටෙලි නාට්‍යයක් විකාශනය කරනකොට රූපවාහිනී තිරයේ යටින් දැන්වීම් දමන බව ඔබතුමාත් දන්නවා. මුලදී ඒ දැන්වීම් දැමීමේ රූපවාහිනී තිරයේ යටින් විතරයි. දැන් රූපවාහිනී තිරයේ දෙපැත්තෙන් දැන්වීම් දමනවා. ආපසු තිරයේ උඩින් දැන්වීම් දානවා. අපි අහල් 24 රූපවාහිනියක් මිලදී ගන්නාට, අපට ටෙලි නාට්‍යය බලන්න වෙන්වේ රූපවාහිනියේ පොඩි කැල්ලක. මේ ගැන හිතන්න. පසු තල නිර්මාණයට රුපියල් ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරලා, හොඳින් රූප රචනය කරලා, අධ්‍යක්ෂවරයා රංගන ශිල්පීන් මෙහෙයවාගෙන අපට හොඳ රූපයක් පෙන්වන්න උත්සාහ කරනවා. හැබැයි, ටෙලි නාට්‍ය පෙන්වන කොට රූපවාහිනියේ තිරය මැද්දෙන් advertisement එකක් දමනවා. තිරයේ මැද්දෙන් කකුළුවෙක් හරි, මකුළුවෙක් හරි, පණුවෙක් හරි මොකෙක් හරි එනවා. ඒකත් advertisement එකක්. ටෙලි නාට්‍යය පෙන්වන කාලයත් අඩු කරලා, ටෙලි නාට්‍යය පෙන්වන තිරයේ ප්‍රමාණයත් අඩු කළාට පස්සේ ටෙලි නාට්‍යයට කල දසාවක් යයිද? මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සමහර තැන්වල ගෘහ භාණ්ඩ ගන්න කෙනා, -

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. Presiding Member)

ඔබතුමා කියන එක ඇත්ත. නමුත් දැන් ඔබතුමාට ලැබී ඇති වෙලාව අවසානයයි.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

මට තව විනාඩියක් දෙකක් ලබා දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. Presiding Member)

ඔබතුමා වැඩිපුරත් කථා කළා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

අපේ ගරු බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රීතුමාගේ වෙලාව මම ගන්නවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. Presiding Member)

එතුමාට කථා කරන්න තිබෙන වෙලාව ගැන සඳහන් වෙලා නැහැ.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

එතුමාගේ නම කවික ලැයිස්තුවේ තිබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. Presiding Member)

එතුමාගේ වෙලාවත් ඔබතුමා ගන්නා ලු. කමක් නැහැ, ඔබතුමා කථා කරන්න.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගමාත්‍රාංගය උග්‍රාප්පිණ්‍ර අචාර්ණ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

මා මගේ කථාව අවසන් කරන්නම්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ටෙලි නාට්‍ය සඳහා ගෘහ භාණ්ඩ සපයන, ගෙදර ලබා දෙන, ඇඳුම් විකාශන දෙන කෙනාට ස්තූති කරන්නවත් දැන් ඉඩක් නැහැ. දැන් බොහෝ ටෙලි නාට්‍ය ආරම්භ කරනකොට නාට්‍යයේ නම දානවා; episode එක දානවා. කලින් වාගේ ස්තූතිය පළ කිරීමක් හෝ නළු නිළියන් ගැන තොරතුරු මොකක්වත් දමන්නේ නැහැ. හෙට අනිද්දා වනකොට නාට්‍යයේ නමත් අයින් කරලා දමන තැනට පත් වෙයි. සම්පූර්ණයෙන්ම දැන් ටෙලි නාට්‍ය වෙළෙඳාමක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා.

අපි විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය ගැන කථා කළා. හවස 6.30 ඉඳලා ෧0.00 වන තුරු ගන්නොත් මේ belt එකෙන් වැඩි පැය ගණනක් වෙන් වෙන්වේ විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය - මෙහා ටෙලි නාට්‍යය - සඳහායි. අපේ ප්‍රධාන ඉල්ලීම මෙයයි. ටෙලි නාට්‍යවල ගුණාත්මක තත්ත්වය වර්ධනය කරන්න, ජනතාවට උසස් රස වින්දනයක් ලබා දෙන්න යම් ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයක් ඇති කළ යුතුයි. ඒ ආයතනය මගින් ටෙලි නාට්‍ය සහ ටෙලි නිෂ්පාදන වර්ගීකරණයක් කළ යුතුයි. ඒ වර්ගීකරණය අනුව අවම මිලක් තීරණය කළ යුතුයි. ඒ අවම මිල තීරණය කළාට පස්සේ නාලිකාවලට පුළුවන් තමන්ට කැමැති විධියට ඒ ටෙලි නාට්‍ය මිලදී ගන්න. ඒ විතරක් නොවෙයි, ටෙලි නාට්‍යයක් විකාශනය කරන්න තිබෙන කාලය පිළිබඳව ඒ මණ්ඩලයට තීන්දු කරන්න පුළුවන්. එවැනි මණ්ඩලයක් නිර්මාණය කර ගැනීමකින් තොරව අපට මෙතැනින් එහාට යන්න බැහැ, ගරු ඇමතිතුමනි. අපි මේ යෝජනා කරන දේවල් ජාතික රූපවාහිනියෙන් වාගේම ස්වාධීන රූපවාහිනියෙන් පටන් ගන්න කියලා ඔබතුමාට කියනවා. දැන් ජාතික රූපවාහිනියත් පෞද්ගලික නාලිකා වාගේම episode එකට ගෙවන ගණන අඩු කරලා තිබෙන්නේ. ජාතික රූපවාහිනිය තමයි මේ රටේ කොරියන්කරණය ආරම්භ කළේ. මේ යෝජනාත් සැලකිල්ලට අරගෙන, කලාකරුවන්ගේත් උදවු අරගෙන, කලාව නඟා සිටුවීම වෙනුවෙන් අපි කටයුතු කරන්න ඕනැ. අපි අද මේ කරන විවාදයෙන් යම් ප්‍රතිඵලයක් ලබා ගැනීම සඳහා යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ග ප්‍රමාණයක් අනුගමනය කරමු කියලා මා කියනවා. මට වැඩිපුරත් කාල වෙලාව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් මා ස්තූතියවන්න වෙනවා.

[අ.හා. 2.20]

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රත්න හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்தூரலியே ரத்ன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා. එතුමාගේ කථාව මම අඟගෙන හිටියා. එතුමා ඉතා වැදගත් දෙයක් කිව්වා. විවෘත සහ සන්සුන් මතභේදයක් මේ සම්බන්ධයෙන් අපි බලන්න ඕනෑ කියලා එතුමා කිව්වා. මම කියනවා, ඒක හොඳ ප්‍රවේශයක් කියලා.

ඒ වාගේම මට පෙර කථා කළ ගරු නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමා ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. විශේෂයෙන්ම කලා මණ්ඩලයක් මගින් මේ නාට්‍ය පිළිබඳව විනිශ්චයක් ලබා දීම සඳහා - පොලිස්කාර වැඩේ කරන්න නොවෙයි - යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් අවශ්‍යයි කියලා මා හිතනවා. ඒක ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් හැටියට මා අනුමත කරනවා වාගේම පිළිගන්නවා.

කලාව හා සාහිත්‍යය සම්බන්ධයෙන් සංවාදය සංවිධානාත්මකව පටන් ගෙන දැනට අඩු ගණනේ අවුරුදු 2,500කට කිට්ටු වෙනවා. කලාව පිළිබඳව ටෝල්ස්ටොයි ලියපු විචාරාත්මක කෘතියත්, ඒ වාගේම කලාව පිළිබඳව ඉන්දියාවේ භාරතයේ ලියපු මූලික කෘතියත් අරගෙන බැලුවාම මේ පිළිබඳව ඉතා දීර්ඝ කාලයක පටන් සංවාද ඇති වෙලා තිබෙන බව පෙනෙනවා. මුල් යුගයේ කලාව පිළිබඳව ඇති වුණු මූලික සාකච්ඡාවෙන් ඉදිරිපත් වුණේ, "කලාව තිබෙන්නේ වින්දනය සඳහා, විනෝදය සඳහා හා රසාස්වාදනය සඳහායි" කියන එකයි. ටෝල්ස්ටොයි සහ බොහෝ ආගමික භාවිතාවන් විසින් කලාව අනවශ්‍ය දෙයක් හැටියට නිර්වචනය කරනු ලැබුවා. විශේෂයෙන්ම ටෝල්ස්ටොයිගේ මතය පසු කාලීනව ඇරිස්ටෝටල් විසින් වෙනස් කරනු ලැබුවා. කෙසේ වුවත්, මෙහි ඉතාම තීරණාත්මක අවධිය ආවේ මාක්ස්වාදී විචාර කලාව බිහි වුණාට පස්සේයි. කලාව යනු සමාජය සඳහා, ජනතාවගේ විමුක්තිය සඳහාය කියන මතය ඉතා ශක්තිමත්ව ගොඩ නඟනු ලැබුවා. ඒ මතය ලංකා සමාජය ප්‍රමුඛ විශේෂයෙන්ම දකුණු ආසියානු සමාජයේ තවමත් පවතිනවා. අද ලංකාවේ පවා ප්‍රබුද්ධ විචාරකයන් තවමත් සිනමා කෘති, කලා නිර්මාණ නිර්මාණය කරන්නේ වාමාංශික නැඹුරුවක් සහිතවයි.

කෙසේ වෙතත්, කලාවේ මතවාදය කුමක්ද කියන එක සමස්තයක් විධියට කෙටියෙන් කිව්වොත්, කලාව කියන එක නිකම් අපේ ශාරීරික කලාවක්, හුදු ශබ්ද ගොඩක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. සංගීත ක්ෂේත්‍රය ගත්තොත්, සංගීතයක් සහ විචාරයක් නැති, සංවේදිතාවක් නැති, ශරීරයට සංවේදී වන සංගීතයක්, විශේෂයෙන්ම ජනප්‍රිය සංගීතයක් තමයි අද බිහි වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ වාගේම සිනමාව තුළින් උසුළු වියුළු සහ පවුල්වල තිබෙන ආරවුල් කිසිම විචාරයකින් තොරව පුනරුපණය කිරීමක් සිදු වනවා.

විශේෂයෙන්ම ඉන්දියානු ටෙලි නාට්‍ය සහ ලංකාවේ බිහි වන බොහෝ ටෙලි නාට්‍ය සමාජයට කිසිම පණිවුඩයක් නොදෙන, නිකම්ම නිකම් කථා පෙළක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. 1970 සහ 1980 දශකයේ ඉතා ඉහළ සිනමා රසිකයන් අපට සිටියා. ඒ වාගේම පුංචි රටක් හැටියට අපට සිනමා නිර්මාණ විශාල ප්‍රමාණයක් බිහි කරන්නට පුළුවන්කම ලැබුණා. නමුත් අද වන කොට ඒ සිනමා කලාවෙන් බැහැර වුණු යම්කිසි බිඳ වැටීමක් දකින්නට තිබෙනවා.

විශේෂයෙන්ම මා මුලින් කිව්වා, සෝවියට් දේශයේ හොඳම සිනමා කෘති, හොඳම සාහිත්‍ය කෘති බිහි වුණේ සමාජවාදය බිහි

වුණාට පස්සේ නොවෙයි; සෝවියට් විප්ලවයට ප්‍රථමයි කියලා. ඇත්ත වෙකෝල්, මැක්සිම් ගෝර්කි වැනි බොහෝ නවකථාකරුවන්, කෙටිකථාකරුවන් බිහි වුණේ පූර්ව සෝවියට් යුගයේදීයි. ඒ වාගේම දෙවන ලෝක යුද්ධයේ අද්දර සහ ඊට පූර්ව යුගයේ බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට් වැනි අය කලාව සම්බන්ධයෙන් ගෙනාපු මතවාද බොහොමයක් සැකසුණේ රාජ්‍ය බලයන් එක්ක නොවෙයි, විකල්ප සමාජ ධාරාවන් එක්කයි. මා මෙහිදී අදහසක් දක්වමින් කියා සිටින්නේ, ප්‍රගතිශීලී දේශපාලන ව්‍යාපාරවලට සහ සමාජ ව්‍යාපාරවලට යම්කිසි දෙයක් කළ හැකිව තිබෙන බවයි. ලංකාව තුළ රාජ්‍ය වාගේම අපි ඒ වගකීම භාර ගත යුතුයි කියන එකයි, මගේ අදහස.

ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය ගැන අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ ගැන මා ඉතාම සතුටු වනවා. අපි ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය කියා කිව්වාට, ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය කියන්නේ කුමක්ද කියා නිර්වචනය කර ගෙන නැහැ. ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය කියන එක එන්නේ කොතැනින්ද? "කුංගු" කියලා මෙහා ටෙලි මාලාවක් විකාශනය වුණා, මට මතක හැටියට ජාතික රූපවාහිනියෙන්. පසු ගිය කාලයේ එහි රහ පෑ නළුවාත් මිය ගියා.

ආධ්‍යාත්මික ටෙලි නාට්‍ය සම්ප්‍රදාය කොහොමද බිහි කරන්නේ කියන එකට එය ඉතා හොඳ උදාහරණයක්. සැහෙන තරුණ පිරිස ඒ නාට්‍යය නැරඹුවා. ඒ නාට්‍යයේ හොඳ ප්‍රවේශයක් තිබුණා. ආධ්‍යාත්මික සිනමාව කියන එක, ආධ්‍යාත්මික කලාව කියන එක බිහි වීමේදී බෞද්ධ සංගීතය, බෞද්ධ සිනමා කලාව හා බෞද්ධ විචාර කලාව කියන එක ඉතා වැදගත් වන බව මා කියන්න කැමැතියි. අපේ රට බෞද්ධ රටක් වුණාට, බෞද්ධ කලා විචාරය කුමක්ද කියන එක අපට සමාජගත කර ගන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. මා හිතනවා, බෞද්ධ කලා විචාරයට සමීප කෙනෙක් තමයි බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට් කියලා. "හඬන්න හෝ හිනාවෙන්න නොවෙයි ටෙලි නාට්‍යයක් හදන්නේ. නාට්‍යයක් හදන්නේ, සිනමා කෘතියක් හදන්නේ අපි ඒ නාට්‍යයට වශීකෘත නොවී මධ්‍යස්ථ හිතකින් එය නරඹා එහි පණිවුඩය කොහොමද උකහා ගන්නේ කියන එකටයි" කියන එකයි බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට්ගේ කලා විචාරය පිළිබඳව මූලික වශයෙන් තිබුණේ. එය තමයි, බෞද්ධ කලා විචාරයට ගැලපෙන, ඉතාම උචිත, ඉතාම වැදගත් දේ කියලා මා කල්පනා කරනවා.

විශේෂයෙන්ම ආධ්‍යාත්මික මිනිසකු හද්දී කලාව විකල්ප සමාජ කලාවක් විධියට ඉදිරියට ගෙනෙන්නේ කොහොමද? එක කාලයක හත්තොටුවේගමගේ විදි නාට්‍ය ආවා. නමුත් ඒවා ඉදිරියට ගියේ නැහැ. මා හිතන හැටියට අද සමාජයේ මිනිසුන් රූපවාහිනි පෙට්ටියෙන් එළියට ගන්න නම් ග්‍රාමීය සංස්කෘතිය ඇතුළේ ජනතාවාදී කලාවක් ඉදිරියට ගන්න සිදු වනවා. අපේ සම්ප්‍රදාය තුළ කොයි වාගේ දේවල්ද තිබුණේ කියලා අපි සාකච්ඡා කළ යුතු වනවා. පසු කාලයකදී මනමේ, සිංහබාහු වැනි නාට්‍ය පෝෂණය වෙන්න විශේෂයෙන් අපේ තොවිල්-පවිල් වාගේ දේවල් බලපෑවා. ඉන්දියාවේ සංගීතය පැත්තෙන් අරගෙන බැලුවොත්, ඉන්දියාවේ හින්දු ආගම සහිතව බිහි වන හින්දු සංගීතය, විශේෂයෙන්ම ආගමික සංගීතය කියන එක ඉතාම ප්‍රබල සංගීතයක්. විශාල ජන කණ්ඩායම් අද ඒ සංගීතය අහනවා. ඒකෙන් තමයි ආධ්‍යාත්මික සංගීතය කියන එක බිහි වුණේ. ඒ වාගේම චීනය කියන්නේ ගැඹුරු ආධ්‍යාත්මික සංගීත සම්ප්‍රදායක් තිබෙන රටක්. අද internet එක අරගෙන බැලුවොත් ආධ්‍යාත්මික සංගීතය කියන්නේ කුමක්ද කියලා අපට බලාගන්න පුළුවන්. මෙන්න මේවා පිළිබඳව අපි අධ්‍යයනය කරන්න ඕනෑ. ඒ අතරින්

අපි අධ්‍යයනය කළ යුතු පළමුවෙනි කරුණ වන්නේ අද අපට මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රබල සහරාවක් නොමැතිකම. ඒ වාගේම අපට මාධ්‍යයක් නැහැ; සාකච්ඡාවක් නැහැ; ලියන්න මිනිස්සු

නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් ලියන්න; ප්‍රකාශ කරන්න අද අපට වග කීමක් පැවරිලා තිබෙනවා කියලා මම හිතනවා.

ආගමික සංගීතය ඉතාම වැදගත් දෙයක් කියලා මම කිව්වා. මිනිස්සුන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයක් ඉලක්ක කර ගත් යම් කිසි සංගීතයක් හෝ නාට්‍යය සම්ප්‍රදායක් බිහි වනවා නම් හොඳයි. ජෝන් ද සිල්වාගේ නාට්‍ය සම්ප්‍රදාය මුලින්ම ආවේ අපේ ජාතික කලා සාහිත්‍ය පදනම් කර ගෙන කියලා අපි දන්නවා. අපි ගත්තොත්, "මනමේ" බිහි වුණේ ජාතික කලාවක් පදනම් කර ගෙනයි. බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට්ගේ "හුණුවටයේ කලාව" බිහි වුණේ චීන බෞද්ධ කලාවක් පදනම් කර ගෙනයි. ඒ විධියට ආගමික සාහිත්‍ය තුළින් අපට කොතරම් දේවල් ගන්න පුළුවන්ද? අවාසනාවකට වාගේ අද වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ආගමික සාහිත්‍ය, ඉතිහාසය, චිත්‍රපට ආදිය නාට්‍ය කලාවක් බවට පත් කරද්දි කිසිම විචාරයකින් තොරව; ඒ වාගේම එහි තිබෙන ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳව කිසිම අදහසකින් තොරව අපි ඒක අතට ගන්නවා.

ලෝකයේ විමුක්තිකාමී සාහිත්‍යයන් දෙකක් තිබෙන බව මා දකිනවා. ඉන් එකක් තමයි, පූර්ව සෝවියට් යුගයේ බිහි වුණු විමුක්තිකාමී සාහිත්‍යය. ඇන්ටන් චෙකොෆ් හරහා, ඒ වාගේම මැක්සිම් ගෝර්කි හරහා ඉදිරියට ආපු සාහිත්‍යය. දෙවෙනි එක තමයි, බෞද්ධ සාහිත්‍යය. බෞද්ධ සාහිත්‍යය තුළ ඉහළ ගුණාත්මකභාවයක්, විමුක්තිකාමී බවක් තිබුණා. අපි ජාතික පොත පිළිබඳව කලා කරනවා නම්, "ජාතික පොත" කියලා කියන්නේ පිඩිනගන්ගේ විමුක්තිය සහ දුක්ඛ වේදනාවන් සමාජගත කිරීමට බිහි වුණු සාහිත්‍යයක්. කාන්තාවන්ගේ මූලික සමාජ ගැටලු සමාජය තුළ සාකච්ඡා කරපු සාහිත්‍යයක්. ජාතික කලා බොහොමයක් අපට තිබෙනවා. ලංකාවේ මේ දේවල් පිළිබඳව ඉතා ගැඹුරු සාකච්ඡාවක් පූර්ව යුගයේ තිබුණා. අවාසනාවකට වාගේ අද විශ්වවිද්‍යාලවල මේ සාකච්ඡාව නැහැ. අපේ විශ්වවිද්‍යාලවලට වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද කියලා මම දන්නේ නැහැ. අපි විශ්වවිද්‍යාලයේ සිටි කාලයේ "නාට්‍ය වළ" කියලා තිබුණා; "නාට්‍ය සති" තිබුණා. අද ඒවා තියෙන්නේ වාලේ තිබෙනවා. ඒවායේ ගැඹුරු සාකච්ඡාවක්වත් නැහැ; සිනමා විචාරයක් පිළිබඳ කතිකාවක්වත් නැහැ. මේකට අපි කරන්න ඕනෑ කුමක්ද?

මට ලැබී තිබෙන මේ කෙටි කාලය තුළ මම යෝජනා කීපයක් කරන්න කැමැතියි. ලංකාවේ සිටින සියලුම පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට කලාව හා සාහිත්‍යය ඉගැන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අප තුළ තිබෙන්න ඕනෑ. අපි ජපානය ගත්තොත්, ජපානයේ සෑම ශිෂ්‍යයෙකුටම සංගීත භාණ්ඩයක් වාදනය කරන්න පුළුවන්. ඒක තමයි ජපානය හදපු දේ. අපේ සමහර අයට තාලයකට අත්පුඩියක්වත් ගහන්න බැහැ. මොකද, සමහර අයට උපතින්ම ඒ කුසලතාව නැහැ. නමුත්, ජපානයේ හැම දරුවෙකුටම ඔවුන්ගේ පාසල් අධ්‍යාපනය තුළදී කුමන හෝ සංගීත භාණ්ඩයක් වාදනය කිරීමේ හැකියාව ඇති කරනවා. මම හිතන්නේ මෙන්න මේ ක්‍රමය අපි අතට ගන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම අපේ පාසල්වල 10, 11 පන්තිවලින් පස්සේ සාහිත්‍ය කලාව හා සම්බන්ධ මොකක්වත්ම නැති වනවා. ඊට පස්සේ අපි විෂය ධාරාව කොටස් තුනකට බෙදා තිබෙනවා. නමුත්, අපේ පාසල්වල 12 පන්තියේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්, විශ්වවිද්‍යාලයේ වෛද්‍ය පීඨයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සහ ඉංජිනේරු පීඨයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කලාව, සංගීතය ඉගෙන ගන්නවා. මම විශ්වවිද්‍යාලයේ සිටි කාලයේ දැකපු හොඳම අත් දැකීම තමයි, ගණිත විෂයට ඉතාම දක්ෂ ශිෂ්‍යයෝ ළඟ තමයි කලා කුසලතාව තිබෙන්නේ කියන එක. ඉංජිනේරු පීඨවල, වෛද්‍ය පීඨවල විශාල කලා කුසලතා තිබෙන අය ඉන්නවා. හැබැයි, ඔවුන්ට පූර්ව මූලික අධ්‍යාපනයක් නැහැ. ඒ නිසා සියලුම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පොදුවේ කලාව සහ සාහිත්‍යය හැදෑරිය යුතුයි කියන එක මා මෙහිදී යෝජනා කරන්න කැමැතියි. අද ජේරාදෙනිය

විශ්වවිද්‍යාලයේ හෝ කුමන විශ්වවිද්‍යාලයක වෙවා සෞන්දර්යය පීඨවල තත්ත්වය කුමක්ද?

අද ලංකාවේ තිබෙන විශාල විද්‍යාලය, ආනන්ද විද්‍යාලය වාගේ ප්‍රමුඛ විද්‍යාල ගත්තොත් ඒවායේ ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කී දෙනෙක් සංගීතය හදාරනවාද? අතීතයේ මධ්‍යම පන්තික පවුලක් ජීවත් වන ගෙදරක පියානෝවක් තිබුණා. ඒක නිකම් විලාසිතාවක්. අද වනකොට එහෙම විලාසිතාවක් මධ්‍යම පන්තියට නැහැ. අද මධ්‍යම පන්තියේ කලාව හා සාහිත්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ nightclub ගිහිල්ලා පිස්සු නටන එක.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රිතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ඔබවහන්සේට තව විනාඩියක් තිබෙනවා.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்தூரலியே ரதன தேரர்)

(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපනය තුළ අපි කරන ප්‍රතිසංස්කරණය කුමක්ද කියන එක මෙහිදී ඉතාම වැදගත් වනවා කියලා මම විශ්වාස කරනවා. ඒ වාගේම මට කලින් කලා කරපු මන්ත්‍රිතුමා කරුණු පැහැදිලි කරමින් ඉතා වැදගත් අදහසක් ඉදිරිපත් කළා, මේ සම්බන්ධයෙන් මණ්ඩලයක් තිබෙන්න ඕනෑය කියලා. ටෙලි නාට්‍ය ඇතුළු සෑම දෙයකටම ඒ මණ්ඩලය විසින් යම් කිසි විනිශ්චයක් ලබා දිය යුතුයි කියලා එතුමා කිව්වා. ඒක ඉතා වැදගත් යෝජනාවක්. රජය ඒ යෝජනාව ඉදිරියට ගෙන ගියොත් හොඳයි කියලා මා හිතනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, අවසාන වශයෙන් මා කිව යුතු දෙයක් තිබෙනවා. කලාකරුවන් පිළිබඳ ඇගයීම ඉතා වැදගත් වනවා. අපේ රටේ වයසට ගිය කලාකරුවන් ඉන්නවා. ඔවුන්ගේ මුළු ජීවිත කාලයම කලාව වෙනුවෙනුයි ගත වුණේ. නමුත්, ඔවුන්ට කිසිම විශ්‍රාම වැටුපක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට පාර්ලිමේන්තුවේ අවුරුදු පහක් හිටියාට පස්සේ අපට විශ්‍රාම වැටුපක් දෙනවා. කලාකරුවෙකු ජීවිත කාලයම කැප කරලා කලාව හදාරා තිබෙනවා. හැබැයි, ඔහුගේ සංරක්ෂණය වෙනුවෙන් අපට වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම ජාතික වශයෙන් වැදගත් කාර්ය භාරයක් ඉෂ්ට කරපු සියලුම කලාකරුවන්ට සංරක්ෂණ වැඩ පිළිවෙළක් රටක් විධියට අපි ලබා දිය යුතු වනවා. ඔවුන්ට ජීවත් වන්න ගෙයක්ද, ජීවත් වීම සඳහා යැපුම් මාධ්‍යයක්ද ඇතුළුව ඔවුන්ගේ මූලික අවශ්‍යතා අපි සපුරන්න ඕනෑ. වයසට ගිය කලාකරුවෝ අද ඉතාම අන්ත අසරණව ජීවත් වන ආකාරය මා දකිනවා. එදිනෙදා ආහාර වේල පවා සපයා ගන්න බැරි කලාකරුවෝ කීප දෙනෙක්ම මම දන්නවා. අපි ඔවුන්ට පෞද්ගලිකව උදවු කරලා තිබෙනවා. අපි තවමත් අහන්නේ පැරණි ගායක ගායිකාවන්ගේ සින්දු. නමුත් ඒ කලාකරුවන්ට ඉන්න ගෙයක් නැහැ. දරුවෝ ළඟට වෙලා ඉතාම අසරණව ජීවත් වන කලාකරුවෝ ඉන්නවා. ඒ නිසා කලාකරුවන්ට යම් කිසි දීමනාවක්, රැකවරණයක් ලබාදීම රාජ්‍යයක් හැටියට අපේ වග කීමක් ලෙස මා කල්පනා කරනවා.

විශේෂයෙන්ම අද කලා කළ ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් තමයි, අපි අනුකරණය කරන විදේශීය චිත්‍රපට හා ටෙලිනාට්‍ය. විශේෂයෙන්ම අපි ටෙලිනාට්‍ය ගෙන්වා ගන්න කොට අනිවාර්යයෙන්ම ඒ සඳහා යම් කිසි ප්‍රමිතියක්, ජාතික වැඩ පිළිවෙළක් තිබිය යුතුයි. මොකද හේතුව, අපේ දරුවන්ට, අපේ සමාජයට බලපාන්නේ ඔවුන් ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාධ්‍යයෙන් දකින දේ, බලන දේ. එම නිසා ඒ සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුයි.

[ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි]

අවසාන වශයෙන් මට කිව හැක්කේ, අපේ සමාජයක් මනින මිනුම් දක්ව වන්නේ ගොඩනැගිලි හා යාන්ත්‍රික වස්තු නොවන බවයි. සමාජයක ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳ නිර්ණායකය තමයි, සමාජයට කෙතරම් කලාත්මක රසවින්දනයක් කළ හැකිද, ඔවුන්ගේ සාහිත්‍ය කොතරම් ප්‍රබලද, ඒවාට ඇහුම් කන් දීමට ඔවුන් කොතරම් සූදානම්ද කියන එක. ඒ මත තමයි ජාතියක වටිනාකම මනින්නේ. අපි ඉතාම පහළ මට්ටමකට අද වැටිලා තිබෙනවාය කියා මම හිතනවා. අපේ ආර්ථික ඉලක්කම්වලට සාපේක්ෂව ගත්තාම 1970-1980 දශකයේ අපි හුඟක් ඉදිරියෙන් සිටියා. අපි ආර්ථිකයෙන් මහා ඉහළට නොගියත්, එදා ඒ තත්ත්වය තිබුණා.

සමහර අය කියනවා, ආර්ථික අතිරික්තයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස කලාව හා සාහිත්‍ය. නැහැ, එහෙමම නොවෙයි. ආර්ථික අවපාතය තිබුණු රටවල්වල තමයි කලාව හා සාහිත්‍ය බිහි වුණේ. මම මුලින්ම කිව්වා, හොඳම කලා දියුණුව තිබුණේ පූර්ව සෝවියට් යුගයේ බව. සෝවියට් විප්ලවයෙන් පස්සේ ඇති වුණු කලා දියුණුවක් ගැන අපට කථා කරන්න බැහැ. ඇමෙරිකාවේ විශාල ආර්ථික අතිරික්තයක් තිබුණා කියලා මහා කලා කෘති බිහි වුණාය කියා අපට කියන්න බැහැ. ඒ නිසා අද අපේ වගකීම තමයි, ප්‍රබුද්ධ සමාජ කණ්ඩායම් හැටියට විකල්ප සමාජ ව්‍යාපාර විසින්, විශේෂයෙන්ම ප්‍රගතිශීලී සමාජ ව්‍යාපාර විසින්, දේශපාලන ව්‍යාපාර විසින් අලුත් කටීකාවක් තුළ, අලුත් වැඩ පිළිවෙළක් තුළ කලාව හා සාහිත්‍ය ඉදිරියට ගෙනයාම. බොහෝම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමුතු තලායාමතාංගුම ඉහුප්පිනර් අචාර්කර්)
(The Hon. Presiding Member)
බොහෝම ස්තූතියි.

මිලහට, ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා.

[අ.හා. 2.30]

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා (විදේශ කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(මාණ්ඩුමුතු (කලාති) හුර්ෂ ත සිල්වා -
බෙහිතාද්දායාචාර්කර් පිරති අමාත්‍ය)
(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva - Deputy Minister of
Foreign Affairs)

බොහෝම ස්තූතියි මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. විනාඩි කිහිපයක කාලයක් පමණයි මට කථා කරන්න හැකි වෙන්නේ.

මම මූලික වශයෙන්ම කාරණා දෙකක් පිළිබඳව කරුණු දක්වන්න කැමැතියි. එකක් තමයි, බොහෝ දෙනා සාකච්ඡා කළා පැරණි සිනමා කෘති - film archives - දැන් වෙනකොට නාස්තිවෙලා, ඒවා බලන්න ක්‍රමයකුත් නැහැ, ඒවා ආරක්ෂා කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් ගැන කිසි කෙනෙක් කථා කරලා නැහැ කියලා. ඒ වාගේම සිනමාශාලා ඩිජිටල්කරණය ගැන සාකච්ඡා වුණා. අපට ගමේ සිනමාශාලා ඩිජිටල්කරණය කරන්න පුළුවන් නම් ඒක ඉතාම වැදගත්. කොළඹ නගරයේ සිනමාශාලා කිහිපයක් පමණයි ඩිජිටල්කරණයට ලක්කර තිබෙන්නේ. මෙම වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කළොත් මේ ක්ෂේත්‍රය තව දුරටත් දියුණු කරන්න පුළුවන් වෙයි කියා අපි හිතනවා.

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම කැමැතියි මේ පිළිබඳවත් ඔබතුමා වැනුවත් කරන්න. පළමුවැනි වතාවට තමයි අපි Cannes Film Festival එකට සහභාගි වුණේ. ඇත්ත වශයෙන්ම මමත් ඒකට සම්බන්ධ වුණා; තල්ලු කළා, මේ වැඩේ කළ යුතුයි කියලා.

Cannes Film Festival එක කියන්නේ ප්‍රංශයේ පවත්වන ලෝකයේ වැඩිම පිළිගැනීමක් තිබෙන සිනමා උළෙල. Cannes Film Festival එකේදී ලැබෙන සම්මාන තමයි සාමාන්‍යයෙන් ඉහළම සම්මාන හැටියට සලකන්නේ. සිනමා කෘතියකින් මුදල් හම්බ කරනවාට වඩා වැදගත්, එහි ඇති ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳව තමන්ගේම සගයෝ විසින් තමන්ට ලබාදෙන සම්මාන. අවුරුදු 69ක් තිස්සේ Cannes සිනමා සන්දර්ශනය පැවතුණත්, ලංකාව නිල වශයෙන් සහභාගි වුණු පළමුවැනි වතාව තමයි මේ අවුරුද්ද. එහිදී අපි මූලික වශයෙන් කාරණා තුනක් සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කළා. මම පෞද්ගලිකවම French National Film Corporation එකට,-

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(මාණ්ඩුමුතු (තිරුමති) ජීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ)
(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)
Sir, I rise to a point of Order.

ගරු මූලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමුතු තලායාමතාංගුම ඉහුප්පිනර් අචාර්කර්)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මන්ත්‍රීතුමිය.

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(මාණ්ඩුමුතු (තිරුමති) ජීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ)
(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)
Cannes Film Festival එකට සහභාගි වුණු කෙනෙක් හැටියට මම කියනවා, සුමිත්‍රා පිරිස් මැතිනියගේ "ලොකු දුව" චිත්‍රපටය තමයි නිල වශයෙන් පළමුවරට තේරී පත්වුණු චිත්‍රපටය.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(මාණ්ඩුමුතු (කලාති) හුර්ෂ ත සිල්වා)
(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

බොහෝම ස්තූතියි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. Cannes සිනමා උළෙලේදී විමුක්ති ජයසුන්දර Golden Camera Award එකකුත් දිනාගන්නා. ඒක ඔබතුමියට මතක ඇති. ඔබතුමිය කියන එක අපි දන්නවා. ලංකාවේ සිනමා කෘති ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. මම කියන්නේ ඒක නොවෙයි. මම කියන්නේ රටක් හැටියට ශ්‍රී ලංකාව Cannes සිනමා සන්දර්ශනයට නිල වශයෙන් ප්‍රථම වතාවට සහභාගි වුණේ 2016 දී කියන එකයි. ඔබතුමිය නොදැනුවත්ව වෙන්න ඇති ඒ කථාව කිව්වේ. මම ඒක නිවැරදි කළා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(මාණ්ඩුමුතු (බෙහිතාය කලාති) නලින්ද ජයතිස්ස)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)
2015 වර්ෂයේ.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(මාණ්ඩුමුතු (කලාති) හුර්ෂ ත සිල්වා)
(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

සමාවෙන්න. 2015 මැයි මාසයේ තමයි ඒක කළේ. ගීතා කුමාරසිංහ ගරු මන්ත්‍රීතුමියට ඒ නිවැරදි කිරීම මම කරන්නට ඕනෑ. ඔබතුමිය සම්බන්ධ වුණු සිනමා කෘති අපි පොඩි දවස්වල - පාසල් යන කාලය සිට - film halls වල පෝලිමේ ඉඳලා ගිහින් බලලා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] නැහැ, නැහැ. අපි ශ්‍රී ලංකාව නිල වශයෙන් නියෝජ්‍යය වෙලා තිබුණේ නැහැ, ගරු මන්ත්‍රීතුමිය.

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலீ குமாரசிங்ஹ்)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

සූම්ත්‍රා පිරිස් මැතිනියගේ "ලොකු දූව" කියන චිත්‍රපටිය Cannes Film Festival එකට ගියා.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஹர்ஷ த சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

ඒක හරි.

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலீ குமாரசிங்ஹ்)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

නිල වශයෙන් ගියා.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஹர்ஷ த சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

ඒක හරි. ඒ විතරක් නොවෙයි, සූම්ත්‍රා පිරිස් මැතිනියගෙන් පස්සේ තව බොහෝ දෙනෙකුගේ සිනමා කෘති ඉදිරිපත් වුණා. විමුක්ති ජයසූන්දරගේ එක් සිනමා කෘතියකට "Golden Camera" සම්මානය හම්බ වුණා. ඊට පස්සේ එතුමාට ලංකාවට එන්න හම්බ වුණේත් නැහැ. ඒක වෙනම දේශපාලන කථාවක්. එතැනට යන්න ඕනෑ නැහැ. මම කියන්නේ, පෞද්ගලිකව ඉදිරිපත් කරන සිනමා කෘති ගැන නොවෙයි. ප්‍රථම වතාවට රට නියෝජනය වුණේ 2015 ජුනි මාසයේයි. මට සිනමාව පිළිබඳ වැඩි අවබෝධයක් නැහැ. සමහරවිට මම කියන දේ වැරදි වෙන්න පුළුවන්; ඔබතුමාය නිවැරදි වෙන්න පුළුවන්. නමුත්, මට ලබා දීලා තිබෙන දත්තවලට අනුව, පළමු වතාවට තමයි එහෙම සහභාගි වෙලා තිබෙන්නේ. එහෙම නොවෙයි නම්, එය නිවැරදි කරන්න. එවිට මා එය පිළිගන්නවා. ශ්‍රී ලංකාව නිල වශයෙන් සහභාගි වුණද, නැද්ද කියලා ඔබතුමාය මට වඩා යමක් දන්නවා.

අපට පුළුවන් වුණා, ශ්‍රී ලංකාව film location එකක් හැටියට ඉදිරිපත් කරන්නට. "Film village" කියලා එකක් තිබෙනවා. ඉන්දියාව, ඇමෙරිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, ඊශ්‍රායලය වැනි මේ සියලු රටවල් නිල වශයෙන් ඔවුන්ගේ රට ඒ සඳහා ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා, "මෙන්න අපේ රටේ කෘති, මෙන්න අපේ රටේ හැකියාවන්, මෙන්න අපේ රටේ කළ හැකි සිනමා පටිගත කිරීම" යනාදී වශයෙන්. ගරු මන්ත්‍රීතුමාය, ශ්‍රී ලංකාව එවැනි ආකාරයකට මීට කලින් ඉදිරිපත් වී තිබුණේ නැහැ කියලායි මම කියන්නේ. ඒක තමයි "නිල වශයෙන්" කියලා මම සඳහන් කළේ. ඒ සාකච්ඡාවල ප්‍රතිඵල දෙකක් පිළිබඳව මම කියන්නම්.

මගේ කථාව ආරම්භයේදීම මම කිව්වා, පරණ කාලයේ චිත්‍රපටි - archives of old movies - බලන්න බැහැ, හරියට සද්දය නැහැ, වර වර ගානවා, තිරය මත සුදු ඉරි යනවා කියලා. ප්‍රංශ රජය සමඟ එකතු වෙලා, මේවා ලේඛනාගාර ගත කිරීම ආදී ක්‍රම මගින් එම සිනමා කෘති ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳව 70වැනි Cannes Film Festival සමුළුවේදී එකඟත්වයකට එන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

දෙවැනි කාරණය, සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණය. සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණය සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍ය අවශ්‍යතා, බොහෝ වෙලාවට National Film Corporation එක වැනි ආයතනවලට ලබා දෙන්න අපට බැරි වෙලා තිබෙනවා. අපේ වාර්ෂික අය වැයෙන් මේ සඳහා මුදල් වෙන් කරන්න අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ අපට හැකියාවක් ලැබිලා නැහැ. ගරු ගීතා කුමාරසිංහ මන්ත්‍රීතුමාය

හොඳටම දන්නවා, ප්‍රංශ සිනමාව කිව්වාම, ඉතාමත්ම ඉහළ ගණයේ සිනමාවක් බව. අපි කවුරුත් ප්‍රංශ සිනමාවේ ගුණාත්මකභාවය ගැන කථා කරනවා. National Film Corporation of France කියන එකත් එක්ක එකතු වෙලා අපට මේ ඩිජිටල්කරණය ගෙන යන්නට පුළුවන් නම්, ඔබතුමායත්, මේ රටේ සියලුම සිනමා ප්‍රේක්ෂක ජනතාවත් සන්නේෂ වෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

තුන්වැනි එක තමයි, සම නිෂ්පාදන අවස්ථා - co-production possibilities. ප්‍රංශ සිනමා නිෂ්පාදකයන් සමඟ යම් කිසි විධියකට එකතු වෙලා චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය කරන්න අපට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. අද මේ සභාවේදී බොහෝ දෙනෙක් ලංකාවේ සිනමාව, ටෙලි නාට්‍ය ගැන කථා කළා. අපේ විදේශ අමාත්‍යාංශය මේ කාරණයට මැදිහත් වුණේ මේ නිසායි, ගරු මන්ත්‍රීතුමායනි. අපි විශ්වාස කරනවා ලංකාවේ සිනමාව ලෝකයට ගෙන යන්න පුළුවන් කියලා. ලංකාවේ සිනමාව ගුණාත්මකභාවයෙන් ඉතාමත්ම ඉහළ තැනක තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, ගරු මන්ත්‍රීතුමාය.

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலீ குமாரசிங்ஹ்)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

"Nobody's Perfect" කියන එකත් අපි කළේ, ප්‍රංශයත්

ලංකාවත් අතර collaboration film එකක් හැටියට. කලින්ම ඒක කරලා තිබෙනවා.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஹர்ஷ த சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

මොකක්ද ඒකේ නම? මට ඒක ඇහුණේ නැහැ.

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலீ குமாரசிங்ஹ்)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

"Nobody's Perfect". ගාමිණී ෆෝන්සේකා මැතිතුමා සහ මම ඒකේ රභපෑවා.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஹர்ஷ த சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

හරියට හරි. ඔබතුමාය ඒක ගැන බොහොම ඉහළින් තමයි කථා කරන්නේ. ඒ කියන්නේ ඔබතුමාය පිළිගන්නවා ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි කෘති ගුණාත්මක භාවයෙන් වැඩියි කියලා. ඔබතුමාය පිළිගන්නවානේ? ඔබතුමායට මතක් වෙලා කිව්වේ, "French co-production එකක් හැටියට ඒක කළා" කියලා. මේ හරහා අපි සමහර වෙලාවට ඔබතුමාය වාගේ ඉහළම තැන්වල ඉන්න නළු නිළියන්ටත් වඩා සාමාන්‍යයෙන් නැඟී එන නළු නිළියන්ටත් අවස්ථාව ලබා දෙනවා. ඒක තමයි අපි මේ උත්සාහ කරන්නට යන්නේ. මේ වැරදි දෙයක් කරනවා නොවෙයි. ඔබතුමාය මට වඩා සිය ගුණයක් සිනමාව ගැන දන්නවා. ඔබතුමායගේ දැනුම අපිත් සමඟ share කරන්න, අපට ලබා දෙන්න. මිළඟ සැසිවාරයේදී ඔබතුමායටත් ආරාධනා කරන්නම්. National Film Corporation of Sri Lanka, Sri Lanka Tourism, Embassy of Sri Lanka in France එකත් සමඟ තමයි මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. ඔබතුමායට මම හැකි නම් ආරාධනා කරන්නම් 70වෙනි කැන්ස් සිනමා උළෙලට ශ්‍රී ලංකාවේ නියෝජිතවරියක ලෙස සහභාගි වෙන්න කියලා. විදේශ අමාත්‍යාංශය හරහා අපි මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරන්නට පටන් අරගෙන තිබෙනවා. ඒ තමයි පළමුවෙනි දැනුවත් කිරීම වන්නේ.

[ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දෙවෙනි දැනුවත් කිරීම මෙයයි. සංස්කෘතිය ගැන කථා කරන විට අවුරුදු 2,500ක ඉතිහාසයක් තිබෙන අපේ රටේ ස්ථිර අගනුවරවල් හතරක් තිබුණා. අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව, කෝට්ටේ සහ මහනුවර අපට තිබුණා. අපේ පාර්ලිමේන්තුව පිහිටා තිබෙන කෝට්ටේ පැරණි අගනුවර, -1415 සිට 1565දී අන්තිමට අපි මේක දාලා යනතුරු අවුරුදු 150ක් තිබුණු අගනුවර- ගැන කිසි කෙනෙක් කථා කරන්නේ නැහැ. එහි තිබුණු සංස්කෘතිය, එහි තිබුණු පුරාවිද්‍යා වස්තුවල වටිනාකම් ගැන කවුරුත් කථා කරන්නේ නැහැ. අනෙක් අගනුවරවල් තුනම ලෝක උරුම නගර ලෙස යුනෙස්කෝ ආයතනය පිළිගෙන තිබෙනවා. නමුත් කෝට්ටේට ලැබීලා තිබෙන්නේ කුඩම්මාගේ සැලකිලි.

ඇත්ත වශයෙන්ම කාලයක් තිස්සේ මේවා විනාශ වෙලා තිබෙනවා. පෘතුගීසිකාරයෝ මේක විනාශ කළාට පසුව හොරු ඇවිල්ලා මේක විනාශ කරලා තිබෙනවා. මේවායේ ගල් අරගෙන ගිනින් ගෙවල් හදලා තිබෙනවා. පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව, නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය සහ කෝට්ටේ මහ නගර සභාව කියන සියලු ආයතන මේවාට වග කියන්නට ඕනෑ. අපි දන්නවා, කෝට්ටේ කොටු බැම්ම -rampart- එක තිබෙන බව. රජ කාලයේ අගනුවර වටේට හදපු කොටු බැම්ම, බැද්දහනේ තිබෙන mounds, ඒ කාලයේ පරණ විහාරස්ථාන, කෝට්ටේ උමග වාගේ පුරාවිද්‍යා වටිනාකම් සහිත ස්ථාන තිබෙනවා. අඩුම තරමින් අපේ දරුවෝ කෝට්ටේ උමග දැකලා තියා ඒ ගැන අහලාවත් නැහැ. ඒ වාගේම, අපේ රජ මහා විහාරය තිබෙනවා; ගල් අම්බලම තිබෙනවා; අලකේශ්වර නටබුන් තිබෙනවා. මේ සියලු දේ තිබෙනවා. නමුත් ඇයි අපි මෙපමණ කාලයක් තිස්සේ කෝට්ටේ සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කරලා තිබෙන්නේ?

1982දී පාර්ලිමේන්තුව මෙතැනට ගෙනාවාට පසුව කැළේට ගිනින් තිබුණු මේ ප්‍රදේශයේ ඉඩම්වල වටිනාකම වැඩි වුණා. ඉස්සර කාලයේ පර්වස් එක රුපියල් 200ට, 300ට විකුණපු කට්ටිය දැන් කාලයේ පර්වස් එක විකුණන්නට කථා කරන්නේ රුපියල් මිලියන 3ට, 4ට. හොර ඔප්පු ලියන මිනිස්සු දේශපාලන හොරුන් සමඟ එකතු වෙලා, ඒ වැඩ කරන නිලධාරීන් එකතු වෙලා හොර ඔප්පු ලියාගෙන බලයෙන් අල්ලාගෙන, කොටු බැම්ම කඩලා ඒ තැන්වල ගෙවල් හදලා තිබෙනවා. මේ විනාශය දිගින් දිගටම සිද්ධ වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එම නිසා මම ඔබතුමාගේ අවධානයට යොමු කරන්නට කැමැති කාරණයක් තිබෙනවා. අපි තෝරා ගත්ත ඉතිහාසය ගැන විතරක් කථා කරන්නට එපා. කෝට්ටේට ලැබිය යුතු අවධානය ලැබිය යුතුයි. මම මෙතැනදී ඉස්මතු කරන්නට හදන්නේ “Conservation and Restoration of Kotte - The Ancient Capital City of Sri Lanka” කියලායි. අපි උත්සාහ කරනවා, රජය ඒ ඉල්ලීම කරනවා. ගරු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහ මන්ත්‍රීවරියන් සියලු දෙනාගේම උදවු උපකාරත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. අවුරුදු 600කට කලින් තිබුණු ඒ ගම්මිර අපේ අගනුවර ගැන අපේ අවධානය යොමු විය යුතුයි. කාල වෙලාව ඉක්ම ගිනින් තිබෙන නිසා ඒ කාලයේ සංස්කෘතිය ගැන කියන්නට, ඒ කාලයේ කෝට්ටේ ජීවත් වුණු වැදගත් පුද්ගලයෝ මේ රටට කළ සංස්කෘතික දායකත්වය ගැන කියන්නට මේ අවස්ථාවේදී හැකියාවක් නැහැ. නමුත්, මට අවශ්‍ය කළේ මේ ගැන ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නයි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අප ඒ ගැන අමතක කරන්න නරකයි. අවුරුදු 150ක් තිස්සේ තිබුණු අපේ ඒ අගනුවර නැවත සංවර්ධනය කිරීම සඳහා අප සියලුදෙනාගේම අවධානය යොමු විය යුතු බව මතක් කරමින්, මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ.හා. 2.45]

ගරු ගීතා සමන්මලි කුමාරසිංහ මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலர் குமாரசிங்கம்)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අතිශයින්ම වැදගත්, පෞද්ගලිකවම මගේ හිතට සමීප සිතමාව හා කලාව පිළිබඳව අද දින මේ උත්තරීතර සභාවේදී කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම මගේ වාසනාවක් කොට සලකනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා අසුන්ගෙන සිටින ඔය කථානායක ආසනය මීට කාලයකට ඉහත හෙළ සිතමාවේ "සක්විති" ලෙස විරුදාවලිය ලත් ගාමිණී භෞත්සේකා මැතිතුමා විසින් හෙබවූ ආකාරය අප කාටත් මතකයි. සිතමාවේ සියලුදෙනා වෙනුවෙන් කරන ලද විශේෂ උපහාරයක් ලෙස මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා විසින් ජාතික ලැයිස්තුවෙන් පත් කරන ලද හෙළ සිතමාවේ අග රැජින ලෙස විරුදාවලිය ලත් මාලනී භෞත්සේකා මැතිනියත් එදා ගාමිණී භෞත්සේකා මැතිතුමා සේම මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ අසුනක් හෙබවූ බව ඔබ සියලුදෙනාම දන්නවා ඇති. ඒ වාගේම නොයෙක් කලාකරුවන් මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණියා. ජීවත් කුමාරණතුංග මැතිතුමා, වර්තමානයේ මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින රත්පත් රාමනායක නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා වාගේම තවත් කලාකරුවන් කීප දෙනෙක්ම මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආවා.

හෙළ සිතමාවේ සක්විති ලෙස විරුදාවලිය ලත් ගාමිණී භෞත්සේකා මැතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආ දිනයේ සිට සිතමාව වෙනුවෙන් එතුමා බොහෝ අවස්ථාවලදී කථා කළ හැටි මට මේ මොහොතේ මතක් වෙනවා. එතුමාට අවශ්‍ය වුණා සිතමාවේ ඉදිරි දැක්ම වෙනුවෙන් යම්කිසි කටයුත්තක් කරන්න. මාලනී භෞත්සේකා මැතිනියත් ඒ අයුරින් කටයුතු කළ බව මගේ හැඟීමයි. නමුත්, කියන්න කනගාටුයි, ලෝක සිතමාව දෙස බලද්දී පුංචි තිත්ක් වාගේ තිබෙන පුංචිම පුංචි සිතමා කර්මාන්තයකුයි අපට තිබෙන්නේ. ලෝකයේ ඕනෑම කෙනෙක් සමඟ තරග කිරීමට හැකි දක්ෂකම් සපිරි ශිල්පීන් අපට සිටියත්, කර්මාන්තයක් ලෙස ගනිද්දී සිංහල සිතමාව බොහොම කෙටි, පොඩි කර්මාන්තයක්. අඩුම තරමින් මේ ශ්‍රී ලංකාව පුරාවටත් අපේ චිත්‍රපට පෙන්වීමේ පහසුකම් අද නැතිවෙලා ගිනින් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සිතමාව කලාවක්. ගාමිණී භෞත්සේකා මැතිතුමා සිතමා ශිල්පීන්ගේ වෘත්තීමය තත්ත්වය ඉහළට නංවන්න එදා තිබුණු සියලු සිතමා සමාගම් සමඟ මහා සටනක් කරලා -මීට කලින් කථා කළ අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් කීව්වා වාගේ- දිනයට, මාසයට කුලියට වැඩ කරපු ශිල්පීන්ට ගෞරවනීය තත්ත්වයක් ලබා දුන්නා. සිතමාව කලාවක් වාගේම ව්‍යාපාරයක්. සිතමාවට මුදල් ආයෝජනය කරන කෙනෙක් ඊළඟ චිත්‍රපටය සඳහා නැවත මුදල් ආයෝජනය නොකළොත් එයට එතැනින් නැවතීමේ ලකුණ වැටෙනවා. අද සිතමාව දිගින් දිගටම ඉදිරියට යන ඒ අවස්ථා සියල්ල හැකිළී යනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි කලාකරුවන් සියලුදෙනා ඉල්ලූ දෙයක් තිබෙනවා. මම මෙහිදී කරුණු දෙකක් ගැන මතක් කරන්න කැමැතියි. එදා මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ පියගැට පෙළ නගිද්දී මම එක දෙයක් තීරණය කළා. ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙන් එකම කාන්තාව ලෙස එම ජනතාව මාව මේ පාර්ලිමේන්තුවට තෝරා පත්කර එව්වා. ඔවුන් ගැන කථා කළත්, මට මගේ වර්ගයා ගැන, මගේ දෙවැනි උපත සිදු වූ සිතමාව ගැන කථා කිරීමේ අයිතියක් තිබෙන බව මම එදාත් සාක්ෂාත් කර ගත්තා.

එදා මට අවශ්‍ය වුණා, අපේ හිටපු ප්‍රවීණයන් මේ ගරු සභාව හොබවද්දී, කර ගන්න බැරි වුණු දේවල් පිළිබඳව මේ

පාර්ලිමේන්තුව තුළ හඬක් නගන්න. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පසු ගිය කාලයේවත්, අදවත් කිසිම ආණ්ඩුවකින් නොකෙරුණ දේ තමයි අපට ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කිරීම. සිනමාව, සංස්කෘතිය, කලාව, ටෙලි නාට්‍ය යන මේ සියල්ල රැක ගැනීමට නම් හැකි ඉක්මනින් අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් ජාතික ප්‍රතිපත්තියකට යන්න ඕනෑ. වතුර ටිකට හෝ වෙනත් ඕනෑම දෙයකට ශ්‍රී ලංකාවේ යම්කිසි ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවා. සිංහල භාෂාවෙන් විත්‍රපට, ටෙලි නාට්‍ය සහ නාට්‍ය හැඳෙන ලෝකයේ එකම රට ශ්‍රී ලංකාවයි. නමුත් එවැනි රටක කලාවට ජාතික අනන්‍යතාවක් ඇති කර ගැනීමට කටයුත්තක් රජයේ මැදිහත්වීමක් ලබා දී නැහැ. මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ මැදිහත්වීමෙන්, විශාල මුදලක් වියදම් කරමින් 'රන්මිණිතැන්න' හැදුවා. ජාත්‍යන්තර විත්‍රපට නිෂ්පාදනයට එහාට ඒවි යැයි එතුමාත්, අපිත් බලාපොරොත්තු වුණා. ඒ වාගේම ආවා. නමුත් අද තත්ත්වය අතිශයින්ම කනගාටුදායකයි. අද එය වසා දමා, නිකම්ම අතහැර දමා, රන්මිණිතැන්නක් තියෙනවාද නැද්ද කියා දැන ගන්නවත් බැරි තත්ත්වයකට පත් කරලා තිබෙනවා. සමහර විට එය හෙට අනිද්දා වී ගබඩාවක් හැටියට පාවිච්චි කිරීමටත් ඉඩකඩ තිබෙනවා.

ඒ කොහොම වුණත් අද කථා කරපු සියලු දෙනා තේරුම් නොගත් එක දෙයක් තිබෙනවා. එනම් ටෙලි නාට්‍ය කියන්නේ වෙනම මාධ්‍යයක්; සිනමාව කියන්නේ වෙනත් මාධ්‍යයක්; වේදිකා නාට්‍ය කියන්නේ තවත් මාධ්‍යයක්. මේ සියල්ල එකතු වන්නේ කලාවට තමයි. නමුත් මේ මාධ්‍ය තුනේ නිරත වන ශිල්පීන් තමන් උපදිනකොටම අරගෙන එන හැකියාව, ඒ රංගන ශිල්පීන්ගේ හැකියාව අද තාක්ෂණය ඉදිරියේ යම් යම් අසාධාරණකම්වලට ලක්වෙන්න හේතුවක් වෙලා තිබෙනවා. අපි හැමදාම කෑ ගැහුවා; ඉල්ලුවා; හැම දෙනාටම යාඥා කර කර කීව්වා, අපට රංගන පාසලක් දෙන්න කියලා. ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගතය ගැනයි කථා කරන්නේ. හැමෝම දුටුවනවා, ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් මැතිතුමාගේ උපන්දිනයට. එතුමා සෑම උපන් දිනයකදීම කියන එක දෙයක් තමයි අපේ අනාගත පරපුරට "රේබාව" වැනි විත්‍රපටයක් හදන්න, අනාගත පරපුර ඉදිරියට ගෙන යන්න අපට රංගන පාසලක් දෙන්න කියන කාරණය. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා දන්නවාද දන්නේ නැහැ, ඉන්දියාවේ ශ්‍රේෂ්ඨතම රංගන ශිල්පීන් බිහිවෙලා තිබෙන්නේ, ෂාරුක් ඛාන් වැනි අග්‍ර ගණයේ නළුවන් බිහිවෙලා තිබෙන්නේ Film and Television Institute of India, - FTII - Pune එකෙන් බව. සිනමාව ගැන හදාරන්න, සිනමාව ගැන දැනුම තියාගන්න ඒ අයට පහසුකම් තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඉන්දිය රජය විශේෂ මැදිහත්වීම් වෙමින් ඒ කටයුතු ගැන සොයා බලමින් ඒ සිනමාව ඉදිරියට ගෙනෙන කටයුතු කරලා තිබෙනවා.

අපේ (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මැතිතුමා බොහොම ලස්සනට කීව්වා, ප්‍රංශ සිනමාව ගැන. එතුමාට මම මේ කාරණය නොකියා හිටියොත් වැරදියි. සුම්‍රා පීරිස් මැතිනියගේ 'ලොකු දුව' විත්‍රපටය නිල වශයෙන් Cannes Film Festival එකට ඉදිරිපත් කරමින් එහි ප්‍රධාන නිළිය හැටියට මාත් එයට සහභාගි වුණා. එතුමා කීව්වා, මට ආරාධනා කරනවා කියලා. මම Cannes Film Festival එකට යනකොට එතුමා ඉපදිලාවත් නැතුව ඇති. ප්‍රංශ සිනමාව ගැන කථා කරන්න ඉස්සෙල්ලා මේ ගරු සභාවේ උදවිය ඉගෙන ගන්න ඕනෑ, ඔබට වඩා හොඳට සිංහල සිනමාවට ආදරය කරන්න. මොකද, සිංහල සිනමාව ගැන කථා කරන්න ඉන්නේ මේ සිංහල රටේ අපි විතරයි. එකම භාෂාවකින් විත්‍රපට තිබෙන්නේ මෙහෙ විතරයි. එතුමා කියනවා collaborative විත්‍රපට කරනවාලු! ඒ කියන්නේ රටවල් දෙකක් එකට එකතු වෙලා විත්‍රපට කරනවා. අපි මුලින්ම ප්‍රංශ ජාතිකයන් සමඟ එකතු වෙලා "Nobody's Perfect" කියන විත්‍රපටය කළා. ඒකේ රහපැවේ ගාමිණී ලොන්දේකා මැතිතුමා සහ මම. ඒ වාගේම ඉන්දියාවේ 'පයිලට් ප්‍රේමනාත්' ඒ වාගේ collaborative විත්‍රපට ඒ කාලයේ පටන් ගන්න. ඒක නිසා මම ඒ ගැන හොඳාකාරවම දන්නවා. නමුත් 1977 එක්සත් ජාතික

පක්ෂ ආණ්ඩුව ආවාට පසු විත්‍රපට කළ යුතු, නොකළ යුතු හැමෝටම එක දිගට මහජන බැංකුවෙන් ණය දුන්නා. ඒ ණයත් එක්ක විත්‍රපට පෝලිමක් ඇති වුණා. ඒ හේතුවෙන් අවුරුදු ගණනාවක් යනතෙක් සමහර විත්‍රපට පෙන්වා ගන්න බැරි වුණා. විත්‍රපට සඳහා මුදල් ආයෝජනය කළ මිනිසුන්ට කරකියා ගන්න දෙයක් නැතිව ඔවුන් නැවත විත්‍රපට නිෂ්පාදනයට නොඑන යුගයක් ඇති වුණා. විත්‍රපටයක් කරලා අවුරුදු 6ක් විතර බලාගෙන හිටියා. පෝස්ටර් ගහන මනුස්සයාටත් දුන්නා විත්‍රපට කරන්න. තම තමන්ගේ හිතවතුන්-

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත ත්‍යාගයෙන්ද උතුරු පිහිටි අවුරුදු)

(The Hon. Presiding Member)

Order, please! දැන් ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වියෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනාරූප විය.

අතේ පිහිටු, මාණ්ඩුමිත ගුණසේකර අවුරුදු අක්කිරාසනාත්තිනිහිනු අකලවෙ, ඉගුරුකුණින් පිරිතිත් තවිසාණ් අවුරුදු ත්‍යාගයෙන්ද උතුරු පිහිටි අවුරුදු.

Whereupon THE HON. EDWARD GUNASEKARA left the Chair and DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES took the Chair.

ගරු (මහාචාර්ය) ආශු මාරසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත (පොරොන්දු) ආශු මාරසිංහ)

(The Hon. (Prof.) Ashu Marasinghe)

Sir, I rise to a point of Order.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(මාණ්ඩුමිත ඉගුරුකුණින් පිරිතිත් තවිසාණ් අවුරුදු)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

Hon. (Prof.) Ashu Marasinghe, what is your point of Order?

ගරු ගීතා සමන්මලි කුමාරසිංහ මහත්මිය

(මාණ්ඩුමිත (තිරුමති) ජීතා සමන්මලි කුමාරසිංහ)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්නය ඉක්මන් කරලා අහන්න.

ගරු (මහාචාර්ය) ආශු මාරසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත (පොරොන්දු) ආශු මාරසිංහ)

(The Hon. (Prof.) Ashu Marasinghe)

ප්‍රශ්නය, 'රන්මිණිතැන්න' ගැනයි. ඒක හදන්න යෝජනා වෙලා තිබුණේ, බෙන්තොට පැන්නේ දූපතක. ඒ ගැන ඔබතුමා දන්නවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. රවින්ද්‍ර රත්දේනිය මහත්මයා තමයි 'රන්මිණිතැන්න' හම්බන්නොටට අරගෙන යන්න ඕනෑ කියලා මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාට දැනුවත් කරලා - ඇත්තටම මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට අන්දවලා- එහාට අරගෙන ගියේ. බෙන්තොට දූපතේ රන්මිණිතැන්න හැදුවා නම්, මම හිතන හැටියට අද මේ ප්‍රශ්න ඇති වෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(මාණ්ඩුමිත ඉගුරුකුණින් පිරිතිත් තවිසාණ් අවුරුදු)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

That is not a point of Order. Hon. (Mrs.) Kumarasingha, you may continue with your speech.

ගරු ගීතා සමන්මලි කුමාරසිංහ මහත්මිය

(මාණ්ඩුමිත (තිරුමති) ජීතා සමන්මලි කුමාරසිංහ)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් දෙන්න මම කැමැතියි. 'රන්මිණිතැන්න' හම්බන්නොටට හැදුව එක හොඳයි

[ගරු හිතා සමන්මලි කුමාරසිංහ මහත්මිය]

කියා මම අදත් විශ්වාස කරනවා. ඒ සඳහා දීර්ඝ කාලීන වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණා. ගුවන් නොටුවපොළක්, වරායක් විතරක් නොවෙයි, පිට රටවලින් ජාත්‍යන්තර කීර්තියට පත් වුණු අය ඇවිල්ලා විත්‍රපට කරන්නටයි ඒ කටයුත්ත ලැස්ති කළේ. අද හෝ රන්මිණිකැන්තේ රංගන පාසලක් හඳුන්වා දීමට යෝජනා කළා නම් ඊට වැඩිය හොඳයි. ගරු ඇමතිතුමාගෙනුත්, අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගෙනුත්, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙනුත් මම ඉල්ලා සිටිනවා, හෙළ සිනමාව වෙනුවෙන්, ඒ වාගේම අපේ අනාගත පරපුර වෙනුවෙන් හැකි ඉක්මනින් රංගන පාසලක් හදා දෙන්න කියලා. පක්ෂ භේදයක් නැතුව මිනිසුන් විත්‍රපට බලනවා. පක්ෂ භේදයක් නැතුව මිනිසුන් නාට්‍ය බලනවා. කලාව කියන එකට පක්ෂයක් නැහැ. මම අද මේ හඬ නගන්නේ මේ රටේ සමස්ත කලාකරුවන් වෙනුවෙන්. අපට රංගන පාසලක් දෙන්න.

අපේ විත්‍රපට සංරක්ෂණය කිරීම ගැන ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එතුමා දන්නේ නැතුව ඇති 'ලොකු දූව' කියන විත්‍රපටය මේ වන කොටත් ප්‍රංශයේ Cannes Film Festival එකෙන් විශාල මුදලක් ගෙවා ලබාගෙන, සංරක්ෂණය කර තිබෙන බව.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම මගේ අවසාන විත්‍රපටය ධර්මසේන පතිරාජ නමැති ශ්‍රේෂ්ඨ කලාකරුවා ලවා කෙරෙව්වා. ඒ සඳහා මම විශාල මුදලක් වැය කළා. ඒ විත්‍රපටයේ පිටපත් ගහන්න අපට ඉන්දියාවට යන්න සිදු වුණා. ඉන්දියාවේදී එහි negative පටය නැති වුණා. අපි මේ රටේ විත්‍රපටයක් නිෂ්පාදනය කළාම එහි පිටපත් ගසා ගැනීමට වාගේම අවශ්‍යතාවලට තවමත් රටින් රට යන්න වෙලා තිබෙනවා. ඒ තමයි අපේ සිනමා කර්මාන්තයේ තිබෙන කනගාටුදායක පැත්ත.

අනෙක් කාරණය, සියලු කලා ශිල්පීන්ට රැකවරණයක්, ආරක්ෂිතභාවයක් ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් තුළින් ලබා දිය යුතුයි. ඒ අය කලාකරුවන් බව ඇත්ත. දක්ෂතා සපිරි අය බව ඇත්ත. නමුත් ඔවුන්ට ජීවත් වීමට සුදුසු නිවසක් ඒ වාගේම, ඔවුන්ට ජීවත් වීමට මහක් නොමැති වන වෙලාවන් තිබෙනවා. අනෙක් රැකියාවලට වාගේම කලාකරුවන් සඳහාත් විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න අවශ්‍යයි. අර වටර් හෝල් පදනම මගින් දෙන රුපියල් 2,500 වාගේ නොවෙයි. මේ කාලයේ ඒ වාගේ සොව්වම මුදලකින් ජීවත් වෙන්න බැහැ. මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේ අපි කලාකරුවන්ට වාහනයක් ගන්න රුපියල් ලක්ෂ 15ක පොලි රහිත ණයක් ලබා දුන්නා. හැම කලාකරුවකුටම ඒක අවශ්‍ය වුණේ නැහැ. එය ලබා නොගත් කෙනෙක් හැටියටයි අද මම කථා කරන්නේ. නමුත්, එහෙම අවශ්‍යතාවක් තිබෙන අභිසක කලාකරුවෝ පිරිසක් මේ රටේ ඉන්නවා. අද මම කථා කරන්නේ ඒ අය වෙනුවෙන්. ඒ පිළිබඳව අප ගෞරවයෙන් කථා කළ යුතුයි. ඒ සහනය කපා නොහැර මේ රටේ අභිසක කලාකරුවන් වෙනුවෙන් ඉදිරියටත් ඒ සහනය ලබා දෙන්න කියලා මම නමුත්තාත්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විත්‍රපට ලෝකය ගැන මම වැඩියෙන් කථා කරන්නේ ටෙලි නාට්‍ය අභිකට දාලා නොවෙයි. මේ රටේ ටෙලි නාට්‍යවල තත්ත්වය පිළිබඳව බුද්ධිමත් ප්‍රේක්ෂකයින් දන්නවා. හිතා ගන්න බැරි තරමට අද ටෙලි නාට්‍යවල ප්‍රමිතිය නැත්තටම නැති වෙලා. සමහර ප්‍රේක්ෂකයින් නොමඟ ගිහිනි. හැබැයි, තවමත් මේ රටේ ප්‍රේක්ෂකයා අපේ ටෙලි නාට්‍යවලට, අපේ සංස්කෘතියට, අපේකමට ආදරය කරනවා. ඒ සඳහා හොඳම උදාහරණය තමයි "සිදු" ටෙලි නාට්‍යය. ඒ ටෙලි නාට්‍යයේ ශ්‍රී ලාංකික පුංචි භාමුදුරුතමකගේ චරිතයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා, එම ටෙලි නාට්‍ය

නොබලන කෙනෙක් නැහැ. කිසිම ප්‍රමිතියක් නැතිව, කැමැති කැමැති විධියට භාසා මතුවන්න, නැත්නම් කොරියාවෙන් ගෙන්වන ටෙලි නාට්‍යයකට සිංහල දෙබස් කවලා, එහෙම නැත්නම් ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වන ටෙලි නාට්‍යයකට දෙබස් කවලා අපේ රටේ විකාශනය කිරීමෙන් සමස්ත සංස්කෘතිය තුළම සෝදා පාළුවක් ඇති වෙලා ඉවරයි. තවත් වසර ගණනාවක් ගියත් ඒක හරිගස්සා ගන්න කාටවත් බැරි වෙයි. ඉන්දියාවේ ක්‍රමයට අද මහල් ගෙවල් ගන්න ලංකාවේ අය පුරුදු වුණේ හින්දි විධියට කරන ටෙලි නාට්‍ය නරඹලායි. මීට කලින් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා බොහොම ලස්සනට කිව්වා, ටෙලිනාට්‍ය සංස්කෘතිය ගැන. "කඩුල්ල" වාගේ අති විශිෂ්ට ටෙලි නාට්‍ය නිෂ්පාදනය කළ මේ රටේ, ඒ සියල්ල අභාවයට යමින් තිබෙනවා. කිසිදු ප්‍රමිතියක් නැතිව, කිසිදු මණ්ඩලයක් නැතිව, කිසිම කෙනෙකුගේ සොයා බැලීමක් නැතිව අද ටෙලි නාට්‍ය පෙන්වන යුගයකට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ටෙලි නාට්‍ය ශිල්පීන් එදිනෙදා වැඩ කරන කම්කරුවන්ගේ තත්ත්වයෙනුයි ඒ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ. මම එක්තරා විධියකින් හිතනවා, අපි වාසනාවන්ත යුගයක කලාවේ, සිනමාවේ හිටපු උදවිය කියලා. අපේ කාලයේදී අපි ටෙලි නාට්‍ය කරලා නැහැ. නමුත් සිනමාව තුළ මීට වඩා විශිෂ්ටත්වයක් එදා තිබුණා.

අපේ ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමාත් ඉස්සරහා ඉන්න නිසා මට මේක නොකියාම බැහැ. ගරු ඇමතිතුමනි, සමහරු උදේට නැඟිටලා කල්පනා කරනවා, අද පණ අදින කලාකරුවා කවුද කියලා. කවුද පණ අදින්නේ, කවුද අසනීප වෙලා ඉන්නේ, කවුද ලෙඩවෙලා ඉන්නේ කියලා කල්පනා කරනවා. ඒක හොඳයි, ගරු ඇමතිතුමනි. ලෙඩ වෙළඳ අය ගිහිල්ලා බලන්න ඕනෑ. නමුත් ඒ අය බලන්න යන්න මැරෙනකම් ඉන්න එපා. මැරෙන්න කලින් ඒ අය බලන්න යන්න. කනගාටුදායක අවස්ථාවලදී ඔවුන් ගැන බලන්න. ඔබතුමා රුපියල් 10,000ක් දීලා, රුපියල් කෝටියක publicity එකක් ගන්නවා. හැම TV channel එකකම ඒවා දමනවා. ඒ අසරණ කලාකරුවන්ටත් ආත්ම ගෞරවයක් තිබෙනවා. ඔබතුමාගේ cheque එකට වැඩිය එතුමන්ලා මේ රටේ ජනතාව පිනවපු කලාකරුවන්. ලෙඩ වුණු කලාකරුවන් මැරෙන්න යනවාද, නැද්ද කියලා සොයා බලන්න එපා. අද ඒ වාගේ අසරණ තත්ත්වයකට කවුරු හරි පත් වෙලා ඉන්නවා නම්, ඒ අයට හොඳ විශ්‍රාම වැටුපක් දෙන්න. ඒ විශ්‍රාම වැටුප තුළින් ආත්ම ගෞරවයකින් ජීවත් වෙන කලාකරුවන් පිරිසක් මේ රටට ඇති කරන්න. ඔවුන්ට වාහනයක් ගෙන්වා ගැනීමට පුළුවන් වන විධියට permit එක ආපසු දෙන්න. ඒවා නතර කරන්න එපා. ඒවා අපිට නම් අවශ්‍ය වුණේ නැහැ. නමුත්, ඒවා නැති අභිසක, පුංචි කලාකරුවන් අපේ රටේ ඉන්නවා. කලාව වෙනුවෙන් තමන්ගේ ජීවිතයම කැප කරලා, ජීවිතයම කලාව කරගත් කලාකරුවන් ඉන්නවා. තමන්ගේ කටහඬින් ජීවත් වෙන කලාකරුවන් ඉන්නවා. ඒ අය වෙනුවෙන් මේවා දෙන්න. ඒක විශිෂ්ට සේවයක් වෙනවා, ගරු ඇමතිතුමනි.

අද ලෝක සිනමාව ගැන කථා කරද්දී ගරු හර්ෂ ද සිල්වා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා අපිට කිව්වා, ඩිජිටල් ක්‍රමය ප්‍රංශ විධියට කරන්න ඉදිරියේදී එතුමන්ලා බලාපොරොත්තු වෙනවා කියලා. අනේ! ගරු ඇමතිතුමා, ප්‍රංශ විධියට නැතත්, ලංකාවේ විධියට හරි කමක් නැහැ කරන්න. ඩිජිටල් කරන්න ප්‍රංශයටම යන්න වුවමනාවකුත් නැහැ. ඩිජිටල් ක්‍රමය කරන්න ඉස්සෙල්ලා සිනමා ශාලාවල ප්‍රමිතිය ගැන සොයා බලන්න. කෙනෙකුට වැදගත් විධියට ගිහිල්ලා විත්‍රපටයක් නරඹන්න පුළුවන් හොඳ ප්‍රමිතියක් තිබෙන විත්‍රපට ශාලා ලංකාවේ කියෙත් කියද තිබෙන්නේ? ඒ සිනමාශාලාවලට ගිය සමහර උදවිය නැවත ඒවාට යන්නේ නැහැ. 1971දී ජාතික විත්‍රපට සංස්ථාව ඇති කළා. එදා ඇති කරපු පනත් තවමත් ඒ විධියටම තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

ගරු මන්ත්‍රීතුමිය දැන් කලාව අවසන් කරන්න.

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலீ குமாரசிங்ஹ)

(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

සමාවෙන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මට තව විනාඩියක් දෙන්න. අපිට ආර්ථි වුණා, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ කාර්යාලයෙන් දැන් අලුතින් පනත් කෙටුම්පතක් හදනවා කියලා. ඒක හදන්න හොඳ සම්මානනීය අධ්‍යක්ෂවරුන් වන ප්‍රසන්න විතානගේ අධ්‍යක්ෂතුමාත්, වන්දුම් රත්නම් මැතිතුමාත් සම්බන්ධ වෙලා ඉන්නවා. ඒක හංගා ගෙන ඉන්න එපා. ඉක්මනට එළියට දාන්න ප්‍රවීණයන්ගෙන් උපදෙස් ගන්න. තුන් හතර දෙනෙක් එකතු කරගෙන සිනමාව ගැන පනත් කෙටුම්පත් හදන්න යන්න එපා. මොකද, ඒ හදන ඒවා අරගෙන අන්තිමට ඇනගන්න වෙනවා. ඒක නිසා ඕක හංගා ගෙන ඉන්න එපා. ඔබතුමන්ලා වැටි පනත් කෙටුම්පත වාගේ එක එක පනත් කෙටුම්පත් මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවා වාගේ, ඔබතුමන්ලා සියලු දෙනා එකතු වෙලා හැකි ඉක්මනින් ඒ හදන පනත් කෙටුම්පතත් ඉදිරියට ගේන්න. ඒක ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් බවට පත් කරන්න. සියලු දෙනාගේ ආරක්ෂාව, කලාවේ උන්නතිය, සිනමා පාසලක්, මේවා අත්‍යවශ්‍ය දේවල්. අද පාසල්වල රංග කලාව විෂයක් හැටියට හදාරන්න පුළුවන්. නමුත් ඒ අය සෞන්දර්ය විශ්වවිද්‍යාලයට ගිහිල්ලා, විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය අවසන් කරලා එළියට එනවා. ඒ ගොල්ලන් සිනමාව ගැන ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා. නමුත් ප්‍රායෝගිකව ඒ අය දන්න දෙයක් නැහැ. ඒ අය සිනමාවේ වැඩිවලට ගත්තේ නැහැ. අද සිනමාව ආදරණීය මායාවක් වෙලා. ඒක ප්‍රයෝගයක් හැටියට ආපස්සට යනවා. ඒ තත්ත්වය හදා ගන්න තවත් වසර ගණනාවකටවත් බැරි වෙයි. මොකද, ඉන්දියාවේ චිත්‍රපටි කොපි කර කර පෙන්වන තත්ත්වයකට අද අපේ රට පත්වෙලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා කිසිම ප්‍රමිතියක් නැහැ. එහෙම ප්‍රමිතියක් නැත්තේ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් නැති නිසායි. ඒක නිසා මම යෝජනාවක් හැටියට ඉල්ලා සිටින්නේ, හැකි ඉක්මනින් සිංහල සිනමාව බේරා ගන්නට, නාට්‍ය කියලා, සංස්කෘතිය බේරා ගන්නට ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් ගේන්න කියලායි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, කාලය ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මම නිහඬ වෙනවා.

[பி.ப. 3.06]

ගරු කවින්දිරන් කෝඩිස්වරන් මහතා

(மாண்புமிகு கவிந்திரன் கோடஸ்வரன்)

(The Hon. Kaveendiran Kodeeswaran)

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புவேளை விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு கலை மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில் நிலவுகின்ற பிரச்சினைகள் தொடர்பாகப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். எமது பாரம்பரிய கலைகளும், கலாசாரங்களும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் அந்தத் துறையில் இருக்கின்ற படைப்பாளிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிக முக்கிய கடமைப்பாடாக இருக்கின்றது. கடந்த காலங்களில் எமது கலை, கலாசாரங்கள் - விசேடமாக, தமிழர்களின் கலை, கலாசாரங்கள் - திட்டமிடப்பட்ட முறையிலே முடக்கப்பட்டன; அழிக்கப்பட்டன. இதன்மூலம் எமது கலைஞர்களும் படைப்பாளிகளும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி

மரணித்துமுள்ளனர். 30 வருட கால யுத்தத்தினால் நாங்கள் சந்தித்த பலதரப்பட்ட இழப்புக்களில் மிகவும் முக்கியமானது, எமது பாரம்பரிய கலை, கலாசாரங்கள் மழுங்கடிக்கப்பட்டுச் சிதறடிக்கப்பட்டதாகும். விசேடமாக, இலைமறைகாயாக இருக்கின்ற படைப்பாளிகளையும் கலைஞர்களையும் நாங்கள் பாதுகாக்கவேண்டும். அவர்களுக்குரிய வாய்ப்புக்களைச் சரியான முறையில் வழங்கவேண்டும். கலை, கலாசாரங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற, கலைகளை வளர்க்கின்ற கூடங்களை நீங்கள் வடக்கு, கிழக்கிலே அமைத்துத் தரவேண்டும்.

இன்று எழுது கலை, கலாசாரங்களை பின்பற்றுகின்ற, பண்பாடுகளைக் குலைக்கின்ற நடவடிக்கைகளில் சில அரசியல்வாதிகளும் இனவாதிகளும் ஈடுபடுகின்றமை மிகவும் மனவேதனைக்குரிய விடயமாகும். விசேடமாக, 95 சதவீதமான தமிழர்கள் பூர்வீகமாக வாழுகின்ற கல்முனைப் பிரதேசத்தில் அவர்களின் கலை, கலாசாரங்களை மழுங்கடிக்கின்ற - சிதறடிக்கின்ற நடவடிக்கைகளில் அண்மைக் காலங்களில் குறிப்பிட்ட சில அரசியல்வாதிகள், அரசியல் தலைமைகள் ஈடுபடுவது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். முக்கியமாக, கல்முனைக்குடைய கல்முனையாக மாற்றி, தமிழர்களின் பூர்வீகத்தையும் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் குழப்பு கின்ற செயற்பாடுகள் அங்கு நடைபெறுகின்றன. கல்முனைக் குடியை கல்முனையாக மாற்றுவதற்காக, அங்கு தமிழர்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகளை இல்லாதொழிக்கின்ற செயற் பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இதன்மூலம் கல்முனையிலே தமிழர்களின் கலைகளும் கலாசாரங்களும் மழுங்கடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அங்கு பெரும்பான்மையாக இருந்தார்கள் என்ற சான்றும் இல்லாதொழிக்கப்படுகின்றது. அதனுடாக கல்முனையிலுள்ள தமிழ்ப் பிரதேச செயலகத்தைத் தரமுயர்த்துகின்ற நடவடிக்கையை முடக்கி, அந்தப் பிரதேச செயலகத்தின் செயற்பாடுகளை மழுங்கடிப்பதே நோக்கமாகும். நகர அபிவிருத்தித் திட்டத்தை முன்னெடுக்கின்ற செயற்பாடுகளின் ஒரு கட்டமாகத்தான் கல்முனைக்குடைய கல்முனையாக மாற்றுகின்ற நடவடிக்கை இடம்பெறுகிறது. அதாவது, தமிழர்கள் காலாகாலமாக, பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த ஓர் ஊரை மாற்றுவதற்கான செயற்பாடு நடைபெறு கின்றது என்பது மிகவும் மனவேதனைக்குரிய விடயமாகும். இலங்கையின் வரைபடம், வாக்காளர் இடாப்பு, தேசிய அடையாள அட்டை, land registry மற்றும் எல்லை நிருணயம் சம்பந்தமான வர்த்தமானி அறிவித்தல் என்பவற்றிலும் கல்முனைக்குடி என்ற பெயர் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைக் கல்முனையாக மாற்றும் செயற்பாடானது மிகவும் பாரதாரமான ஒரு செயற்பாடென்றதான் நான் கருது கின்றேன். இப்படியான செயற்பாடுகளின்மூலம் அந்த இடத்திலே தமிழர்களின் கலைகளும் கலாசாரங்களும் அழிவடைகின்ற சந்தர்ப்பம் காணப்படுகின்றது.

கடந்த ஆட்சியாளர்களினால் திட்டமிடப்பட்ட முறையிலே எமது கலைகளும் கலாசாரங்களும் அழிக்கப்பட்டன. அதற்கு அத்தாட்சியான ஆவணங்களும் அழிவடைந்திருக்கின்றன. கடந்த காலங்களில் நடந்ததுபோன்ற செயற்பாடுகள் இந்த அரசாங்கத்திலும் நடைபெறக்கூடாதென்று நான் இந்த இடத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இப்படியான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுகின்றபொழுது இன முரண் பாடுகள் ஏற்பட்டு அந்த இடத்திலே பாரிய பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதற்கும் வாய்ப்பு உண்டாகும். இந்த நல்லாட்சி அரசாண்து இதனைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[மேலும், கலிபோர்னியா ஸ்டேட்ஸ்மேன்]

மேலும், நான் இங்கு குறிப்பிட்டவாறு, 2015ஆம் ஆண்டின் வர்த்தமானி - Gazette - அறிவித்தலின்படி கல்முனைக்குடி என்ற பெயர்தான் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், தற்போது சில அரசியல் தலைவர்கள் தங்களது சுயலாபத்துக்காக அதனைக் கல்முனையாக மாற்றுகின்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். கல்முனை என்பது தமிழர்களின் இதயமாகக் கருதப்படுகின்ற ஓரிடம்! அங்கு 95 சதவீதமான தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள். நிச்சயமாக அவர்களின் கலை, கலாசாரங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அழிவடைந்து போகின்ற கலைகளை, இலக்கியங்களை, பண்பாடுகளை, நாட்டுக்கூத்துக்களை முன்னெடுப்பதற்காக, அதற்குரிய கலைஞர்களையும் படைப்பாளிகளையும் உருவாக்குவதற்காக அங்கு ஒரு கலாசார மண்டபம் அமைக்கப்பட வேண்டிய கடப்பாடு இருக்கின்றது.

மேலும், கல்முனை மத்திய வலயம் என்ற ஒரு கல்வி வலயத்தையும் அங்கு உருவாக்க வேண்டும். தற்போது இருக்கின்ற கல்வி வலயத்தில் மொத்தமாக 45 தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பாடசாலைகளுக்கென ஒரு தனியான கல்வி வலயத்தை கல்முனையிலே உருவாக்குகின்றபொழுது தமிழர்களின் பண்பாடு, கலை, கலாசாரம் என்பன பாதுகாக்கப்படும். தமிழர்களின் கல்வியானது, யுத்த காலத்தில் மழுங்கடிக்கப்பட்டது. அந்த வகையில், நாங்கள் இழந்த கல்வியை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், சிறந்ததொரு கல்விச் சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றால், கல்முனைக்கென்று ஒரு தனியான கல்வி வலயம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். விசேடமாக, இப்போது இருக்கின்ற கல்வி வலயத்தின் மூலம் தமிழர்கள் பாரிய பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். அந்தப் பிரச்சினையின்மூலம் எமது எதிர்காலச் சிறார்களின் கல்வி பாதிக்கப்படுகின்றது; அவர்களின் கல்வி மழுங்கடிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, இந்தப் புதிய கல்வி வலயத்தை உருவாக்கினால்தான் எங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வியை நாங்கள் சரியான தரத்துக்குக் கொண்டுவந்து எதிர்காலத்தில் வலுவான ஒரு சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதனையும் இந்த இடத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மேலும், இப்போது இருக்கின்ற கல்வி வலயத்தின்மூலம் எங்களது ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். உரிய முறையிலே அந்தந்தத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. கல்முனைக்குடி, சாய்ந்தமருது போன்ற பிரதேசங்களிலே அதிகளவான ஆசிரியர்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். பாதிக்கப்பட்ட நாவிதன்வெளி, வீரமுனை, வளத்தாப்பிட்டி போன்ற இடங்களிலே ஆசிரியர்களுக்கான பற்றாக்குறை நிலவிவருகின்றது. தரமற்ற, திறன்ற ஆசிரியர்களை நியமிப்பதன்மூலமும் வளங்கள் கொடுக்கப்படாமல் விடுவதன்மூலமும் அவர்களின் கல்வி, கலாசாரங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதனால், எமது சமூகம் பின்தள்ளப்பட்டக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் கலாசாரத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் அவர்களும் ஒன்றிணைந்து அங்கு சிறந்ததொரு கல்வி வலயத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். எமது ஜனாதிபதி அவர்களும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து செயற்படுவதன்மூலம் அங்கு "கல்முனை மத்திய கல்வி வலயம்" என்ற ஒன்றை உருவாக்கித் தரமுடியும். அதன்மூலம் எதிர்காலத்திலே சிறந்ததொரு கல்விச்

சமூகத்தை உருவாக்குவதோடு, அதனைப் பாதுகாத்து வளப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதனையும் இந்த இடத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பொத்துவிலிலே உருவாக்கப்படவிருக்கின்ற கல்வி வலயத்தில் தமிழர்களின் பிரதேசத்திலுள்ள அதாவது திருக்கோயில் பிரதேசக் கல்வி வலயத்திலுள்ள எட்டுப் பாடசாலைகள் உள்ளடங்குவதனால் தமிழ்க் கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுகின்ற குறிப்பிட்ட பாடசாலைகள், ஏனைய கலாசாரத்தைப் பின்பற்றக்கூடிய நிலைமை உள்ளது. அதனால் அங்கும் கலாசார அழிவுகள் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. பொத்துவிலிலே ஒரு கல்வி வலயம் உருவாக் கப்படுவது எமக்குச் சந்தோசம்தான். ஆனால், அதற்காகத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை அதிலே உள்ளடக்குவதை மிகவும் பாரதாரமான விடயமாகவே நான் கருதுகின்றேன். அது மட்டுமல்ல, அந்தப் பாடசாலைச் சமூகமும், அதாவது ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அங்கிருக்கின்ற தமிழ் மக்களும், இந்தத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை பொத்துவில் கல்வி வலயத்தோடு இணைப்பதை விரும்பவில்லை. அப்படி இணைத்தால் அங்கு பாரிய முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு இனக் குரோதங்களைத் தோற்றுவிக்கின்ற நிலைமை உருவாகும்.

இப்படிப்பட்ட நிலையிலே தமிழர்களுக்கான கலைகளையும் கலாசாரங்களையும் கல்வியையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால், எப்போதும் தமிழர்களின் பூர்வீகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றால், கலை, கலாசாரங்களைச் சரியான முறையிலே ஒன்றுசேர்த்து நடத்துகின்ற கட்டுப் பாடான ஒரு சமூக வலையமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்தவகையில், கல்முனை மத்திய கல்வி வலயத்தை உருவாக்குவதற்கும் பொத்துவில் கல்வி வலயத்திலிருந்து திருக்கோயில் கல்வி வலயத்தின் குறிப்பிட்ட எட்டுப் பாடசாலைகளை நீக்குவதற்கும் ஆவன செய்யுமாறு இந்த உயரிய சபையினூடாக இங்கிருக்கின்ற அமைச்சர்கள் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் நான் தயவாக வேண்டிக் கொள்கின்றேன். குறித்த தமிழ்ப் பாடசாலைகள் திருக்கோயில் கல்வி வலயத்தோடு இருக்கின்றபொழுதுதான் அங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கான கலை, கலாசாரங்களுக்கான, கல்விக்கான பாதுகாப்பைப் பேணமுடியும் என்பதனையும் இந்த இடத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நான் இந்த உயரிய சபையிலே கூறிக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது, எமது தம்பிலுவில் மகா வித்தியாலயமானது பிரதமர் அமைச்சர் அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் சிறந்ததொரு தேசிய பாடசாலை யாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. நான் இந்தக் காரியத்தை முன்னெடுப்பதற்கு உதவிய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியோருக்கும் விசேடமாக கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் இராத்தாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் மாகாணக் கல்வி அமைச்சர் தண்டாயுதபாணி அவர்களுக்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இது சம்பந்தமாக நாங்கள் அவர்களிடம் கேட்கின்றபோதெல்லாம் "இயலாது" என்று சொல்லாமல், குறித்த விடயத்தை முன்னெடுத்து அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்துதந்தார்கள். எனது இந்த முயற்சிக்கு உறுதுணையாக, பக்கபலமாக நின்று செயற்பட்டதற்காக இவர்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

[අ.හා. 3.19]

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ අමාත්‍ය සහ බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாசு ராஜபக்ஷ - நீதி அமைச்சரும் புத்தச்சான்ற அமைச்சரும்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse - Minister of Justice and Minister of Buddhasasana)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද දිනයේ සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ දී ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාවට අදාළව සාකච්ඡාවට භාජනය වූ මාතෘකාව අපේ රට තුළ අද කාලයේ කථා කළ යුතු වැදගත් කාරණාවක්. බටහිර රටවල කියමනක් තිබෙනවා, "artists are unofficial legislators in a country." කියලා. කලාකරුවන් ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයන්ට මහ පොත්වන පෙර ගමන්කරුවන් විධියට සලකන සමාජ තිබෙනවා. දියුණු රටවල ඒ තත්ත්වය බොහෝම පැහැදිලියි. මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ ඉතිහාසය අරගෙන බැලුවම, ශේක්ස්පියර් වාගේ විද්වතෙකු කලා නිර්මාණ හරහා ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයන්ගේ දෑස් කොතරම් විවර කළාද, මනස පෝෂණය කිරීම සඳහා කොතෙක් දේ ලබා දුන්නාද කියන ඉතිහාස තොරතුරු අප සතුව තිබෙනවා. එක උදාහරණයක් විධියට ගන්නොත්, ශේක්ස්පියර් නමැති මහා පඬිවරයා විසින් රචිත "වැනිසියේ වෙළෙන්දා" කියන නාට්‍යය කලා රසයක් ඇති කිරීමේ අරමුණ පමණක් මුල් කර ගෙන ලියපු නාට්‍යයක් නොවෙයි. එදා සමාජයේ තිබුණු නීතිය, එම නීතියේ තිබුණු මිලේච්ඡත්වය හා එම නීතිය මනුෂ්‍ය සදාචාරයට නොගැළපෙන බව ලියන්න තමයි; පෙන්වන්න තමයි එදා ශේක්ස්පියර් "වැනිසියේ වෙළෙන්දා" නම් නාටකය ලිව්වේ. එම නාට්‍යය හරහා නීතියේ ගිවිසුමක් තුළ තිබෙන අමානුෂික බව, කෲර බව පෙන්වා දුන්නා. ණය මුදලක් ලබා ගත් මනුෂ්‍යයා නියමිත දිනයට ණය මුදල නොගෙව්වොත් හදවතට කිට්ටුම තැනකින් මස් රාත්තලක් කපා ගන්න අයිතිය ලබා දීමේ ක්‍රමවේදයක් එදා නීතියේ තිබුණා. ශේක්ස්පියර්ට ඕනෑකම තිබුණේ, මිනිසුන් ටිකක් ගෙනැල්ලා ප්‍රේක්ෂකාගාරයක හිඳවා ඔවුන් සතුටු කරලා, හිනස්සවා යවන්න නොවෙයි. ශේක්ස්පියර්ට ඕනෑ කර තිබුණේ නීති සම්පාදනය කරන ව්‍යවස්ථාදායකයට දැඩි අතුල් පහරක් ගහලා "ඔබලා කොතරම් මිලේච්ඡද?" කියා පෙන්වන්නයි. ඒකේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට බ්‍රිතාන්‍යයේ නීති පොතට, දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයට වගන්තියක් ඇතුළත් වෙනවා, කෙනෙකුගේ කැමැත්ත ඇතුළු පවා කෙනෙකුගේ ශරීරයකට හෝ අවයවයකට හානි කිරීම දණ්ඩනීය වරදක් කියලා. ඔය නීතිය බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයේ ඉන්දියාවට ආවා, ඉන්දියාවෙන් ලංකාවට ආවා. ඒ නිසා අපේ රටේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ දැන් එය තිබෙනවා. ශේක්ස්පියර් වාගේ දාර්ශනිකයකු ඒ වාගේ නාට්‍ය නිර්මාණයක් තුළින් නීති සම්පාදකයන්ට කනේ පහරක් නොගැසුවා නම් සමහර විට අදටත් ඒ වාගේ කොන්දේසි ගිවිසුමකට ඇතුළත් කරන්න හැකියාව ලැබෙන්න ඉඩ තිබුණා. ඒ නිසා තමයි කලාව, සංස්කෘතිය කියන එක ඉතා වැදගත් වෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ සිංහල කලාව, දෙමළ කලාව ලෝකයේ බොහෝ රටවල පවතින කලාවන්ට වඩා ඉපැරණියි. එය ඓතිහාසික උරුමයක්. ග්‍රීසිය, රෝමය වාගේ රටවල් තුන-හතරක හැරෙන්නට දීර්ඝතම ඉතිහාසයකට උරුමකම් තිබෙන කලාවක් සිංහල, දමිළ භාෂා දෙක තුළ නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. සිගිරිය ගන්නත්, අනුරාධපුර යුගය ගන්නත්, දඹදෙණිය හා කෝට්ටේ කියන යුගයන් අරගෙන බැලුවත් කලාව ඉතාම ශ්‍රේෂ්ඨ මට්ටමක වැජඹුණු යුගයන් විධියට අපි එම යුග හඳුනා ගෙන තිබෙනවා. අද බොහෝ දෙනෙකු විත්‍රපට කලාව ගැනත්, ටෙලි නාට්‍ය ගැනත් මේ ගරු සභාවේදී අදහස් දැක්වුවා. ඒ වාගේම කවිය, විරිඳුව, නව කථාව, කෙටි කථාව කියන මේ සියල්ලත් කලාවට ඇතුළත්ව තිබෙනවා.

අද අපේ ගරු මැති-ඇමතිතුමන්ලා ඉදිරිපත් කළ අදහස් අතර ඉතා වටිනා යෝජනාත් ඉදිරිපත් වුණා. ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා අද උදේ වරුවේ සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමින් මේවා පිළිබඳව හේතු සාධක ඉදිරිපත් කළා. අපිට නෘත්‍ය ශාලාවල තිබෙන මදිකම, විත්‍රපට ශාලාවල තිබෙන අඩුකම පිළිබඳව එතුමා අදහස් ඉදිරිපත් කළා. ඒ සියල්ල අතරේ මම තව අඩුවක් දකිනවා. අපිට බුද්ධිමත් ප්‍රේක්ෂකාගාරයක් නැහැ. අපිට කලාව ඕනෑ, තේරුම් ගන්න; කලාව ඕනෑ, අත් දැකීම ගන්න; කලාව ඕනෑ, වින්දනයක් ලබන්න; කලාව ඕනෑ, සතුටු වෙන්න. කලාවෙන් පණිවුඩයක් දෙන්න ඕනෑ. අපේ රටේ හොඳ නිර්මාණකරුවන්, හොඳ නිෂ්පාදකයන්, අධ්‍යක්ෂවරුන්, හොඳ නව කථාකරුවන්, හොඳ කෙටි කථාකරුවන්, කවියන් එම පණිවුඩය ලබා දීම සඳහා රචනා කරන නිර්මාණ තිබෙනවා; ප්‍රදර්ශනය කරන විත්‍රපට, නාට්‍ය තිබෙනවා. මේවා උකහා ගන්න පුළුවන් සමාජයක් අද අපේ රටේ තිබෙනවාද? එහෙම නැත්නම් බුද්ධියෙන් මේරුවේ නැති මිනිසුන්ට මේ කලාවෙන් එලක් තිබෙනවාද? මේ කලාව කියන්නේ මොකක්ද, කියලා තේරුම් ගන්න පුළුවන් සමාජයක් අපි බිහි කරනවාද? මම කාටවත් ඇඟිල්ල දිගු කරන්නේ නැහැ. නමුත්, පසු ගිය දශක තුනක, හතරක කාලයක පටන් අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ පවා බුද්ධිය ප්‍රසාරණය වන ක්‍රමවේදයක්, පරම්පරාවක් අපි හඳුලා නැහැ. ඒක අදට කෙරෙන්නේ නැහැ. නිදහස් ආර්ථිකයත් එක්ක අපේ බොහෝ දේවල් වෙනස් වුණා. ආර්ථිකය දියුණු කර ගන්න ඒක හොඳයි. හැබැයි, මිනිසුන්ගෙන් සපිරි සමාජයකට අත්‍යවශ්‍ය වන මනුස්සකම, කරුණාව, දයාව, ලෙන්ගතුකම, සෙනෙහස යන මේවා ඔවුන්ගේ හිත් තුළින් ඇත් වෙනවා නම්, අපට මොන කලාවක් තිබුණත් ඇති එලක් නැහැ. අපි විශ්වාස කරනවා, අපට හොඳ රස වින්දනයක් තිබෙනවා කියලා. මොකද, අපි අයිති අද යුගයට නොවෙයි. අපි අයිති මීට පෙර පරම්පරාවටයි.

ගරු වන්දසිරි ගජදීර මැතිතුමාත්, මමත් මීට පෙර පරම්පරාවේ ඉගෙන ගත් අය. අපි සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගත්තා. "අමාවතරු", "බුන්සරණ", "සැලලිහිණි සංදේශය" වාගේ ඉතාමත්ම වටිනා ග්‍රන්ථ අපි ඉගෙන ගන්නා කාලයේදී සිංහල සාහිත්‍යයේ අනිවාර්ය අංගයක් විධියට තිබුණා. පසු කාලයකදී මේ රටේ විද්වතුන් "මේ සාහිත්‍ය කන්නද" කියලා කථා කරනවා අපි අහගෙන ඉඳලා තිබෙනවා. ඒක නිසා රැකියාවක් ලබා ගැනීම සඳහා ඊට උචිත පාඨමාලාවකට අනුගත වෙමින් ඒ ඒ අදාළ විෂයන් තෝරා ගන්නා මිසක්, තමන්ගේ හදවත, බුද්ධිය, මොළය දියුණු කර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය වින්දනීය; රස වින්දනීය හැකියාව ලබා ගැනීමේ බුද්ධිය අපේ අද පරම්පරාව දියුණු කරගෙන නැහැ. අපි මේ කියන දේ වැරදියි කියලා කෙනෙක් විවේචනය කරන්න පුළුවන්. අපේ රසිකත්වයයි, ඒ අයගේ රසිකත්වයයි දෙකක් බව සත්‍යයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද අපේ රටේ විත්‍රපටි කලාවේ විශාල පසුබෑමක් තිබෙනවා. එයට හේතුව කුමක් වුවත්, මම දකින්නේ අපට හොඳ ප්‍රේක්ෂකයන් සංඛ්‍යාවක් නොමැති බවයි. අද නාට්‍ය කලාවත් එහෙමයි. ඉස්සර අපි නාට්‍යයක් එනකන් බලාගෙන ඉන්නවා, ගිහිල්ලා එය රස විදින්නේ කොහොමද කියලා. නමුත් අද පරම්පරාවට නාට්‍ය එතරම් වැදගත් නැහැ. නාට්‍යයක් රස විදින්න තේරෙන්නේ නැහැ. අපේ භාෂාවෙන් කියනවා නම්, අද ඔලමොට්ටල සමාජයක් හැදෙනවා කියලායි අපට හිතෙන්නේ. මේක තමයි ජාතියේ බේදවාදකය. අද, පෞද්ගලික අංශයේ විද්‍යුත් මාධ්‍ය ආයතන අරගෙන බලන්න. ඒ මාධ්‍ය ආයතනවලින් කියක් නිවැරදිව භාෂාව හසුරුවනවාද? හොඳ ගායකයකුගේ, ගායිකාවකගේ හොඳ රසාස්වාදයක් තිබෙන ගීතයක් කතට ඇහෙනවාද? එතැනත් තිබෙන්නේ මාලියාවක්. එම මාලියාව ඇතුළේ අද සල්ලි දිලා -මුදල් තිබෙන අය වෙන්න පුළුවන්- ගීතයක් කියලා මොනවා හරි යමක් මුමුණුවනවා. මේක

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

තමයි අද ප්‍රචාරණය කරන්නේ. ඒක අද මුදලට විකිණෙනවා. ඒ නිසා, අද අපට රසවත් කලාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

අනෙක් පැත්තෙන් ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මැතිතුමා කියපු කරුණට මම එකඟ වෙනවා. නාට්‍ය ඕනෑ. නාට්‍ය හොඳයි. නාට්‍ය රස විඳින්න ඕනෑ. නමුත්, අද දරුවෙකුගේ ජීවිතයේ ඉතාම වැදගත් පැය දෙක, තුනක කාලය තමයි හැන්දෑවේ හයේ ඉඳලා නවය අතර කාලය. පාසලේ ඉගෙන ගන්නා ළමයින්ට ගෙදර ඇවිල්ලා තමන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු දියුණු කර ගන්න තිබෙන කාලය වන්නේ මේ පැය තුනක කාලය පමණයි. අද ගෙවල්වල ඉන්න අම්මලා, තාත්තලා එක්තරා ආකාරයකට ඒ පැය තුන තුළ මේ නාට්‍ය නැරඹීමේ රටාවකට පුරුදු වෙලා සිටිනවා. ඒ නිසා අද දරුවන්ට තමන්ගේ ගේ ඇතුළේ ඉගෙන ගන්න තිබෙන පරිසරය නැති වෙලා තිබෙනවා. මම දකින විධියට නම් - කවුරුවත් මෙයට එකඟ වෙන්න වුවමනාවක් නැහැ. ඉතාමත්ම බාල තෘප්තියක් අම්මලා-තාත්තලාට ලබා දීලා, දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය විනාශ කර දැමීමක් මේ සිද්ධි වන්නේ. ඒ කාලයේ නම් මට මතකයි, "රන් දෙපැය" කියලා කිව්වාම, ඒකට "ගොන් දෙපැය" කියලා කට්ටියක් කිව්වා. ඒ තරමටම එම වචනයන් ගැළපෙනවා. අපත් මේ ටෙලි නාට්‍ය බලා තිබෙනවා. මේ ටෙලි නාට්‍යානුසාරයෙන් මනුෂ්‍යයෙකුට දෙන පණිවුඩය මොකක්ද, ඉගෙන ගන්න තිබෙන දේ මොකක්ද, තිබෙන රසාස්වාදය මොකක්ද? හුඟක් ටෙලි නාට්‍ය අරගෙන බැලුවාම දකින්න තිබෙන දෙය තමයි, අනියම් සබඳතා ඇති වෙනවා; ගහ ගන්නවා; මරා ගන්නවා. ඕක තමයි හුඟක් ටෙලි නාට්‍යවලින් අද පෙන්වන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කිව්වා වාගේ එක එක ජාතියේ විවිචුර්ණ ඇදුම් ඇදගෙන එකම දේ නාට්‍ය සියයක පෙන්වනවා. මේකද, කලාව? මට පෙර කථා කරපු බොහෝ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් කියැවුණු ආකාරයට කලාවට ඇත්තටම ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් නැහැ. ඒ නිසා මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේදී මෙම කාරණය පිළිබඳව මීට වැඩිය ගැඹුරින් සාකච්ඡාවක් පවත්වලා, යම් ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් ඇති කර ගැනීම අප කාගේත් යුතුකමක් කියලා මා හිතනවා. මට කාල වේලාව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

[අ.හා. 3.30]

ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා

(மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர)

(The Hon. Edward Gunasekara)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරපු සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්න ලැබීම පිළිබඳව මා පළමුවෙන්ම ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. නාට්‍ය කලාව සම්බන්ධව මමත් මීට කලින් සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාවක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරලා, ඒ සම්බන්ධයෙන් වැඩිපුර කථා කළා. අපේ රටේ නාට්‍ය පමණක් නොවෙයි, සමස්ත කලාව ගැනම තිබෙන තත්ත්වය සහ එය නිදහසේ පාවිච්චි කරන්නට අවශ්‍යයි කියන එකයි ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාව යටතේ සඳහන් කරලා තිබෙන්නේ. හැම දෙයක් ගැනම කථා කරන්න දැන් කාලය නැහැ. බොහෝ අය කථා කළේ රූපවාහිනී නාට්‍ය පිළිබඳවයි. ඒකට හේතුව තමයි, මේ රටේ වැඩි බහුතරයක් අද කලාව කියා හිතා ගෙන බලන්නේ මේ teledramas වීම.

ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ මේ රටේ ඉන්න හැම කෙනෙකුම බිලි බාගෙන, ඒගොල්ලන්ගේ හිත් දුෂ්‍ය

කරමින්, බාල තත්ත්වයේ ප්‍රේක්ෂකයන් බිහි කරන එක තමයි මේ teledramasවලින් කරන්නේ. එතුමාම කිව්ව ආකාරයට, කලාකාරයෝ හැටියට හොඳින් කාලා බිලා, ජීවත් වෙන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් ඒ අයට තිබෙනවාද කියන කාරණය වාගේම ඒ තත්ත්වයෙන්ම මේ රටේ ප්‍රේක්ෂකයින් ඉන්නවාද කියන එකත් ඇත්තටම ප්‍රශ්නයක්.

අපි පාසල් ගිය කාලයේත් හොඳ චිත්‍රපට, හොඳ නාට්‍ය, හොඳ පොත පත, හොඳ ගුවන් විදුලිය - මේ සියල්ලම - තිබුණා. බොහොම පරිණත, ඉතාම දක්ෂ, ප්‍රබුද්ධ කලාකරුවෝ ඒ හැම අංශයක් තුළම හිටියා. අපි ඉස්කෝලට ගිහිල්ලා කලා සංගම්, අනිකුත් විද්‍යා සංගම් පවත්වන අතරතුරදී ඉතාම අමාරුවෙන් විදුහල්පතිතුමාගෙන් අවසර අරගෙන තමයි, චිත්‍රපටයක් හෝ පාසල් දර්ශනයක් නැරඹීම සඳහා ගියේ. එදා පාසල් දර්ශන සඳහා දරුවන් අරගෙන ගුරුවරු ගුරුවරියන් ගියා. නමුත් අද පාසල් දර්ශන සඳහා කොහේවත් සිනමා ශාලාවකුත් නැහැ; පෙන්වන එවැනි චිත්‍රපටත් නැහැ. ඒක තමයි ඇත්ත කථාව. නාට්‍ය පිළිබඳ තත්ත්වය ඊටත් එහාට ගිහිල්ලා තිබෙන්නේ. අපි ඉගෙන ගන්න කාලයේ විෂයයක් හැටියට අපට නාට්‍යය ඉගෙන ගන්න තිබුණා; නාට්‍ය පිළිබඳව අපට ලියන්න තිබුණා. මම එදාත් මේ කාරණය පිළිබඳව කිව්වා. ජෝශප් වාස් විද්‍යාලයේ පෙන්වපු "හුණුවටයේ කථාව" වේදිකා නාට්‍යය මට බලන්න බැරි වුණු නිසා එම නාට්‍යය බලන්න අපේ ගමේ ඉඳලා මා බොහොම දුරට -වෙන්නප්පුවට- ගියා මට මතකයි. ඒ තරමට අපට පොළඹවලා තිබුණා. ඒ කාලයේ කොළඹ නගරයේ වේදිකා නාට්‍ය ප්‍රේක්ෂකයින් හැටියට වැඩියෙන්ම හිටියේ පාසල් දරුවන් බව මට මතකයි. නමුත් ඒවා වැඩි මුදලක් අය කරන දර්ශන බවට පත්වෙලා තිබුණේ නැහැ. නමුත් නාට්‍ය නිෂ්පාදකයින්ට ඒ සඳහා වැඩි ඕනෑකමක් තිබුණා. මොකද, පාසල් දරුවන්ට මේ නාට්‍ය හරියට ඉදිරිපත් කළාම පාසලේ දරුවන් අතර, ගුරුවරු අතර එය කථා බහට ලක්වෙලා, එම නාට්‍යයට ගුණයක් ලැබෙනවාය කියලා ඔවුන් හිතුවා. පොතක් මුලාශ්‍ර කරගෙන නිර්මාණය කර තිබෙන නාට්‍යයක් නම්, එම නාට්‍ය පිළිබඳව තවතවත් විග්‍රහ කරද්දී එය බොහොම සුවදවත් වන තත්ත්වයට පත් වෙනවාය කියලා ඔවුන් හිතුවා. නමුත් දැන් මෙතැනදී කියවුණා වාගේම හිතස්සන, විහිළු කරන, double meaningවලින් කථා කරන -double meaning නොවෙයි, කෙළින්ම කුණුහරුප කියන තත්ත්වයට පත් වෙච්ච- නාට්‍ය කලාවක් අද තිබෙන්නේ.

මේ රජය පත් වුණේ පසු ගිය අවුරුද්දේ අගෝස්තු 17වැනිදායි. අපි නාට්‍ය කලාව ගැන කථා කරනවා. ගරු අගමැතිතුමා මේ පිළිබඳව හොඳට දන්නවා. එතුමාගේ මැණියන් මේ නාට්‍ය කලාව පිළිබඳව බොහොම උනන්දුවෙන් හිටියා. එතුමිය "සුදර්ශි" රඟ හලේ නිර්මාතෘවරිය හැටියට හිටපු බව අපි දන්නවා. අපට ඉදිරියට යන්න දැන් ක්‍රමයක් තිබෙනවා. මේ රටේ ජනාධිපතිතුමා, ගමේ හැදුණු කෙනෙක්. ඒ වාගේම එතුමාත් නාට්‍ය කලාවෙන් ඉස්සරහට යා යුතුයි කියන මානසික මට්ටමේ ඉන්න කෙනෙක්. ඒ නිසා අපට දැන් මේ ක්‍රමය වෙනස් කරන්නට පුළුවන්. හැබැයි මේ රටේ තිබෙන විවිධ මාධ්‍ය මේ සඳහා සහයෝගය දෙන්න ඕනෑ. මෙතැන ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ, අනෙකුත් අය කථා කළා වාගේ ලෝකයේ තිබෙන සුකුරුත්තම් දෙයක් ගෙනත් පෙන්වලා, ඒකට ප්‍රේක්ෂකයෝ රවට්ටා ගෙන, ප්‍රේක්ෂකයෝ ඒකට ඇදබැඳ ගන්නාම හොඳ දෙයක් අපට පෙන්වන්න බැහැ. බොහොම රාත්‍රී වෙලායි අපත් ගෙදර යන්නේ. මම මේ කාරණය කියන්න ඕනෑ. ජාතික රූපවාහිනිය තුළ පෙන්වනවා "සිහිනයකි රැ" කියලා ඉතාම හොඳ සංගීතමය වැඩසටහනක්. ඒ වාගේම "Feeling of Youth" කියලා තවත් සංගීත වැඩ සටහනක් තිබෙනවා. ඒකත් ඉතාම ලස්සනයි. ස්වාධීන රූපවාහිනියේ - ITN එකේ - රාත්‍රී කාලයේ පෙන්වනවා, "වෙනස" කියන වැඩසටහන. අපට කොච්චර වැඩ තිබුණත් අපි රාත්‍රී කාලයේ ඒක බලනවා. ඒ වාගේම "හිරු"

නාලිකාවෙන් එහෙම වැඩසටහන් විකාශනය වෙනවා. අපි ඒවාත් මහ හරින්තේ නැහැ. "Hiru Unplugged" කියන වැඩසටහන තිබෙනවා. ඒක හොඳ සංගීතමය වැඩසටහනක්. ඒ වාගේම අපි දකිනවා, "දෙරණ" නාලිකාවේ "මා නොවන මම" කියන වැඩසටහන. ඉතාම ලස්සන සංගීතමය වැඩසටහනක්.

ඒ වැඩසටහන තුළින් අපට පැරණි සිත්දු අලුත් ගායක ගායිකාවන්ගේ මුවින් අහන්න පුළුවන්. ඉතාම හොඳ සංගීතයක් තිබෙන වැඩසටහනක්. ඒ වාගේම "දෙරණ" රූපවාහිනියේ "ඩෙල් ස්ටුඩියෝ" කියලා වැඩසටහනක් තිබුණා. ඒකත් ඉතාම හොඳයි. ඒක දැන් පෙන්වන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම වැඩසටහන් තිබෙනවා. මේ හැම මාධ්‍ය තුළම ඒ වාගේම වැඩ සටහන් තිබෙනවා. ඒවා බලන්න හැම කෙනෙකුට බැහැ. ඒවා පෙන්වන්නේ රාත්‍රී 9.00න්, 10.00න් පස්සේ. නමුත් මෙතැන කථා වුණා වාගේ, පාසල් දරුවෝ බලන සීමාව තුළ කාටුන්වලින් පස්සේ බලන්න තිබෙන නාට්‍ය දිනා බැලුවාම බුද්ධියට නොගැළපෙන, තමන්ගේ දරුවන්ට නොගැළපෙන තත්ත්වයේ නාට්‍ය කලාවක් තමයි තිබෙන්නේ. ස්වාධීන රූපවාහිනියේ නාට්‍යමය තත්ත්වයේ නාට්‍යයක්, දෙකක් පෙන්වනවා. ඒ ඇරුණු කොට සමස්ත රූපවාහිනී නාලිකාවලම හොඳ නාට්‍ය විකාශනය වෙනවා දකින්න නැහැ. Satellite TV තිබුණාට හැම දාම පෙන්වන දේ තමයි ඒවාට පෙන්වන්නේ. ඒ නිසා අපේ ලංකාව බාල ප්‍රේක්ෂකයන්ගේ, බාල ප්‍රේක්ෂකාගාරයක් බවට පත් කරලා ඉවරයි.

මට ලැබී තිබෙන කෙටි වෙලාව තුළයි මා මේ කාරණා ටික කියන්නේ. අපි ඉතාම ප්‍රිය කරන දෙයක් තමයි ගීතය. අපි වාහනයට නැග්ග ගමන් රේඩියෝ එක දානවා. ඒක අපේ භිතට, ඔළුවට හරි සැනසිල්ලක්. අද ඒ ගීත රචනාවන් අහගෙන ඉන්න බැහැ. ඒ වෙලාවට මම නම් නොතේරෙන භාෂාවකට හරි channel එක මාරු කර ගන්නවා. ඒ තත්ත්වයටම භිතන්න බැහැ. ඒ සිංදුවල තිබෙන්නේ, "මාව විශ්වාස කරන්න, ඔබ මාව අනාට කළා" වාගේ වචනයි. අමරදේව මහතා ගැන, වික්ටර් රත්නායක මහතා ගැන, සනත් නන්දසිරි මහතා ගැන, නන්දා මාලනී මහත්මිය ගැන, අඩුම ගණනේ දිපිකා ප්‍රියදර්ශනීල වැනි අය ගැනවත් දන්න ප්‍රේක්ෂකයෝ අද මේ රටේ නැතිවෙලාම ගිහිල්ලා තිබෙනවා. ඇත්තටම අපෙන් ඇහුවොත් මේ අලුත් ගීතය කියන්නේ කවුද කියලා, අපි දන්නේ නැහැ. ඒ තරමට ඒවා අහගෙන ඉන්න අමාරුයි. ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ මොකක් හරි studio එකකට ගිහිල්ලා ගීතයක් පටිගත කරනවා. ඒක සල්ලි දිලා channel එකකට භාර දෙනවා. ඒ ගොල්ලන්ගේ Music Chart එකට දානවා. ඔය විධියට ප්‍රසිද්ධ කරනවා මිසක් කිසිම කලාවක් මේ තුළ ඇත්තේම නැහැ. ඒ නිසා දිනෙන් දින, දිනෙන් දින මේ කලාව කියන පැත්ත ඉතාම පහළටම වැටිලා තිබෙනවා.

මට ලැබී තිබෙන කෙටි කාලය තුළ තවත් එක් දෙයක් කියන්න ඕනෑ. අපේ සාහිත්‍ය ගැන යමක් කියන්න ඕනෑ. අපේ වන්දසිරි ගජදීර මන්ත්‍රීතුමාත් මේ අවස්ථාවේ ඉන්නවා. එතුමා හොඳට පොත පත කියවුනු කෙනෙක්. අපි තුන්වැනි පන්තියේ හෝ දෙකේ පන්තියේ ඉන්න කොට තමයි, "ගීන්සැරය" කියන පොත අපට ඉගැන්වුණේ. ඊට පස්සේ තමයි, අපට "මහල් කෑම" කියන පොත ඉගැන්වුණේ. අද මම භිතන්නේ A/L කරන ළමයෙක්වත් ඒ පොත ගැන දන්නේ නැහැ. ඒක තමයි අපට තිබෙන දුක. සාහිත්‍ය කියන එක බිත්දුවටම බැහැලා ඉවරයි. අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා වැඩි කාලයක් අරගෙන සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාවක් හැටියට මේ කාරණය ගෙනාවා. මිනිස්සු භිතනවා ඇති, "කලාව කන්නද?" කියලා. හැබැයි අද මේ රටේ මිනිස්සුන්ව නැති වෙන තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙන්නේ මේ "කලාව" කියන එක පිළිබඳව මිනිස්සුන්ගේ සිත් පිත් නැතිකම නිසායි. "කලාවට ගිය

සිත කැලෑවට නොයනු ඇත." කියලා සාමාන්‍ය මිනිස්සු අතර සරල කථාවක් තිබෙනවා නේ. ඒක තමයි ඇත්තම කථාව.

අද, "මුදල්, මුදල්, මුදල්" කියන තත්ත්වයකට පත් වෙලා තිබෙනවා. චිත්‍ර අදින අය විහාරමහා දේවී උද්‍යාන පාරේ ඒ චිත්‍ර නියාගෙන රුපියල් දාහකට, රුපියල් පන්සියයකට ඒවා විකුණන තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා. ලෝකයේ විශාලම ආදායමක් ලබන අය චිත්‍ර අදින අයයි. ලෝකයේ පැරණි චිත්‍ර ශිල්පීන් ගැන අපි කවුරුත් දන්නවා. අපේ රටේ චිත්‍ර අදින අයට හොඳ නිර්මාණ නොවෙයි අද විකුණන්න වෙලා තිබෙන්නේ. ඒවා බොහොම බාල නිර්මාණ. ඒ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා. හැම ක්ෂේත්‍රයක්ම ඒ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා.

මහාචාර්ය සරච්චන්ද්‍රයන්ලා, හෙන්රි ජයසේනගේලා, වන්දසේන දසනායකයන්ලා, ගුණසේන ගලප්පත්තිලා, ධම්ම ජාගොඩලා, සෝමලතා සුබසිංහලා, අද ජීවතුන් අතර ඉන්න විජේරත්න වරකාගොඩලා, අයිරා-ගනි සේරසිංහලා, සිරිල් චිත්‍රමේලා වාගේ කලාකරුවන් ගත්තාම ඒ හැම කෙනෙක්ම ඉතාම ලොකු කැපවීමක් මේ කලා ක්ෂේත්‍රයට කරලා තිබෙනවා.

ටෝනි රණසිංහලා, උපාලි අත්තනායකලා වුණත් එහෙමයි. ඒ විතරක් නොවෙයි. සරත්චන්ද්‍රයන්ගේ ගෝලයින් වන නිශ්ශංක දිද්දෙනිය, ජයලත් මනෝරත්නලා අදත් ඉන්නවා. ඒ අනුසාරයෙන් ආපු තවත් කලාකරුවන්, කලාකාරිනියන් ඉන්නවා. මේ හැම කෙනෙකුම හිටියාට ඔවුන්ට දෙන්න ප්‍රේක්ෂකාගාරයක් නැහැ. ඒක තමයි තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය වන්නේ. එදා පාසල් දර්ශනවලට ගිහි. එළියට එද්දී ඒ ගොල්ලන්ට ලොකු ඉල්ලුමක් තිබුණා. ගෙදර දෙමාපියන් පවා ඔවුන්ගේ නාට්‍යයක් බලන්න, ඔවුන්ගේ සංගීතයක් අහන්න යන තත්ත්වයක් තිබුණා. අද මේ රටේ ඒ තත්ත්වය ඇත්තේම නැති තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා.

මේ යෝජනාව ගෙනෙන වෙලාවේ මා මේ ගරු සභාවේ හිටියේ නැහැ. නමුත්, මා වාහනයේ එන කොට රේඩියෝ එකෙන් අහන්න ලැබුණා, අපේ ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ කරුණු. ඇත්තටම අපට අද නාට්‍යාගාර නැහැ. තිබෙන නාට්‍යාගාරත් වැහිලා. ලක්ෂ 10, 15ක් දිලා නාට්‍යාගාරයක් ගන්නට සාමාන්‍ය කෙනෙකුට බැහැ. නමුත්, අපට පාසල්වල තිබෙන ශාලා හොඳ නාට්‍යාගාර හැටියට පත් කර ගන්න පුළුවන්. "ළඟම පාසල හොඳම පාසල" වැඩ සටහනට ලංකාව පුරා විසිරුණු පාසල්වලින් පාසල් තෝරා ගනිද්දී, හොඳ නාට්‍ය ශාලා ටිකකුත් ඒ අතර ඇති වනවා නම් ඒකෙන් පාසල් අධ්‍යාපනයට සහ ශාස්ත්‍රීය දැනුමට ලොකු රුකුලක් වෙනවා. ඒ නිසා ඒ ක්‍රමය හෝ ගම්වලට ගෙන ගොස් නාට්‍ය කලාව සහ ශාස්ත්‍රීය කලාව ඉදිරියට ගෙන යන්න තිබෙනවා නම් එය ඉතාම යහපත් දෙයක් හැටියට මා මතක් කරනවා.

පොත් ලියන්නන්ට, ගීත රචකයන්ට අවශ්‍ය ශක්තිය අපි ලබා දෙන්න ඕනෑ. අද කිසිම දරුවකු එවැනි දෙයකට පෙළඹෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒවා අගය කිරීමේ තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වෙන්න ඕනෑයි කියන එක මා මතක් කරනවා. මේ යුගයේ, මේ දේශපාලන යුගයේ මේක කරන්න පුළුවන්. මා කථාව ආරම්භයේදීත් කිව්වේ ඒකයි. කලාව, ශාස්ත්‍රීය දැනුම ගැන හොඳින් දන්නා නායකයින් දෙදෙනෙකු මේ රටේ ඉන්නා මොහොතේදී ඒ තත්ත්වය ඇති කරන්න මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ අපි කවුරුත් සහයෝගය දෙමු කියලා විශේෂයෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

[ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මගේ කාලය අවසන් බව මතක් කරන්න ඔබතුමා සුදානමින් සිටින බව මට පෙනෙනවා. මට කාලය ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට බොහොම ස්තූතියි. ඒ වාගේම මේ යෝජනාව ගෙන ඒම සම්බන්ධයෙන් ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාටත් මගේ ස්තූතිය පුද කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ.හා. 3.41]

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிரி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා මේ සභාව නව තාලයේ අදහස් ප්‍රකාශනයකට යොමු කළා. හුඟක් වෙලාවට ආර්ථික ප්‍රශ්න, සමාජ ප්‍රශ්න, දේශපාලන ප්‍රශ්න ගැන තමයි පාර්ලිමේන්තුව වැඩි බරක් දාලා කථා කරන්නේ. නමුත්, රටට කාලීන වැදගත් මාතෘකාවක් පදනම් කරගෙන අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාවක් ගෙන ඒම ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, කලාව, සාහිත්‍ය කියන්නේ දියුණු සමාජයක් මතින් මිම්මක්. ආර්ථික සමෘද්ධියකින් විතරක්, සාක්ෂරතාවෙන් විතරක් සමාජයක දියුණුව මනින්න බැහැ. යම් කිසි රටක දියුණු කලාවක්, සාහිත්‍යයක්, සංස්කෘතියක් තිබෙනවා නම් ඒක ඒ රටේ මිනිසුන්ගේ ආධ්‍යාත්මය පිළිබිඹු වන එක් කෝණයක්. ඒ නිසා දියුණුව මනින එක් මිම්මක් තමයි සාහිත්‍ය කලාව, සෞන්දර්ය කියන්නේ. අද අපි මුහුණ දෙන මේ සමාජය තුළ මහා ව්‍යසනයක් තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. අනෙක් මනුෂ්‍යයාගේ දුක, වේදනාව තේරුම් ගන්න බැරි අසංවේදී සමාජයකයි අපි ඉන්නේ. අපි නිතරම මේ වාගේ කරුණු අත්දකිනවා.

අද පුවත් පත් අරගෙන බැලුවාම, කොයි තරම් හිත පාරවන දේවල් තිබෙනවා ද කියලා අපි දන්නවා. තමන්ගේ කුසෙන් බිහි වුණු දරුවා වැසිකිළි වළකට, කුණු කුඩයකට දාලා යන්න පුළුවන් අම්මලා ඉන්න සමාජයක් අද තිබෙන්නේ. ඒ වාගේම තමන්ට කිරි පොවාපු අම්මා උස්සාගෙන ගිහිල්ලා හන්දියක තියලා පැනලා යන දරුවන් ඉන්නවා. මේ තරම් සමාජය විකෘතියට යන වෙලාවක, මෙය ප්‍රකෘතිකරණය සඳහා ගෙන යන්න සංවේදී මනුෂ්‍යයකු තනන්න ඕනෑ. ඒ සංවේදී සමාජය ගොඩ නගන කාර්ය භාරය එක පක්ෂයකට පමණක් අයිති දෙයක් නොවෙයි. ඒක මහා සමාජ ධාරාවක ප්‍රතිඵලයක්. නමුත්, එහිදී රජයක් හැටියට දිය යුතු සහයෝගය දෙන්න ඕනෑ. රජයක් හැටියට දිය යුතු අනුග්‍රහය දෙන්න ඕනෑ. සමාජ වින්දනය දියුණු කරන්න, මිනිසුන්ගේ මනෝභාවය දියුණු කරන්න, මිනිසුන්ගේ ආධ්‍යාත්මය දියුණු කරන්න ඒ පරිසරය හදන්න ඕනෑ.

මා මේ වෙලාවේ කියන්න කැමැතියි, අද පවතින ගිත සාහිත්‍යය ගැන. සමහර ගිත අරගෙන බැලුවාම ආදරය, ප්‍රේමය ගැන කියැවෙන මිනිසුන්ගේ හිත නිවන, මිනිස්සු සංවේදී කරන මාතෘකා යටතේ ලියැවුණු ඒවා. නමුත්, අද තිබෙන සමහර ගිත කොයි තරම් අසංවරද බලන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, පසු ගිය සම්මාන උළෙලවලදී හොඳම ගීත ලෙස තෝරාගත් එක ගීතයක් හෝ රාජ්‍ය මාධ්‍යකින් අහන්න අද පුළුවන්කමක් නැහැ. මා ඔබතුමන්ලාට

මතක් කරන්න ඕනෑ ගිය වර රාජ්‍ය සංගීත සම්මාන උළෙලේදී සම්මාන ලැබූ "නාගසින්නම් ගීතය" ගැන. නාගසින්නම් ගීතය ශානිකා සුමනසේකර මහත්මියයි ගායනා කරන්නේ. එයින් කියැවෙන්නේ ඓතිහාසික කථාන්තරයක්. ඒ ඓතිහාසික කථාන්තරය මොකක්ද? රාජසිංහ රජපුරුවන් පිටුවහල් කරපු වෙලාවේ ඒ රජතුමාගේ දේවියගේ කන කර ඇඳලායි ගලවා ගන්නේ. ඒ වෙලාවේ ඇගේ කනෙන් මතු වුණු ලේ දහරාව ඇගේ හැට්ටයේ තැවරුණා. ඒ හැට්ටය කටු ගෙයි තිබෙනවා. ඒක දැකපු කවියා හොඳ ගීතයක් ලියනවා. ඒ ගීතය තමයි ගිය වර රාජ්‍ය සම්මාන ලැබුවේ. අහන්න ලැබෙනවාද අපට, නාගසින්නම් ගීතය? එය අහන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. මේක තමයි රටට වෙලා තිබෙන්නේ. නමුත්, "රුවිරානනී අහන්න.... එක පාර මා මරන්න...." කියන ඒවා නම් ඇහෙනවා. සමහරුන් දැන් ආදරය විග්‍රහ කරන්නේ, "උඹගෙ ආදරය ලැබෙන්නේ නැත්නම්, දැන් ඉතින් මට ගහපන්" කියලායි. ආදරය එහෙම විග්‍රහ කරන කාලයක ගැඹුරු දෙයක් අල්ලාගෙන, ඓතිහාසික දෙයක් මතු කරගෙන කවියකු ලියපු නාගසින්නම් ගීතයට මේ සමාජයේ අපේම මාධ්‍යකින් තැනක් දෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේ උදාහරණ රාශියක් මට කියන්න පුළුවන්. මෑතකදී එවැනි සම්මාන ලත් ගීත ගණනාවක ඉරණම ඒකයි. අපි ඒ ගැන ඇත්ත වශයෙන් කතාගාටු වෙනවා. එවැනි ගීතයක් රාජ්‍ය මාධ්‍යකින් හෝ අපට අහන්න පුළුවන්කම නැත්නම් රාජ්‍ය සම්මාන දිනුවාට වැඩක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, දැන් අපට අලුත් ආරකීන් හිතන්න වෙලා තිබෙනවා. කලාව කියන එක ඇත්ත වශයෙන් විශ්ව ප්‍රකාශනයක්. ගීතය, නවකථාව, නාට්‍යය කියන ඒවා එක් ජන සමාජයකට විතරක් අයිති ඒවා නොවෙයි. අද අපි සමාජ සංහිදියාවක් ගැන කථා කරනවා. සමාජ සංහිදියාව ගැන අලුත් අදහස් කියන්න, මිනිසුන්ගේ හදවත්වල ආයෝජන සංවේදිත්වය ගොඩ නගන්න අපට තිබෙන මාධ්‍යක් තමයි, කලාව. එය ගීතයෙන් කරන්න පුළුවන්, නවකථාවෙන් කරන්න පුළුවන්, නාට්‍යයෙන් කරන්න පුළුවන්. ඒ වාගේම, රූපවාහිනී නාලිකා මගින් පෙන්වන කෙටි චිත්‍රපටි ආදී කලා මාධ්‍යවලින් ඒ සංවේදිත්වය හදන්න පුළුවන්. නමුත්, කවුද ඒකට යොමු වන්නේ? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනසක් කරලා ව්‍යවස්ථාවේ කොළවල ව්‍යවස්ථා ලිව්වාට වැඩක් නැහැ. ප්‍රායෝගික වැඩ පිළිවෙළකින් මිනිසුන්ට තේරෙන විධියට ඒ පණිවිඩය දෙන්න ඕනෑ. ඒක කරන්න පුළුවන් හොඳම මාධ්‍ය, කලාවයි. කවුද ඒ සඳහා කලාව පාවිච්චි කරන්නේ? කොහේද එවැනි කලාවක් බිහි වන්නේ? ඇත්ත වශයෙන් ගුණාත්මක කලා මාධ්‍යකට අත දිය යුතු මේ වාගේ වකවානුවක තමයි අප ඒ හැඟීම් අමතක කරලා ක්‍රියා කරගෙන යන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද අපට ලොකු සමාජ වගකීමක් තිබෙනවා, මේ සමාජය යහපත් පැත්තට හරවන්න. මීට කලින් කථා කරපු විජයදාස රාජපක්ෂ අමාත්‍යතුමාත් කිව්වා, අප ඉගෙනුම ලැබූ කාලයේ කියවපු "අමාවතුර", "බුන්සරණ", "ලෝකෝපකාරය" ආදිය ගැන. ඒවා විතරක් නොවෙයි. අප පුංචි කාලයේ අපේ මව්පියන් අප සුරතල් කරමින් කියපු ගීතයක්, අපේ ඔපව අත ගාමින්, දරු සුරතල් බලමින් කියපු දරු නැළවිල්ලක් කියන්න අද නූතන අම්මලා දන්නවාද? නූතන අම්මා කෙනෙකුට ඒවා කියන්න පුළුවන්ද? එදා ඒවායෙන් තමයි දරුවන් සංවේදී වුණේ. ඒවායෙන් තමයි මිනිසුන්ගේ හදවත් පුංචි කාලයේදීම කම්පනය වුණේ. අප පුංචි කාලයේ ඉඳලාම අපේ හදවත්වල අලුත් ජීවය රෝපණය වුණේ වැඩිහිටියන් මේ සමාජ පරිසරයෙන් ලත් තම අද්දැකීම් ඊළඟ පරම්පරාවට සමාජගත කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසයි. දැන් එවැනි සාහිත්‍යයක් නැහැ; පරිසරය ගැන කියැවෙන දෙයක් නැහැ; දරු නැළවිල්ලක් ඇහෙන්නේ නැහැ; සුරතල් ගීතයක් ඇහෙන්නේ නැහැ; එවැනි දෑ පිළිබඳ සමාජ විග්‍රහයක් නැහැ.

ඉතින් අපි මොන තරම් ආර්ථික සමෘද්ධියක් කරා ගමන් කළත්, ඒ ආර්ථික සමෘද්ධියෙන් ඇති වූ ධන නැහැ, සමාජය මිලේච්ඡත්වයට යනවා නම්. ඒ සමෘද්ධිය තාවකාලිකයි. ඒ නිසා අපි මේ යුගයේ අවශ්‍යතා ගැන හිතලා, ගිත සාහිත්‍යය, නව කථා ක්ෂේත්‍රය, කෙටි කථා ක්ෂේත්‍රය, ඒ වාගේම රූපවාහිනී මාධ්‍යවලින් දෙන පණිවුඩ සමාජගත කරන්න ඕනෑ. ඒකට රජයට වගකීමක් තිබෙනවා; රජයේ මහ පෙත්වීමක් තිබෙන්න ඕනෑ; රජයට ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම රජයක් හැටියට මෙවැනි කරුණු ගැන අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. විපක්ෂයෙන් මේවා ඉදිරිපත් කරන එක අපේ වගකීමක්. නමුත් රජයට වගකීමක් තිබෙනවා, මේ සමාජය මිලේච්ඡත්වයෙන් මුදා ගෙන, මේ සමාජයේ ජීවීන් සංවේදීත්වය කරා ගෙන යන සමාජ වටපිටාවක් නිර්මාණය කරන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන ජාතික හැඟීමක් ඇති වූව පිළිවෙළක් හදන්න. ඒ නිසා උසස් කලාව අගය කරන්න ඕනෑ; උසස් කලාවට අත දෙන්න ඕනෑ; දිරිමත් කරන්න ඕනෑ. දැන් මේ සභාවේදී බොහෝදෙනාගෙන් ඒ ගැන කියැවුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම සාර්ථක ඇගයීමක් නැති තැන ඒකට පෙළඹෙන්නේ නැහැ.

අද කලා කෘතියක් නිර්මාණය කරනවාය කියන එක ලෙහෙසි වූ ධන නොවෙයි. සාමාන්‍ය කෙනෙකුට පොතක් මුද්‍රණය කරලා ඒ පොත සමාජයට දෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ගිතයක් කොයි තරම් හොඳට ලිව්වත්; කොයි තරම් හොඳට ගායනා කළත්; කොයි තරම් සංවේදී වුණත්, රජයවත් එය අගයන්නේ නැත්නම්, "අපි මේ දරන ප්‍රයත්නය නිස්සාරයි" කියලා ඔවුන්ට කල්පනා වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා අපි හැම විටම ඒ ගැන හිතන්න ඕනෑ. හොඳ හිතීන් කවරෙකු නිර්මාණයක් කළත් එය සමාජය තිරිසන් බවෙන් මුදවන නිර්මාණයක් බවට පත් වෙනවා. එවැනි නිර්මාණයලීන් මේ සමාජය තුළ ඉන්නවා; ගිත රචකයන් ඉන්නවා; නවකථාකරුවන් ඉන්නවා; චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන් ඉන්නවා. රජයක් හැටියට ඒ අයට අත දෙන්න ඕනෑ. මම "රජය" කිව්වේ පක්ෂ-විපක්ෂ දිහා බලලා නොවෙයි. ඒක සමස්ත සමාජයේ වගකීමක්. රටේ කලින් පාලක පන්තිය මේ ගැන දක්වපු අවධානය මදිය කියලා ඒකට ප්‍රතිඋත්තර දෙන එක නොවෙයි කළ යුත්තේ. ඒවායින් සමාජයට අලුත් දෙයක් දෙන්නේ කොහොමද, මේ සමාජය යහපත් සමාජයක් බවට පරිවර්තනය කරන්නේ කොහොමද, කවර කෝණවලින් මේ ප්‍රශ්න දෙස බැලිය යුතුද කියන එක ගැන අපි ගැඹුරින් හිතන්න ඕනෑ. කලාව කියන්නේ ඒ සඳහා යොදා ගත හැකි ප්‍රබල මාධ්‍යයක්. එහි සංවේදීත්වය ප්‍රබලයි; චින්දනය ප්‍රබලයි. එවැනි චින්දනයක් ඇති සමාජයක් නිර්මාණය කළොත්, එකිනෙකාට බෙදිලා ඇත කොට ගැනීම, ලෙයින් සතුටු වීම, අනෙක් එකා යට කර ගෙන තව එකෙක් ඉස්සරහට යෑම, එක් ජාතියක් පහළට දමලා, තවත් ජාතියක් තුළ ඇතිවන "අපි තමයි ප්‍රබල ජාතිය" කියන හැඟීම යටපත් කරන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ එක හා සමාන සංවේදී මානසිකත්වයක් ඇති මිනිසුන් නිර්මාණය කිරීමෙන්. මේ සමාජයට ඕනෑ පළමු දෙය තමයි හොඳ මිනිහෙක් හැදීම; මනුෂ්‍යත්වය නිර්මාණය කිරීම. පක්ෂ, පාට, දේශපාලන අදහස් තිබෙන්න පුළුවන්. ඒ සියල්ලට වඩා මනුෂ්‍යත්වය නිර්මාණය කිරීම අද යුගයේ අපට තිබෙන වගකීමක්.

වෛරයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් හා ද්වේෂයෙන් බලන්නේ නැති, යහපත් ගුණාංගවලින් යුක්ත මිනිසෙකු තනනකල් සමාජය හැදෙන්නේ නැහැ. ක්‍රෝධය, වෛරය, අනෙක් එකාගෙන් පළි ගැනීම ආදී සාහසික අදහස් පසුවලින් තුරන් කරන තෙක් අපට මේ සමාජය තුළ අපි බලාපොරොත්තු වන ඉදිරි ගමනකට යන්න බැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් කලාවට ලොකු වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා විවිධ ක්ෂේත්‍රවලින් කලාව දියුණු කරන්න ඕනෑ. සමාජයේ චින්දන ශක්තිය වැඩි දියුණු කරන්න, පාසල් පද්ධතියේ ඉඳලා අලුත් ආරකට හිතන නව පරපුරක් බිහි කරන්න, කලාව ඉතා වැදගත් වෙනවා. රොබෝවරු නොවෙයි හැදිය යුත්තේ. අද අපි උත්සාහ කරන්නේ, රොබෝවරු හදන්නයි. දැන් ලෝකය පුරාම

රොබෝ සංස්කෘතියක් තමයි තිබෙන්නේ. ලෝකය අද උනන්දු වෙන්නේ ඒ වෙනුවෙනුයි. මොකද ලාභය පදනම් කර ගෙන, ශ්‍රමයට දෙන වටිනාකම වෙනුවට යන්ත්‍රයට ඒ වටිනාකම දී, තමන්ගේ ලාභය උපරිම කර ගන්නේ කොහොමද කියා බලන සමාජයක් ඇතුළේ අපි හැම කෙනෙකුම උත්සාහ කරනවා, රොබෝවරු තනන්න. ඒවා තාවකාලිකයි. කවරක් තැනුවත් වූ ධන නැහැ, ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන දැන් මනුෂ්‍යත්වයේ දැන් නොවෙනවා නම්; ඒවා මෙහෙය වන ඔප්ව මනුෂ්‍යකමින් පිරුණු ඔප්වක් නොවෙනවා නම්. මනුෂ්‍යකමින් පිරුණු චින්තනයක් ඇති, සදාචාර සම්පන්න ගුණගරුක හැඟීම්වලින් පිරුණු මිනිසකු නිර්මාණය කරන තාක් කල් ඒ සියල්ල තාවකාලිකයි. එම නිසා අපට වගකීමක් තිබෙනවා, සමාජය සංවේදීත්වය කරා ඉස්සරහට ගෙනයන්න; සාහිත්‍ය කලාව ප්‍රධාන කර ගෙන මනුෂ්‍යත්වය ඇති මිනිසුන් සමාජයට ගොඩ නගන්න.

ඇත්ත වශයෙන්ම, පසු ගිය කාලය තුළ මේ සමාජයේ සිදුවුණු අඩුපාඩු, වැරදි විග්‍රහයන් පිළිබඳව ස්වයං විවේචනයක් කර, අපේ අධ්‍යාපනයේ කොතැනද අපිට වැරදිලා තිබෙන්නේ, අපේ අධ්‍යාපනය කොයි ආරයකටද වෙනස් කරන්න ඕනෑ කියන එක ගැන අපිට බලන්නට සිදු වෙලා තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කවුරුත් කිව්වා වාගේ, මේ ප්‍රශ්නයේදී අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් ඉන්න ඕනෑ. මේ සංස්කෘතික ඇමතිතුමාට විතරක් මේකට උත්තර දෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் துவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක් තිබෙනවා.

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා

(மாண்புமிகு சந்திரசிரி கஜதீர)

(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, එම නිසා අපි කාටත් පැවරුණු වගකීමක් තිබෙනවා, මේ මුළු මහත් සමාජයටම බලපාන පරිදි යහපත් නිර්මාණකරණයකට රට යොමු කර උසස් චින්දන ශක්තියක් ඇති සමාජයක් මේ මිනිතලයේ නිර්මාණය කරන්න. සමාජ ප්‍රගතිය වෙනුවෙන් ඒ කටයුතු ඉටු කරන්නට රජයේ අනුග්‍රහය මීට වඩා ලැබේය කියා අපි විශ්වාස කරනවා. ඒ පැත්තට යොමු කරන්න මේ මාතෘකාව අද සභාගතවීම යහපත් ප්‍රවණතාවක්. සම්ප්‍රදායයෙන් මිදුණු අලුත් අදහස් රාශියක් අද මේ ගරු සභාවේ ඉදිරිපත් වුණා. කවුරුත් ධනාත්මක විධියට මේ ප්‍රශ්නය ගැන බලා, ඇගයීමකින් විවාරාත්මකව අදහස් දැක්වුවා. ඒක හොඳ ප්‍රවණතාවක්. ඒ සාමූහිකත්වය තුළ ඇත්තවශයෙන්ම ජාතික ප්‍රතිපත්තිකරණයකට යොමු කරමි අපි බලාපොරොත්තුවන උසස් මානුෂික ගුණාංගවලින් යුතු, දියුණු, සමෘද්ධිමත් සමාජයක් කරා යන්න හැම කෙනෙකුගේම සහයෝගය ලබා දෙන බවට ප්‍රතිඥා තිබුණා. එය එසේ ඉටු වේවායි! ප්‍රාර්ථනා කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் துவிசாளர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

බොහොම ස්තූතියි.

[பி.ப. 3.57]

ගරු මයිල්වාගනම් තිලකරාජා මහතා

(மாண்புமிகு மயில்வாகனம் திலகராஜா)

(The Hon. Mylvaganam Thilakarajah)

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் துவிசாளர் அவர்களே, மிக முக்கியமான விவாதமொன்றில் உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்

[மேல் மெட்ராஸைத் திரைக்கலைஞர்]

கொள்கின்றேன். ஆங்கிலத்தில் நாங்கள் 'செப்ரெம்பர்' என்று சொல்கின்ற இந்த ஒன்பதாவது மாதத்தைத் தமிழிலே "புரட்டாதி" என்கின்றோம். ஆனால், சிங்களத்தில் இந்த மாதத்திற்கு மிக அழகான ஒரு சொல் இருக்கின்றது. அது 'சாஹித்திய' மாதம் என்பதாகும். சாஹித்தியம் என்றால் அது இலக்கியம் என்று பொருள்படுகின்றது. இந்த இலக்கிய மாதத்திலே 8ஆம் திகதியாகிய இன்று இத்தகைய ஒரு மிக முக்கியமான பிரேரணையை முன்வைத்திருக்கும் கௌரவ உறுப்பினர் அநுர திஸாநாயக்க அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஓர் எழுத்தாளர், கவிஞர், கலைஞர் என்ற வகையில் எனக்கும் இது மிக முக்கியமான ஒரு பிரேரணையாகும்.

இந்த நாள் குறித்து நான் அவதானம் செலுத்துவதற்குக் காரணமும் உண்டு. அதாவது, இங்கே நாங்கள் கலைஞர்களை வாழ வைக்கவேண்டும்; கலைகளை வலுப்படுத்தவேண்டும்; எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும் எனப் பிரேரணை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ரூபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்திலே எழுத்தாளர்களுக்கு விருது வழங்கும் விழா இப்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்தச் சபையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் முன்வைக்கும் ஆலோசனைகளைக் கேட்பதற்குக்கூட அவகாசமில்லாமல் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது அங்கே எழுத்தாளர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கிக்கொண்டிருப்பார். அந்த வகையில், இன்றைய தினத்தில் விருதுக்காகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அத்தனை எழுத்தாளர்களும், அதாவது சிங்களமொழிமூலம் படைப்புக்களைத் தந்த எழுத்தாளர்களாக இருக்கட்டும், தமிழ்மொழிமூலம் படைப்புக்களைத் தந்த எழுத்தாளர்களாக இருக்கட்டும் அல்லது ஆங்கிலமொழி மூலம் படைப்புக்களைத் தந்த எழுத்தாளர்களாக இருக்கட்டும், மும்மொழிகளையும் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் சரிசமமாக இந்த நாட்டிலே இன்று கௌரவம் பெறுகின்றார்கள். அந்தக் கௌரவத்திற்கு இந்த உச்ச சபையிலிருந்து நானும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இருப்பினும், இந்தத் தேசிய சாஹித்திய விருது வழங்கும் விழாக்களிலே பின்பற்றுகின்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து நாங்கள் அவதானம் செலுத்தவேண்டிய தேவையிருக்கின்றதென்று நான் நினைக்கின்றேன். உதாரணமாகச் சிறுகதைத் துறையை எடுத்துக்கொள்வோமாக இருந்தால், சிறுகதை எழுதுபவர்களுக்காக வருடந்தோறும் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றைத் தெரிவுசெய்து, அதற்குக் குறிப்பிட்ட தொகைப் பணப் பரிசும் சான்றிதழும் விருதும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தப் போட்டிக்காக அல்லது விருதின் தெரிவுக்காகக் குறிப்பிட்ட வருடத்தில் 50 எழுத்தாளர்கள் தங்களது சிறுகதை ஆக்கங்களைப் படைத்து அனுப்பியுள்ளார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இவற்றில் சிறந்ததைத் தெரிவுசெய்யும் அந்தத் தெரிவாளர் குழு எவ்வாறு, எந்தத் தகுதிகொண்டு தெரிவுசெய்யப்படுகின்றது? என்பது தொடர்பாகப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. எனவே, இந்தத் தெரிவுகளைச் செய்கின்றபோது பல்வேறு சிக்கல்கள் நிலவுகின்றன என்பதை நாங்கள் அவதானித்து வந்திருக்கின்றோம்.

அடுத்த பிரச்சினை இந்தத் தெரிவாளர் குழு தெரிவுசெய்து பரிசில்களை வழங்கும்போது இருக்கின்ற நடைமுறையாகும். அதாவது 50 நூல்கள் விருதுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற

பட்சத்தில், இறுதியில் 3 நூல்களை short-list என்ற அடிப்படையில் பரிசில் வழங்குவதற்காகத் தெரிவுசெய்து வைத்துக்கொள்கின்றார்கள். இந்த மிகுதி 47 எழுத்தாளர்களும் யார் யாரென்ற விபரங்கள் வெளியிடப்படமாட்டாது. ஆனால், இறுதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அந்த 3 எழுத்தாளர்களின் பெயர் விபரங்களும் ஊடகங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படும். Short-listஇல் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அந்த 3 படைப்பாளர்களுக்கும் அழைப்பிதழ் வழங்கப்பட்டு அவர்கள் குடும்பத்தோடு வந்து பரிசுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். அந்த மூவரில் ஒருவருக்கு மாத்நிரம் பரிசு வழங்கப்படும். மிகுதி இருவரின் பெயர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்தபோதும் அவர்களுக்கு எவ்விதமான கௌரவமும் அந்த மண்டபத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை. இறுதியாக அந்த 47 பேரின் பெயர்கள் உள்ள அதே பெயர்ப் பட்டியலிற்குள் இந்த இருவரின் பெயர்களும் அடங்கிவிடும். எனவே, அந்த இருவரும் குடும்பத்தோடு வந்து மண்டபத்தை நிரப்புகின்ற சாதாரண பொதுமகனாக மாத்நிரமே இருந்துவிட்டுச் செல்கின்ற அவலம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. இது அங்கே தெரிவு செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு விருதுகளுக்குப் பின்னாலும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற அவலமாகும். மூவரில் ஒருவர் பரிசு பெறுகின்றார்; இருவர் பார்வையாளராக வந்து அமர்ந்து, இந்தப் பரிசுக்குத் தகுதியற்றவர்களாகின்றார்கள். அதேநேரம், அந்த 47 எழுத்தாளர்களும் அதே தகுதியைத்தான் பெறுகிறார்கள்; தெரிவாளர் குழுவின் விதப்புரையின் பிரகாரம் அவர்களும் தகுதியற்றவர்கள். எனவே, முதலில் தகுதியுள்ளவர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அவர்களைப் பார்வையாளர்களாகத் திருப்பியனுப்புகின்ற ஒரு நடைமுறையே கையாளப்படுகின்றது. ஆகவே, மூவரில் ஒருவரைச் சிறந்த எழுத்தாளராகத் தெரிவுசெய்வதாக இருந்தால், அழைக்கப்பட்ட அந்த மூவரையும் மேடைக்கு அழைத்து, தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒருவருக்கு பரிசையும் விருதினையும் வழங்கிவிட்டு, எஞ்சிய இருவருக்கும் குறைந்தபட்ச கௌரவமாக சான்றிதழையும் மதிப்பீடுகளையும் வழங்கிக் கௌரவிக்கின்ற நிலைமையாவது உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறானவர்கள் முழு இலங்கைத் தீவிலிருந்தும் கொழும்பு நகரை நோக்கி வருகிறார்கள். அவர்களது போக்குவரத்துச் செலவுக்கான பணம்கூட அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. தேசிய மட்ட விருது வழங்கும் விழாவை இப்படியான நிலைமையில் நடத்திக்கொண்டுதான் "கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்; அவர்களின் வருமானத்தை உயர்த்த வேண்டும்; அவர்கள் போற்றப்பட வேண்டும்" எனப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால், நடைமுறையில் இருக்கின்ற விருது வழங்கல் அல்லது அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற நடவடிக்கைக்கூட ஒரு முறையான செயற்றிட்டத்தில் உள்வாங்கப்படாத நிலைமையே காணப்படுகின்றது. இதுகுறித்து நான் தனிப்பட்ட முறையில் அமைச்சர் அவர்களுடன் பேசியிருக்கின்றேன். இருப்பினும், இன்றைய நாளில் கலைஞர்கள் சார்பாக மிகமுக்கியமான பிரேரணை முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இவ்வேளையில், இந்த விபரத்தை எடுத்துக்கூறுவதுனுடாக, இருக்கின்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து ஒரு சரியான வழிமுறையில் இந்தக் கலைஞர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்தச் சபையினுடாகவும் முன்வைக்கின்றேன்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்னும் ஒன்றை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், 'திருவினையாடல்' திரைப்படத்திலே, "சேர்ந்தே இருப்பது: வறுமையும் புலமையும்" என்று ஒரு வசனக் கோர்வை வருகின்றது. அதாவது, "புலமைமிக்க புலவர்களுடன் சேர்ந்தே இருப்பது வறுமை" என்று அதில்

சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல, இந்த எழுத்தாளர்கள் வறுமைக்கு மத்தியில் வாழ்வார்களாகவே இருக்கிறார்கள். எனவே, இதனைப் போக்குவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்களின் படைப்புகளினூடாக அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற ஒரு முறையான செயற்றிட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லையேல், மிகமோசமான துயரசம்பவங்கள் இந்த நாட்டில் நடந்துகொண்டேயிருக்கும். குறிப்பாகப் படைப்பாளிகளைப் பாராட்டுதல், வாழ்த்துதல் என்ற போர்வையிலே அவர்களை மேடைக்கு அழைத்துப் பொன்னாடை போர்த்தப்படுகிறது. ஆனால், வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்குப் போக்குவரத்துக்கான பணம்கூட இல்லாமல், அந்தப் பொன்னாடையையே விற்றுவிட்டுச் செல்லும் கலைஞர்கள் எத்தனையோ பேர் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்பட வேண்டுமாக இருந்தால், அவர்களுக்கான உண்மையான கௌரவம் வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அவர்களைப் பொருளாதார ரீதியாக மீட்சிபெற வைத்து சமூகத்தில் மற்றவர்களோடு கௌரவமாக வாழுகின்ற ஒரு பிரஜையாக மாற்றவேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக இந்த நாட்டில் கலைஞர்கள் என்போர் வறுமைக்குட்பட்டிருப்பது ஒரு தகுதியாகக் கருதப்படுவது வேதனைக்குரியது. ஆகவே, அவர்களின் பெறுமதிமிக்க எழுத்துக்களும் படைப்புகளும் சிந்தனைகளும் ஆற்றலும் இந்த நாட்டுக்கு வளம் சேர்க்கின்ற சொத்தாகக் கருதப்பட்டு, அவர்களுக்கு உரிய கௌரவம் வழங்குகின்ற வகையில் இந்த நடைமுறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த முக்கியமான நாளிலே இந்தப் பிரேரணையை முன்வைத்த கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் அதில் எனக்கு உரையாற்ற வாய்ப்பளித்த குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களுக்கும் மீண்டும் நன்றி கூறி, விடைபெறுகின்றேன்.

மேலும் கீழ்க்கண்ட காரண காரணிகளால்

(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Will an Hon. Member propose the Hon. Edward Gunasekara to the Chair?

மேலும் கீழ்க்கண்ட காரண காரணிகளால்

(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)

(The Hon. Gayantha Karunatileka)

Sir, I propose that the Hon. Edward Gunasekara do now take the Chair.

மேலும் கீழ்க்கண்ட காரண காரணிகளால்

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மேலும் கீழ்க்கண்ட காரண காரணிகளால்

அதன் பிறகு, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and THE HON. EDWARD GUNASEKARA took the Chair.

[பி.ப. 4.06]

மேலும் கீழ்க்கண்ட காரண காரணிகளால்

(மாண்புமிகு சி. சிறீதரன்)

(The Hon. S. Shriritharan)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே! கலை, கலாசாரம் தொடர்பான ஒத்திவைப்பு பிரேரணை மீதான

விவாதத்திலே பங்குகொள்ளக் கிடைத்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதுசம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். மனிதனுடைய ஆழ்மன வெளிப்பாடுகள்தான் 'கலை' என்று சொல்லப்படுகின்றது. கலை, தேசிய இனங்களின் பண்பாட்டு வடிவமாகும். ஒரு நாட்டில் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு தேசிய இனங்களுக்கும் உரியதான ஒவ்வொரு விதமான கலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் பேசுகின்ற மொழி உலகில் அங்கீகரிக்கப்படாதிருந்தாலும்கூட, அவர்களிடம் ஏதோ ஒரு வகையான கலை வடிவங்கள் இருக்கின்றன. ஆபிரிக்க நாடுகளில் வாழ்பவர்களிடம் ஒரு வித்தியாசமான கலை வடிவம் இருக்கின்றது; காடுகளில் வாழுகின்ற வேடுவர்களிடம்கூட கலைநயம் பொருந்திய கலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழுகின்ற தேசிய இனங்கள் தங்களுடைய கலை வடிவங்களைப் பேணிக்கொள்கின்றன. இலங்கையில்கூட வரலாற்று ரீதியாக இரண்டு தேசிய இனங்கள் தங்களுடைய கலை வடிவங்களைப் பேணி வருகின்றன. குறிப்பாக, இந்த மண்ணிலே சிங்கள தேசிய இனத்துக்கு இருக்கின்ற அதே கலை வடிவ அம்சங்கள் தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்கும் இருக்கின்றன.

மிக முக்கியமாகத் தாங்கள் பேசுகின்ற மொழி, வரலாற்று ரீதியான தங்களுடைய நிலம் மற்றும் தங்களது கலாசார அம்சங்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய வகையிலே ஒரு தேசிய இனத்துக்கான கலை வடிவம் பரிணாமம் பெறுகின்றது. அத்தகைய பரிணாமத்தோடு இலங்கையிலே வரலாற்று ரீதியாகத் தமிழ்த் தேசிய இனம் வாழ்ந்துவந்திருக்கிறது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் இங்கு வருவதற்கு முன்னர் இந்த நாட்டிலே கண்டி இராச்சியம், யாழ்ப்பாண இராச்சியம், அநுராதபுர இராச்சியம், பொலன்னறுவை இராச்சியம், கோட்டை இராச்சியம் போன்ற இராசதானிகளில் தங்களைத் தனித்தனி அரசுகளாகப் பிரகடனப்படுத்தி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் தனியான வரலாற்று அடையாளங்கள் இருந்திருக்கின்றன. தனியான பிரதேச நிர்வாக அமைப்புகளை அவர்கள் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கெனத் தனித்துவமான ஒரு கலை வடிவமே இருந்தது. அந்தக் கலை வடிவங்கள் இப்பொழுது இந்த நாட்டிலே சிங்களத் தேசிய இனத்துக்குள் மட்டும் உள்வாங்கப்படுவதாக, அல்லது அதிகார மமதையோடு அது அபகரிக்கப்படுவதாகத் தமிழர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலே 9 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களது கலை வடிவங்கள் கொண்டாடப்பட்ட அவ்வேளையில் அவர்கள்மீது ஓர் ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்த்தப்பட்டதாகத் தமிழர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்தக் கலை வடிவங்களெல்லாம் இராசதானிகளுக்கூடாக வந்த கலைவடிவங்கள்தாம்! இலங்கையின் கலை வடிவங்களையெல்லாம் ஆய்வுசெய்த பேராசிரியர் சரத் சந்திர அவர்களுடைய கருத்துக்களை யாரும் இதுவரை மறுபரிசீலனை செய்யவில்லை. அதற்கான எதிர்க் கருத்துக்களையும் யாரும் முன்வைக்கவில்லை. ஏனெனில், இலங்கையின் கலை வடிவங்களைச் சரியான முறையில் ஆய்வு செய்தவர் பேராசிரியர் சரத் சந்திர அவர்களாவார். 'மௌனம்' என்ற படத்தினூடாக இந்த நாட்டிலே பாரிய புரட்சிக்கு அவர் வித்திட்டார். கண்டிய நடைத்தலில் இடம்பெறுகின்ற பறை என்ற வாத்தியம்கூடத் தமிழர்களிடமிருந்து தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட ஒன்றென்று சரத் சந்திர அவர்கள் சொல்கின்றார். குறிப்பாக, சிங்களக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியிலே தமிழர்கள் பாரிய பங்கை

[௧௮ டி. இரண்டாம்]

ஆற்றியிருக்கிறார்களென்று அவர் சொல்கிறார். இவ்வாறு சிங்களப் பேராசிரியர் ஒருவர் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறாரென்றால், தமிழர்கள் இந்த நாட்டிலே கலைக்காகத் தங்களை எவ்வளவுதூரம் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள் என்பது புரிகின்றது.

பாருங்கள்! சிங்கள மக்களுடைய கலை வடிவங்களை அமைப்பதற்கு கலாஜோதி ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்கள்கூட தன்னுடைய பூரண பங்களிப்பை இந்த நாட்டுக்கு நல்கியிருக்கிறார். கலாஜோதி ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்களுடைய அடிப்படையிலிருந்துதான் இன்று சிங்களக் கலை வடிவங்கள்கூட இந்த நாட்டிலே அரங்குக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இவ்வாறாக சிங்கள கலை வடிவத்துக்கு, சிங்கள கலைகளை வளர்ப்பதற்குத் தங்களுடைய பங்களிப்பைச் செய்த தமிழர்களுடைய கலை வடிவங்கள் இன்று நசுக்கப்படுகின்றன அல்லது இல்லாமற் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாக 6, 7, 8, 9ஆம் ஆண்டுகளில் படிக்கின்ற தமிழ் மாணவர்களுடைய வரலாற்றுப் பாடப் புத்தகங்களிலிருந்து எல்லா மன்னனின் வரலாறு இல்லாமற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மண்ணிலே அந்நியருக்கெதிராகப் போரிட்ட பண்டார வன்னியனுடைய வரலாறு இல்லாமற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; சங்கிலிய மன்னனுடைய வரலாறு இல்லாமற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களெல்லோரும் இந்தத் தேசத்தின் விடுதலைக்காக ஆங்கிலேயருடன் போரிட்டவர்கள். பண்டார வன்னியனும் சங்கிலிய மன்னனும் இறுதிவரை போரிட்டவர்கள். ஆனால், இந்த வரலாறுகள் வரலாற்றுப் புத்தகங்களிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று சிங்கள வரலாறுகள் மிகத் தெளிவாகத் தமிழ்ப் பாடநூல்களில் திணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றிப் பலமுறை இந்த உயர்ந்த சபைக்கூடாகச் சொல்லப்பட்டும் கூட அது கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. தமிழ் மன்னர்கள் இந்த மண்ணிலே செய்த ஆட்சி முறைகள் பற்றி வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் காண முடியவில்லை. "எல்லாள் என்ற தமிழ் மன்னன் அநுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு 40 ஆண்டுகள் இலங்கையை ஆட்சிபுரிந்திருக்கிறான்; அவனைத் துட்டகைமுனு என்ற அரசன் சூழ்ச்சி முறையிலே வெற்றி கொண்டான். வெற்றிபெற்ற பிற்பாடுகூட எல்லாள் இந்த இடத்தில் அவனுக்குச் சிலையமைத்து அவனை வணங்கிச் செல்லுமாறு பணித்தான்" என்ற வரலாற்றை நாங்கள் படித்திருக்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது அவற்றைப் பாடப் புத்தகங்களில் காண முடிவதில்லை. முக்கியமாக இதை இந்த இடத்திலே நாங்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நாட்டிலே நல்லாட்சி, நல்லிணக்கம், நீதித்தன்மை இருக்க வேண்டுமானால், இங்கே இரண்டு தேசிய இனங்களும் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டுமானால் இந்த மண்ணின் பூர்வீகக் குடிகளான, வரலாற்று ரீதியாக இந்த மண்ணை வாழ்விடமாகக் கொண்ட தமிழர்களுடைய வரலாறு சரியாக வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் இடம்பெறவேண்டும். தயவுசெய்து இது கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும். கௌரவ உறுப்பினர் அநுரகுமார திலாநாயக்க அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை வெறுமனே கலை, கலாசாரத்துக்கு மட்டும் உரித்தான ஒன்றாக நோக்கப்படாமல் தேசிய இனங்களுடைய இருப்புக்களை மையப்படுத்தியதாகவும் நோக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் நாங்கள் மிகவும் கவனம் செலுத்துகின்றோம்.

அதேபோல, இலங்கையிலுள்ள பாடநெறிகளில் சித்திரப் பாடமும் இருக்கின்றது. ஆனால், சித்திர பாடத்தில் வருகின்ற படங்கள், பூர்வீக கல்வெட்டுக்கள், பூக்கள், பழங்கள் என

இவை யாவும் சிங்களத் தேசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே காட்டப்படுகின்றன. அங்கே தமிழர்களுடைய வரலாற்றுப் பூர்வீக இடங்கள் அல்லது அவர்களுடைய வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சித்திர வடிவமைப்புக்கள்கூட இடம்பெறுவதில்லை; அந்தச் சித்திரங்களைக் காணவும் முடிவதில்லை. ஆகவே, இவையெல்லாம் இந்த மண்ணிலே ஒரு திணிப்பாக, ஓர் ஆக்கிரமிப்பாக நடைபெறுகின்றது என்ற உணர்வு தமிழர்களிடம் இருக்கின்றது. 1974ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்குப் பிற்பாடு, ஏற்பட்ட "ஆக்கிரமிப்பு" என்ற உணர்வு - தமிழர்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்ற "ஆக்கிரமிப்பு" என்ற சிந்தனை - இன்றும் இவர்களால் தொடர்ந்து வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வருவது மிகமிக வேதனையான விடயம் என்பதை நான் இந்த இடத்திலே தெளிவாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

போர்த்துக்கேயர் இந்த மண்ணுக்கு வந்தபொழுது, இங்கிருந்த கலாசார மையங்களை, ஆலயங்களை புனித ஸ்தலங்களை எல்லாம் அழித்துவிட்டு, கிறிஸ்தவத் தலங்களை நிர்மாணித்தார்கள். ஓர் இனத்தை அழிப்பதற்கு, ஒரு சுதேசிய இனத்தை இல்லாமல் செய்வதற்கு, ஆக்கிரமிக்கின்ற காலனித்துவவாதிகள் கையாளுகின்ற ஒரு முறையை போர்த்துக்கேயர்கள் மிகத் தெளிவாகச் செய்தார்கள். அவர்களுக்குப் பிற்பாடு வந்த ஒல்லாந்தர்களும் இதே முறையைக் கையாண்டார்கள். அவர்களும் இதே மண்ணிலே மிகுதியாக இருந்த பெளத்த விகாரைகள், இந்துப் புனித ஸ்தலங்களை எல்லாம் அழித்துவிட்டு, கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களைக் கடற்கரையோரமாகவும் நாட்டுக்குள்ளும் அமைத்தார்கள். இவர்கள் சுதேசிகளுடைய வரலாற்றையும் அவர்களுடைய தேசிய இன அடையாளங்களையும் அழிப்பதில் கவனம் செலுத்தினார்கள். இதேபோலத்தான் ஆங்கிலேயர்களும் இந்த மண்ணில் வந்து இறங்கியதற்குப் பிற்பாடு - 1800களுக்குப் பிற்பாடு - இங்கிருந்த அனைத்துக் கலை வடிவங்களையும் அழிப்பதில், இங்கிருந்த பொக்கிஷங்களை எடுத்துச்செல்வதில், இந்து ஆலயங்களை அழிப்பதில் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள். இதனால், எங்களுடைய வரலாறு இல்லாமல்போனது.

இலங்கையில் ஐந்து ஈஸ்வரங்கள் இருந்தன. அவை இலங்கையின் ஐந்து திசைகளிலும் இருந்திருக்கின்றன. தமிழர்கள் இந்த நாடுபூராவும் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், இவ்வாறு இருந்த தமிழர்கள் இன்று ஒரு பகுதியில்கூட உரிமையோடு வாழ்வதற்கு முடியாமல் திணறுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் வரலாறு இருக்கிறது. ஆனால், இன்று இந்த வரலாறுகள் வேறுவகையில் திசைதிருப்பப்படுகின்றன.

இவ்வாறான திணிப்புக்கள் இருக்கின்றபொழுது இப்பொழுது, இந்த நாட்டிலே இன்னொரு புதிய வடிவம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மிக முக்கியமாக, இப்பொழுது எங்களுடைய பிரதேசங்களில் புத்த விகாரைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. 2009ஆம் ஆண்டுவரை தமிழர்கள் விடுதலைக்காக ஒரு போராட்டத்தை நடத்தியிருந்தார்கள். அவர்களுடைய போராட்டம் மௌனிக்கப்பட்டதற்குப் பிற்பாடு, அவர்களுடைய மண்ணிலே குடியேறிய இராணுவம், ஆங்காங்கே எந்தெந்த இடங்களில் புத்த விகாரைகளை அமைக்க முடியுமோ, அந்தந்த இடங்களில் எல்லாம் விகாரைகளை அமைக்கின்றார்கள். போர்த்துக்கேயர்கள், ஒல்லாந்தர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் செய்த அதேவேலையை, இப்பொழுது இலங்கை அரசும் தொடர்ந்து தன் படைகளை வைத்துக்கொண்டு செய்துவருவதானது, மிகத் தெளிவான ஓர் ஆக்கிரமிப்பு என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

மிக முக்கியமாக கிளிநொச்சியிலுள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆலயமான இரணைமடு கனகாம்பிகை அம்பாள் ஆலயத்தின் பூஜைகள் நடைபெறுகின்ற வளவுக்குள்ளே ஒரு பாரிய புத்த விகாரை அமைக்கப்படுகின்றது. இது மிகமிக மோசமான ஓர் ஆக்கிரமிப்பு! அண்மையில்கூட, அந்த மக்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று இது தொடர்பான தங்களுடைய ஆட்சேபனைகளைத் தகவல்களாக ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இலங்கையிலிருந்த சித்தர்கள் பரம்பரையிலுள்ள யோகர் சுவாமிகளால் முதன்முதல் அந்த இடம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டமை மிக முக்கியமான விடயமாகும். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் அனைத்து வயல் நிலங்களுக்கும் நீர் வழங்குகின்ற இரணைமடுத் தாயின் ஆதாரமாக விளங்குகின்ற கனகாம்பிகை அம்பாள் ஆலய வளாகத்துக்குள் இவ்வாறு ஒரு புத்தர் சிலையை வைத்து பெரிய விகாரையொன்று அமைக்கப்படுவது என்பது வெளிப்படையான ஆக்கிரமிப்பு! ஒரு பெளர்ணமி தினத்தை எடுத்துப் பாருங்கள்! ஒரு சித்திரைப் பெளர்ணமி வருகின்றபொழுது, அல்லது ஒரு பெளர்ணமி தினம் வருகின்றபொழுது இந்து மக்கள் தங்களுடைய பிதிர்க்கடன்களை, விரதங்களை மேற்கொள்வதற்காக ஆலயங்களுக்குச் செல்கின்றார்கள். அதேநேரம், அந்தப் பெளர்ணமி தினத்திலோ அல்லது வெசாக் போயா தினத்திலோ அந்த விகாரையில் ஒலிபெருக்கிமூலம் பௌத்த பாராயணங்கள் செய்வது எவ்வளவு முரண்பாடுகளை உருவாக்கும்! முக்கியமாக அங்கு சிங்கள மக்கள் வாழ்கிறார்களா? ஓர் ஆக்கிரமிப்பின் வடிவமாக இராணுவத்தை வைத்துக்கொண்டு இவ்வாறு அரசாங்கம் செய்வது, இந்த மக்களை வெளிப்படையாகவே தொடர்ந்தும் அடிமைகளாக வைத்திருக்கின்ற, அவர்களுடைய கலாசாரச் சின்னங்களை அழிக்கின்ற ஒரு செயற்பாடு என்பதை நான் இந்தச் சபையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். நிச்சயமாக, இது நீக்கப்பட வேண்டும்; இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த நாட்டில் நல்லிணக்கமும் சமாதானமும் நீதியும் ஒருபோதும் ஏற்படப்போவதில்லை.

இதேபோல்தான் நயினாதீவிலும் நடைபெறுகிறது. சப்த தீவுகளில் ஒன்றாகப் பேசப்படுகின்ற நயினாதீவிலே இருக்கின்ற நாகபூசணி அம்பாள் ஆலயம் என்பது உலகப் பிரசித்திபெற்ற ஓர் ஆலயம். அவ்வாலயத்தின் தேரைக்கூட ஒரு காலத்திலே கடற்படையினர் கொளுத்தியிருந்தார்கள். கொளுத்திய கடற்படையினரில் ஒருவர்தான் இப்போது உயிரோடு இருப்பதாகப் பேசப்படுகின்றது. அவர்கூட, காவடி எடுத்துத்தான் தன்னைக் காப்பாற்றியதாக அறியக் கிடைக்கின்றது. அவ்வாறான இந்த நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்துக்குப் பக்கத்திலே 60 அடி உயரத்தில் புத்தர் சிலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இது மிகமிக வெளிப்படையான ஆக்கிரமிப்பு! குறிகாட்டுவான் துறைமுகத்திலே நின்று பார்க்கின்றபொழுது அங்கிருக்கின்ற நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மனைவிட நாகவிகாரையை மையப்படுத்தியதாக இந்தச் சிலை தெரிகின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, மிகமிக முக்கியமாக இந்த ஆக்கிரமிப்பு விடயங்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

அதேநேரம் அரசாங்கம் ஒரு புத்த விகாரை அமைப்பதற்காகத் திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயத்துக்கு முன்னால் 10 ஏக்கர் காணியைச் சுவிசரித்து வைத்திருப்பதாகவும் பேசப்படுகின்றது. அங்கு 40 குடும்பங்கள் குடியேறியிருந்தன. இன்று அந்த 40 குடும்பங்களும் அந்த இடத்திலிருந்து

தூரத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களால் இன்னமும் அந்த இடத்திலே குடியேற முடியவில்லை. அவர்கள் குடியேறி வாழ்ந்த இடம் ஒரு புத்த விகாரை அமைப்பதற்காக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே கொக்கிளாய், கருநாட்டுக்கேணியிலே விநாயகர் ஆலயம் இருக்கின்ற தனியாருடைய காணியும் பௌத்த பிக்கு ஒருவரினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அந்த இடத்திலே ஒரு விகாரை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோல திருகோணமலையிலே திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயம் இருக்கின்ற பகுதிகளின் பூர்வீக வரலாறுகளை யாரும் அறிய முடியாதுள்ளது. அதற்குத் தொல்பொருள் திணைக்களம் தடை விதித்திருக்கின்றது. திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலய வளாகத்தைச் சூழவுள்ள பகுதிகளும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுக் கடைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இதற்கு உதவியாக இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறுதான் அண்மையிலே சாம்பல்தீவுச் சந்தியிலும் ஒரு புத்த விகாரை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

போர்த்துக்கேயர்கள், ஒல்லாந்தர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் இந்த மண்ணுக்குப் படையெடுத்ததனால் எமது தேசிய இனத்தின் - தமிழர்களின் அடையாளங்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. அதேபோல இப்பொழுதும் புத்த விகாரைகளை அமைப்பதன்மூலம் இவ்வாறான அழிவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது இந்த நாட்டிலே ஒரு நல்ல சமாதானத்தைக் கொண்டு வருமென நாங்கள் உணரவில்லை. ஒரு நல்லிணக்கம் வரும்; நீதி நியாயம் கிடைக்கும்; தங்களுக்கு ஒரு சமாதான வாழ்வு கிடைக்கும் என எதிர்பார்த்து இந்த அரசாங்கத்துக்கு வாக்களித்த எமது தமிழ் மக்கள் இன்று ஓர் எதிர்மனப்பாங்கோடு, வேதனையோடு இந்த அரசாங்கத்தைப் பார்க்கின்ற சூழல் உருவாகியிருக்கின்றது.

கலை வடிவங்கள் என்பன மனித வாழ்விலே மிக முக்கியமானவை. கலை அம்சங்களையும் அதன் கலாசார விழுமியங்களையும் பேண வேண்டியது மிகமிக அவசியமானது. இலங்கையிலே எந்தக் கலை வடிவம் கொண்டு வரப்படுகின்றபொழுதும் அதற்கு ஒரு சிங்கள நாமத்தான் சூட்டப்படுகின்றது. தமிழர்களுடைய கலை வடிவத்துக்கான முக்கியத்துவம் எங்கேயும் வழங்கப்படுவதில்லை. இன்று வடக்கு, கிழக்கிலே பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்ற தமிழர்கள் தங்களுடைய கலைகளைப் பேணக்கூடிய வரலாற்று இடங்கள் இல்லை. நான் இங்கு குறிப்பிட்டதுபோல, இப்பொழுது நயினாதீவை ஆக்கிரமித்து 60 அடி உயரமான புத்தர் சிலை கட்டப்படுகின்றது. கனகாம்பிகைக்குளத்தை ஆக்கிரமித்து விகாரை கட்டப்படுகின்றது; மாங்குளத்திலே விகாரை கட்டப்படுகின்றது; திருகோணமலையிலே விகாரை கட்டப்படுகின்றது; திருக்கேதீஸ்வரத்திலே விகாரை கட்டப்படுகின்றது. இவ்வாறு தமிழர்களுடைய வரலாற்றுப் பூர்வீக இடங்களில் எல்லாம் விகாரைகள் அமைக்கப்படுகின்றபொழுது தலதா மாளிகையின் வளவுக்குள் அல்லது வளாகத்துக்குள் நாங்கள் ஒரு காளி கோயிலையோ அல்லது சிவன் கோயிலையோ கட்ட முடியுமா? ஏன், இந்த ஆக்கிரமிப்பு?

இன்று நாங்கள் பேச முடியாதவர்களாக இருக்கின்றோம். தமிழர்கள் பலமிழந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால், விடுதலைப் புலிகள் இருக்கின்றபோது அவர்களிடம் ஆயுதம் இருந்தது. அவர்கள் வாழ்கின்ற காலத்தில் இவ்வாறான ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள் எதுவும் நடைபெறவேயில்லை. எந்தப் புத்த விகாரைகளும் அங்கே அமைக்கப்படவில்லை.

[ගරු එස්. ශ්‍රීතරත් මහතා]

ஏற்கெனவே இருந்த புத்த விகாரைகளைக்கூட அவர்கள் காப்பாற்றியிருந்தார்கள். கிளிநொச்சியிலே இருக்கின்ற லும்பினி விகாரைகூட அப்படியே முழுமையாக இருந்தது. புத்தம் முடிந்து திரும்ப மீள்கின்றபொழுதும் இந்த விகாரை அவ்வாறே பேணப்பட்டது. ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் கவனத்தில் எடுக்காத அரசாங்கம், சமாதானத்தின் ஊடாக எமது மக்களுக்கு நாளை ஒரு நல்ல தீர்வைத் தருமென நம்புவது எவ்வளவுதாரம் சாத்தியமானதாகும் என்பது கேள்விக்குரியது என்பதை நான் இந்த இடத்திலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

இன்று மகமிக முக்கியமாக எமது வரலாறுகள் திரிபுபடுத்தப்படுகின்றன. மகாவம்சம் என்ற நூலை அடிப்படையாகக்கொண்டு சிங்கத்திலிருந்து ஒருவர் பிறந்தார் என்றும் அதனுடாகச் சிங்கள இனம் உருவாகியது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இன்று இந்த மகாவம்சம் என்ற நூலை வைத்துக்கொண்டு இலங்கையின் அரசு இயந்திரம் இயக்கப்படுகின்றது. மகாவம்சத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசியல் இயந்திரம் இயங்குமானால் ஒருகாலத்திலும் இங்கே இருக்கின்ற ஏனைய இனங்கள் அடையாளப்படுத்தப்படமாட்டா. அவர்கள் அன்னியப்படுத்தப்படுவார்கள். இது மிக முக்கியமானது. இதை நீங்கள் கவனத்தில் எடுக்கத் தவறினால் சமாதானம் என்பதும் ஒரு கேள்விக்குறியாக அல்லது காஸ்ஸ்நீராக மாறவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் இந்த இடத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

கடந்தகால வரலாற்றை நாங்கள் பார்க்கின்றபொழுது மிகமிக முக்கியமாக விடுதலைப் புலிகளுடைய தத்துவாசிரியர் அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்கள் "யுத்தமும் சமாதானமும்" என்ற தன்னுடைய புத்தகத்தில் பக்கம் 400-401 இல் "விடுதலைப் புலிகளுடைய ஆயுதப் போராட்டமும் சமாதான முயற்சிகளும்" என்ற தலைப்பிலே ஒரு விடயத்தை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதாவது, "எமது போராட்டத்தின் நோக்கமானது சுயநிர்ணய உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். சுயநிர்ணய உரிமைக்கான எமது போராட்டத்தில் தொடர்ச்சியாகவே நாம் பற்றுறுதியோடு இருக்கின்றோம். தமிழர் தாயகம், தமிழ்த் தேசியம் மற்றும் தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்பன அரசியல் போராட்டத்தின் அடிப்படை விடயங்களாகும். திம்பு முதல் தாய்லாந்து வரை நாம் இவற்றை வலியுறுத்தி வருகின்றோம். இந்த அடிப்படையிலே எமது தேசியப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படல் வேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும். தனித்துவமான இனம் என்ற அடிப்படையில் தமிழர்கள் சுயநிர்ணய உரிமை உடையவர்களாவர். சுயநிர்ணய உரிமையானது உள்ளக மற்றும் வெளியக சுயநிர்ணய உரிமை என்ற இரு அம்சங்களைக் கொண்டதாகும். உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமையானது பிராந்தியச் சுயாட்சியை வழங்குகின்றது. தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த நிலங்களில் சுதந்திரமாகவும் கௌரவமாகவும் வாழ வேண்டும். அவர்கள் தமது தாயகத்தில் சுயாட்சி அடிப்படையில் வாழ வேண்டும். இதுவே தமிழர்களின் அரசியல் அபிலாஷையாகும். இது உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமைக்கான உண்மையான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றது. உள்ளக சுயநிர்ணய அடிப்படையில் எமது தாயகத்தில் பிராந்திய சுயாட்சி மற்றும் சுய அரசாங்கம் என்பவற்றைக் கொண்ட தீர்வுத்திட்டத்தைச் சாதகமாகப் பரிசீலிக்க நாம் தயாராக உள்ளோம்." இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சிங்கள சகோதர எழுத்தாளர் காயத்திரி விக்கிரமசிங்க அவர்கள் தன்னுடைய விமர்சனக் கட்டுரையிலே மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றார். ஆகவே, யாரும் எந்தக்

காலத்திலும் இந்த நாட்டிலே பிரிவினையை வலியுறுத்தவில்லை. இந்த நாட்டின் சமாதானம், இன ஐக்கியம், இன சௌஜன்யம் சரியாக நடைபெற வேண்டுமானால் இதனைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஓர் இனத்துக்கு இருக்கின்ற அவர்களுடைய தனித்துவக் கலாசார அம்சங்களை, தனித்துவ அடையாளங்களைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே நாங்கள் எத்தனை பேர் எங்களுடைய கோல உடைகளைத் தரித்து எங்களுக்கான கலாசார உடைகளைப் பேணுகின்றோம்? நாங்கள் எங்களுடைய கலாசாரத்தை விட்டுவிடுகின்றோம். எங்களுடைய கலாசாரத்தை நாங்கள் இழந்துவிடுகின்றோம். எங்களுடைய கலாசாரப் பண்புகள் எங்களைவிட்டுப் போகின்றன. இப்பொழுது மக்கள் 'பீட்சா' போன்ற மேலத்தேய உணவு வகைகளுக்கு அடிமைகளாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எங்களுடைய பாரம்பரிய உணவு வகைகளை நாங்கள் இழந்துகொண்டிருக்கின்றோம். எங்களுடைய கலாசாரத்தின் மீதும் எங்களுடைய சுயஇருப்பின் மீதும் திணிக்கப்படுகின்ற ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளாகவே இவற்றை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இந்த நாட்டிலே இரண்டு தேசிய இனங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழர்கள் தனித்துவமான மொழி அடையாளத்தைக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் தனித்துவமான வரலாற்று ரீதியான நில அடையாளத்தைக் கொண்டவர்கள். அவர்களுக்கெனக் கலாசார அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. சிங்கள மக்களில் ஆண்கள் அணியும் தேசிய உடையின் மேலாடையின் 'கொலர்' தமிழர்கள் அணியும் தேசிய உடையின் கொலரைப் போன்றில்லாது வித்தியாசமாக உள்ளது. ஒரே வகையான தேசிய உடை அணிந்துகொண்டாலும், அவற்றுக்குள்ளே வித்தியாசமிருக்கின்றது. நாங்கள் ஒரு கலை வடிவத்தைப் பின்பற்றுகின்றோம். நீங்கள் இன்னொரு வகையான கலை வடிவத்தைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள்.

ගරු මූලාසනාරූපි මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

Hon. Member, please wind up now.

ගරු එස්. ශ්‍රීතරත් මහතා

(மாண்புமிகு சி. சிந்திரன்)

(The Hon. S. Shritharan)

ஆகவே, இந்தக் கலை வடிவங்களென்பது ஓர் இனத்தின் தனித்துவ அடையாளங்களை இழக்காத வகையில் இருக்கவேண்டும். இவ்வகையிலே இருக்கின்ற கலை வடிவங்களை நாங்கள் பேணுகின்றபோது சிங்கள அடிப்படையான கலை வடிவங்களைத் தவிர்த்துப் பேணிவருகின்றோம். ஆனால், சிங்கள மக்களுடைய கலாசாரத்தை நாங்கள் மதிக்கின்றோம்; அவை அவ்வாறே இருக்கட்டும்!

புத்த பகவான்கூட அறத்திற்காக, நீதிக்காக இந்தப் பூமியிலே அவதரித்தார்; ஞானம் பெற்றார்; யுத்தத்தை வெறுத்தார். இரத்தத்தைக் காணாமல் அவர் ஒதுங்கியிருந்தார். ஒரு மரத்தின் கீழிருந்து ஞானம் பெற்ற புத்த பகவானுடைய போதனையின்படியான பௌத்த மதத்தை இந்த நாடு ஏற்றிருக்கின்றது. அந்தப் பௌத்த கலாசாரத்தை நாங்கள் மதிக்கின்றோம். அதேபோல்தான் தமிழர்களுடைய கலாசாரப் பேணலும் மிகமிக முக்கியமானது. கலாஜோதி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி எவ்வாறு சிங்களக் கலைக்கு

සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණයට ලක් කිරීම ඉතා ප්‍රමුඛ අවශ්‍යතාවක් හැටියට අපි හඳුනා ගෙන තිබෙනවා. පසු ගිය කාලයේ මේවා "කරනවා, කරනවා" කියලා නොයෙක් දේවල් කිව්වත් කිසිම ආකාරයකින් කෙරුණේ නැහැ. ඒ පිළිබඳව විවිධ මත තිබෙනවා. මේවාට මේ මේ හේතු බලපෑවා කියනවා. දැන් රට පුරා තිබෙන සිනමා ශාලා 145ක් අතරින් 40ක් විතර ඩිජිටල්කරණය සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අගනුවර

[ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

තිබෙන ප්‍රධාන සිනමා ශාලා ඇතුළු 40ක් විතර දැන් ඩිජිටල්කරණය වෙලා තිබෙනවා. ඒවා ඒ සිනමා ශාලා හිමියන්ගේ පෞද්ගලික මුදල් යොදලා - ඒ අයට ආර්ථික ශක්තියක් තිබෙන නිසා - ඒ තත්ත්වය ඇති කර ගෙන තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවල සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණය කිරීම ඉතා හෙමින් සිදු වන බවක් තමයි පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ. සමහර සිනමා ශාලා හිමිකරුවන්ට පෞද්ගලිකව වියදම් කරලා ඒක කර ගන්න බැරි තත්ත්වයක් අපට දකින්න තිබෙනවා. අපි මේ පිළිබඳව විශේෂ කමිටුවකුත් පත් කළා. ඒ කමිටුවේ වාර්තාව දැන් නිකුත් කර තිබෙනවා. මම ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාට දැන් ඒක භාර දීලා තිබෙනවා. කොහොම නමුත් ඉතා කෙටි කාලයක් ඇතුළත ලංකාවේ සියලුම සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණයට ලක් කිරීම අවසන් කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ වියදම දැරීම සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කළ අපේ අදහස් කිහිපයක් ඒ කමිටුවෙන් නිර්දේශ වෙලා තිබෙනවා. ඒ අදහස් සම්බන්ධයෙන් සිනමාකරුවන් යම් දැනුවත් වීමක් වෙලා තිබෙනවා. ඒ අයත් ඒ ගැන අවධානය යොමු කරලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික වියදමින් ඩිජිටල්කරණය කර ගන්න බැරි සිනමා ශාලා හිමියන්ට රජයෙන් යම් සහන ණය ක්‍රමයක් ඇති කරන්න පුළුවන්ද කියන එකත් එක යෝජනාවක් හැටියට ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා.

අනික් යෝජනාව තමයි, සිනමා ශාලාවල ප්‍රවේශ පත්‍රයකින් බොහොම සුළු මුදලක් අය කර ගන්නා ක්‍රමයක් ඇති කිරීම. සිනමාශාලා හිමියාටත්, ප්‍රේක්ෂකයාටත් බරක් නොවන විධියට ඒ කටයුත්ත කරන්න පුළුවන්ද කියන යෝජනාවත් ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. කොහොම නමුත් අපි මේ යෝජනාවලින් බලාපොරොත්තු වනවා, "2K" තාක්ෂණය හෝ ඊට ඉහළ තාක්ෂණයක් යටතේ සියලුම සිනමාශාලාවන් ඩිජිටල්කරණයට ලක් කරන්න. කෙටි කාලයක් ඇතුළත ඒ කාර්යය අවසන් කළ යුතුවම තිබෙනවා. එය ප්‍රමුඛ අවශ්‍යතාවක් වශයෙන් අපි තීරණය කර තිබෙනවා.

අපේ හිතවත් ගීතා කුමාරසිංහ මන්ත්‍රීතුමියන් ඉතා වැදගත් අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කළා. සිනමාව ගැන විශේෂ ඇල්මක්, කැක්කුමක් තිබෙන, සිනමාව ගැන චිත්‍රාගාරය පිහිටා තිබෙන කෙනෙකු හැටියටත්, ඒ ක්ෂේත්‍රයේ කෙනෙකු හැටියටත් එතුමිය මේ උත්තරීතර සභාවේ අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කළා. මා ඒ අදහස්වලට ඉතා උනන්දුවෙන් ඇහුම් කන් දුන්නා. සිනමා පාසලක් ඇති කිරීම කොයි තරම් වැදගත්ද කියන එක පිළිබඳව එතුමිය කිව්වා. එතුමිය ඒ අදහස් ඉදිරිපත් කරන කොට මා නැගිටලා කථා කරන්න ගියේ නැහැ, එතුමියගේ කථාවට බාධාවක් වන නිසා. සංඛ්‍යා ලේඛන තිබුණා නම් මා කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. රුපියල් කෝටි ගණන් මුදල් ගැන මා කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. මොකද, එතුමිය තරම් මා ඒ ගැන දන්නේ නැති නිසා. නමුත් සිනමා පාසලක් ඇති කිරීම ගැන අපි දැනටම අවධානය යොමු කර තිබෙනවා. මූල්‍යසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා හොඳට දන්නා ප්‍රදේශයක, දළුගම සරසවි විශ්වවිද්‍යාලය පිහිටා තිබෙන තැන ගැන අපි අවධානය යොමු කර තිබෙනවා. එතැන වර්ග අඩි 14,000ක පමණ ඉඩකඩක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ශබ්දාගාරය තිබෙන්නේත් එතැනයි. ඒ වාගේම සියලුම පශ්චාත් සිනමා කටයුතු, ඒ කියන්නේ රූපගත කිරීමෙන් පසුව කෙරෙන සියලුම නිෂ්පාදන කටයුතු ඒ ස්ථානයේදී සිදු වන නිසා ඒ වාගේ තැනක එවැනි සිනමා පාසලක් ඇති කළොත්, ප්‍රායෝගික දැනුම ගැනීමටත් පහසුවක් වනවා. ඒ ගැනත් අපේ අවධානයට යොමු වෙලා තිබෙනවා.

ඉදිරියේදී ඒ සියලු දේවල් ක්‍රමානුකූලව කරලා පෙන්වන්න පුළුවන් වෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. පසු ගිය කාලයේ ටෙලි නාට්‍යවලට තිබුණු තත්ත්වය අපි බලයට ආපු ගමන් නැති කළා වාගේ, රුපියල් 50,000 කථා, වෙන වෙන අල්ලස් කථා අපි නැති

කළා වාගේ, අපට මේ සිනමා පාසලක් ඇති කරලා පෙන්වන්න පුළුවන් වෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

මූල්‍යසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාත් කථා කරනකොට විශේෂ, හොඳ අදහස් කීපයක්ම ප්‍රකාශ කළා මට ඇහුණා. ඔබතුමා කවදත් කලාව ගැන බොහොම හැඟීමකින් යුතුව කථා කරන කෙනෙක්. ඔබතුමා කියනවා මට ඇහුණා, ළමා චිත්‍රපට හුඟක් ඉස්සරහට එනවා වාගේ කථාවක්.

ඇත්ත වශයෙන්ම ළමා චිත්‍රපට ගත්තොත් හොඳ නිෂ්පාදන එනවා නම් හොඳයි. මෑත කාලය ගත්තොත් "හෝ ගානා පොකුණ" වාගේ ළමා චිත්‍රපට දින සියය ඉක්මවලා තවමත් හොඳින්, ජනප්‍රිය තත්ත්වයෙන් ප්‍රදර්ශනය වෙනවා. ඒ නිසා එවැනි උසස් ළමා චිත්‍රපටි නිෂ්පාදනය කිරීමටත් උනන්දු කරවන්න පුළුවන් නම් හොඳයි කියලා මා කල්පනා කරනවා.

මා මීට වඩා දීර්ඝව කථා කරන්නේ නැහැ. අපේ බන්දුල ගුණවර්ධන ශූරීන් කථා කරන්න බලාගෙන මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. එතුමාත් සිංහල සිනමාව ගැන විශාල හැඟීමක් තිබෙන, චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයෙක්. ඒ නිසා එතුමාත් අදහස් කීපයක් ඉදිරිපත් කරයි කියලා මා හිතනවා. කොහොම නමුත්, -

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நலிந்த ஜயதிஸ்ஸ)

(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

ටෙලි නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ නිර්මාණකරුවන්ගේ ප්‍රධාන ඉල්ලීම වූයේ, වර්ගීකරණය සහ ප්‍රමිතිය පිළිබඳව අධීක්ෂණය සඳහා යම් මණ්ඩලයක් පත් කිරීම සම්බන්ධයෙනුයි. ඔබතුමාගේ කථාවේදී යම් විද්වත් මණ්ඩලයක් පත් කිරීම පිළිබඳව කියැවුණා. ඒක ජාතික රූපවාහිනියට හෝ අයිටිඑන් එකට විතරක් සීමා වන දෙයක් නොවෙයි. එය සියලු නාලිකාවලටම උඩින් තිබෙන මණ්ඩලයක් විය යුතුයි. ඔබතුමා සඳහන් කරපු ඒ විද්වත් මණ්ඩලය කොහොමද හැදෙන්නේ කියලා මා ඔබතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි. මොකද, රැඹුම් පාලක මණ්ඩලයෙන්වත් ටෙලි නාට්‍ය ආවරණය වෙන්නේ නැහැ.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා

(மாண்புமிகு கயந்த கருணாநிலக்க)

(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ජාතික රූපවාහිනියටයි, අයිටිඑන් එකටයි වෙනම විද්වත් මණ්ඩලයක් යටතේ දැන් සියලුම ටෙලි නාට්‍ය පරීක්ෂා කිරීමක් සිදු වෙනවා. ඒකෙන් දෙන ලකුණු ක්‍රමයට අනුව තමයි ඒවා සිදු වෙන්නේ. සමහරු ඇවිල්ලා විවිධ හේතු කියමින් අපවත් මුණ ගැහෙනවා. නමුත් අපි ඒ කටයුත්තට කිසිම ඇඟිලි ගැහීමක් කරලා නැහැ. ඔබතුමන්ලාට ඒ පිළිබඳව හොයා බලන්න පුළුවන්. අපි ඒ කමිටුවේ ලකුණු ක්‍රමයටම කරගෙන යන්න ඉඩ ලබා දීලා තිබෙනවා.

ගරු නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමනි, මම ඉස්සෙල්ලා ඔබතුමා කියපු කාරණයක් කොළයක සටහන් කරගෙන, සාක්ෂුවේ දමා ගන්නා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔබතුමා කිව්වා, "යම් ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලයක් ඊට උඩින් පත් කරනවා නම් හොඳයි" කියලා. මට ඒක ඇහෙනකොටම මා එය සටහන් කර ගන්නා. එක පාරට කිසිම දෙයක් ගැන දන්නේ නැතිව කියනවාට වඩා, ඒ ගැන සාකච්ඡා කරලා, ක්‍රමවේදයක් හදන්න තමයි මා හිතාගෙන ඉන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ටෙලි නාට්‍යවලට කලින් තමයි ඒවා ගොඩ නැඟුණේ. ටෙලි නාට්‍ය කියන්නේ රූපවාහිනියත් එක්ක අලුතින් විකාශනය වෙව්ව දෙයක් නේ. ටෙලි නාට්‍ය බිහි වෙන්නට පෙර තමයි අර මණ්ඩල

ටික හඳලා තිබෙන්නේ. දැන් ටෙලි නාට්‍ය අලුතින් පුළුල් වීම නිසාම, ඒ ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව නියාමනය කරන්න, යම් පාලනයකට ලක් කරන්න එවැනි මණ්ඩලයක් ගොඩ නැගීම තමයි වඩාත් යෝග්‍ය වෙන්නේ කියන එකයි මගේ අදහස.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා

(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)

(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ඔබතුමා ඉදිරිපත් කළේ ඉතා වැදගත් අදහසක් කියලා මට තේරුණා. මා එක පාරටම ඔක්කොම කරනවාය කියලා කීම සම්ප්‍රදායික කථාවක් වෙනවා. ඔබතුමා එක්ක වාගේම අපේ අමාත්‍යාංශයට සම්බන්ධ අයත් කැඳවලා, පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ කාරණය ගැන කථා කරලා, හොඳ අදහස් අරගෙන ඒ කටයුත්තත් කරන්න පුළුවන්ද කියලා අපි බලමු.

විශේෂයෙන්ම ජනතාවගේ රසඥතාව වැඩිදියුණු කිරීමේ කටයුත්ත අපේ අමාත්‍යාංශයට බොහෝම සම්බන්ධයි. රූපවාහිනිය වාගේම ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ - අරභ මෙහේ - තිබෙන හොඳ වැඩසටහන් ඔක්කොමත් ප්‍රයෝජනයට අරගෙන, ගම් මට්ටමින් ජනතාවගේ රසඥතාව වැඩිදියුණු කරන වැඩ පිළිවෙළවල් ඇති කිරීම ගැනත් අපි දැන් සාකච්ඡා වට කීපයක් පවත්වලා තිබෙනවා. කොහොම නමුත් අපි ඔක්කොම උනන්දුවලා, සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයත්, අපේ සියලුම අමාත්‍යාංශත් එකතුවෙලා මේ කටයුත්ත කරමු. කලාවට පක්ෂ පාට බේදයක් නැහැ. රස වින්දනයට එහෙම බේද මුකුත් නැහැ. ඒ නිසා අප සියලු දෙනාගෙන්ම හොඳ අදහස් ලබාගෙන, කාගේ කාගේත් ශක්තිය යොදවලා, උසස් ප්‍රමිතියෙන් යුතු ටෙලි නාට්‍ය සහ හොඳ සිනමාවක් - කලාවක් - ඇති කරන්න අපි කටයුතු කරමු කියන ඉල්ලීම කරනවා. මේ වාගේ කාලෝචිත යෝජනාවක් මේ උත්තරීතර සභාවට අද ඉදිරිපත් කරලා, කාගේත් අදහස් එළියට දමන්න පුළුවන් වන විධියට කටයුතු කිරීම ගැන විශේෂයෙන්ම මා ඔබතුමාටත් ස්තූතිවන්ත වෙනවා, ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමනි. ඒ වාගේම අද දවස පුරාම ඒ යෝජනාව සැලකිල්ලට අරගෙන, සාකච්ඡා කරන්න ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. මට කථා කරන්න අවස්ථාවක් ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් මා ස්තූතිවන්ත වනවා.

[අ.හා. 4.40]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඉතාමත් වැදගත් යෝජනාවක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී, මේ ක්ෂේත්‍රය හා සම්බන්ධ වූ අයෙකු ලෙස, එයට දායකත්වය නොසැපයුවොත් මගේ හෘදය සාක්ෂිය පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් මතු වන නිසා, මේ කෙටි වෙලාව හෝ ලබා ගෙන අදහස් කීපයක් එකතු කරන්න මා කැමතියි. අපේ රටේ කලා ක්ෂේත්‍රය ගත්තොත් සිනමාව, ටෙලි නාට්‍ය හා අනිකුත් කලා අංශ පිළිබඳ වගකීම වර්තමානයේ පැවරී තිබෙන්නේ අපේ ගයන්ත කරුණාතිලක මැතිතුමාටයි. එතුමා පසු ගිය කාලය තුළදී මේ රටේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ කුමන මතවාද දැරුවත්, යහපත් දැක්මක් සහිතව කටයුතු කරන්න උත්සාහ දරන තරුණ ඇමතිවරයෙක්. ඒ නිසා වර්තමානයේ ඇති වෙලා තිබෙන විශාල අර්බුදයට එලදායි සක්‍රීය මැදිහත්වීමක් දෙන්න එතුමාට පුළුවන්කම ලැබෙයි කියලා මම හිතනවා. එතුමාට දැන් ඒක කරන්න බැරි වුණොත්, මේ ආණ්ඩු කාලයේදී මේ සඳහා විසඳුමක් ලැබෙයි කියලා මට හිතන්න අමාරුයි. ආඩම්බර විය හැකි ඉහළ ගුණාත්මකභාවයක් තිබුණු දේශීය සිනමාවක් අපට තිබුණා. හෙළ

සිනමාවේ නම් වළලු පුළුල් කිරීම සඳහා අනුපමේය දායකත්වයක් සැපයූ යුග පුරුෂයෝ රාශියක් තවමත් ජීවත්ව අතර සිටිනවා.

ආචාර්ය ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් ගුරින් නිෂ්පාදනය කළ සිනමා කෘති අතර විශේෂයෙන් "නිධානය" කියන සිනමා කෘතිය ආසියාවේ තිබෙන ශ්‍රේෂ්ඨතම සිනමා කෘතියක් ලෙස ඉතිහාසයට එකතු වෙලා තිබෙනවා. ඊට පසු කාලයකදී මේ සංසිදියාව ඇති කිරීම සඳහා ආචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න මහතා යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ සහකාර කලාකරුවා වරයෙකු ලෙස පත් කළා. ඒ වාගේම ධර්මසේන පතිරාජ මහතා ද, මහාචාර්ය සුවර්ණ ගම්මුත් මහතා ද කලාකරුවා වරු ලෙස පත් කළා. ඒ කාලයේ ධර්මසේන පතිරාජයන් දෙමළ භාෂාවෙන් "පොත්මනි" වාගේ චිත්‍රපටයක් නිෂ්පාදනය කළා. විවිධ ජන වර්ග අතර අපට කථා කළ හැකි භාෂාවක් ලෙසත්, විශ්වීය භාෂාවක් ලෙසත් "සිනමාව" වැදගත් වනවා. කථා නොකළත් සමාජයට විවිධ මතවාදයන් සිනමාවෙන් ගෙන යන්න පුළුවන්කම ලැබෙනවා.

සිනමාවේ විශාල කඩා වැටීමක් තිබුණු අවධියේදී - ඒ කාලයේ මම තරුණ අවධියේ - ප්‍රේක්ෂකයන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් සිනමාශාලාවෙන් ඇත් වනකොට සයිමන් නවගත්තේගම ගුරින්ගේ කථාවක් ඇසුරු කර ගෙන ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායකයන් එකතු කර ගෙන මම "සුද්දිලාගේ කථාව" නිෂ්පාදනය කළා. ඒ මගින් නැවත ප්‍රේක්ෂකයන් සිනමාශාලාවට ගේන්න අපට පුළුවන්කම ලැබුණා.

ඉතා විශාල ආකර්ෂණයක් සහිතව දින 150ක් පමණ නොකඩවා සිනමාශාලා පිරි ඉතිරි යන විධියට එම චිත්‍රපටය සාර්ථකව කරන්න අපට පුළුවන්කම ලැබුණු අතර, ඒ වර්ෂයේ හොඳම චිත්‍රපට නිෂ්පාදකට හිමි සම්මානය ඇතුළු වර්ෂයේ හොඳම චිත්‍රපටයට හිමි "සරසවි සම්මානය" ද එයට හිමි වුණා. ඊට පස්සේ අලුතෙන් සිනමාකරුවෙකු සිනමාවට කැන්දත් එන්න අපට පුළුවන්කම ලැබුණා. පරාක්‍රම නිරිඇල්ල කියන නාට්‍යකරුවා වෘත්තාන්ත සිනමාවට පිවිසිලා, මම "සිරිමැදුර" චිත්‍රපටය නිෂ්පාදනය කළා.

රටින්ද රන්දෙනිය කියන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කළ මන්ත්‍රීවරයෙකු හා ප්‍රතිභා පූර්ණ කලාකරුවෙක්. මේ චිත්‍රපටයේදී ඔහු එක වචනයක්වත් කථා නොකොට හොඳම නළුවාට හිමි සම්මානය දිනා ගත් අතර, මම ඒ වර්ෂයේත් ලංකාවේ හොඳම චිත්‍රපට නිෂ්පාදකට හිමි සම්මානය ලැබුවා. ඊට පස්සේ දෙනගම සිරිවර්ධන ගුරින් සමඟ මම "අයෝමා" චිත්‍රපටය හදුවා. වෙනත් දේශපාලන හේතූන් නිසා මට මේ කර්මාන්තයේ දිගටම නියැලෙන්න බැරි වුණත්, රිචඩ් ද සොයිසාගේ සාහ්‍යය සම්බන්ධයෙන් නිලේන්ද්‍ර දේශප්‍රිය සමඟ එකතුව ජාත්‍යන්තර තලයේ අළෙවි කළ හැකි සිනමා කෘතියක් හදන්න මම පසු ගිය කාලයේ උත්සාහයක් දැරුවා. මොකද, ලෝකයේ හැම රටකම කලාකරුවෝ මරා දමනවා; මාධ්‍යවේදීන් මරා දමනවා.

අපේ රටේ සිටි රිචඩ් ද සොයිසා කියන කලාකරුවා මරා ගල් ගැට ගහලා හෙලිකොප්ටරයෙන් මුහුදට දැමීමාම මිනිස මෙහාට එනකොට "සිනමාවේ සක්විති" වුණු ගාමිණී ගොන්නේසා මැතිතුමා තමයි ඒ කාලයේ අපේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා. ඒ ප්‍රශ්නය මතු වුණු අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තුවේ මමත් සිටියා. රිචඩ් ද සොයිසා කියන්නේ බහුවිධ කුසලතා තිබෙන සිනමාකරුවෙක්. එතුමාගේ මැණියන් වූ දොස්තර සරවනමුත්තු මැතිනියගේ මානව දයාවෙන් පිරුණු ජනතා දැනුවත් කිරීම් පිළිබඳ අපි හොඳ තිර රචනයක් කරන්න හදුවා. නමුත්, අවාසනාවකට මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සේ ඒ චිත්‍රපටය නිෂ්පාදනය තහනම් කරලා මට ලිපියක් එවා තිබුණා. එය ගයන්ත කරුණාතිලක මැතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය නොවෙයි, ආරක්ෂක අංශ විසින් කළේ.

[ගරු බන්දුලු ගුණවර්ධන මහතා]

කලාකරුවන්ට නිර්මාණයක් කරන්න නිබන්ධන නිදහස පිළිබඳවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. අපේ වෙළෙඳ පොළ කුඩා වුණත්, හොඳ සිනමා කෘතියක් හැදූවාම මේ තිබෙන අර්බුදයෙන් ගොඩනගන්න පුළුවන්. උදාහරණයක් ලෙස ගත්තොත්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාගේ මැණියන් මේ දිනවල ආචාර්ය සුනිල් ආරියරත්නයන් සමඟ "පත්තිනි" චිත්‍රපටය නිෂ්පාදනය කරලා තිබෙනවා. මේ වන විට රුපියල් ලක්ෂ 2,200ක ආදායමක් උපදවලා තිබෙනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක අමාත්‍යතුමා සඳහන් කළ පරිදි මහාචාර්ය එදිරිවීර සරත්චන්ද්‍රයන්ගේ දෝණි නිෂ්පාදනය කළ "හෝ ගානා පොකුණ" චිත්‍රපටය දැවැන්ත සහ දෙමව්පියන් වඩා ආදර්ශවත්, හොඳ චිත්‍රපටයක් ලෙස වැළඳගත්තා. ජනතාව විසින් වැළඳගන්නා චිත්‍රපට හැදූවොත්, ආර්ථික අලාභයක් නොවන ආකාරයට කර්මාන්තයක් ලෙස පවත්වාගෙන යන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. නමුත්, අධ්‍යයන සිනමාව පණ අදිමින් පවතින තත්ත්වය තුළ එයට පණ දීමේ ක්ෂණික ක්‍රියාමාර්ගයක් ගතයුතු වෙනවා. මොකද, තාක්ෂණය වෙනස් වෙනවා. තාක්ෂණය වෙනස්වීමත් සමඟ ඒ වෙනස්වන තත්ත්වයට අනුරූපව අපට හැඩගැහෙන්න බැරි වුණොත් හෙළ සිනමාව මැරෙනවා. දැනට දළ සේයාපට ඉන්දියාවට අරන් යනවා. ඉස්සර නම් ඉන්දියාවේ Prasad Film Lab එක තිබුණා. දැන් ඒක නැහැ. ඒ සියල්ලම වැහිලා. බොම්බායේ තිබෙන lab එකක තමයි අපේ දළ සේයාපට මුද්‍රණය කරන්නේ. අපි canවල දමාගෙන උස්සාගෙන ගොස් ආපසු ගෙනැවිත් ඒක සිනමාශාලාවල පෙන්වනවා. ලෝක බැංකුවෙන් සියයට 3 පොලිය යටතේ ණය ආධාරයක් ලබා ගෙන සිනමාකරුවන්ට සිනමාශාලා ඩිජිටල්කරණය සඳහා මූල්‍යාධාර සපයන වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න පසු ගිය රජය කාලයේ අවසන් තීරණයකට ඇවිල්ලා තිබුණා.

හෙළ සිනමාවේ රැකියා ලෙස සලකන මාලනී ෆොන්සේකා මහත්මිය එදා මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ ආණ්ඩුවේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක් ලෙස කටයුතු කළා. රටින්ද රන්දෙතිය වාගේ මන්ත්‍රීවරු සිටියා. ඩී.බී. නිහාල්සිංහයන් මියයාමට ප්‍රථම මේ කලාකරුවෝ එකතුවෙලා ඩිජිටල්කරණයේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳව මහත් උනන්දුවෙන් කරා කළා. ලෝක සිනමාව පිළිබඳව අත් දැකීම ලැබූ ඩී.බී. නිහාල්සිංහයන් මේ බව පැහැදිලි කර තිබුණා. ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමනි, පිරිවැය අතින් ගත්තොත් සිනමාශාලාවක් 2K කියන වර්ගයේ ඩිජිටල්කරණයක් කිරීම සඳහා අපට රුපියල් මිලියන 5යි අවශ්‍ය වෙන්නේ. රුපියල් මිලියන 5 ගණනේ අපට සිනමාශාලා 100ක් ඩිජිටල්කරණය කරන්න වැය වෙන්නේ රුපියල් මිලියන 500යි. අපේ කලාව, සහායත්වය, සංස්කෘතිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයේදී එවැනි ණය මුදලක් ලබා දීම ඉතාම හොඳයි. ඒ සඳහා රජයට වැය වෙන්නේ ඉතාම සුළු මුදලක්. මම ඊට උදාහරණයක් කියන්නම්. අපි සිනි කිලෝවකට රුපියල් 30ක බද්දක් අය කළා. වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි එම බද්ද ක්ෂණිකව ගත 25 දක්වා අඩු කළා. එතකොට සිනි කිලෝවකින් රුපියල් 29.75ක් රජයට අහිමි වෙනවා. ඒ නිසා වර්ෂයකට අහිමි වන මුළු මුදල රුපියල් බිලියන 20ක් වෙනවා. ඉතින්, මේ වාගේ ආදායමක් ගන්නාම රුපියල් මිලියන 500ක් කියන්නේ මොකක්ද?

පිට රටින් බියර් ගෙනැල්ලා විකුණන්න බියගම පිහිටි ලයන් බෲවරි සමාගමට ලබාදී තිබෙන බදු සහනය රුපියල් බිලියන ගණනක් වෙනවා. එම නිසා අමාත්‍යවරයා වශයෙන් ඔබතුමා මැදිහත් වෙලා මිස ඇදෙන සිංහල සිනමාව බේරා ගැනීම වෙනුවෙන් ලංකාවේ සිනමාශාලා ඩිජිටල්කරණය සඳහා දේශීය සිනමාශාලා හිමියන්ට ණය මුදලක් වශයෙන් රුපියල් මිලියන 5

බැගින් දෙන්න මේ නොවැම්බර් මාසයේ පැවැත්වෙන අය වැය සඳහා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න. මගේ කල්පනාවේ හැටියට එය මෙලොව වශයෙන් කීර්තියක් වාගේම පරලොව වශයෙන් පිංකමක්ද වෙනවා. ඒ ණය මුදල චිත්‍රපට සංස්ථාව හරහා ඉතාම සහනදායී පොලී අනුපාතයක් යටතේ ආපසු අයකර ගන්න. එහෙම නොකළොත් බොම්බේ තිබෙන colour lab එක වහසු ගමන් ලංකාවේ චිත්‍රපටවල දළ සේයාපට අතින් සෝදලා තමයි පෙන්වන්න වෙන්නේ. ඒ නිසා මම ඒ ඉල්ලීම කරනවා. අමාත්‍යවරයා ලෙස තමුන්නාන්සේට පුළුවන්, මේ රටේ සියලුම සිනමාකරුවන් වෙනුවෙන්, කලාකරුවන් වෙනුවෙන්, මෙම කර්මාන්තය වෙනුවෙන් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා සමඟ සාජුවම සාකච්ඡා කරලා මේ සිනමාශාලා සියල්ල ඩිජිටල්කරණය කරන්න. ඒක ආණ්ඩුවටත් හොඳයි. ඒ අනුව එතැන රැකියා අවස්ථා ප්‍රමාණයක් ජනිත වෙනවා; ආදායම් මාර්ග ප්‍රමාණයක් ගමට යනවා; ගමේ කර්මාන්තයක් කරමින් ඒ තුළින් ජීවත් වෙන විශාල පිරිසක් ඇති වෙනවා; ඔවුන්ට හෙට පිළිබඳ බලාපොරොත්තුවක් ඇති වෙනවා. ඒ නිසා, උතුරු, නැගෙනහිර ප්‍රදේශත් ආවරණය වන පරිදි මේ සියලුම සිනමා ශාලා ඩිජිටල්කරණය කිරීම සඳහා රුපියල් මිලියන 5 බැගින් ලබා දීමේ යෝජනාවක් අය වැය ලේඛනයට ඉදිරිපත් කරන්න. එහෙම නොවුණොත් ඊළඟ වර්ෂය වන විට, "සිංහල සිනමා වංශ කථාව නිම වූයේ, ගයන්ත කරුණාතිලක යුගයේ ය" කියලා තමයි අපට ඉතිහාස පොතේ ලියන්නට වෙන්නේ. එහෙම නොලියවෙන්නට, ඔබතුමා මේ කාරණයට මැදිහත් වෙයි කියා මම විශ්වාස කරනවා.

දෙවැනි කාරණය තිර කාලය පිළිබඳවයි. ගරු ඇමතිතුමනි, රටේ බහුතර ජනතාව වෙන්නේ සිංහල ජනතාවයි. ඒ නිසා, සිංහල ජනතාවට වැඩි තිර කාලයක් ලබා දීමෙනුයි ඒ කර්මාන්තය පවත්වා ගෙන යන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. රැකියාකරුවන්ගේ film එකක් තිබෙනවා, "කබාල" කියලා. අද වන විට එහි පිටපත් 50ක් එකවර බෙදා හැරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා, විදේශ චිත්‍රපට සඳහා -විදේශවල නිෂ්පාදනය කරන චිත්‍රපටවලට- වැඩි තිර කාලයක් ගත වුණාට පස්සේ, දේශීය සිනමාවට තිබෙන තිර කාලය අඩු වෙනවා.

ව්‍යවහාරික භාෂාවෙන් කියනවා නම්, ටික දවසකින් සිංහල films ටික ගැලවෙනවා, විදේශ චිත්‍රපට පැල් බැඳගෙන දුවනවා. රටකට විදේශ චිත්‍රපටත් අවශ්‍යයි. නමුත්, ඒවාට කිසියම් සීමාවක් පැනවීම අවශ්‍යයි. ඒ සීමාව පැනවීමේ අයිතිය ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථාවට - National Film Corporation එකට- තිබෙනවා. ඒ අනුව, තිර කාලය පිරිමසා ගැනීම සඳහා ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථාව මැදිහත් වී වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නට කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අනුව, මේ අවස්ථාවේ ඇති වී තිබෙන ක්ෂණික අවශ්‍යතා දෙක ලෙසට, ඩිජිටල්කරණය හා තිර කාලය කළමනාකරණය සඳහා මැදිහත් වන්නට කියා ඉල්ලා සිටිනවා.

තුන්වන කාරණය වන්නේ මෙයයි. අද අපේ සාලයට ඇවිල්ලා, නොමිලේ පෙන්වන ටෙලි නාට්‍ය තුළින් දේශීය කලාකරුවන්ට විශාල අර්බුදයක් මතු වෙලා තිබෙනවා. ඉන්දියානු සහ කොරියානු දීර්ඝ ටෙලි නාට්‍ය සඳහා මුළු ගුවන් කාලයම වාගේ අරගෙන තිබෙන නිසා, මේ තුළින් විදුයුත් මාධ්‍යවලට විශාල ඇබ්බැහිවීමක් ඇති වී තිබෙන අතර, ඒ හේතුව නිසා අහිතකර ප්‍රතිඵල ද ඇති වෙනවා. මේ සඳහා ගරු ඇමතිතුමාට ක්ෂණිකව කරන්න පුළුවන් දෙයක් තිබෙනවා. තුවු දෙකක් ගෙවන ක්‍රමය වෙනුවට අපේ ටෙලි නාට්‍යය වෙනුවෙන් වැඩි මුදලක් ගෙවුවොත්, ආයතන මැදිහත් වෙලා සිංහල, දෙමළ හොඳ ටෙලි නාට්‍ය වැඩි වශයෙන් හදයි.

විදේශීය හඬ කවන ලද ටෙලි නාට්‍යයක්, එහෙම නැත්නම් විදේශ චිත්‍රපටයක් රූපවාහිනී මාධ්‍ය හරහා ප්‍රචාරය කිරීමේදී,

විනාඩි 15ක කාලයක් සඳහා රුපියල් ලක්ෂයක සෙස් බද්දක් පනවන්න. ඒ සෙස් බද්ද ඒකාබද්ධ අරමුදලට බැර කරන්නේ නැතිව, කලා ක්ෂේත්‍රයේ උන්නතිය වෙනුවෙන් වෙනම අරමුදලකට බැර කරන්න. එවිට තමුන්තාන්සේට සමස්ත කලාවේ, සියලුම කලාකරුවන්ට වඩා ඵලදායී, ජාතික මෙහෙවරක් ස්වාධීනව කරන්නට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලැබෙනවා.

විදේශ චිත්‍රපට හෝ ටෙලි නාට්‍ය හෝ මොනවා හෝ පෙන්වනවා නම්, විනාඩි 15ක කාලයකට රුපියල් ලක්ෂයක සෙස් බද්දක් පනවන්න. අන්න, එතකොට ඒ ආයතනවල පිරිවැය වැඩි වෙනවා. පිරිවැය වැඩි වෙන කොට දේශීය අයට කියනවා, "ඔය්ට වඩා අඩු මුදලකට සිනමා පට හෝ ටෙලි නාට්‍ය නිෂ්පාදනය කරන්න. අපි ඒවා ගන්නම්; පෙන්වන්නම්" කියලා. මේක ලෙහෙසියෙන් කරන්න පුළුවන් දෙයක්. එය කළොත්, මේ කර්මාන්තයෙන් ජීවත් වන ලක්ෂ ගණනක පිරිසක් ඔබතුමාට පින් දෙයි. ටෙලි කර්මාන්තය මත යැපෙන නළුවෝ, නිළියෝ වැනි පෙනෙන අය හැරුණාම, කාර්මික ශිල්පීන්, කෑම සපයන අය, නවාතැන් සපයන අය, locations දීලා මුදල් උපයා ගන්නා අය වැනි විශාල පිරිසකට එයින් සහනයක් වෙයි. ඒ නිසා, මෙවර අය වැයට මේ යෝජනා දෙක ඉදිරිපත් කරන්න. සමස්ත කලාකරුවන් වෙනුවෙන් ඒ සඳහා නිර්භීතභාවය ඇති කර ගෙන, මා සඳහන් කළ ආකාරයට සෙස් බද්දක් ඇති කරන්න.

මහින්ද රාජපක්ෂ යුගයේදීත් මේ සඳහා බද්දක් පනවා තිබුණා. මේ ඇති වෙලා තිබෙන තත්ත්වය තුළ, දැන් කාලයට ඒ බද්ද ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ නිසා, විදේශ චිත්‍රපට හෝ විදේශ ටෙලි නාට්‍ය සඳහා විනාඩි 15ක රුපියාගිනි විකාශන කාලයකට රුපියල් ලක්ෂයක සෙස් බද්දක් අය කරන්න. ඒක ගන්නේ බද්දක් ලෙස නොවෙයි කලාවේ දියුණුව සඳහා කලාකරුවන්ටයි. ඒකාබද්ධ අරමුදලට ගත්තොත් තමයි දොස් අහන්නට වෙන්නේ, රජයේ අරමුදලට ගන්නා කියලා. ඒක ගන්නේ කලා ක්ෂේත්‍රයේම උන්නතිය සඳහා. තමුන්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තමයි ඒ 'සෙස්' අරමුදල පවත්වාගෙන යා යුතු වන්නේ ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමනි.

දැන් ඉන්දියාවේ සියයට 4ක අධ්‍යාපන 'සෙස්' බද්දක් ගන්නවා. එතකොට කවුරුත් ආණ්ඩුවට බණින්නේ නැහැ. මොකද, දරුවන්ගේ අනාගතය වෙනුවෙන් තමයි මේ සියයට 4ක 'සෙස්' බද්ද ගන්නේ. ඉන්දියාව සමඟ තීරු බදු රහිත ගිවිසුමක් අත්සන් කළත්, -එවිට තීරු බදු නැහැ. බදු නැතිව භාණ්ඩ ගෙන්වන්න, යවන්න පුළුවන්.- සියයට 4ක අධ්‍යාපන 'සෙස්' බද්ද ඕනෑම දෙයකට ගෙවන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා අපටත් පුළුවන්, ඒ ආකාරයට කලා ක්ෂේත්‍රය, සංගීත ක්ෂේත්‍රය, නාට්‍යකරණය, රංග කලාව, සිනමාව සහ මාධ්‍යකරණය සඳහා විශාල අරමුදලක් ගොඩ නගන්නට. ඒ වාගේම එයින් පාලනයකුත් ඇති වෙනවා. විදේශීය නිර්මාණ සඳහා විනාඩි 15ක විකාශන කාලයක් සඳහා රුපියල් ලක්ෂයක සෙස් බද්දක් අය කරන්න. ජනමාධ්‍ය ඇමතිතුමනි, මෙවැනි තත්ත්වයන් පිළිබඳව කථා කරන්නට ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයේ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාවට අපව කැඳවන්න. මමත් මේ ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ අයෙක් ලෙස මේ ගැන විශාල උනන්දුවක් දක්වනවා. අපේ රටේ කලා ක්ෂේත්‍රය, සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රය නඟා සිටුවීමේ විශේෂ වගකීමක් අපි කා වෙතත් පැවරී තිබෙනවා. මක් නිසාද යත්, අද තරුණ දරුවෝ වැඩි දෙනෙක්, භාල්වලට කොටන කුරුල්ලෝ වාගේ, උදේ ඉඳන් අන්තර්ජාලයට කොට කොටා ඉන්නවා. එහෙම හිටියොත් ඒ අය සදාකාලිකව තමන්ගේ ලෝකයක තනි වෙනවා. එම නිසා තාක්ෂණය හරහා අන්තර්ජාලයේ ඇති වෙලා තිබෙන වෙනසත් සමඟ ඇති වෙන තත්ත්වයට මුහුණ දෙන්නට අපි පියවර ගත යුතුයි.

පසු ගිය කාල පරිච්ඡේදවල අපි කැමැති වුණත් අකමැති වුණත් අපේ රටේ සංස්කෘතික අපගමනයක්, සාදාචාරාත්මක පිරිහීමක්, මනුෂ්‍යකමේ දරුණු නාශය යැමක් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. සංවේදී මිනිසුන්, සංවේදී ජාතීන් ඇති වීම සඳහා කලාවට, සාහිත්‍යයට, සංස්කෘතියට කළ හැකි මෙහෙවර විශාලයි. එය කරන්නට හොඳ මැදිහත්වීමක්, සක්‍රීය මැදිහත්වීමක් කරන්නට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමාට අවශ්‍ය ශක්තිය, ධෛර්ය ලැබේවා! කියා පතමින් මගේ වචන කිහිපය අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ.භා. 4.58]

ගරු චන්දිම ගමගේ මහතා

(மாண்புமிகு சந்திம கமகே)
(The Hon. Chandima Gamage)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සංස්කෘතිය සහ කලාව ගැන කථා කරන විට, සංස්කෘතිය භූගෝලීය, දේශගුණික, ඓතිහාසික සහ ආගමික සාධක පසු බිම් කරගෙන ගොඩ නැගෙන ක්ෂේත්‍රයක් බව පෙනෙනවා. 'සංස්කෘතික' කියන වචනයෙන්ම ඒවා එසේ ගොඩ නැගුණු දෙයක් බව කියැවෙනවා.

සංස්කෘතිය ස්ථිරව එකම විධියකට පවතින්නේ නැහැ; වෙනස් වෙමින්ම ඉදිරියට යන්නේ. අපේ රටේ සංස්කෘතිය, විජය යුගයෙන් ආරම්භ වූ බව කියන්නට පුළුවන්. මේ රටට බුද්ධාගම පැමිණීමත් සමඟ එය බොහෝ දුරට වෙනස් වුණා. අපේ සංස්කෘතිය තුළ පෙර සිටම ඉන්දියානු සම්භවයක් තිබුණත් වර්තමානයේදී ලංකාවේ සංස්කෘතිය තුළ ඉන්දියානු සම්භවය උලුප්පා දැක්වීමක් සමහර අවස්ථාවලදී දැකීමට හැකියාව ලැබෙනවා. කෙසේ වුණත් මේ සංස්කෘතික විෂය සම්බන්ධයෙන් වර්තමාන ආණ්ඩුව රුපියල් මිලියන 11,000ක මුදලක් වෙන් කරලා තිබෙන බව කියන්නට ඕනෑ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කලාව සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කරන විට, එය මානව වර්ගයාගේ යහපත, අභිවෘද්ධිය උදෙසා කැප වූ සඳ් ව්‍යාපාරයක් කියලා කියන්නට පුළුවන්. සාහිත්‍යය, සිනමාව, නාට්‍ය, චිත්‍ර, සංගීතය, තර්තනය, ටෙලි නාට්‍යය, චරිත කථා, ආර්ථික හා සමාජ තොරතුරු සහ සංචාරක විත්ති ආදිය මේ කලා ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළත් වෙනවා. කලා ක්ෂේත්‍රය නඟා සිටුවීම සඳහා කලාකරුවන් ඇගයීම හා රැක ගැනීම, කලා කටයුතු ප්‍රවර්ධනය සහ විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති කලාකරුවන් දිරිමත් කිරීම ආදිය කළ යුතු වෙනවා.

අපේ රටේ විශ්වවිද්‍යාල මහින් උපාධි පාඨමාලා පවත්වලා ඒ ඒ උපාධි හරහා වෘත්තීය වශයෙන් හැකියාව තිබෙන උදවිය සමාජගත කළත්, කලා ක්ෂේත්‍රය වෘත්තීයක් වශයෙන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා තිබෙන ඉඩ කඩ සීමිතයි. අද වන විට තම හැකියාව සපුරා තිබෙන්නේ එක්කෝ විශේෂිත වූ දක්ෂතාව ඇති පිරිසක් එහෙම නැත්නම් මූල්‍යමය වශයෙන් හැකියාව තිබෙන පිරිසක් විතරයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තවමත් සංවර්ධනය වන රටක් විධියට ශ්‍රී ලංකාව තුළ විනෝද ආස්වාදය ලබා ගැනීම සඳහා තමන්ගේ ආදායමෙන් වෙන් කරන්නට පුළුවන් මුදල කොපමණද කියන කාරණය ගැන බහුතර පුරවැසියන් සංඛ්‍යාවකට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අප මේ ක්ෂේත්‍රය ඉදිරියට ගෙන යන කොට ඒවාට ලබාදෙන පහසුකම් එක්ක ඒ සඳහා අය කරන ගාස්තුවත් ඉදිරියේදී තදින්ම බලපාන්න පුළුවන්. වර්තමාන රජය කලාකරුවන්ගේ අභිවෘද්ධිය සඳහා මේ වන විට විවිධ ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරමින් සිටිනවා. සරස්වතී විශ්‍රාම වැටුප් යෝජනා

[ගරු වන්දිම ගමගේ මහතා]

ක්‍රමය, කලාකරු විශ්‍රාම රක්ෂණ ක්‍රමය, කලාදේවී රක්ෂණ යෝජනා ක්‍රමය, ජනතා කලාකරු භාරය වැනි ඒවා මගින් සහ විවිධ උත්සව ආධාර, කලායතන ආධාර ආදී වශයෙන් විශාල මුදලක් වෙන් කළත්, කලාව ඉදිරියට ගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් අද ඇතිවෙලා තිබෙන්නේ ඒ තරම්ම සතුටුදායක තත්ත්වයක් නොවෙයි.

අද විවාදයේ විශේෂයෙන්ම අවධානය යොමු වෙලා තිබෙන්නේ මේ ක්ෂේත්‍රයේ චිත්‍රපට කලාව, ටෙලි නාට්‍ය සහ නාට්‍ය සම්බන්ධයෙන් පමණයි. 1950 දශකයේදී ආරම්භ වූ සිනමාව සහ ආරම්භක කාල වකවානුවක් නිශ්චිතව දැනගැනීමට නොහැකි නාට්‍ය කලාවක් යන දෙකම මේ රටේ රූපවාහිනී විකාශනය ආරම්භ වීමත් සමඟ යම්කිසි මට්ටමක පසුගාමී තත්ත්වයකට පත් වුණා. එදා නාට්‍ය සහ චිත්‍රපට බලන්න පෙළඹුණු පිරිස ක්‍රම ක්‍රමයෙන් රූපවාහිනිය වෙත යොමු වුණා. ඒ තුළින් ටෙලි නාට්‍ය ඉදිරියට ගිය බව කියන්න පුළුවන්. හැබැයි, අද ඒ ටෙලි නාට්‍යවලටත් බලපෑම් එල්ල කරන විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය - විශේෂයෙන්ම ඉන්දියානු සම්භවයක් ඇති ඒවා - මේ නාලිකා තුළට රිංගලා තිබෙනවා. එම නිසා අද සිනමාව සහ නාට්‍ය කර්මාන්තයේ වෙළෙඳ පොළ සම්බන්ධ සීමාවක් තිබෙනවා. ඉන්දියානු සහ විදේශීය නිෂ්පාදන ලංකාවට ඇතුළත් වීමට සාපේක්ෂව ලංකාවේ නිෂ්පාදන විදේශීය වෙළෙඳ පොළ තුළට ඇතුළත්වීමේ පසුගාමීත්වයක් දකින්න තිබෙනවා. එයට හේතුව, වෙළෙඳ පොළ ජය ගැනීමට හැකි නිෂ්පාදන නිර්මාණය කිරීමට අවශ්‍ය පහසුකම් නොමැතිකම, අනුබල දීම, සහාය දීම, ආධාර සහ ඒවා ප්‍රදර්ශනය කිරීමට ඇති ගැටලු වැනි ඒවා බව අප සියලුදෙනා දන්නවා. ඉදිරියේදී ජනමාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව පිහිටුවීම තුළින් මේ සඳහා පිළියම් ලැබෙයි කියා අප විශ්වාස කරනවා.

කලා ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් කපා කරද්දි මම කියන්න ඕනෑ, පසු ගිය කාලයේ විවිධ ගැටලු ඇති වුණු බව. කලාකරුවන් අතරින් යම්කිසි පිරිසකට චිත්‍රපට ප්‍රතිලාභ ලැබුණු තත්ත්වයක් තිබුණා. විශේෂයෙන්ම පැවතුණු පාලනයට ප්‍රශස්ති ගිණ ගායනා කළ, ඒ පාලනය වෙනුවෙන් විවිධ ගැතිකම් කළ උදවියට චිත්‍රපට විශේෂ අවස්ථා හිමි වුණා. එහෙම නොවුණු පිරිසට අනිවාර්යයෙන්ම පසු ගිය කාලයේ සිද්ධ වුණේ අසාධාරණකම් පමණයි. ඒ වාගේම ඒ රජයට පක්ෂපාතීව සිටි පිරිස්වලට කෝටි ගණනින් මුදල් හරිහම්බ කිරීමේ අවස්ථාව සැලසුණා. නමුත්, යහ පාලන රජය පත්වීමත් එක්ක මේ තත්ත්වය වෙනස් වුණා. ඉදිරියේදී සියලුම කලාකරුවන්ට මේ නව රජය තුළින් සාධාරණයක් ඉටු වෙනවා කියන විශ්වාසය අද ජනතාව තුළ ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ඉදිරියේදී මේ කලාව සාර්ථක කර්මාන්තයක් වශයෙන් මේ රටේ ස්ථාපනය වීමේ ප්‍රවණතාව වැඩි කියා ප්‍රකාශ කරමින්, මගේ කපාව අවසන් කරනවා. ස්තූතියි.

[අ.හා. 5.05]

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා (රාජ්‍ය ව්‍යවසාය සංවර්ධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு இராண் விக்கிரமரத்ன - அரசு தொழில்முயற்சிகள் அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Eran Wickramaratne - Deputy Minister of Public Enterprise Development)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට කපා කරන්න අවස්ථාව ලබාදීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ කලා ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධව ඉදිරිපත් කරන යෝජනාව ගැන අදහස් කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්න මා කැමැතියි. අද හුඟක් මන්ත්‍රීවරු බොහොම

අවබෝධයෙන් යුතුව කලාව ගැන කපා කළා. මම එවැනි අවබෝධයක් තිබෙන පුද්ගලයෙක් නොවෙයි කියා මුලින්ම කියන්න ඕනෑ. නමුත්, මට කලාව ගැන කපා කරන්න හේතුවක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මම අද කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරනවා. ඒ වාගේම මොරටුව ප්‍රදේශයත් නියෝජනය කරනවා. කලාකරුවන් රාශියක්ම මොරටුව ප්‍රදේශයෙන්ම බිහිවෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අදහස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මම පළමුවෙන්ම කියන්නට ඕනෑ, කලාව පිළිබඳව ආණ්ඩුවකට වගකීමක් තිබෙන බව. මොකද, කලාව කියන එක වෙළෙඳ පොළ භාණ්ඩයක් හැටියට පමණක් සලකන්න බැහැ. වෙළෙඳ පොළේ යම් ගනු - දෙනු තිබෙනවා. නමුත් කලාව වෙළෙඳ පොළ භාණ්ඩයක් චිත්‍රපට නොවෙයි. අද සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කිව්වා, කලාව පිළිබඳව පාතික ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන්න ඕනෑ කියලා. නිර්මාණකරුවන්ගේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කරන්න රජයට විශාල වගකීමක් තිබෙනවා. කලාව වෙළෙඳ පොළ භාණ්ඩයක් නොවන නිසා කලාවට මූල්‍ය වෙන් කරන්න ඕනෑ. කලාව ගැන කපා කරනකොට සමහර වෙලාවට බොහොම පටු ලෙස සාකච්ඡා වෙන්නට පුළුවන්; එක සංස්කෘතියකටම සීමා වෙච්ච දෙයක් හැටියට සාකච්ඡා වෙන්නට පුළුවන්. නමුත් කලාව කියන එක බොහොම පුළුල් දෙයක්. ඒ කියන්නේ කලාව කියන එකට සීමාවක් නැහැ. හැම තිස්සේම අලුත් දෙයක්, නිර්මාණයක් ඉදිරිපත් වෙන ක්ෂේත්‍රයක්. කලාව කියන්නේ "වෙනසකට පෙරගමන්කරුවා" කියලා කියන්න පුළුවන්. සමාජය වෙනස් කරන බලවේගය කලාව හරහා තමයි ඇති වෙන්නේ. "කලාව අපේ" කියන අදහස ගන්නොත්, කලාව ගැන අපි එහෙම හිතුවොත් සමහර විට අනික් අයවළුන්ගේ කලාව අපි වෙන් වෙන්ව දකිනවා. නමුත් ඇත්තටම මේවා එකිනෙකට ගැට ගැහිලායි තිබෙන්නේ. භාරතයේ, ආසියාවේ, පසු ගිය අවුරුදු 1,000දී අරාබි ග්‍රීක, සහ පසු ගිය අවුරුදු 500 තුළදී යුරෝපීය කලාවන් සංස්කෘතියත් එක්ක අපේ රටේ කලාවන් ගැට ගැහිලායි තියෙන්නේ. එක්කෝ සමාජයකට ඉස්සරහට යන්න කලාව පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් කලාව හරහා සමාජය පස්සට යන්නත් පුළුවන්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් හුඟක් වෙලාවට එක එක වින්තන තිබෙනවා. සමහර ඒවා කලාවට සුදුසුද නැද්ද කියලා අපි හිතන්නට ඕනෑ. පසු ගිය කාලයක තේමාවක් ඇති වුණා "අපි වෙනුවෙන් අපි" කියලා. මම හිතන්නේ කලාවට නම් එවැනි වින්තනයක් සුදුසු නැහැ කියලායි. මොකද, හුඟක් වෙලාවට අපි ඒ හරහා, අපි ගැනම සමහර විට වැරදි අදහසක්, මතයක් ගොඩ නගන්න පුළුවන්. කලාවෙන් ඉදිරියට යන්න අවස්ථාවක් තිබෙනවා. කලාව ගැන කපා කිරීමේදී ඒක සාහිත්‍යයෙන් වෙන්නට පුළුවන්; නාට්‍ය හරහා වෙන්නට පුළුවන්; ටෙලි නාට්‍ය හරහා වෙන්නට පුළුවන්; චිත්‍රපට හරහා වෙන්නට පුළුවන්; වේදිකා නාට්‍ය හරහා වෙන්නට පුළුවන්. නමුත් ඒකට ඉඩකඩ සැලසිය යුතුයි. අපේ රටේ හුඟක් වෙලාවට දේශපාලනඥයාට තමයි ඔහුගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න ඒ අවස්ථාව තියෙන්නේ. කලාකරුවන්ට ඒ තිබෙන අවස්ථාව බොහොම සීමිතයි. අපට වගකීමක් තිබෙනවා, ඒ අවස්ථාව පුළුල් කරන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම අද විවාදය තුළ අහන්න ලැබුණා, බාල වර්ගයේ ටෙලි නාට්‍ය තිබෙනවා; බාල වර්ගයේ නාට්‍ය තිබෙනවා; ඒ වාගේම බොහොම ප්‍රමිතියෙන් ඉහළ නාට්‍ය තිබෙනවා කියලා. ඇත්තටම දෙයක් බාල ද, නැත්නම් බොහොම ඉහළ ප්‍රමිතියෙන්ද තිබෙන්නේ කියන එක හරියටම රස විඳින දෙයක් වාගේ තේරුම් ගන්න කෙනෙකුට හැකියාවක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒ රස විඳින්නට නම්, ඒ කියන්නේ බාල දෙයක්, ප්‍රමිතියෙන් ඉහළ උත්තරීතර දෙයකින් වෙන් කරලා දැන ගැනීමේ කලාව පිළිබඳව ඒ අවබෝධය පාසල් කාලයේදීම

அந்த வகையிலே, நான் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற இலங்கையின் மத்திய பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அப்பிரதேசத்துக்கென்றே விசேடமான பல கலை அம்சங்கள் இருப்பதை நாங்கள் அறிவோம். மத்திய மகாசாணப் பிரதேசங்களிலே, இந்தியாவிலிருந்து வந்த இந்திய வம்சாவளி

[மே 1999 ஜூன் 10]

சமூகத்தினர் குடியேறி வாழ்கின்றார்கள். இந்தச் சமூகத்துக்கே உரிய அடிப்படையான பல கலை அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இன்று அவை வெளிப்படாமல் அருகிவருகின்ற அல்லது இல்லாமல்போகின்ற நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, அந்தச் சமூகத்திலே 'கூத்து' எனக்கூறப்படுகின்ற ஒரு விஷேடத்துவமான கலையங்கம் காணப்படுகின்றது. காமன் கூத்து, அர்ஜுன் தபசு, பொன்னர் சங்கம், மயிலாட்டம், குயிலாட்டம், தப்பிசை, காவடி, கரகம், கும்மி, கோலாட்டம் போன்ற பல்வேறு கலையம்சங்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன. ஆனால், இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற ஏனைய சமூகத்தினர் அல்லது ஏனைய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் இவற்றை அறியாதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

எங்களுடைய நாடு பிரதானமாக உல்லாசப் பயணத்துறையை மையப்படுத்தி முன்செல்கின்றது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, கண்டிய நடனம் இங்கு வருகின்ற உல்லாசப் பயணிகளால் விரும்பிப் பார்க்கப்படுகின்ற ஒன்றாக அமைந்திருப்பதை அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தாங்களும் அறிவீர்கள். கண்டிய நடனம் என்பது எங்களுடைய பிரதான கலையம்சமாக வெளிப்படுத்தப்படுவதோடு, எமது நாட்டின் அடையாளத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றது. அதேவேளையிலே அது உல்லாசப் பயணிகளைக் கவர்வதனால் வர்த்தக அடிப்படையிலும் அதனை முன்னெடுக்கின்றனர். அந்த வகையில் நாட்டிலே இருக்கின்ற ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் சமூக அடையாளங்களாகவும் அங்கங்களாகவும் இருக்கின்ற, அருகி வருகின்ற கலையம்சங்கள் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். எனவே, மலையகப் பகுதியிலே இருக்கின்ற நான் குறிப்பிட்ட கூத்துக்கள், கரகம், காவடி, தப்பிசை போன்றவைகளைப் பிரபலமடையச் செய்வதன்மூலம் எங்களுடைய நாட்டின் பெறுமானத்தை, தேசத்தின் பெறுமானத்தை வெளிநாடுகளுக்கு, வெளிச் சமூகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட முடிவதோடு, கலையம்சமுள்ள ஒரு நாடாக எங்களுடைய அந்த ஆடம்பரத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.

குறிப்பாக, அருகி வருகின்ற மலையகக் கலைகளை - இந்திய வம்சாவளி மக்களை அல்லது தோட்டத்துறையைச் சார்ந்து இருக்கின்ற கலைகளை - காப்பாற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அவை ஏதேனுமொரு வகையில் எழுத்துருவிலே புத்தகமாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டு காப்பகங்களில் பேணப்படுதல் அவசியமானதொன்றாக இருக்கின்றது. அதேபோல் இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற ஒவ்வோர் இனத்தினதும் அல்லது சமூகத்தினதும் கலை அம்சங்களைப் பாதுகாத்து அவற்றினை இந்த நவீனத்துவத்துடன் சேர்த்து முன்கொண்டு செல்வதற்குப் பாடசாலை மட்டத்தில் தொடங்கி பல்கலைக்கழகங்கள் வரையிலே தனியான பிரிவுகளை - அங்கங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றை விருத்தி செய்யவேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது என்பதையும் இந்த இடத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இங்கே உரையாற்றிய பலர் தமது உரைகளிலே பல்வேறு கோணங்களிலே இதுதொடர்பாக முன்னெடுக்க வேண்டிய விடயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அந்த வகையிலே, இந்தப் பாரம்பரியக் கலைகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு எமது அரசாங்கமானது எந்த வகையிலே அதனது பங்களிப்பைச் செய்கின்றது? என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் என்று குறிப்பிடக்கூடியவகையில், வட மாகாணத்தின் வன்னிப் பகுதியிலே வாழுகின்ற மக்களின் பாரம்பரியக் கலை அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன; அவற்றில் விசேஷமான அங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வாறே கிழக்கை மையமாகக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுடைய பாரம்பரியக் கலைகளில் விசேஷமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு நாடு என நோக்கும்போது இவை அனைத்துமே எங்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் அம்சங்களாகும். ஆகவே, இவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அதனுடாக நாங்கள் பல்வேறுவிதமான பரிணாமங்களை அடையக்கூடியதாக இருக்கும்.

இன்று இந்த நாட்டிலே சமூகங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு என்பது மிகவும் முக்கிய தேவையான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. கடந்த 2-3 தசாப்தங்களாக இங்குள்ள சமூகங்கள் பிரிந்து நின்றதன் காரணமாக இன்று பல்வேறு பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு நாம் முகம்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தச் சமூகங்களிடையே புரிந்துணர்வைக் கொண்டுவருவதற்கு மிக எளிமையான - இலகுவான வழியாக இந்தக் கலை அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை கூத்துக்களாக இருக்கலாம், மேடை நாடகங்களாக இருக்கலாம், திரைப்படங்களாக இருக்கலாம். இவ்வாறான பல்வேறு அம்சங்கள் சமூகங்களிடையே இருக்கின்ற வேற்றுமைகளை நீக்கி அவர்களுக்கிடையிலான கருத்துப் பரிமாற்றலை ஏற்படுத்துவதற்கு மிக எளிமையான அம்சமாக - வழிமுறையாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே, இதில் நாங்கள் கூடுதல் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கின்றது.

நவீனத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது சினிமாத் தொழில்நுட்பங்கள் digital மயப்படுத்தப்படவேண்டியதன் தேவை பற்றிப் பேசப்பட்டது; தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் இருக்கின்ற நிலைமைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இந்தத் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் சின்னத்திரை எனவும் திரையரங்குகளில் உள்ளவை பெரியதிரை எனவும் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இங்குள்ள தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளில் இந்தியாவின் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் பாரிய ஆக்கிரமிப்பினைச் செய்திருக்கின்றன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அதன்மூலம் ஒருவகையில் எங்களுடைய கலைஞர்கள் பாதிப்படைகின்றார்கள். இன்னொரு வகையில் எங்களுடைய கலை, கலாசார அம்சங்கள், பாரம்பரியங்கள், வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றை நாங்கள் இழக்கின்றோம். இவ்வாறு தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்படுகின்ற நாடகங்கள் அந்த நாட்டிலிருக்கின்ற சூழ்நிலைகள், அங்குள்ள சமூக நிலைமைகள் என்பவற்றையே சித்தரிப்பதாக இருக்கின்றது. அவை மிக நீண்ட தொடர்களாகப் புகுத்தப்படுகின்றன. வேறு கலாசாரம், வேறு நிலைமைகள் புகுத்தப்படுவதால் நாம் எம்மை மறக்கக்கூடிய, நாம் யாரெனத் தெரியாத ஓர் அபாயகரமான நிலைக்கு இது இட்டுச் செல்கின்றது.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, மிக இலகுவாக ஒரு விடயத்தை, கருத்தை, எண்ணத்தை மக்களுக்குள் கொண்டுசெல்லக்கூடிய அங்கமாக இந்தக் கலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன என்று நான் கூறினேன். வேறு கலாசாரங்களை, வேறு அம்சங்களை, வேறு பழக்க வழக்கங்களை எங்களுடைய சாதனங்களுடாக ஒளிபரப்புவதன்மூலம் அவை மிக எளிமையாக மக்களைப் பற்றிக்கொள்கின்றன - தொற்றிக்கொள்கின்றன. இது ஒரு பாரதாரமான விடயம். அதனைத் தடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை நாம் கட்டாயமாக எடுக்கவேண்டும்.

[ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා]

එබැවින්, 21 වෙනි ශතවර්ෂය වන විට, මේ රටේ කලාව රැක ගත යුත්තේ මොන ආකාරයකටද යන්නත්, කලාකරුවන් පත් වෙන යම් යම් අකාරැණික තත්ත්වයන් පිළිබඳවත් අප මැනවින් අවබෝධ කර ගත යුතු වනවා.

2004 වසරේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධාන ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා, එම ආණ්ඩුවේ සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යවරයෙක් හැටියට ගරු විජිත හේරත් මැතිතුමා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නියෝජනය කරමින් කටයුතු කළා. මම හිතන්නේ, ඒ කාලය තුළ එතුමා නොයෙක් දේවල් ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරන්න ඇති කියලායි. ඒ ඇමති ධුරයෙන් එතුමාට මොන තරම් බලයක් ලැබුණාද කියලා මම දන්නේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ අවස්ථාවේදී ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නියෝජනය කරමින් හිටපු සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍ය ගරු විජිත හේරත් මැතිතුමාට පුළුවන්කමක් තිබුණා, කලාව මේ වාගේ අගාධයකට යන්න නොදී ඒ සම්බන්ධයෙන් නිර්මාණාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න. අඩුම තරමේ ඒ සඳහා අධිකාරය දමන්නවත් පුළුවන්කමක් තිබුණා.

විපක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මැතිතුමා මෙම කල් තැබීමේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමින්, "අපේ රටේ කලා ක්ෂේත්‍රය තුළ පැන නැගී ඇති ගැටලු ගණනාවක්...." ආදී වශයෙන් කියලා, මේ තත්ත්වය වෙනස් කොට නිර්මාණකරුවන් හැටියට කලා ක්ෂේත්‍රයේ සියලු ශිල්පීන්ගේ නිර්මාණ හා ඔවුන් නියැලී භූමිකාව ආරක්ෂා කිරීමටත්, උසස් රස වින්දනයකට ජනතාවට ඇති අයිතිය තහවුරු කිරීමටත් ආණ්ඩුව විසින් ජාතික වගකීමක් ලෙස සලකා ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ ඇතුළු අවශ්‍ය පියවර ගෙන නිර්මාණකරුවන්ගේ ස්වාධීනත්වයට අවශ්‍ය ඉඩකඩ සලසා දිය යුතු බවට යෝජනා කරනවා. එය තමයි එම යෝජනාවේ ප්‍රස්තුතය බවට පත් වෙලා තිබෙන්නේ.

මේ රටට මහින්දාගමයාත් එක්ක, සංසිත්තා මෙහෙණින් වහන්සේගේ වැඩමවීමත් එක්ක සු සැට කලාවන් ආවා. ඒ තුළින් චිත්‍ර කලාව, ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය, කැටයම් කලාව, නාට්‍ය කලාව වාගේ නොයෙක් නිර්මාණයන් කරන්න අවශ්‍ය පසුබිම සකස් වුණා. ඒ වාගේම සංගීතය, නැටුම යන කලාවන් ආවේ ඉන්දියාවෙන්. පසු ගිය කාලයේ මෙතුමන්ලාම කිව්වා, "ඉන්දියානු ආභාෂය තිබෙන ඒවා මෙහේ මොකුත් කරන්න එපා. ඉන්දියාවත් එක්ක කිසිම දෙයක් එපා" කියලා. මේ රටේ කලා ශිල්ප සහ සංස්කෘතික උරුමය ගැන කථා කරන, වසර 2500ක් පැරණි අපේ ඉතිහාසය ගැන කථා කරන බොහෝ දෙනෙකුට අද අමතක වෙලා තිබෙනවා, මේ සියලු කලා නිර්මාණයන් අපට ලැබිලා තිබෙන්නේ ඉන්දියාවෙන් කියලා. කුවේණි හිටපු කාලයේත්, විජය හිටපු කාලයේත් තවත් කලාකරුවන් ඉන්න ඇති. ඒ දවස්වල යක්ෂ ගෝත්‍රය, නාග ගෝත්‍රය කියලා කථා කළාට ඒ වාගේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන්න ඇති. දේවානම්පියතිස්ස රජුරුවන් මේ රටේ ඉන්නකොට එවැනි කලා නිර්මාණ තිබෙන්න ඇති. අපට ඒ කටයුතු කරන්න පුළුවන්කමක් තිබුණා. මේ රටේ ඉතිහාසය ගන්නාම එදා-මෙදා තුර අපට ලැබුණු රස වින්දනය කොතෙක්ද කියලා අපි දන්නවා. මේ රටේ අහස උසට දිව යන රුවන්වැලි මහා සෑය වැනි නිර්මාණයන් ඇති කළා. ඒ වාගේම, සීගිරි ගලේ ලියා ඇති කුරුටු ගී දෙස බලනකොට, එදා මිනිසුන් තුළ තිබුණු කලාත්මක හැඟීම්, සිංහල ජාතියේ තිබුණු කලාත්මක හැඟීම් කොපමණද කියලා අපට අවබෝධ වනවා.

චිත්‍ර ශිල්පය ගැන කථා කරන කොට මම හිතනවා, ලෝකයේ අද්විතීය චිත්‍ර කලාවක් අපේ රටේ නිර්මාණය වුණා කියලා. වාරි කර්මාන්තය ගැන කථා කරන කොට, සීගිරියේ ගල පාමුල සිට ගල මුදුන දක්වා ගෙන ගිය ඒ වාරි තාක්ෂණය මොන ආකාරයෙන් නිර්මාණය වුණාද කියලා අදත් අපි අධ්‍යාපන වාරිකා ගිහිල්ලා දරුවන්ට පෙන්වනවා. අද අපි කථා කරන කොළඹ නගරයේ ඇති සුවිසල් මන්දිර නිර්මාණය කරලා තිබෙනවා වාගේ නොවෙයි, ලෝවාමහාප්‍රාසාදය වැනි ඉතාමත්ම කලාත්මක නිර්මාණයන් ගෘහනිර්මාණ ශිල්පයේ දක්ෂතා මතුවන අයුරින් ගොඩ නගන්නට එදා පුළුවන්කම ලැබුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, නිශ්ශංකමල්ල ලතා මණ්ඩපය ගැන බැලුවොත්, මේ විධියේ නිර්මාණයක් ලෝකයේ තවත් තිබෙනවාද? අපිට හිතෙනවා, අවුකන බුදු පිළිමය කළ ගලින් නිර්මාණය කොට කලා වැව ඉස්මත්තේ ඉදිකරන කොට, ඒ කලාකරුවාට මොන ආකාරයේ දැනුමක්, තාක්ෂණයක් තිබුණාද කියලා. වර්තමානයේදී ගිතයෙන් පවා ඒවා පිළිබඳව අගය කරන්නේ ඒකයි. මේ වාගේ පුදුම හිතෙන කලාකරුවන් අපේ රටේ බිහි වුණා. එහෙම බලද්දී අද ඉන්න කලාකරුවන් මොන ආකාරයෙන්ද කටයුතු කරන්නේ කියලා අපේ හෘදය සාක්ෂියට එකඟව කල්පනා කරලා බලන්න ඕනෑ. අද අපේ කලාකරුවාට මොනවාද වෙලා තිබෙන්නේ? හරියට නාට්‍යයක් නිර්මාණය කරන්න පුළුවන් පසුබිමක් තිබෙනවාද? අඩුම ගණනේ කලාකරුවෙකුට වේදිකා නාට්‍යයක් පෙන්වන්න ඕනෑ කරන ශාලා පහසුකම්වත් හරියාකාරව නැහැ. අගනුවර පහසුකම් තිබෙන ශාලා එකක්-දෙකක් හැදූවාට, නගරයෙන් පිට ගිහිල්ලා වේදිකා නාට්‍යයක් පෙන්වන්න සුදුසු ස්ථානයක් අද නැහැ. බොහෝ නගරවල තවමත් වේදිකා නාට්‍ය පෙන්වන්නේ ඒ කාලයේ වාගේ පරණ පාසල් ගොඩනැගිල්ලක් ඇතුළේම තමයි. අද නගර සභා රුපියල් කෝටි ගණනින් වරිපනම් බදු අය කර ගන්නාට, නාට්‍යයක් පෙන්වන්න ශාලාවක් හදන්න පුළුවන්කමක් ලැබිලා නැහැ. ඒ නිසා මම ඉල්ලීමක් කරනවා, වේදිකා නාට්‍යයක් හරියට පෙන්වන්නට පුළුවන් විධියට එක දිස්ත්‍රික්කයකට අඩුම තරමින් එක ශ්‍රවණාගාරයක්වත් හදන්න කියලා. පාරවල් හදන්න, අධිවේගී මාර්ග හදන්න, නොයෙක් දේවල්වලට අපි කෝටි ගණන් මුදල් වියදම් කරනවා. අපි දන්නවා, හෙට-අනිද්දා වෙනකොට මේ රජය යටතේ නොයෙක් වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාත්මක වන බව. යම් යම් නිෂ්පාදන වෙනුවෙන් අපේ රටේ කර්මාන්තශාලා හදනවා. ඒ දියුණුවට සමගාමීව අපේ සංස්කෘතියත්, අපේ උරුමයත් ආරක්ෂා කර ගනිමින් පවත්වා ගෙන යාමට අවශ්‍යයි. මේ රටේ මිනිස්සුන්ගේ සිත් පහන් කරන්න අපිට අවශ්‍යයි. 70-80 වගා සංග්‍රාම කාලය කියන්නේ මම ඉස්කෝලේ යන කාලය. 1977ත් පස්සේ ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා, ගාමිණී දිසානායක මැතිතුමන්ලා මහවැලිය රජරටට හරවන කොට, ඒ පිළිබඳව ලියවුණු "මහාවැලි" ගීතය අදත් අපේ හදවත් තුළ තිබෙනවා.

පණ්ඩිත් අමරදේවයන් වාගේ කුසලතා තිබෙන ඉතා හොඳ නිර්මාණකරුවන් අදටත් අපි අතර ජීවත්ව ඉන්නවා. එතුමාගේ නිර්මාණයන් අදත් අපි අගය කරනවා. මහාවාර්ය සුනිල් ආරියරත්නගේ වාගේ අය ගීත ලියන කොට, ඒවා නන්දා මාලිනි ගෝකුලයන්ගේ මුවින් ඇහෙන කොට, දැනෙන දේශීයත්වය පිළිබඳව අපට මතකයි. මූලාසනාරූඪ ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාත් කලාකරුවෙක්, ගායකයෙක්. ඔබතුමාත් දන්නවා, ඒ කාලයේ අපි උදේ පාන්දර හයට නැගිටන කොට ගුවන් විදුලියෙන් අපිට ඇහුණේ දේශාභිමානී ගීත බව. සමහර ගීත තුළින් අපුන් රටක් පිළිබඳ අදහස් මතු වුණා. ඒ වාගේ ගීත තවමත් අපිට දැනෙනවා. මට මතකයි, "මහාවැලි" ගීත අපි මුමුණමින් හිටිය බව. ගොයම් කෙත, ඒකේ කරල පැහෙන ආකාරය පිළිබඳව අපිට ගීතයෙන් අහන්න ලැබුණා. මට ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ, අද ඒ ගීත කොහොටද ගිහිල්ලා තිබෙන්නේ කියලායි. මහාවාර්ය එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන්ගේ කුලය මගින් පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය තුළින්

ආරම්භ කරනු ලබන මතමේ, සිංහලාභ වැනි නාට්‍ය නිර්මාණයන් තුළින් අපි එදා රසවින්දනයක් ලැබුවා. නමුත්, අද අපි නරඹන්නේ මොනවාද? මතමේ නාට්‍ය, සිංහලාභ නාට්‍ය, දික්කල-කාලගෝල නාට්‍ය බලන්න නගරයේ ශාලාවක පෝලිමේ ඉන්න කොට, අදත් අපිට අමුතුවම හැඟීමක් ඇතිවෙනවා. අද අපේ රටේ වෙදිකා නාට්‍යයක් බලද්දී ඒ හැඟීම තිබෙනවාද? අද කාගේ හෘද සාක්ෂිය අනුවද අපි වැඩ කරන්නේ? එතැනින් එහාට වික්‍රමයට කර්මාන්තය දිනා බලන්න. මම ගාල්ල රිච්මන්ඩ් විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්න කාලයේ අපිට දොළ දුකක් තිබුණා, සිනමා ශාලාවකට අලුතින් එන වික්‍රමයක් පළමුවැනි දවසේම බලන්න ඕනෑ කියා. සිනමා ශාලාවේ ගැලරියට ගිහිල්ලා හරි ඒ වික්‍රමය අපිට බලන්න ඕනෑ. පළමුවැනි දවසේ බැලුවේ නැත්නම්, ඒකේ කිසි පොලියක්, ආතල් එකක් නැතිකමක් තිබුණා. ඒ නිසා අපි චීන කොරටුවේ හිටපු අපේ සහෝදරවරුන්ට කියනවා, ගිහිල්ලා මුල්ම ටිකට් ටික කියාගන්න කියලා.

අපට මතකයි එදා ගැලරියේ ඉදගෙන වික්‍රමයට බලන කොට අපි මහා වීරයන් යැයි සිතූණු හැටි. ඇයි, අපි ඉස්සරහින්ම නේ සිටියේ. එවැනි තත්ත්වයක් එදා තිබුණා. ඒ මගින් එදා අපට ලැබුණු දේ අද ලබන්න අවස්ථාව තිබෙනවාද? නමුත්, අද බොහෝ දෙනෙක් වික්‍රමයක් බලන්න යනවාද? පවුලේ, හවුලේ එකට එකතු වෙලා ගිහින් බලන්න පුළුවන් වික්‍රමයක් අද මේ රටේ තිබෙනවාද? අපේ ගරු රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා සිටියා නම් අපට තවත් ටිකක් කරුණු දැනගන්න තිබුණා. මම දන්නේ නැහැ, එතුමා කලාකරුවකු හැටියට මේ ගැන කථා කරනවාද කියා. අපේ මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ කලාකරුවන් මැති ඇමතිවරුන් වෙලා සිටියා. විශේෂයෙන් රවින්ද්‍ර රත්දෙනිය මැතිතුමන්ලා සිටියා. අදත් ඉන්නවා, රන්ජන් රාමනායක මැතිතුමා ආදී අය. පසු ගිය කාලයේ ජාතික ලැයිස්තුවෙන් ඇවිත් සිටියා ගරු ආනන්දේශ්වරිය මන්ත්‍රීතුමිය. ඒ වාගේ ඉතාම හොඳ කලාකරුවන් පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඇවිත් සිටියා. නමුත් මම දන්නේ නැහැ, පසු ගිය කාලයේ ඒ අය මොනවාද කළේ කියා.

මම දැක්කා, අතිගරු ජනාධිපති මෙමරිපාල සිරිසේන මැතිතුමා එදා ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ වෙලාවේ නිදහසේ වෙදිකාව මත අපේ කලාකරුවන් යම් යම් නිර්මාණ කළා. අද සමහරු කලාකරුවන් ගැන කිවුල් කළුප් හෙළනවා.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත තලයායතනාත්මක උග්‍රාපිඤ්ඤා අමාත්‍යවරයා)
(The Hon. Presiding Member)
කථාව දැන් අවසන් කරන්න, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා

(මාණ්ඩුමිත විශේෂාධිපතිවරයා)
(The Hon. Wijepala Hettiarachchi)

මම මතකයි, එදා ගාල්ල නගරයේ එන විට විදි නාට්‍යකරුවන්ට එළව එළවා ගහපු හැටි. එහෙම ගහපු අයට අද කථා කරන්න දෙයක් නැහැ. ගරු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායක අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාට මා පැහැදිලිවම කියනවා, "මේ රටේ කලාකරුවන්ට අප යම් යම් පොරොන්දු දී තිබෙනවා නම්, අපි ඒ පොරොන්දු ඉෂ්ට කරනවා" කියා. අපේ පරමාර්ථය ඒ කටයුතු වෙනුවෙන් ඉදිරියට යෑමයි. අපට හොඳ ඇමතිවරයෙක් පත්ව සිටිනවා. මා මෙය කියන විටම ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක අමාත්‍යතුමා මේ ගරු සභාවට එනවා. මා කියනවා, අපි එතුමන්ලාත් එක්ක එකතු වෙලා විශාල වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරනවා කියා. වික්‍රමයට ගැන, රූපවාහිනී ටෙලි නාට්‍ය ගැන තවත් කථා කරන්න තිබෙන නිසාත්, කාල වෙනුව තිබෙන නිසාත් මට තවත් විනාඩි 5ක් දෙන්න, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අද රැස්වීමේ කටයුතු අවසන් වන්නේ පස් වරු 6.30ට ද කියා මා දන්නේ නැහැ. දෙන්න, මට තවත් විනාඩි කීපයක්.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත තලයායතනාත්මක උග්‍රාපිඤ්ඤා අමාත්‍යවරයා)
(The Hon. Presiding Member)

තවත් කටයුතුන් ඉන්නවා, කථා කරන්න. අද දින රැස්වීමේ කටයුතු පස් වරු 6.30ට තමයි අවසන් වන්න නියමිතව තිබෙන්නේ.

ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා

(මාණ්ඩුමිත විශේෂාධිපතිවරයා)
(The Hon. Wijepala Hettiarachchi)
තවත් වෙලාව නැද්ද?

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත තලයායතනාත්මක උග්‍රාපිඤ්ඤා අමාත්‍යවරයා)
(The Hon. Presiding Member)
තවත් කටයුතුන් පස්දෙනෙක් ඉන්නවා.

ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා

(මාණ්ඩුමිත විශේෂාධිපතිවරයා)
(The Hon. Wijepala Hettiarachchi)

මට තවත් විනාඩි 5ක් දෙන්න, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. රෝහල්ගත වෙලා සිටියදීත් තමයි මා ආවේ, මේ කථාව කරන්න ඕනෑ නිසා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා

(මාණ්ඩුමිත ක්‍රියාත්මක කලාපිඤ්ඤා)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එතුමාට තවත් විනාඩි දෙකක් දෙන්න.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත තලයායතනාත්මක උග්‍රාපිඤ්ඤා අමාත්‍යවරයා)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා කියනවා, ඔබතුමාට තවත් විනාඩි දෙකක කාලයක් දෙන්න කියා.

ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා

(මාණ්ඩුමිත විශේෂාධිපතිවරයා)
(The Hon. Wijepala Hettiarachchi)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රෝහල්ගත වෙලා ඉදපු මා "ටිකට්" කපාගෙන ආවේ, මේ කථාව කරන්නයි. ඒ නිසා කලාකරුවකු හැටියට මට අවස්ථාවක් දෙන්න.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා

(මාණ්ඩුමිත ක්‍රියාත්මක කලාපිඤ්ඤා)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

අසනීප වෙලා නම්, කථා කරන්න හොඳ නැහැ.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිත තලයායතනාත්මක උග්‍රාපිඤ්ඤා අමාත්‍යවරයා)
(The Hon. Presiding Member)
එහෙම නම්, තවත්වන්නද?

ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා

(මාණ්ඩුමිත විශේෂාධිපතිවරයා)
(The Hon. Wijepala Hettiarachchi)

එහෙම අමාරුවක් මට නැහැ. සමහරු නම් FCID එක ආදි තැන්වලට යන කොට රෝහල්ගත වෙනවා. එහෙම කෙනෙක් නොවෙයි, මම. මා රෝහලෙන් ආවේ, මේ මාතෘකාව ගැන කථා කරන්න ඕනෑ නිසායි. ඒ නිසා මට අවස්ථාව දෙන්න.

[ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා කියන්න හැදුවේ, කරන්න ඕනෑ වැඩ ටික ගැනයි. අපි නගරයක් පාසා -සෑම නගරයකම- ක්‍රියාත්මක කරන්න වැඩ පිළිවෙළක් සූදානම් කර තිබෙනවා. පසු ගිය දවස්වල අපි තායිලන්තයට, චීනයට ගියාම ඒ රටවල සංස්කෘතිය අපට කියා දෙන්න අපි රංග ශාලාවලට එක්කරගෙන ගිය බව මට මතකයි. ඒ නාට්‍ය බැලුවාම, ඒ නැටුම් බැලුවාම, ඒ ගායනයන් ඇහුවාම 'අපි කොතැනද ඉන්නේ?' කියා සිතෙනවා. අපට එවැනි ශාලාවක් නැහැ. දහස් ගණනකට එක සැරේ එක ශාලාවක සිට නැරඹිය හැකි ශාලා පහසුකම් ඒ ශාලාවල අපට තිබුණා. "නෙළුම් පොකුණ" රහහල ගැන මම සතුටු වෙනවා. කවුරු කළත් ඉතාම වැදගත් දෙයක්, එය. ඒ වාගේ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථාන අපට තිබෙන්න ඕනෑ. මේ වෙලාවේ මම ස්ත්‍රීවත්ත වෙනවා, විපක්ෂය මොන විධියට කථා කළත් මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාට. විවේචනය කිරීම නොව, අපි ඒ වාගේ දේවල් නිර්මාණය කරන්න ඕනෑ. සෑම නගරයකටම අදාළව ඒ වාගේ වැඩ පිළිවෙළක් අපටත් තිබෙනවා. ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක අමාත්‍යතුමනි, මා ඉල්ලා තිබෙනවා මගේ ආසනය තුළ, දෙතුන්දාහකට ඉඩ පහසුකම් ඇති ශාලාවක් හදන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරන්න කියා. සංචාරක සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයත්, සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශයත් එකට එකතු කර ගෙනයි ඒ කටයුතු කරන්නේ. අද අපේ සංස්කෘතිකශාලා තිබෙන්නේ කොහේද? ගමකට ගිහින් පරණ ඉස්කෝලයක වහසු ගොඩනැගිල්ලක් -80' X 20' ගොඩනැගිල්ලක්- අරගෙන දැල් ටිකක් ගහලා කියනවා, "මේක තමයි සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය" කියා. ඒවා තමයි සංස්කෘතිකශාලා හැටියට තිබුණේ. බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මන්ත්‍රීතුමා ඒ ගැන දන්නවා.

රුපියල් එක්කෝටි දසලක්ෂයක් වියදම් කරලා මම සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානයක් හදුවා. මම මේ අවස්ථාවේ සිහිපත් කරන්න ඕනෑ අපවත් වි වදාළ අපේ අතිපූජ්‍ය මාපලගම විපුලසාර නායක හාමුදුරුවන් වහන්සේ. ඉඩම් කැලී අරගෙන, රුපියල් එක්කෝටි දසලක්ෂයක් වියදම් කරලා එම සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය හදුවා. හදලා එය භාර දුන්නා ප්‍රාදේශීය සභාවට. අද එහි හුණු ටික ගාගන්න විධියක් නැහැ. අවුරුදු ගණනකට පසුව වුවත් අද මගේ විමර්ශන මුදල් දෙන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා එය හදන්න. මාපලගමයි එය තිබෙන්නේ. එහි පවත්වන උත්සවවලට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක අමාත්‍යතුමා යනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි හදන්න ඕනෑ මොනවාද? බොරු කතන්දර වැඩක් නැහැ. අපි කෝටි ගණන් වියදම් කරලා කපටි පාරවල්, ඇළ මාර්ග, බෝක්කු ආදී නොයෙක් දේවල් හදන්න මුදල් වියදම් කරනවා. කරුණාකර එක දිස්ත්‍රික්කයක එක සංස්කෘතික ශාලාවක් හෝ හදන්න. අපේ රටේ සංචාරක ව්‍යාපාරය තිබෙනවා. අපට උසස් සංස්කෘතික උරුමයක් තිබෙනවා. පිට රටින් එන පුද්ගලයන්ට -සංචාරකයන්ට- අඩු ගණනේ දහඅට සන්නිය පෙන්වන්න හෝ බලිතොවිල් පෙන්වන්න හෝ ශාලාවක් අපට නැහැ. ඒ වාගේ තත්ත්වයක් අද ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අප කියන්නේ, ඒ කටයුතු සඳහාත් මුදල් ටිකක් වියදම් කරන්න ඕනෑ කියයි. දැන් මේ ගරු සභාවේ සංස්කෘතික අමාත්‍යතුමා සිටියා නම් හොඳයි. අපේ අකිල විරාජ් කාරියවසම් අමාත්‍යතුමා ඒ කටයුතු කරන්න, යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළකට යන්න ලැස්ති වෙලායි ඉන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් බලන්න වේදිකා පිළිබඳව. අපි මැනකදි තායිලන්තයේ සංචාරයකට සහභාගි වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී අපි තායිලන්තයේ සංස්කෘතික මන්දිරය තරඹන්නත් ගියා. එම මන්දිරය තුළ තිබෙන විදුලියෙන් ක්‍රියාත්මක වී ඉදිරියට එන වේදිකා දැක්කාම, ජලය ගලා ගෙන

ඇවිත් ජලාශ පිරෙන ආකාරය දැක්කාම ඒ වාගේම වේදිකාවේ පසුබිමෙන් තිබෙන තත්ත්වයන් දැක්කාම අපට ඒවා පිළිබඳව හිතා ගන්නත් බැරි වුණා. හැබැයි, මේවා කරන්න පුළුවන්. ඒ තරම් අමාරු දේවල් නොවෙයි. ඒ කලා ශිල්පීන් ඉන්නවා. ඒ නිසා රූපවාහිනිය හා ගුවන් විදුලිය තුළින් අපටත් යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න පුළුවන්.

රූපවාහිනිය පිළිබඳවත් යම් අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්න මා කැමැතියි. අද රූපවාහිනිය තුළින් අපි යම් කලා නිර්මාණයක් විකාශනය කරනවා නම් ඒ සඳහා වියදම් දරන්න සිදු වෙනවා. අපිට එය කරන්න අමාරුයි. රූපවාහිනිය තුළින් හොඳ නාට්‍යයක් හෝ චිත්‍රපටයක් පෙන්වනකොට, ඒවායේ අනන්‍යතාව ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනෑ. සමහර වෙලාවට දේශීයත්වය ආරක්ෂා වෙන චිත්‍රපට බලන්නේ නැහැ. කාලයක් තිබුණා, ඒ කාලයේ මේවායෙන් ප්‍රයෝජනය ගත්තේ කොහොමද කියා අප දන්නවා. ඒ කාලයේ නාට්‍යයක් පෙන්වනවා නම්, හිටපු ඇමතිවරයාට රුපියල් 50,000ක් දෙන්න ඕනෑ. ඒ කාලයේ සමහර නිළියන් ගත්තේ කොහොමද කියාත් අපි දන්නවා. ඒවා ගැන මෙතැනදී යළි යළිත් කථා කරමින් මඩේ දම-දමා සෝදන්න අපි ලැහැස්ති නැහැ. ඒවායෙන් අපි පාඩම් ඉගෙන ගන්න ඕනෑ. මේ අවුරුදු පහ අවසන් වුණාට පසුව අපිත් සංස්කෘතිය වෙනුවෙන් කළේ මොකක්ද කියා ආපසු හැරී බලන්න පුළුවන් විධියේ වැඩ පිළිවෙළකට අපි යන්න ඕනෑ. [බාධා කිරීමක්]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා අපි ජාතික වැඩ පිළිවෙළකට යා යුතුයි කියා මා හිතනවා. අපි අද වනවිට රූපවාහිනිය ඉහළ මට්ටමකට ගෙනැවිත් තිබෙනවා. ගුවන් විදුලිය තුළ දේශීයත්වය ඇති කරලා අලුත් නිර්මාණ බිහි කරන්නට අවශ්‍ය කටයුතු සූදානම් කරමින් යන බවත් මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමැතියි. ඒ වාගේම සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානයක් පාසා අවශ්‍ය පහසුකම් ටික ලබා දීලා, ඒවා නවීකරණය කරලා, වායුසමනය කරලා අංග සම්පූර්ණ ශාලා පහසුකම් ලබා දිය හැකි වැඩ පිළිවෙළකට අප යනවා. ඒ නිසා අපිට ඒ සඳහා ටික කලක් ලබා දෙන්න කියා මා ගරු අනුර දිසානායක මැතිතුමාට කියනවා. එතුමන්ලා 2004 කියන ඇත අතීතයේදී දැරූ ඇමතිකමින් කරන්න බැරි වුණු වැඩ කොටස අද වනවිට අපි අවුරුද්දක් තුළ කරමින් පවතිනවා. මම ඒ අයට අභියෝග කරනවා. එතුමන්ලාට කරන්න බැරි වුණු දේවල් අද අප ලවා කරවන්නයි හදන්නේ. බොහොම ස්ත්‍රීයි. මොකද, එතුමන්ලාට එහෙම වැඩ පිළිවෙළක්, දර්ශනයක් නැහැ. කථාව විතරයි තිබෙන්නේ. මම හිතන්නේ බලය ලැබුණාට පසුව මොළේ නැති වෙලා. බලය නැති කාලයේ මොළය තිබුණා. ඒ ගැන තමයි අදත් මේ කථා කරන්නේ. ඒ අය උත්තර දෙන්නේ නැහැ. යෝජනාව ඉදිරිපත් කරලා පැත්තකට වෙලා ඉන්නවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නියෝජනය කරන එක මන්ත්‍රීවරයෙකු හෝ දැන් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවාද කියා මම දන්නේ නැහැ.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)
අපි ඉන්නවා.

ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා

(மாண்புமிகு விஜேபால ஹெட்டியாச்சி)
(The Hon. Wijepala Hettiarachchi)

අනේ, සමාවෙන්න! ඔබතුමන්ලා ඉන්න බව මම දැක්කේ නැහැ. ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමාත්, ගරු බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රීතුමාත් ඉන්නවා. ඔබතුමන්ලා මේ ගැන දන්නවා. ඔබතුමන්ලා ඇමතිකම්වල සිටියා. මම ඒකයි කියන්නේ. වැරද්දක් කළේ නැහැ. නිර්මාණ බිහි කරන්න ගත් උත්සාහයන්ට එවකට

පැවැති ආණ්ඩුවෙන් අවස්ථාවක් ලබා දුන්නේ නැහැ. මම දන්නවා. ඒ නිසා ඔබතුමන්ලා සහ අපි ඔක්කෝම එකට එකතු වෙලා වැඩ පිළිවෙළකට යමු කියා අප ඉල්ලීමක් කරනවා. ගරු අනුර දිසානායක මහතා විපක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක ධුරයෙන් ඉන්නවා. ඒකත් හොඳ තනතුරක්. ඒ නිසා විවේචනය විතරක් නොවෙයි, වැඩත් කරන්න. ආණ්ඩුවේ හොඳ වැඩවලට උදව් කරන්න තමුන්නාන්සේලාට හොඳ අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. එවැනි අවස්ථා හැම දාම ලැබෙන දේවල් නොවෙයි.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා අපි ඔක්කෝම එකට එකතු වෙලා හොඳ වැඩ පිළිවෙළට යමු කියා මා ඉල්ලීමක් කරනවා. සංස්කෘතිය කියන එක ආණ්ඩුවේ සිටියත්, විපක්ෂයේ සිටියත්, ඒකාබද්ධ කල්ලියේ සිටියත්, දෙමළ, මුස්ලිම්, සිංහල කියන මොන ජාතියක සිටියත් කාටත් පොදු දෙයක්. ඒ නිසා අපි ඔක්කෝම එකට එකතු වෙලා මේ රටේ අනන්‍යතාව ආරක්ෂා කර ගෙන සියලු දෙනාටම සතුටු වෙන්න පුළුවන් සංස්කෘතික උරුමයක් අනාගතයට ගොඩ නගන්නට හැකි වැඩ පිළිවෙළකට යමු. ඒ සඳහා ඒ ඇමතිවරුන්ට ශක්තිය, ධෛර්යය හා වාසනාව ලැබේවා! කියාත්, ඔවුන්ගේ සිත් පහන් වේවා! කියාත් ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ.හා. 5.47]

ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல லால் பண்டாரிகொட)
(The Hon. Bandula Lal Bandarigoda)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉතා වටිනා යෝජනාවක් සාකච්ඡාවට ගන්නා වෙලාවේ ඒ වෙනුවෙන් කරුණු කිහිපයක් එකතු කරන්න ලැබුණු අවස්ථාව ගැන ප්‍රථමයෙන්ම ස්තූති කරනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ගම්වල, නිවෙස්වල තිබුණු හැම අවශ්‍යතාවකදීම, ඒ හැම තැනකදීම කලාව මතු වුණා. නිවසක මංගල උත්සවයක් තිබුණා නම්, ඒ මංගල උත්සවය කලාවත් එක්ක තමයි හැඩ වුණේ. එම උත්සව සභාව, ඒ වටපිටාව, මහල් පෝරුව කියන මේ හැම එකක්ම හෙළ සිරිත-පිරිතට අනුව කෙරුණු දේවල්. ඒ වාගේම අනෙකුත් ආගම් අදහන විවිධ ජාතීන්ගේ මංගල උත්සව ආදී හැම තැනකදීම කලාව ඉස්මතු වුණා. අවමංගල උත්සවයක් ගන්නත්, ගමක පිරිත් ගෙයක් ගන්නත්, තොවිල් ගෙයක් ගන්නත් මේ හැම සංස්කෘතික වුවමනාවකදීම කලාව මතු වුණා. පල්ලියේ ගීත ගායනා කරපු කණ්ඩායම්වලින් ගායක-ගායිකාවන් ඉස්මතු වුණා වාගේ ගමේ විවිධ නිර්මාණවලින් කලාකරුවන් මතු වෙලා ඉස්සරහට ආවා. ඒ අයගෙන් තමයි ජාතික තලයට යනකම් මේ රටේ විශිෂ්ට නිර්මාණ ශිල්පීන් බිහි වුණේ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉස්සර, ගමේ පාසලේ දරුවන්ට සාහිත්‍ය සංගම් ආදියෙන් තමන්ගේ නිර්මාණ හැකියාවන් දියුණු කරගෙන, තමන්ගේ සහජ කුසලතා දියුණු කරගෙන, ඔප් නංවාගෙන ඉස්සරහට එන්න ලොකු අවස්ථාවක් තිබුණා. නමුත් මේ සභාවේ අද කියවුණා වාගේ අද අපි නව ආරක අලුත් ගමනක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. මේ ආපු ගමන නිසා අද අන්තර් ජාලයන් එක්ක, සමාජ ජාල වෙබ් අඩවි එක්ක අපේ දරුවෝ වැඩිපුර කාලයක් ගත කරන තැනකට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අද සහජ කුසලතාවන්, දක්ෂතාවන් ඔප් නංවාගෙන ඉස්සරහට එන්න තිබෙන මාර්ගය බොහොම අඩුයි. ඒවා සැහවිලා ගිහිල්ලා; වියැකිලා ගිහිල්ලා. ඒ නිසා මැදි ආදායම් ලබන රටක් හැටියට, සංවර්ධනයේ ඉදිරියට ගමන් කරන්න යන රටක් හැටියට, දියුණු රටක් හැටියට ගමන් කරන්න යන ගමනේදී සංස්කෘතිය, කලාව ඇතුළු මේ සියල්ල සමගාමීව අපේ ජීවිතත් එක්ක එකතු කරගනිමින් තමයි මේ ගමන යා යුත්තේ කියලා අපි දැඩිව විශ්වාස කරනවා. රජයක් හැටියට ඒ වෙනුවෙන් වටිනා පියවර රාශියක්

අරගෙන තිබෙනවා. මම සතුටට පත් වෙනවා, අද මෙතැන කථා වුණු බොහෝ කාරණා පිළිබඳව. හුඟක් කරුණු කථා කරන්න වෙලාව නැතත් රූපවාහිනිය ගැන මම යමක් කියන්න ඕනෑ.

70 දශකය අග භාගයේ, 80 දශකය මුල් භාගයේ ටෙලි නාට්‍ය කලාව අපට හඳුනා ගන්න ලැබුණා. පසු ගිය කාලයේ එක් යුගයක් අපි ගත කළා, රූපවාහිනිය ඉස්සරහට වෙලා ටෙලි නාට්‍යයක් නරඹලා අපේ ජීවිතයට උකහා ගන්න දෙයක් තිබුණාද කියන ලොකු සැකයක් අපට මතු වුණු. ටෙලි නාට්‍ය හැම එකකින්ම එහෙම වෙනවා කියලා මම කියන්නේ නැහැ. බහුතරයක් ටෙලි නාට්‍යවල ඒ සැකය, ප්‍රශ්නය අපට මතු වෙනවා. ඒ වාගේම රජය විසින් නඩත්තු කරනු ලබන ජාතික නාලිකාවල ටෙලි නාට්‍ය ආදිය විකාශනය කර ගන්න යාමේදී ඒ අය විවිධ ප්‍රශ්නවලට, ගැටලුවලට මුහුණ දුන්නු බව අපි අහලා තිබුණා. සමහර වෙලාවට විවිධ අය, විවිධ විධියට සතුටු කරන්න සිදු වුණා; සන්නේසම් දෙන්න සිදු වුණා. ඒ නිසා ගුණාත්මක ටෙලි නාට්‍යවලට, ගුණාත්මක කලා නිර්මාණවලට තිබුණු ඉඩකඩ බොහොමයක් ඇහුරුණා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද ඒ තත්ත්වය හුඟක් වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. අපි සතුටු වෙනවා, වත්මන් ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමා - අපේ දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා- ගැන. එතුමා ජනමාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් හොඳ ප්‍රවේශයක් -හොඳ ආරම්භයක්- අරගෙන තිබෙනවා. ඕනෑ කෙනෙකුට විවෘත මනසකින් බලන්න පුළුවන් තැනට අද ජාතික නාලිකා එතුමා අරගෙන ඇවිල්ලා තිබෙනවා. අද ප්‍රවෘත්ති ප්‍රකාශයක් ගන්නත් එහි සමබරතාවක් අපට දකින්න ලැබෙනවා. පසු ගිය කාලයේ අපි දැක්කා, ජාතික රූපවාහිනියත්, ස්වාධීන රූපවාහිනියත් කටයුතු කළේ කොහොමද කියලා. ඒ නම්වලින්ම සඳහන් වුණු විධියට ඒවා පවුලේ නාලිකා බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. පවුලේ නාලිකා බවට පත් වෙලා, ඒවා විකාශය පටන් ගත්ත වෙලාවේ ඉදන් අවසාන වෙන කල් විවිධ අයගේ අභිමතයන් බවට ජාතික නාලිකාවන් පත් වෙලා තිබුණා.

දේශපාලන ව්‍යාපාරවලින් අපේ ජනමාධ්‍ය ඇමතිතුමාට යම් යම් චෝදනා එල්ල වෙනවා, "මොකද, අපේ රජයක් තිබ්ලාත් ඔබතුමා අපේ දේශපාලන මතවාදයට ඉඩක් දෙන්නේ නැත්තේ?", "මොකද, වෙනදා තිබුණු විධියට ප්‍රවෘත්ති පටන් ගත්තු වෙලාවේ ඉදන් අවසාන වන තෙක් ආණ්ඩුවේ දේශපාලනඥයන්ගේ මුහුණු පෙන්නවන්නේ නැත්තේ?" කියලා. සමහර වෙලාවට එවැනි චෝදනාවලට එතුමා ලක් වෙලා තිබෙනවා. එතුමාත්, ජනාධිපතිතුමාත්, අගමැතිතුමාත්, අපේ රජයත් පැහැදිලිවම දැඩි ස්ථාවරයක ඉන්නවා, "මාධ්‍ය විශේෂයෙන්ම ජාතික නාලිකා ස්වාධීන විය යුතුයි, ඕනෑම දේශපාලන මතයක් දරන කෙනෙකුට රූපවාහිනී වැඩසටහන්, ප්‍රවෘත්ති බලන්න පුළුවන් තැනකට රූපවාහිනිය පත් විය යුතුයි" කියලා. අද ඒ තත්ත්වයට ගමන් කරලා තිබෙනවා. ජාතික රූපවාහිනියේත් ඒ වාගේම ස්වාධීන රූපවාහිනියේත් අද ගුණාත්මක ටෙලි නාට්‍ය අපට දකින්නට ලැබෙනවා. ඒවා පෙන්නවා ලාභ උපයන ඉලක්කය නොවෙයි, ජාතික නාලිකාවකට තිබිය යුත්තේ. මා භිතවා, ලාභ උපදවන වෙළෙඳ දැන්වීම්වලට වැඩි ඉඩක් දෙන ටෙලි නාට්‍ය හොයා ගෙන යනවාට වඩා රසඥතාව වාගේම හොඳ දැනුමක්, අවබෝධයක් ලබා දෙන ගුණාත්මක ටෙලි නාට්‍ය ප්‍රදර්ශනය කරන තැනට අපේ ජාතික නාලිකා පත් විය යුතුයි කියලා. ඒ ගමන අද ජාතික රූපවාහිනිය හා ස්වාධීන රූපවාහිනිය ආරම්භ කර තිබෙනවා.

අපි දැක්කා, පසු ගිය කාලයේ අපේ රටේ කලාකරුවන්ට අත් වුණු බේදනීය ඉරණම. සමහර ජාතික මැතිවරණවලදී කලාකරුවන් ඇවිල්ලා ඇතැම් දේශපාලනඥයන්ගේ ප්‍රතිරූප ප්‍රමිඛන්න පෙනී හිටපු විධිය අපි දැක්කා. මා එතුමන්ලාට අගරු

[ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරගොඩ මහතා]

කරන්න සුදානම් වෙන්නේ නැහැ, මුදලට එහෙම කළායි කියලා. හැබැයි, මේ රටේ ජනතාව අතියෙන් ආදරය කරන, ගරු කරන කලාකරුවන්ට දැන හෝ නොදැන, කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් සමහර දේශපාලන නායකයින්ගේ වන්දි හටටයින් බවට පත් වෙන්න සිද්ධ වුණා. මා අහගෙන හිටියා, එක කලාකරුවකු ජාතික රූපවාහිනියේ වැඩසටහනකට ආපු වෙලාවේ එක්තරා නායකයකු ගැන සඳහන් කළා, එතුමා සුද්ධෝදන රජතුමාට නැකමක් තිබෙනවා කියලා. එවැනි තැනකට මේ රටේ කලාකරුවන් පත් කරපු යුගයක් අපි අවසන් කරලා තිබෙනවා. එහෙම අවසන් කරලා හොඳ ගමනක් අද ආරම්භ කරලා තිබෙනවා.

අපේ ජනමාධ්‍ය ඇමතිතුමා අපි කුඩා කාලයේ ඉඳලා ඉතා හොඳින් දන්නා කෙනෙක්. එතුමාගේ ජීවිතය ගැන, එතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන අපි හොඳින් දන්නවා. එතුමා බොහොම පිරිසිදු දේශපාලන ගමනක් යන කෙනෙකු හැටියට අද විශේෂයෙන් රූපවාහිනිය, චිත්‍රපට කලාව ඇතුළු ජනමාධ්‍යයේ අනෙකුත් ක්ෂේත්‍රවල විශාල පරිවර්තනයක් කරන්න අවධානය යොමු කර තිබෙනවා. මා හිතනවා, අපේ ගරු අගමැතිතුමාගේ පූර්ණ ආශීර්වාදය ඒ වෙනුවෙන් ලැබිලා තිබෙනවා කියලා. මා දිගින් දිගටම කථා කරන්නේ නැහැ, කාලය අවසන් වෙලා තිබෙන නිසා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ මාතෘකාව කලාවට සම්බන්ධ මාතෘකාවක් නිසා මා ඔබතුමාගෙන් අවසර පතනවා, තාලයකට නැතිව කවි දෙක තුනක් කියලා මගේ කථාව අවසන් කරන්න. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ අවසරය ලැබෙනවා නේද?

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ඔබතුමා දන්නවා නේ පාර්ලිමේන්තුවේ රීති ගැන.

ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරගොඩ මහතා

(மாண்புமிகு பந்தூல லால் பண்டாரிகொட)
(The Hon. Bandula Lal Bandarigoda)

මේ සභාවේ ඕනෑ තරම් තාලයක් නොමැතිව කවි කියලා තිබෙනවා. රීතියට අනුව, තාලයක් නැතිව කවි දෙකක් කියලා මම මගේ කථාව මේ විධියට අවසන් කරන්නම්.

"මාටින් වික්‍රම් සිහ, අහුබුදු වැනි බිහි කළ බිමින් ආවෙන් කවිකම සාහිත්‍ය ගුණය ඇති අය දුසිරිත ඒ මහ යා යුතු ය හෙට බිහි වන	සුරුවෝ දැරුවෝ වැරුවෝ දරුවෝ
--	-------------------------------------

මහ වැඩ නැතත් කළ වැඩ නිසි ඉහළයි කියන හැක මට මේ පැහැපත් හෙට දිනෙක අරුණලු යහ පාලන රජය අත දෙයි	වෙලාවට සභාවට දැකීමට කලාවට
---	------------------------------------

අවි බල බිදුණු ගුණ බල දෙස දිවියම සැදුණු යහපත්කම පිවිසෙන නව ලොවට මගේ රට සවිබල පතම් මම මැති සද	නහන්නට රකින්නට නහන්නට යන්නට"
--	---------------------------------------

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

බොහොම ස්තූතියි. මිළහට, ගරු බිමල් රත්නායක මහතා.

[අ.හා. 5.30]

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)
(The Hon. Bimal Rathnayake)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා විසින් අද දින සභාව කල් තැබීමේ අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාවට කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමැතියි.

විශේෂයෙන් ජාත්‍යන්තර සාහිත්‍ය දිනය වන අද දවසේම මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්න ලැබීම මා සතුටක් ලෙස සලකනවා. ජාත්‍යන්තර සාහිත්‍ය දිනය ගොඩ නැගී තිබෙන්නේ, කොමියුනිස්ට්වාදියකු වශයෙන් කටයුතු කරපු, ජාත්‍යන්තර පුවත් පත් කලාවේදීන්ගේ දිනය නිර්මාණය කරපු ජුලියස් පුච් කියන ශ්‍රේෂ්ඨ ජනමාධ්‍යවේදියාගේ සාහත්‍යයන් එක්කයි. ඒ නිසා එම දිනයේදී මේ යෝජනාව ගැන අදහස් දක්වන්න ලැබීම සතුටක් ලෙස සලකනවා.

අද දින ගොඩක් කරුණු කථා වුණා. මේ අවස්ථාවේ ජනමාධ්‍ය ඇමතිතුමා සභාවේ රැඳී සිටීම ගැන එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. විශේෂයෙන්ම දෙමළ ජනතාවට අදාළව ගත්තොත්, දෙමළ මාධ්‍යයෙන් චිත්‍රපට නිර්මාණය, දෙමළ මාධ්‍යයෙන් ටෙලි නාට්‍ය නිර්මාණය, දෙමළ මාධ්‍යයෙන් වෙදිකා නාට්‍ය නිර්මාණය වීම අපේ රටේ ඉතා දුර්වල මට්ටමකයි තිබෙන්නේ. මා දන්නා තරමින් දෙමළ මාධ්‍යයෙන් චිත්‍රපට සහ ටෙලි නාට්‍ය නිර්මාණය වෙන්නේම නැති තරම්. කෙටි චිත්‍රපට නිර්මාණය කිරීම පමණක් කරනවා, තරුණ අය විසින්. නමුත්, ප්‍රධාන ධාරාවේ ඒවා නිර්මාණය වෙන්නේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තමිල්නාඩුවේ සංස්කෘතික මට්ටම හා අධ්‍යාපන මට්ටම ලංකාවට සාපේක්ෂව ගත්තොත් ඉතා පහළකි තිබෙන්නේ. අද අපේ රටේ දෙමළ ජනතාවට වෙලා තිබෙන්නේ තමිල්නාඩුවට ගැළපෙන සංස්කෘතියක වහලුන් බවට පත් වෙන්නයි. ඒ නිසා රජයක් වශයෙන් මේ පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. කලා ක්ෂේත්‍රයේ දෙමළ කලාකරුවන් සුවිශාල ප්‍රමාණයක් ඉන්නවා. ඒ වාගේම මුස්ලිම් ලේඛක ලේඛිකාවන් -කෙටි කථා ලියන අය- සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් මේ රටේ ඉඳලා තිබෙනවා; තවමත් ඉන්නවා. විශේෂයෙන්ම ජාතික සමභිය ගොඩ නඟන්නත් උත්සාහ දැරිය යුතු අවස්ථාවකදී මේ පිළිබඳව කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍යයි කියලා අපි රජයට කියා සිටිනවා.

මම කියන්න යන දෙවන කරුණ සම්බන්ධයෙන් ගරු ජනමාධ්‍ය ඇමතිතුමාට අපි මීට කලින් එක්තරා විවාදයකදී කරුණු ඉදිරිපත් කළා. හැම මන්ත්‍රීතුමෙක්ම වාගේ මේ ගැන කිව්වා. පසු ගිය කාලයේ ජාතික රූපවාහිනියේ සහ ITN එකේ ටෙලි නාට්‍ය විකාශය කිරීමට පෙර episode එකකට රුපියල් 30,000 සිට 50,000 දක්වා මුදලක් අදාළ ඇමතිවරයාට සිටි අයගේ සහෝදරයාට අයිති, ඩෙන්සිල් කොබ්බෑකඩුව මාවතේ පිහිටි Havi Restaurant එකට ගෙවිය යුතුව තිබුණා. ගොඩක් අය හිතනවා, ඒ එක ටෙලි නාට්‍යයකට කියලා. නැහැ, ඒ ගෙව්වේ episode එකකට. ඒකෙන් බිල් ගත්ත කලාකරුවන් ඉන්නවා. ගරු ඇමතිතුමනි, මීට මාස ගණනකට කලින් මම ඒ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරලා කිව්වා, අමාත්‍යවරයා වශයෙන් ඔබතුමා මේ පිළිබඳව විමර්ශනයක් කළ යුතුයි කියලා. ඒ වෙලාවේ ඔබතුමා කිව්වා, ඔබතුමාට එවැනි පැමිණිලි ලැබිලා නැහැ කියලා. පැමිණිලි ලැබුණත්, නැතත් ඒක දැන් public knowledge එකක් බවට පත්ව තිබෙන කාරණයක්. මේ පිළිබඳව දැන් කවුරුත් කිව්වා. ඒ නිසා අපි ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, අමාත්‍යාංශය මට්ටමින්

දැන්වත් ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් කරන්න කියලා. වැරදි වැඩුවොත් ඒවා හදා ගන්න බැරි වෙනවා.

රිළඟ කාරණය තමයි "ටෙලි නාට්‍ය ප්‍රමිතිකරණය". මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඒ පිළිබඳවත් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගැන තවත් ගැඹුරින් වචනයක් කියනවා නම්, ජාතික ටෙලි නාට්‍ය ප්‍රමිතිකරණ ආයතනයක් ආරම්භ කළ යුතුයි. දැන් එක එක channels වලට ප්‍රමිතිකරණ මණ්ඩල තිබෙනවා. ජාතික රූපවාහිනියෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරන යම් යම් ටෙලි නාට්‍ය වෙනත් නාළිකාවක විකාශය කරනවා. ඒකෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරන ඒවා ඊට පහළ වෙනත් නාළිකාවක විකාශය කරනවා. ඒ නිසා ඕනෑ කුණු ගොඩක් මොකක් හරි channel එකක පෙන්වන්න පුළුවන්. චිත්‍රපට සඳහා නම් අඩු පාඩු පෙන්වා දෙන්න එක තැනක් තිබෙනවා. කපන මණ්ඩලය කියයි, මොකක් හරි කියයි, නමුත් එක තැනක් තිබෙනවා. එතැනින් එක්කෝ "බැහැ" කියනවා; නැත්නම් "පුළුවන්" කියනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ නිසා ටෙලි නාට්‍ය ජාතික ප්‍රමිතිකරණ මණ්ඩලයක් හදන්න. ඒක ඔබතුමාට කරන්න පුළුවන්. ඒ සඳහා මහා ලොකුවට පනත් කෙටුම්පත් හදන්න ඕනෑ නැහැ. එතකොට එතැනින් සමත් වෙන ඒවා channels වල විකාශය කරන්න පුළුවන්. එහෙම නැතුව channel එකෙන් channel එකට නිර්ණායක ගන්න ගියාම කලාකරුවන්ට හිහන්නේ බවට පත් වෙනවා. ලිංගික අල්ලස් ප්‍රශ්නත්, දේශපාලන ප්‍රශ්නත් ඔක්කෝම එකට ගැට ගැහෙන්නේ ඒකත් එක්කයි. ප්‍රමිතිය බාල වෙන්නේත් ඒ නිසායි. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මීට අවුරුදු තුන-හතරකට කලින් episode එකකට රුපියල් ලක්ෂ දෙකහමාරක්-තුනක් ගෙවපු සමහර නාළිකා අද ටෙලි නාට්‍යයක එක කොටසකට ගෙවන්නේ රුපියල් එක්ලක්ෂ විසිදහසයි; රුපියල් අනූදහසකට කරනවා. ඒ නිසා ජනාධිපති සම්මාන වැනි සම්මාන ලබා ගත්ත ඉතා ඉහළ මට්ටමේ අතිශය ප්‍රවීණ නළු නිළියන්ට රුපියල් එක්දහස්පන්සියයට-දෙසියයට රහපාන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ප්‍රමිතිකරණ මණ්ඩලයක් ආරම්භ කරන්න කියලා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තුන්වන කාරණය තමයි ratings. අද මේක එක්තරා විධියක වංචාවක්, මාරියාවක්, ව්‍යාපාරික සහ දේශපාලනික වුවමනාව මත සිදු වන දෙයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. අද එක එක channels වලට advertising සඳහා අවස්ථා ලැබී තිබෙන්නේ ඒ මතයි. නාළිකාවල වැඩසටහන් ජනප්‍රියද, නැද්ද කියන එක පිළිබඳව පරීක්ෂණය කරන එක්තරා ආයතනයක් තිබෙනවා. ඒකේ ප්‍රමිතිය මොකක්ද? ඒක විනිවිද පෙනෙන ආයතනයක්ද? ඒක අද නියාමකයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා, නමුත් කිසිම ප්‍රමිතියක් තිබෙන එකක් නොවෙයි. ඕනෑ නම් දේශපාලනික වශයෙනුත් ඒක උඩට ගන්න පුළුවන්. ව්‍යාපාරික වශයෙනුත් උඩට ගන්න පුළුවන්. ගරු ඇමතිතුමනි, අපි ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ ඒක ආණ්ඩුවෙන් කරන්න කියලා නොවෙයි. නමුත් ආණ්ඩුවෙන් නියාමනය කරන්න පුළුවන් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න. රූපවාහිනී, ගුවන්විදුලි වාගේ විවිධ ආයතනවලින් සමන්විත, පෞද්ගලික අංශය හා රාජ්‍ය අංශය යන දෙකේම සහභාගිත්වයෙන් යුත් කළමනාකරණ මණ්ඩලයක් පත් කරන්න. අවශ්‍ය නම් ඒ මගින් යම් කිසි ආදායමකුත් ලබා ගන්න. ඒ පරීක්ෂණ නිකම් කරන්න බැහැ නේ. ඒවා තමයි කළ යුතු දේවල්. "නියාමනය" කියන්නේ ඒකයි. තරුණ ඇමතිවරයෙක් විධියට, මේ ගැන තේරෙන කෙනෙක් විධියට ඔබතුමාට එය කළ හැකියි කියලා අපි හිතනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය ගැනත් අද ගොඩක් දෙනෙක් කථා කළා. අද මේ තරම් විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය පෙන්වන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ ඇයි? ඒවා මත කිසිම බද්දක් පනවලා නැති නිසායි. පසු ගිය කාලයේදී ඒවා මත

පනවා තිබුණු බදු ඉතාම පහළ මට්ටමට අඩු කළා. පක්ෂ-විපක්ෂ හේදයකින් තොරව සියලුම මන්ත්‍රීවරු විදේශීය ටෙලි නාට්‍ය හෙළා දැකලා කථා කළා. හැබැයි, ආණ්ඩුව ජනතාවට අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ සඳහා වැට් බදු පනවන ගමන් විදේශීය කුණු කන්දල් මත පනවා තිබෙන බදු අඩු කරනවා. ඒ නිසා අපි යෝජනා කරනවා, එය සීමා කරන්න කියලා. සීමා කිරීමට කළ හැකි එක දෙයක් තමයි, ඒ මත යම් කිසි බද්දක් පනවීම. ඒකත් ප්‍රමිතිකරණ මණ්ඩලයට දැමීමා නම් විදේශීය ටෙලි නාට්‍යවලටත් එකම ප්‍රමිතියක් හම්බ වෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් මේ කියන්නේ, ජනතාව ඉල්ලන දෙය දෙනවාය කියලා නේ. එහෙම එකක් නැහැ. ජනතාවට හොඳ දෙය දුන්නොත් ජනතාව හොඳ දෙය ගන්නවා. දැන් රාත්‍රී 7.00 - 9.30 අතර කුණු ජන ජරාව පෙන්වනවා වෙනුවට හොඳ දේවල් පෙන්වලා බලන්න කෝ. මිනිස්සු බලන්නේ නැද්ද? මිනිස්සු "ඔහින" බැලුවේ නැද්ද? මිනිස්සු "යශෝරාවය" බැලුවේ නැද්ද? මිනිස්සු "කඩුල්ල" බැලුවේ නැද්ද? ඒ වෙලාවට මිනිස්සු television off කළාද? හොඳ දෙය දුන්නොත් මිනිස්සු හොඳ දෙය ගන්නවා. ඒ නිසා "මිනිසුන්ගේ රුචිකත්වය මෙයයි" කියන ලාභ තර්කයට එන්න එපාය කියා අප ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ටෙලිනාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ළමා අංශය ගැන මා කරුණක් කියන්නට කැමතියි. මේ ගැන ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමා මැදිහත් වනවා නම් හොඳයි කියා මම හිතනවා. මොකද, එතුමාටත් මේ ගැන සංවේදකමක් තිබෙනවා, එතුමාත් තාත්තා කෙනෙක් නිසා. අද ටෙලිනාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ළමයින් සම්බන්ධව කාටුන්, සිංදු ආදී වශයෙන් ළමයින්ට අදාළ කලාව පිළිබඳව කිසිම ආකාරයක කිසිම නාළිකාවක මැදිහත්වීමක් නැහැ. ඒවා අයාලයේ යනවා. මා හැම දාම කියන දෙයක් තමයි කාටුන්. මේවා වංචනයක්. ඒවායේ තිබෙන්නේ යුද්ධ කරන එක විතරයි. මා එම කියන්න යන්නේ නැහැ. ඉන්දියාවේ නිෂ්පාදනය කරන ලද එක කාටුන් එකක් පෙන්වනවා. ඒක හොඳයි. ඒක අපේ රටේ සංස්කෘතියට කිට්ටු එකක්. මම කාටුන් එකේ නම කියන්න යන්නේ නැහැ. ඒක අපේ රටේ පුරාවෘත්තයට සම්බන්ධ එකක්. අනෙක් කාටුන් ඔක්කොම තිබෙන්නේ මිනිස්සු මරන ඒවා; යුද්ධ කරන ඒවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම ළමා නාට්‍ය, ළමා චිත්‍රපට ගැන කියන්න ඕනෑ. ඔබතුමා බලන්න, මම නම කියලාම කියනවා. ඒකේ කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. "හෝ ගාන පොකුණ" කියන චිත්‍රපටය ආවා, දරුවන් වෙනුවෙන්. ඒකෙන් දරුවන් කොපමණ ආශ්වාදයක් විඳිනවාද? කොවිටර් හෙදයිද ඒ වාගේ චිත්‍රපට හැදෙන එක? මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ළමා නළුවන්ට අද සුවිශාල වශයෙන් exploit කරනවා. ඇත්තටම ඒගොල්ලන්ට විශාල පීඩනයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මේ දවස්වල විකාශනය වන ටෙලිනාට්‍යයක ළමා නළුවෙකුත් ඒක පුවත් පත්වලට කියා තිබෙනවා මා දැක්කා. ඒක වෙනම පැත්තක්. මම විශේෂයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ මෙයයි. ඔබතුමන්ලාගේ බලපත්‍ර දෙන්නේ. ඔබතුමන්ලාගේ ඒවා නියාමනය කරන්නේ. විශේෂයෙන් හැම රූපවාහිනී නාළිකාවකටම මේ සම්බන්ධව වග කීමක්, යම් කිසි නිර්දේශ ප්‍රමාණයක් දෙන්න, අනිවාර්යයෙන්ම ළමා අංශයක් සකස් කළ යුතුයි, ඒ සඳහා ළමයින් ගැන තේරුම් තිබෙන කලාකරුවන් සම්බන්ධ කර ගත යුතුයි කියන එක ගැන.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි අද වැඩිපුර කථා කළේ, චිත්‍රපට, ටෙලි නාට්‍ය සහ වේදිකා නාට්‍ය කියන ක්ෂේත්‍ර ගැන. වේදිකා නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රය තවම සමාගම්කරණයට ලක් නොවුණු ක්ෂේත්‍රයක්. තවමත් ඒවා ඇහේ ගායට, ඇහේ වුවමනාවට

நிகழ்வுகளைப் பார்க்கின்றபோது எமது கலை, கலாசார விழுமியங்களிலிருந்து நாம் விலகிச் செல்கின்றோமா என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது. நாம் எமது பாரம்பரிய கலாசாரத்திலிருந்து விலகி, மேலைத்தேய கலாசாரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றோமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நாங்கள் நாளடைவில் எமது கலை, கலாசார விழுமியங்களை முற்றாக மறந்துவிட்டு, மேலைத்தேய கலை. கலாசாரங்களோடு சங்கமித்து விடுவோமோ என்ற பீதியும் பயமும் கலை. கலாசாரத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் அல்லது அவற்றைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று என்னும் எம்மைப் போன்றோரின் மனதில் இயல்பாகவே எழுகின்றது.

இன்று நான் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் மலையகத்தில் ஒருவிதமான கலை, கலாசார, விழுமியங்கள் நடைமுறைப்படுத்துகின்ற அதேநேரத்தில், இந்த நாட்டிலே தமிழர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளிலே இன்னுமொரு பாணியிலான கலை, கலாசார, விழுமியங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதை நாங்கள் காண்கின்றோம். மலையகத்தைப் பொறுத்தவரிலே, தற்பொழுது எமது பாரம்பரிய கலைகளான தப்பு, உறுமி, உடுக்கு, கும்மியடி, கோலாட்டம், காமன்கூத்து போன்ற கலைகளிலிருந்து எமது மக்கள் விலகிப்போவதோடு, இவற்றை அநாகரிகம் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும் ஒரு கலாசாரமும் மிக வேகமாகக் கால்பதித்து வருவதை நாங்கள் விசனத்தோடு பார்க்கவேண்டியுள்ளது. அதேநேரம் இன்று எதற்கு எடுத்தாலும் நாகரிகம் என்ற போர்வையிலே மேலைத்தேய இசைகளைக் கிரகித்துக்கொள்வதும் மேலைத்தேய இசைக் கருவிகளோடு சங்கமித்துப்போவதும் ஒரு புதிய பாணியாக மாறிக்கொண்டு வருவதையும் நாங்கள் விசனத்தோடு பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று தமிழ் சினிமா மற்றும் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் போன்றவற்றில் காணப்படும் பாரிய கலாசாரப் பின்னடைவைக் கவலையோடு பார்க்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் இன்று எமது நாட்டில் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் சினிமா தொடர்பாகவே மிக அதிக ஈடுபாட்டோடு செயற்படுவதைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த வகையில் எமது கலை, கலாசாரம் பேணலுக்கு இன்று தமிழ்நாட்டின் சினிமாவிலேயே நாங்கள் தங்கியிருக்கும் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், தமிழ்நாட்டின் தொலைக்காட்சி நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது அவை அனைத்தும் போட்டி, பொறாமை மற்றும் குடும்பங்களைப் பிரிக்கும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. தமிழகத்திலுள்ள எந்தவொரு தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது எமது கலாசாரத்துக்கு ஏற்ற வகையிலே இல்லை. ஆனால், பார்ப்பதற்கு மிகவும் இரசிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது; பொழுதுபோக்கு அம்சங்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. நானும் ஒருசில சமயங்களிலே நேரம் கிடைக்கும்போது அவற்றினைப் பார்க்கின்றேன். அவற்றைப் பார்க்கும்போது இந்தியாவிலே இவ்வாறான ஒரு கலாசாரம்தான் நிலவுகின்றதா? இந்தியக் குடும்பங்கள் மத்தியிலே இவ்வாறானதொரு செயற்பாடுதான் நிலவுகின்றதா? என்று என்னுள்ளேயே கேள்விகள் எழுப்பிக்கொண்ட பல சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறான நாடகங்களை எமது முழுக் குடும்பத்தவரும் ஆவலோடு பார்த்து இரசித்தாலும் அவற்றிலிருந்து எமது கலை, கலாசாரத்தை உயர்த்தக்கூடிய அல்லது நல்ல விடயங்களை உள்வாங்கக்கூடிய வகையில் எதுவும் இல்லாதது கவலையையும் வேதனையையும் தருகின்றது.

எமது சமூகத்தில் சிறந்த கலைஞர்கள் இலைமறைகாயாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் சினிமா நடிகர்கள், தொலைக்காட்சி நடிகர்கள், நல்ல மேடை நாடகக் கலைஞர்கள் போன்றோர் இருக்கின்றார்கள்; இயல், இசை, நாடகம் போன்ற முத்தமிழிலே நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்ற கலைஞர்களும் படைப்பாளர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், அவர்களை இனங்காணக்கூடிய அல்லது அவர்களை இனங்கண்டு உயர்த்தக்கூடிய வகையிலான சாதகமான செயற்பாடுகள் எதுவும் இல்லை. இந்த விடயத்தில் துரதிருஷ்டவசமான, அவலகரமான ஒரு நிலைமையே இருக்கின்றது. எனவே எமது சமூகத்தில் இலைமறைகாயாக இருக்கும் கலைஞர்களை இனங்கண்டு ஊக்குவிக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு நாம் சரியான களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்; அவர்களின் திறமை, ஆற்றல், ஆக்கங்கள் மற்றும் முயற்சிகளுக்குக் கைகொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவ்வாறானவர்களுக்குக் கைகொடுப்பதற்காக எவருமே முன்வருவதில்லை. அதேநேரம் ஏனையவர்கள் முன்வருகின்றார்கள் இல்லை என்பதற்காக நாங்கள் அவர்களை ஓரம்கட்ட முடியாது; ஒதுக்கிவைக்க முடியாது. ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் அதனது கலை கலாசார விழுமியங்களைக் கட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கின்றது.

0௨ இலாஃனார்யுட் லைதிவூ

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, please wind up now.

0௨ ஈ. ஈரவின்ட் ஐலர் லை

(மாண்புமிகு அ. அரவிந்த் குமார்)
(The Hon. A. Aravindh Kumar)
Sir, please give me two more minutes.

அந்தவகையிலே, அவற்றைக் கட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் உதவி செய்துகொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும். எனவே, சகல இனங்களையும் சமமாக மதித்து அனைவருக்கும் சமனான வாழ்வு வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். இங்கே இவ்வாறான விடயங்களிலே எல்லோரோடும் இணைந்து செயற்படக்கூடிய கௌரவ அமைச்சர் கயந்த கருணாதிலக்க அவர்களது தலைமையில் உள்ள ஓர் அமைச்சை நாங்கள் பெற்றிருப்பது உண்மையிலே எமக்குச் சந்தோசத்தைத் தருகின்றது. அவர் இவ்வாறான கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வாரென்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கின்றது. எனவே, எமது கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென அவரிடம் நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

0௨ இலாஃனார்யுட் லைதிவூ

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, please wind up now.

0௨ ஈ. ஈரவின்ட் ஐலர் லை

(மாண்புமிகு அ. அரவிந்த் குமார்)
(The Hon. A. Aravindh Kumar)
Sir, please give me one more minute.

සැ.සු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මීන් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

**Final set of manuscripts
Received from Parliament :**

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි
රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන්
මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන්
බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள
அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில்
பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து
பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau
at the Department of Government Information,
No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from
www.parliament.lk